

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • MAJ 2013

Liahona

A man in a blue suit and red tie is speaking at a wooden podium. He is smiling and looking to the right. A microphone is positioned in front of him. The background is dark and out of focus.

General- konferenstal

Nya sjuttio och nytt
generalpresidentskap
för Unga kvinnor kallade

Två nya tempel
tillkännagivna

© JOSEPH BRICKEY, KOPIERING FÖRBJUDEN

Söker efter Siloa, av Joseph Brickey

Dammen Siloa (Siloam) i Jerusalem får sitt vatten från en källa utanför stadsmurarna. Som den enda källan till färskvatten i området har Siloas vatten länge varit en symbol för Guds beskydd och stödjande kraft. Som det står i Jesaja 8:6–8 profeterade Jesaja att Israels rike skulle förkasta Herren till förmån för två kungar. Och så blev det. Men till skillnad från människorna på Jesajas tid söker den här kvinnan Siloas friska vatten – hon söker således symboliskt sett efter Guds ständiga kärlek och beskydd.

Innehållsförteckning maj 2013

Årgång 137 • Nummer 5

LÖRDAGENS MORGONSESSION

- 4 Välkomna till konferensen
Thomas S. Monson
- 6 Dessa ting vet jag
Boyd K. Packer
- 9 En säker grundval
Dean M. Davies
- 12 Vi är döttrar till en himmelsk Fader
Elaine S. Dalton
- 15 Frälsaren vill förlåta
Craig A. Cardon
- 18 "Detta är mitt verk och min härlighet"
M. Russell Ballard
- 22 "Kom till mig"
Henry B. Eyring

LÖRDAGENS EFTERMIDDAGSSSESSION

- 26 Röstning på kyrkans ämbetsmän
Dieter F. Uchtdorf
- 28 Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2012
Robert W. Cantwell
- 28 Statistisk rapport för år 2012
Brook P. Hales
- 29 Frid i hemmet
Richard G. Scott
- 32 Personlig frid: Rättfärdighetens lön
Quentin L. Cook
- 36 Herrens sätt
Stanley G. Ellis
- 39 Evangeliet till hela världen
John B. Dickson
- 41 Vi tror på att vara kyska
David A. Bednar
- 45 Rid på vägen
Russell M. Nelson

PRÄSTADÖMETS SESSION

- 48 Stå starka på heliga platser
Robert D. Hales
- 52 Prästadömets kraft hos en pojke
Tad R. Callister
- 55 Din heliga plikt att tjäna
David L. Beck
- 58 Fyra titlar
Dieter F. Uchtdorf
- 62 Vi är ett
Henry B. Eyring
- 66 O kommen, I Guds män
Thomas S. Monson

SÖNDAGENS MORGONSESSION

- 70 Hoppet om Guds ljus
Dieter F. Uchtdorf
- 77 Det är ett underverk
Neil L. Andersen
- 81 Orden vi säger
Rosemary M. Wixom
- 83 Äktenskap: Se och lär
L. Whitney Clayton
- 86 Lydnad mot lagen är frihet
L. Tom Perry
- 89 Lydnad ger välsignelser
Thomas S. Monson

SÖNDAGENS EFTERMIDDAGSSSESSION

- 93 "Jag tror"
Jeffrey R. Holland
- 96 Kristi efterföljare
Dallin H. Oaks
- 99 Fadern och Sonen
Christoffel Golden Jr
- 102 Hemmet: Livets skola
Enrique R. Falabella
- 104 Att få Herrens bekräftelse
Erich W. Kopischke
- 107 Underbara morgnar
Bruce D. Porter
- 109 Återlösningen
D. Todd Christofferson
- 113 Tills vi möts igen
Thomas S. Monson

UNGA KVINNORS ALLMÄNNA MÖTE

- 115 Era heliga platser
Ann M. Dibb
- 118 När du räddar en flicka, räddar du generationer
Mary N. Cook
- 121 Låt er inte rubbas!
Elaine S. Dalton
- 125 Din underbara färd hem
Dieter F. Uchtdorf
- 72 Generalauktoriteter i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
- 130 De talade till oss: Gör konferensen till en del av ditt liv
- 132 Register över konferensberättelser
- 133 Lärdomar för vår tid
- 133 Biorganisationernas generalpresidentskap
- 134 Kyrkonytt

Översikt över den 183:e årliga generalkonferensen

LÖRDAGENS MORGONSESSION 6 APRIL 2013

Presiderande: Thomas S. Monson
Mötesledare: Dieter F. Uchtdorf
Inledningsbön: Randall K. Bennett
Avslutningsbön: Jean A. Stevens. Sång av Tabernakelkören; Mack Wilberg och Ryan Murphy körledare; Richard Elliott och Andrew Unsworth organister: "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5; "In Hymns of Praise", *Hymns*, nr 75; "Folk och nationer, hör himlens röst!" *Psalmer*, nr 181, arr. Wilberg; "Låt oss sträva fram", *Psalmer*, nr 166; "Tro", *Barnens sångbok*, s. 50, arr. Elliott, opublicerat; "Jag vet min Herre lever än", *Psalmer*, nr 82, arr. Wilberg, opublicerat.

LÖRDAGENS EFTERMIDDAGSSESSION 6 APRIL 2013

Presiderande: Thomas S. Monson
Mötesledare: Henry B. Eyring
Inledningsbön: Russell T. Osguthorpe
Avslutningsbön: J. Devn Cornish. Sång av en kombinerad kör från Brigham Young-universitetet; Ronald Staheli och Rosalind Hall körledare, Bonnie Goodliffe organist: "Jesus, när tanken flyr till dig", *Psalmer*, nr 88, arr. Staheli, pub. Jackman; "När från nattligt viloläger" *Psalmer*, nr 85, arr. Johnson, pub. Johnson; "O fröjda dig, du jord" *Psalmer*, nr 37; "Mer helighet giv mig", *Psalmer*, nr 77, arr. Staheli, pub. Jackman

PRÄSTADÖMETS SESSION, LÖRDAG KVÄLL 6 APRIL 2013

Presiderande: Thomas S. Monson
Mötesledare: Dieter F. Uchtdorf
Inledningsbön: Ronald A. Rasband
Avslutningsbön: Larry M. Gibson. Sång av en prästadömskör från stavar för unga ensamstående vuxna i Salt Lake City, Utah; Justin Hill körledare, Clay Christiansen organist: "Arise, O God, and Shine", *Hymns*, nr 265, arr. Wilberg, pub. Oxford; "Närmare, Gud, till dig", *Psalmer*, nr 62, arr. Bills, opublicerat; "Israels hopp", *Psalmer*, nr 169; "Gån, Israels äldste", *Psalmer*, nr 200, arr. Bills, opublicerat.

SÖNDAGENS MORGONSESSION 7 APRIL 2013

Presiderande: Thomas S. Monson
Mötesledare: Henry B. Eyring
Inledningsbön: Steven E. Snow
Avslutningsbön: O. Vincent Haleck. Sång av Tabernakelkören; Mack Wilberg körledare, Andrew Unsworth och Clay Christiansen organister: "Gå ut med tro", *Psalmer*, nr 179; "Let Zon in Her Beauty Rise", *Hymns*, nr 41, arr. Kasen, pub. Jackman; "Kom, följ mig", *Psalmer*, nr 79 arr. Wilberg, opublicerat; "Led oss fram, o himlens Herre", *Psalmer*, nr 45; "Där Gud är", *Barnens sångbok*, s.76, arr. Cardon, opublicerat; "Kom, kom Guds folk", *Psalmer*, nr 19, arr. Wilberg, opublicerat.

SÖNDAGENS EFTERMIDDAGSSESSION 7 APRIL 2013

Presiderande: Thomas S. Monson
Mötesledare: Dieter F. Uchtdorf
Inledningsbön: Carole M. Stephens.
Avslutningsbön: Larry Y. Wilson. Sång av Tabernakelkören; Mack Wilberg och Ryan Murphy körledare, Linda Margetts och Bonnie Goodliffe organister: "Kom, Guds barn, från land och stad", *Psalmer*, nr 28, arr. Murphy, opublicerat; "Låt mig få höra om Jesus", *Barnens sångbok*, s. 36, arr. Murphy, opublicerat; "Kom, låt oss nu glädjas", *Psalmer*, nr 3; "Herre, låt vår andakt sluta", *Psalmer*, nr 103, arr. Wilberg, opublicerat.

UNGA KVINNORS ALLMÄNNA MÖTE LÖRDAG KVÄLL 30 MARS 2013

Presiderande: Thomas S. Monson.
Mötesledare: Elaine S. Dalton
Inledningsbön: Ella Edgley. Avslutningsbön: Emily Maxwell. Sång av en kör av unga kvinnor från stavar i Highland i Utah; Merrilee Webb körledare, Linda Margetts organist: "Se, högt på bergets krön", *Psalmer*, nr 4, med "Arise" diskant; "In That Holy Place", DeFord, pub. DeFord; "Mer helighet giv mig", *Psalmer*, nr 77, arr. Goates, opublicerat; "O du salighetens klippa", *Psalmer*, nr 151, arr. Kasen, pub. Jackman; "Let Zon in Her Beauty Rise," *Hymns*, nr 41, arr. Webb, opublicerat.

KONFERENSTAL FINNS TILLGÄNGLIGA

Besök conference.lds.org för att få tillgång till konferenstal på internet på många språk. Välj sedan språk. Ljudinspelningar finns i allmänhet också på distributionscentren inom två månader efter konferensen.

BUDSKAP FÖR HEM- OCH BESÖKSUNDERVISNING

När det gäller budskap kan du välja ett tal som bäst passar behoven hos dem du besöker som hem- eller besökslärare.

PÅ OMSLAGET

Framsidan: Foto Leslie Nilsson
Baksidan: Foto Leslie Nilsson

KONFERENSFOTON

Alla foton från generalkonferensen i Salt Lake City togs av Cody Bell, Randy Collier, Weston Colton, Scott Davis, Craig Dimond, Lloyd Eldredge, Sarah Jensen, Collin King, Ashlee Larsen och Leslie Nilsson; i Arizona av Mindy Sue Evans; i Australien av Colin Ligertwood; i Brasília, Brasilien av Tomé Siqueira; i Sobral, Brasilien av Francisco Flávio Dias Carneiro; i Kalifornien av Rhonda Harris; i Chile av Oscar Schmittner; i Danmark av Ann-Mari Lindberg; i Ecuador av Jimmy Padilla Pin; i El Salvador av Josué Peña; i New York av Mark Weinberg; i Skottland av Sylvia Mary Brown och i Sydafrika av Jeremy Rakotomamonjy.

**MAJ 2013 ÄRGÅNG 137 NUMMER 5
LIAHONA 10785 180**

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon

Rådgivande: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster,
Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Verkställande direktör: David T. Warner

Chef för familje- och medlemsupport: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Tidskriftsassistenter: Melissa Zenteno

Skriv- och redigeringsteam: Susan Barrett, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller,
Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R.
Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBergh, Julia Woodbury

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimall Bott, Thomas Child, Nate Gines, Kerry Lynn C. Herrin,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,
Brad Teare

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för
medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta
Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: RCStockholm@LDSChurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post
till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijiiska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjjeckiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommerciellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2013 Vol. 137 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish
(ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included. Send

USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

TALARREGISTER

Andersen, Neil L., 77
Ballard, M. Russell, 18
Beck, David L., 55
Bednar, David A., 41
Callister, Tad R., 52
Cardon, Craig A., 15
Christofferson, D. Todd, 109
Clayton, L. Whitney, 83
Cook, Mary N., 118
Cook, Quentin L., 32
Dalton, Elaine S., 12, 121
Dean M. Davies, 9
Dibb, Ann M., 115
Dickson, John B., 39
Ellis, Stanley G., 36
Eyring, Henry B., 22, 62
Falabella, Enrique R., 102
Golden, Christoffel, Jr, 99
Hales, Robert D., 48
Holland, Jeffrey R., 93
Kopischke, Erich W., 104
Monson, Thomas S., 4, 66,
89, 113
Nelson, Russell M., 45
Oaks, Dallin H., 96
Packer, Boyd K., 6
Perry, L. Tom, 86
Porter, Bruce D., 107
Scott, Richard G., 29
Uchtdorf, Dieter F., 26, 58,
70, 125
Wixom, Rosemary M., 81

ÄMNESREGISTER

Aktivering, 55
Barn, 81, 102
Buden, 86, 89
Bön, 9, 113
Den Helige Anden, 6, 115
Döden, 118
Enighet, 62
Familjen, 6, 18, 29, 55, 83,
102, 118
Frid, 29, 32
Frälsningsplanen, 41, 125
Förberedelse, 66
Förbund, 104
Förlåtelse, 15
Försoningen, 12, 109, 121
Föruttillvaron, 125
Gud Fadern, 36, 99
Gudomlig natur, 12, 18, 58
Handlingsfrihet, 86
Helbrägdagörelse, 58, 70
Helighet, 115
Hemmet, 29, 102
Hopp, 70, 107
Jesus Kristus, 22, 29, 48, 70,
89, 96, 99, 107, 109
Jordelivet, 125
Kommunikation, 81
Kyrkans tillväxt, 39
Kärlek, 66, 83, 125
Ledarskap, 52

Loyalitet, 83
Lydnad, 48, 86, 89
Lyssna, 81
Lärjungeskap, 58
Missionsarbete, 4, 39, 45,
62, 66, 77
Moral, 6, 41, 121
Mormons bok, 45
Motgångar, 12, 70, 107, 118
Normer, 48
Offer, 104
Omvändelse, 15, 41, 83, 109
Profeter, 36
Prästadömet, 18, 52, 55, 62
Respekt, 83
Försoning, 9
Sanning, 89
Skrifterna, 66, 102
Skriftstudier, 9
Släktforskning, 118
Tacksamhet, 113
Tempel, 4, 32, 121
Tillit, 52
Tjänande, 22, 55, 58, 109
Tro, 83, 93
Unga kvinnor, 12
Uppenbarelse, 52
Vittnesbörd, 18, 66, 93
Återställelse, 45
Äktenskap, 83, 102
Ödmjukhet, 83, 104

President Thomas S. Monson

Välkomna till konferensen

Jag uppmanar er att vara uppmärksamma och mottagliga för de budskap som vi ska få höra. Att vi må göra detta är min bön.

Mina älskade bröder och systrar, jag är så glad över att hälsa er välkomna till kyrkans 183:e generalkonferens.

Under de sex månaderna sedan vi sist möttes har jag haft tillfälle att resa en del och träffa en del av er i era egna områden. Efter halvårskonferensen i oktober reste jag till Tyskland, där jag fick möta våra medlemmar på flera platser i det landet och även i Österrike.

I slutet av oktober invigde jag templet i Calgary, Alberta i Kanada, med assistans av äldste M. Russell Ballard med hustru, äldste Craig C. Christensen med hustru samt äldste William R. Walker med hustru. I november återinvigde jag templet i Boise i Idaho. Med mig på resan och som deltagare under invigningen hade jag också äldste David A. Bednar med hustru, äldste Craig C. Christensen med hustru samt äldste William R. Walker med hustru.

Kulturevenemangen som hölls i samband med båda de här invigningarna var enastående. Jag bevistade inte personligen kulturevenemanget i Calgary eftersom det var syster Monsons

85:e födelsedag och jag tyckte jag borde vara hos henne. Men hon och jag hade förmånen att bese evenemanget i vårt vardagsrum via en sluten tv-sändning, varefter jag flög till Calgary nästa morgon till invigningen. I Boise deltog över 9 000 ungdomar från tempeldistriktet i kulturevenemanget. Det var så många ungdomar engagerade att det inte fanns plats för deras familjer att närvara i arenan där de framträdde.

Och förra månaden reste president Dieter F. Uchtdorf och syster Uchtdorf, äldste Jeffrey R. Holland med hustru samt äldste Gregory A. Schwitzer med hustru till Tegucigalpa i Honduras för att inviga vårt nybyggda tempel där. Ett magnifikt ungdomsevenemang ägde rum kvällen före invigningen.

Andra tempel har tillkännagivits och är i olika stadier av förberedelse eller under byggnad.

Denna morgon har jag glädjen att få tillkännage ytterligare två tempel som under kommande månader och år ska byggas på följande platser: Cedar City i Utah och Rio de Janeiro,

Brasilien. Bröder och systrar, tempelbyggandet fortgår oförminskat.

Som ni vet annonserade jag under oktoberkonferensen ändrade åldrar för unga män och unga kvinnor att verka som heltidsmissionärer, så att unga män nu får verka från 18 år och unga kvinnor från 19.

Gensvaret från våra ungdomar har

varit enastående och inspirerande. Den 4 april – för två dagar sedan – hade vi 65 634 heltidsmissionärer ute. Över 20 000 till har fått sina kallelser men har ännu inte kommit till missionärsskolorna och över 6 000 till är i intervjuprocessen med sina biskopar och stavspreidenter. Vi har behövt bilda 58 nya missioner för att ta emot

det ökade antalet missionärer.

För att hjälpa till att uppehålla den här missionärsstyrkan och eftersom många av våra missionärer kommer från blygsamma omständigheter, inbjuder vi er att efter förmåga bidra frikostigt till kyrkans allmänna missionärsfond.

Bröder och systrar, vi kommer att

få höra inspirerade budskap i dag och i morgon. De som ska tala till oss har under bön sökt få veta vad Herren vill att vi ska få höra just nu.

Jag uppmanar er att vara uppmärksamma och mottagliga för de budskap som vi kommer att få höra. Att vi må göra detta är min bön i Jesu Kristi, vår Herres namn, amen. ■

President Boyd K. Packer
president för de tolv apostlarnas kворum

Dessa ting vet jag

Av allt jag läst, undervisat och lärt mig, är den allra dyrbaraste och heligaste sanningen jag har att ge er mitt särskilda vittnesbörd om Jesus Kristus.

Ar 1992, när jag hade verkat som assistent till de tolv i nio år och 22 år som medlem i de tolv råds, fyllde jag 68 år. Jag kände mig manad att påbörja vad jag kallar en "ofullbordad komposition". Den första delen av det verket låter så här:

*En tanke kom till mig igår,
en tanke insiktsfull och djup.
Den kom när jag var alltför trött,
för trött att kunna sova.*

*Jag hade haft en hektisk dag
och tänkte på mitt öde.
Den tanken var:
När jag var ung, jag var ej 68!*

*Jag gick utan att halta då
min axel värkte ej.
Två gånger läste jag en vers
och kunde utantill den sedan.*

*Jag kunde jobba länge då,
och knappt behöva rast.
Och det som jag ej klarar nu
det gick förr som en dans.*

*Om jag nu kunde vända om,
om möjlighet jag får,
min ålder byter jag ej bort,
för mycket då förgår.*

*Jag nöjer mig att framåt gå,
min ungdom, om än härlig
är inget mot det jag har kvar,
all kunskap som är min.*

Tio år senare beslöt jag mig för att lägga några rader till dikten:

*Förbi förflöt raskt tio år och jag
vet inte vart.
Med dem en hel del värk försvann,
en konstgjord höft och det går an,
att upprätt vandra åter.*

*Min nacke håller en platta upp,
tänk vad de hittar på!
Den trängde bort min polio.
Som styvnackad jag står.*

*Min ålders tecken ser man nu,
de kommer att bestå.
Det enda som blir starkare
är glömskan som blir värre.*

*Du undrar om jag minns dej än.
Visst, bilden av dig har jag här.
Men var nu ej till harm så snar
om jag ditt namn nu tappat har.*

*Ibland har livet påfört mig
en helt önskad läxa,
men åldern har skänkt dyrbar sanning,
som hjälper anden växa.*

*Av allt det goda som jag fått,
är det bästa som jag har
det kamratskap och den tröst
jag får från frun så rar.*

*Våra barn är lyckligt gifta nu,
de egna familjer har,
med egna barn och barnbarn,
så kort deras barndom var.*

*Jag har inte ändrat mig alls,
om att ungdomen återfå.
Vi ska åldras, för med åldern
kunskap om sanning vi nå.*

*Man undrar över framtiden.
Kan någon ödet blotta?
Jag följer med och klagar ej.
Fråga när jag är 88!*

Och förra året lade jag till dessa rader:

*Nu är jag faktiskt 88.
Åren gick som i ett slag.
Ostadig gick jag med en käpp
och till slut nu rullar jag.*

*En tupplur tar jag då och då,
men prästadörets kraft består.
Trots mina brister fysiskt sett
har jag mycket i anden vunnit.*

*Miljontals mil jag färdades
och mycket mer jag hunnit.
Nu med hjälp av satellit
färdas jag ändå hit och dit.*

*Med visshet är det nu jag säger
Att jag min Herre älskar och känner.
Jag vittnar med dem som levt
på jord
när jag predikar hans helga ord.*

*Jag vet han i Getsemane kände
det som vi ej kan förstå.
Jag vet att detta för oss hände,
en större vän kan vi ej få.*

*Jag vet på nytt han kommer snart
i kraft och härlighet.
Jag honom möta får, jag vet att
det är så
när döden tar mig bort.*

*Jag böjer knä invid hans fot,
jag känner då hans andes värme.
Min tysta, spruckna stämma säger:
"Jag vet, min Herre och min Gud."¹*

Och jag vet verkligen!

Från fönstren på baksidan hemma ser man en liten blomsterträdgård och skogen som gränsar till en liten bäck. En av husets väggar gränsar mot trädgården och är täckt av tät engelsk murgröna. De flesta år har rosenfinkarna byggt bo i denna murgröna. Redena i rankorna är skyddade från rävar, tvättbjörnar och katter som stryker omkring.

En dag var det ett väldigt tumult i murgrönan. Förtvivlade nödskrik fick åtta eller tio finkar från de omgivande gläntorna att stämma in i oljudet. Jag såg snart källan till tumultet. En orm hade glidit ut ur murgrönan och hängde precis tillräckligt långt ner framför fönstret för att jag skulle kunna dra ut den. Mitt på ormen fanns två utbuktningar – tydliga bevis på att den tagit två fågelungar från boet. Vi hade inte sett något liknande under de 50 år vi bott i vårt hem. Det var en engångsföreteelse – trodde vi i alla fall.

Ett par dagar senare uppstod ännu ett tumult, denna gång i de klängväxter som täcker vår hundgård. Vi hörde samma skrik och finkar från grannskapet samlades. Jag visste vilket rovdjuret var. En dotterson klättrade upp på hundgården och drog ut en till orm som fortfarande höll ett hårt grepp om fågelmamman som den fångat i boet och dödat.

Jag frågade mig själv: "Vad är det som händer? Håller Edens lustgård på att invaderas igen?"

Jag kom att tänka på de varningar som profeterna uttalat. Vi är inte alltid skyddade från motståndarens inflytande, inte ens i våra egna hem. Vi måste skydda våra nykläckta.

Vi lever i en mycket farlig värld som hotar sådant som är av högst andlig natur. Familjen, den grundläggande strukturen för tid och evighet, angrips av både synliga och osynliga styrkor. Motståndaren är i farten. Hans avsikt är att vålla skada. Om han kan försvaga och förgöra familjen, kommer han att ha lyckats.

Sista dagars heliga förstår familjens upphöjda betydelse och strävar efter att leva på ett sådant sätt att motståndaren inte kan smyga sig in i våra hem. Vi finner trygghet och säkerhet för oss själva och våra barn genom att ära de förbund vi ingått och leva upp till de vardagliga handlingar i lydnad som krävs av Kristi efterföljare.

Jesaja sade: "Rättfärdighetens frukt skall vara frid, och rättfärdighetens vinning vara ro och trygghet till evig tid."²

Denna frid utlovas även i de upp-
enbarelser där Herren förkunnar: "Om ni är redo skall ni inte frukta."³

Prästadömetts fulländade kraft har getts för att skydda hemmet och dess invånare. Fadern har myndigheten och ansvaret att undervisa sina barn och välsigna och förse dem med evangeliets förrättningar och varje annat nödvändigt beskydd genom prästadömet. Han ska med kärlek och trohet hedra modern så att deras barn kan se den kärleken.

Jag har insett att tro är en verklig kraft och inte bara något man säger. Det finns få ting som är mäktigare än en rättfärdig mors trofasta böner.

Lär er själva och undervisa era familjer om den Helige Andens gåva och Jesu Kristi försoning. Ni utför inget större evigt verk än det ni uträttar inom ert eget hems väggar.

Vi vet att vi är andebarn till himmelska föräldrar och är här på jorden för att få jordiska kroppar och för att prövas. Vi som har jordiska kroppar har ett övertag över de väsen som inte har det.⁴ Vi är fria att välja vad vi vill och att välja hur vi ska handla, men vi är inte fria att välja följderna. De blir vad de blir.

Handlingsfriheten definieras i skrift-
erna som en "moralisk handlingsfrihet",

vilket innebär att vi kan välja mellan gott och ont. Motståndaren försöker fresta oss att missbruka vår moraliska handlingsfrihet.

Skrifterna lär oss att "var och en, både i fråga om lära och principer rörande framtiden, kan handla enligt den handlingsfrihet som jag har givit honom, så att var och en kan stå ansvarig för sina egna synder på domens dag".⁵

Profeten Alma sade: "Herren kan inte se på synd med den minsta grad av overseende."⁶ För att förstå detta måste vi hålla isär synden och syndaren.

När man till exempel inför Frälsaren förde fram en kvinna som ertappats med äktenskapsbrott, och som uppenbarligen var skyldig, avfärdade han saken med fem ord: "Gå, och synda inte mer!"⁷ Sådan är andan i hans verksamhet.

Tolerans är en dygd, men som andra dygder förvandlas den till en last när den överdrivs. Vi måste se upp

för "toleransfällan" så att vi inte uppslukas av den. Den släpphänthet som ges utrymme när landets lagar försvagas så att legaliserade omoraliska handlingar tolereras, förminskar inte de allvarliga andliga konsekvenser som blir resultatet av att man bryter mot Guds kyskhetslag.

Alla föds med Kristi ljus, ett vägledande inflytande som gör att varje människa kan skilja mellan rätt och fel. Det vi gör med det ljuset och hur vi svarar på dessa maningar att leva rättfärdigt, är en del av jordelivets prövning.

"Ty se, Kristi Ande ges åt varje människa för att hon skall kunna skilja gott från ont. Därför visar jag er hur ni bör döma, ty allt som inbjuder till att göra gott och som förmår människor att tro på Kristus kommer genom Kristi kraft och gåva, varför ni med fullkomlig visshet kan veta att det är av Gud."⁸

Var och en måste se till att hålla sig lyhörd för den Helige Andens inspiration och maningar. Herren har ett sätt

att ingjuta ren intelligens i våra sinnen för att mana oss, leda oss, lära oss och varna oss. Varje son och dotter till Gud kan omedelbart få veta det de behöver kännedom om. Lär er att ta emot och handla i enlighet med inspiration och uppenbarelse.

Av allt jag läst, undervisat om och lärt mig, är den allra dyrbaraste och heligaste sanningen jag har att ge er mitt särskilda vittnesbörd om Jesus Kristus. Han lever. Jag vet att han lever. Jag är hans vittne. Och om honom vittnar jag. Han är vår Frälsare, vår Återlösare. Det vet jag med visshet. Detta vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Boyd K Packer, "Unfinished Composition" [Ofullbordad komposition], 2012.
2. Jes. 32:17.
3. L&F 38:30.
4. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 209.
5. L&F 101:78; se D&C 101:78.
6. Alma 45:16.
7. Joh. 8:11.
8. Moroni 7:16.

Biskop Dean M. Davies
andre rådgivare i presiderande biskopsrådet

En säker grundval

*Låt oss ta emot Frälsarens inbjudan att komma till honom.
Låt oss bygga våra liv på en trygg och säker grundval.*

Den 17 oktober 1989, då jag var på hemväg från arbetet, närmade jag mig rött ljus i gatukorsningen av Market och Beale i San Francisco i Kalifornien. I det ögonblicket började bilen skaka och jag tänkte: "Jag måste ha fått punktering." När bilen fortsatte att skaka märkte jag en buss alldeles för nära mig och tänkte: "Bussen måste ha kört på mig!" Bilen skakade mer och mer och jag tänkte: "Jag måste ha fått punktering på alla fyra däck!" Men det var varken punktering eller bussen – det var en kraftig jordbävning! När jag stannade för rött ljus såg jag krusningar i asfalten som likt havets vågor rullade nedför Market Street. Framför mig vajade en kontorsbyggnad från sida till sida och tegel började falla ner från en äldre byggnad till vänster om mig när marken fortsatte att skaka.

Jordbävningen Loma Prieta slog till i San Franciscos kustområde 17:04 den dagen och omkring 12 000 personer blev hemlösa.

Jordbävningen orsakade svåra skador i San Franciscos kustområde, särskilt på ostadig mark i San Francisco och Oakland. I San Francisco hade marinadistriktet "byggt på fyllnadsmassa som bestod av sand, jord, bråte ... och annat material som innehöll en hög procent grundvatten.

En del av fyllnadsmassan bestod av bråte som tippats ner i San Franciscobukten efter jordbävningen där år 1906."¹

Omkring 1915 byggde man hyreshus på soptippen. Under jordbävningen 1989 förvandlades den vattendränkta ostadiga leran, sanden, stenarna och bråten till en flytande massa som gjorde att husen kollapsade. Husen hade inte byggts på en säker grundval.

Jordbävningen Loma Prieta drabbade många, även mig själv. När jag

begrundar händelserna den dagen bekräftas det återigen i mitt sinne och hjärta att om vi ska kunna motstå livets stormar, jordbävningar och katastrofer, måste vi bygga på en säker grundval.

Den nephitiske profeten Helaman förklarade mycket tydligt vikten av att bygga våra liv på en säker grundval, ja, Jesu Kristi grundval: "Och kom ihåg, mina söner, kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, skall detta inte ha någon makt att dra er ned till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippa som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla" (Helaman 5:12).

När tempel byggs i våra dagar ägnar man särskild uppmärksamhet åt design, ingenjörsvetenskap och byggnadsmaterial. Jordmånen och geologin testas noggrant på platsen där templet ska byggas. Studier av vind, regn och väderförändringar i området beaktas så att det färdigbyggda templet kan motstå mer än bara områdets normala stormar och klimat. Templet byggs och placeras så att det kan motstå oväntade jordbävningar, orkaner, översvämningar och andra naturkatastrofer. I många tempel drivs betong- eller stålpelare djupt ner i marken för att förankra tempelgrunden.

Liksom vår tids designers och byggmästare har vår kärleksfulle och gode Fader i himlen och hans Son förberett planer, verktyg och andra resurser för vår användning så att vi kan bygga och forma våra liv till att bli säkra och stadiga. Planen är

frälsningsplanen, den stora lyck-salighetsplanen. Planen ger oss en klar bild och förståelse av början och slutet och de väsentliga stegen, däribland förrättningar, som vart och ett av Faderns barn måste ta för att kunna återvända till hans närhet och vistas hos honom för alltid.

Tro, omvändelse, dop, den Helige Andens gåva och att uthärda till änden utgör komponenter i livets "planritning". De hjälper oss forma de rätta byggstenarna så att de förankrar våra liv i Kristi försoning. De ger form, stomme och struktur till en människas liv. Liksom tempelritningarna innehåller specifikationer som ger detaljerade instruktioner om hur väsentliga komponenter ska formges och integreras, blir också bön, skriftstudier, att ta del av sakramentet och erhålla prästadömet väsentliga förrättningar "specifikationer" som hjälper oss att integrera och binda samman livets struktur.

Balans i tillämpningen av de här specifikationerna är väsentlig. När till exempel beståndsdelarna i betong

blandas ihop används exakta mängder sand, grus, cement och vatten för att uppnå maximal styrka. En felaktig mängd eller frånvaro av någon av dessa beståndsdelar gör betongen svag och den kan inte utföra sin viktiga funktion.

På samma sätt, om vi inte har den rätta balansen i livet av dagliga personliga böner och mättande skriftstudier, av att hämta styrka varje vecka från sakramentet och av att ofta ta del av prästadömet förrättningar, som templets förrättningar, riskerar vi att försvagas i vår andliga strukturella styrka.

Paulus uttryckte det så här i ett brev till efesierna, och det kan tillämpas på behovet av en balanserad och integrerad utveckling av vår karaktär och själ: "Genom honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren" (Ef. 2:21).

Bönen är en av de mest grundläggande och viktiga byggstenarna i vår tro och karaktär. Genom bönen kan vi uttrycka vår tacksamhet, kärlek och hängivenhet till Gud. Genom

bönen kan vi underkasta oss hans vilja och därigenom få styrka till att rätta vårt liv efter hans lärdomar. Bönen är vägen vi kan följa för att få hans inflytande i vårt liv, även uppenbarelse.

Alma lärde: "Rådgör med Herren i allt vad du gör, så skall han leda dig till det som är gott. Ja, överlämna dig åt Herren när du går till vila om aftonen så att han må vaka över dig när du sover, och när du stiger upp om morgonen låt då ditt hjärta vara fyllt av tacksamhet mot Gud. Och om du gör detta skall du bli upphöjd på den yttersta dagen" (Alma 37:37).

Att dela våra tankar, känslor och önskingar med Gud genom uppriktig och innerlig bön borde för var och en av oss vara lika viktigt och naturligt som att andas och äta.

Att dagligen forska i skrifterna ger också styrka åt vår tro och karaktär. Liksom vi behöver föda för att nära vår fysiska kropp, blir våra andar och själar mättade och stärkta av att vi mättar oss med Kristi ord som finns i profeternas skrifter. Nephi lärde: "Mätta er med Kristi ord, ty se, Kristi ord skall tillkännage för er allt ni bör göra" (2 Nephi 32:3).

Det är bra att läsa skrifterna, men läsningen i sig själv är inte tillräcklig för att fånga bredden och djupet av Frälsarens lärdomar. Att forska, begrunda och tillämpa Kristi ord som de återfinns i skrifterna medför visdom och kunskap utöver vårt jordiska förstånd. Det stärker vårt åtagande och ger oss det andliga reservförråd vi behöver för att göra vårt bästa i alla situationer.

Ett av de viktigaste stegen vi kan ta för att stärka våra liv och förbli fast förankrade vid Frälsarens grundval är att värdigt ta sakramentet varje vecka. Sakramentets förrättning ger

varje medlem i kyrkan möjligheten att begrunda sitt liv i förväg, att betrakta handlingar eller icke-handlingar som kan behöva rättas till, och att sedan ta del av brödet och vattnet som heliga emblem till minne av Jesu Kristi kropp och blod, ett vittne om hans försoning. Om vi tar del av det på ett uppriktigt och ödmjukt sätt förnyar vi eviga förbund, blir renade och helgade, och får löftet att vi alltid kan ha hans Ande hos oss. Anden verkar som ett slags murbruk, en sammanfogande länk som inte bara helgar oss utan också får oss att komma ihåg allt och vittnar om och om igen om Jesus Kristus. Att värdigt ta sakramentet stärker vår personliga anknytning till den grundläggande klippan, ja, till Jesus Kristus.

Under sin verksamhet lärde Frälsaren med kärlek och tydlighet om lärdomarna, principerna och de nödvändiga handlingarna som

kan bevara våra liv och stärka våra karaktärer. I slutet av bergspredikan sade han:

”Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem liknar jag därför vid en vis man som byggde sitt hus på en klippa.

Och regnet föll och översvämningarna kom och vindarna blåste och slog mot det huset. Och det föll inte, eftersom det var grundat på en klippa.

Och var och en som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem skall liknas vid en dåraktig man som byggde sitt hus på sanden.

Och regnet föll och översvämningarna kom och vindarna blåste och slog mot det huset, och det föll, och dess fall var stort” (3 Nephi 14:24–27; se också Matt. 7:24–27).

Bröder och systrar, ingen av oss bygger avsiktligt våra hem, våra arbetsplatser eller våra heliga möteshus på sand eller bråte eller utan rätt

ritningar eller byggnadsmaterial. Låt oss ta emot Frälsarens inbjudan att komma till honom. Låt oss bygga våra liv på en trygg och säker grundval.

Jag vittnar ödmjukt om att när vi förankrar våra liv vid Jesus Kristus och hans försoning och noggrant följer hans plan för vår lycka, inklusive dagliga böner, dagliga skriftstudier och att varje vecka ta del av sakramentet, ges vi styrka, vi får uppleva verklig personlig tillväxt och en varaktig omvändelse. Vi är då bättre förberedda att stå emot livets stormar och katastrofer. Vi får då uppleva den utlovade glädjen och lyckan. Och vi ges tillförsikten att våra liv har byggts på en säker grundval: en grundval som aldrig kommer att falla. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOT

1. Se ”1989 Loma Prieta Earthquake”, wikipedia.org/wiki/1989_Loma_Prieta_earthquake.

av **Elaine S. Dalton**
nyligen avlöst som Unga kvinnors generalpresident

Vi är döttrar till en himmelsk Fader

Som döttrar till Gud är vi alla unika och olika i våra omständigheter och upplevelser. Ändå betyder det vi gör något, eftersom vi betyder något.

Varje vecka läser unga kvinnor runt om i världen upp Unga kvinnors tema. Det spelar ingen roll vilket språk jag hör det på: "Vi är döttrar till en himmelsk Fader som älskar oss, och vi älskar honom."¹ Anden bekräftar varje gång för min själ att det är sant. Det är inte bara en försäkran om vår identitet, vilka vi är, utan också ett erkännande av vem vi tillhör. Vi är döttrar till en upphöjd varelse!

I varje land och på varje kontinent har jag träffat självsäkra och värtaliga unga kvinnor, fulla av ljus, förädlade genom hårt arbete och prövningar, och med en ren och enkel tro. De är dygdiga. De håller sina förbund och står "som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt".² De vet vilka de är och att de har en viktig roll att spela i byggandet av Guds rike.

När jag gick på college var jag med i en internationell folkdansgrupp på BYU. En sommar hade vår grupp den unika förmånen att turnera i missionerna i Europa. Det var en svår sommar för mig eftersom min far oväntat hade gått bort några månader tidigare. När vi var i Skottland kände jag mig extra ensam och blev nedstämd.

Vi dansade i ett kapell den kvällen och efter vårt framträdande gick vi till missionshemmet som låg bredvid. När jag gick mot huset såg jag en sten placerad i en välskött trädgård vid grinden. Jag läste det som stod på stenen: "Vad än du gör, gör det väl." Orden trängde djupt in i hjärtat och det kändes som om himlen hade vänt sig till mig för att ge mig ett budskap.

Jag visste att en kärleksfull himmelsk Fader visste vem jag var. Jag kände att jag inte var ensam. Jag stod där i trädgården med tårar i ögonen. "Vad än du gör, gör det väl." Den enkla meningen förnyade min insikt om att min himmelske Fader kände mig och att han hade en plan för mitt liv, och Anden hjälpte mig förstå att det jag gjorde betydde något.

Senare fick jag veta att de här orden en gång i tiden hade motiverat profeten David O. McKay när han verkade som ung missionär i Skottland. Han hade sett det på en sten på en byggnad under en svår period i sitt liv och av sin mission och orden hade uppmuntrat honom. När byggnaden skulle rivs flera år senare såg han till att få tag i stenen och placerade den i missionshemmets trädgård.³

Som döttrar till Gud är vi alla unika och olika i våra omständigheter och upplevelser. Ändå betyder det vi gör något, eftersom vi betyder något. Det vi bidrar med dagligen i form av omvårdnad, undervisning och omtanke om andra kan ibland

Sydney, Australien

verka all dagligt, oansenligt, svårt eller förnedrande, men när vi minns den första meningen i Unga kvinnors tema – ”vi är döttrar till en himmelsk Fader som älskar oss” – så påverkar det våra relationer och hur vi reagerar.

Min fantastiska 92-åriga mor avled nyligen. Hon lämnade dödlighetens tillvaro på samma sätt som hon hade levt – i stillhet. Hennes liv blev inte som hon hade planerat. Hennes man, min far, gick bort när han var 45 år gammal och lämnade henne med tre barn – mig och mina två bröder. Hon var änka i 47 år. Hon försörjde vår familj som lärare på dagarna och gav pianolektioner på kvällarna. Hon tog hand om sin åldrande far, min morfar, som bodde granne med oss. Hon såg till att vi alla fick högskoleutbildning. Faktum är att hon envisades med det eftersom hon ville att vi skulle kunna bidra till samhället. Och hon klagade aldrig. Hon stod fast vid sina förbund och eftersom hon gjorde det nedkallade hon himlens krafter till att välsigna vårt hem och utföra underverk. Hon litade på bönen kraft, på prästdömet och på förbundens löften. Hon var trofast i att tjäna Herren. Hennes ståndaktiga hängivenhet stärkte oss, hennes barn. Hon upprepade ofta

ett skriftställe för oss: ”Jag, Herren, är bunden när ni gör vad jag säger, men när ni inte gör vad jag säger har ni inget löfte.”⁴ Det var hennes motto och hon visste att det var sant. Hon förstod vad det innebär att hålla sina förbund. Hon blev aldrig erkänd av världen. Det var inget hon ville bli heller. Hon visste vem hon var och vem hon tillhörde. Hon var en dotter till Gud. Det kan verkligen sägas om vår mor att hon gjorde det hon gjorde väl.

President Gordon B. Hinckley sade följande om kvinnor och mödrar:

”Vi får aldrig förlora ur sikte kvinnors styrka ... Det är mödrarna som mest direkt påverkar barnens liv ... Det är mödrarna som fostrar dem och leder dem på Herrens vägar. Deras inflytande är ytterst viktigt ...

De är livets skapare. De är barnens vårdare. De är unga kvinnors lärare. De är våra outhärliga kamrater. De är våra medarbetare i byggandet av Guds rike. Stor är deras roll, underbar deras insats.”⁵

Så hur kan en mor och far få sin dotter att förstå den förädlade och eviga sanningen att hon är en dotter till Gud? Hur hjälper vi henne att stiga ut från världen och stiga in i Guds rike?

I en moraliskt avtrubbad värld behöver de unga kvinnorna män och kvinnor som står ”som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt”. Detta har aldrig varit viktigare än det är nu. Unga kvinnor behöver mödrar och mentorer som exemplifierar dygdig kvinnlighet. Mödrar, er relation till er dotter är ytterst viktig och det är också ert exempel. Hur ni älskar och hedrar hennes far, hans prästdöme och hans gudomliga roll kommer att återspeglas och kanske förstärkas i er dotters attityd och beteende.

Vad är det då som vi alla måste ”göra väl”? Tillkännagivandet om familjen svarar tydligt:

”Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar ...

Vi varnar dem som bryter mot kyskhetsbudet, som förgriper sig på maka eller barn, eller som underlåter att fullgöra sina skyldigheter mot familjen, att de en dag kommer att stå ansvariga inför Gud.”⁶

I det omoraliska samhället på Mormons tid sörjde denne över att kvinnor blev berövade det som var kärare och dyrbarare än allt annat, nämligen deras dygd och kyskhet.⁷

Jag vill återigen uppmana till en återgång till dygden. Dygd är styrkan och kraften hos döttrar till Gud. Hur skulle vår värld se ut om dygd – tankar och uppförande som grundar sig på höga moraliska normer, inklusive kyskhet⁸ – skulle återinföras i vårt samhälle som en högt skattad värdering? Om omoral, pornografi och misshandel minskade, skulle vi då ha färre spruckna äktenskap, förstörda liv och brustna hjärtan? Skulle media förädla och stärka kvinnor istället för att nedvärdera dem och behandla Guds dyrbara döttrar som objekt? Om hela mänskligheten verkligen förstod vikten av uttalandet ”vi är döttrar till en himmelsk Fader som älskar oss”, hur skulle det förändra synen på kvinnor och hur de behandlas?

För flera år sedan när det här konferenscentret byggdes och nästan var färdigt, kom jag in i denna heliga byggnad uppe på balkongplanet, iklädd skyddshjälm och skyddsglasögon, för att dammsuga heltäckningsmattan som min man hjälpte till att lägga. Där vi nu har podiet stod en traktor som forslade undan jord, så det var tjockt med damm i byggnaden. Det lade sig på den nya heltäckningsmattan. Mitt jobb var att dammsuga den. Så jag dammsög och dammsög och dammsög. Efter tre dagar gav min lilla dammsugare upp!

Dagen innan den första generalkonferensen hölls i denna vackra byggnad ringde min man upp mig. Han skulle då lägga det sista mattstycket – under denna historiska talarstol.

Han frågade: ”Vilket skriftställe tycker du att jag skriva på undersidan av mattan?”

Jag svarade: ”Mosiah 18:9: ’Stå som [ett vittne] om Gud alltid och i allting och överallt.’”

I en värld som är extremt prövande är detta vad jag ser att unga kvinnor och kvinnor som tillhör den här kyrkan gör. De har ett gott inflytande. De är dygdiga och föredömliga, intelligenta och flitiga. Det de gör betyder något eftersom *de* betyder något. Vad än de gör, gör de det väl.

För årtal sedan när jag stod och dammsög heltäckningsmattan och försökte göra den uppgiften väl, visste jag inte att jag en dag skulle stå med mina fötter på mattan under denna talarstol.

Som dotter till Gud står jag som ett vittne om att han lever. Jesus är Kristus. Han är vår Återlösare. Det är genom hans oändliga försoningsoffer som jag en dag ska återvända för att bo med honom – efter att ha bestått provet, ren och besegrad i en evig familj. Jag ska för alltid prisa honom för privilegiet att få vara kvinna, hustru och mamma. Jag vittnar om att vi leds av en Guds profet, president Thomas S. Monson, och jag är tacksam för rättfärdiga män, vilkas prästadömskraft välsignar mitt liv. Och jag ska för alltid vara tacksam för den styrka jag får av den möjliggörande kraften i Frälsarens obegränsade försoning när jag fortsätter att sträva efter att göra det jag gör väl. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Unga kvinnor: Personlig tillväxt* (häfte, 2009), s. 3.
2. Mosiah 18:9.
3. Se Matthew O. Richardson, ”What E’er Thou Art, Act Well Thy Part’: John Allan’s Albany Crescent Stone”, *Journal of Mormon History*, band. 33 (hösten 2007), s. 31–61; Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* (1986), s. 45.
4. L&F 82:10.
5. Gordon B. Hinckley, ”Stå starka och orubb- ligen”, *Världsomfattande ledarutbildnings- möte*, 10 jan. 2004, s. 20.
6. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
7. Se Moroni 9:9.
8. Se *Unga kvinnor: Personlig tillväxt*, s. 70.

Äldste Craig A. Cardon
i de sjuttios kvarum

Frälsaren vill förlåta

Herren älskar oss och vill att vi ska förstå hur villig han är att förlåta.

Under vår Frälsares jordiska verksamhet var det många som följde honom, däribland skriftlärdar och fariséer, "från alla byar i Galileen och Judéen och från Jerusalem".¹ En sängbunden, lam man som ville bli helad togs till en stor sammankomst, men eftersom de inte kunde föra honom nära Frälsaren tog hans vänner med honom upp på taket på huset där Frälsaren befann sig och firade ner honom. När Frälsaren såg vilken stor tro de visade, sade han, med en djupare avsikt som hans åhörare ännu inte kände till: "Min vän, du har fått förlåtelse för dina synder."²

Det här måste ha förvånat mannen och även om skrifterna inte säger någonting om hans reaktion så måste han ha undrat om Frälsaren verkligen förstod varför han hade kommit dit.

Frälsaren visste att många människor följde honom på grund av hans mäktiga underverk. Han hade redan förvandlat vatten till vin³, drivit ut orena andar⁴, helat sonen till en man i kunglig tjänst⁵, en spetälsk⁶, Petrus svärmor⁷ och många fler⁸.

Men med denna lame man valde Herren att visa både lärjungar och motståndare att han hade en unik roll som världens Frälsare. När de skriftlärdar och fariséerna hörde Frälsarens ord började de diskutera sinsemellan.

De talade okunnigt om hädelse och slog fast att bara Gud kan förlåta synder. Men Jesus visste vad de tänkte och sade till dem:

"Vad är det ni tänker i era hjärtan?"

Vilket är lättast att säga: Du har fått förlåtelse för dina synder eller att säga: Stig upp och gå?"⁹

Utan att vänta på deras svar fortsatte Frälsaren: "Men ni skall veta att Människosonen har makt *här på jorden* att förlåta synder.' Sedan sade han till den lame: "Till dig säger jag: Stig upp, ta din bår och gå hem!"¹⁰ Och det gjorde han!

Genom detta mirakulösa fysiska helande bekräftade Frälsaren för alla inblandade och för oss denna oändligt mer kraftfulla andliga sanning: Människosonen förlåter synder!

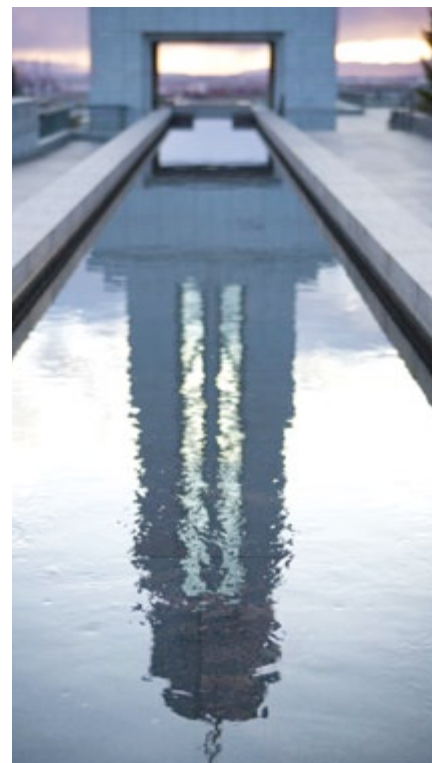
Alla troende har lätt för att acceptera denna sanning, men den andra grundläggande sanningen som följer kan vara svårare att acceptera: Frälsaren förlåter synder "här på jorden" och inte bara vid den slutgiltiga domen. Han ursäktar oss inte *i* våra synder.¹¹ Han har inte överseende med att vi återgår till gamla synder.¹² Men när vi omvänder oss och följer hans evangelium så förlåter han oss.¹³

I den förlåtelsen ser vi försoningens möjliggörande *och* frälsande kraft tillämpas i samstämdhet och nåd. När

vi utövar tro på vår Herre Jesus Kristus *stärker* den möjliggörande kraften i hans försoning oss när vi som mest behöver det,¹⁴ och hans frälsande kraft *heliggör* oss då vi "lägger av den naturliga människan"¹⁵. Det ger hopp till alla, särskilt till dem som känner att vår återkommande mänskliga svaghet är bortom Frälsarens vilja att hjälpa och att rädda.

Petrus gav Frälsaren tillfälle att upplysa vårt förstånd¹⁶ när han en gång frågade hur många gånger han skulle förlåta sin broder och sedan frågade: "Upp till sju gånger?" Det borde väl räcka och bli över. Men Frälsarens svar visade *hans* stora barmhärtighet: "Jag säger dig: *Inte* sju gånger utan sjuttio gånger sju."¹⁷

Herren älskar oss och vill att vi ska förstå hur villig han är att förlåta. Vid mer än 20 tillfällen i Läran och förbunden sade Herren till dem han

talade till att "era synder är er förlåtna" eller liknande ord.¹⁸ Vid ungefär hälften av de tillfällena var Herrens ord riktade till profeten Joseph Smith själv, ibland vänder han sig endast till honom, ibland till honom och andra.¹⁹ Det första av dessa nedtecknades 1830, det sista 1843. Så under en tidsrymd av många år sade Herren till Joseph upprepade gånger: "Dina synder är dig förlåtna."

Även om att Joseph inte var skyldig till några "stora eller grova synder"²⁰ bör vi komma ihåg att med ytterst få undantag begränsas inte Herrens förlåtelse till "sjuttio gånger sju", oavsett hur allvarlig synden är.

Då Herren talade till äldster som samlats i Kirtland sade han: "Jag vill att ni skall övervinna världen. *Därför* kommer jag att ha medlidande med er."²¹ Herren känner till våra svagheter och de eviga följder som "världen" har på ofullkomliga män och kvinnor.²² Ordet *därför* i den här versen är hans bekräftelse på att det bara är genom hans medlidandes förtjänst som vi till slut kan "övervinna världen". Hur visar sig det medlidandet? Till samma äldster i Kirtland sade han "Jag [har] förlåtit er era synder."²³ *Frälsaren vill förlåta.*

Ingen bör tro att den förlåtelsen kommer utan omvändelse. Ja, Herren

har förkunnat: "Jag, Herren, förlåter deras synder som bekänner sina synder inför mig och ber om förlåtelse" och sedan lägger han till ett varnande förtydligande "och som inte har syndat till döds".²⁴ Herren kan visserligen inte "se på synd med den minsta grad av overseende",²⁵ men skiljer ändå på olika synder beroende på hur allvarliga de är. Han slår fast att det inte kommer att finnas någon förlåtelse för "hädelse mot den Helige Anden".²⁶ Han tillkännager allvaret i att begå mord²⁷ och understryker allvaret i att begå sexuella synder såsom äktenskapsbrott.²⁸ När sexuell synd upprepas förkunnar han att det är svårare att få hans förlåtelse.²⁹ Och han har sagt att "den som syndar mot det större ljuset skall få den större fördömsen".³⁰ Trots det tillåter han i sin nåd att vi utvecklas stegvis och begär inte omedelbar fullkomlighet. Trots de många synder som orsakas av våra svagheter som dödliga förlåter han oss om och om igen så ofta som vi omvänder oss och söker hans förlåtelse.³¹

På grund av detta kan vi alla, också de som kämpar med att övervinna beroenden såsom missbruk av olika substanser eller pornografi och liknande, veta att Herren ser

våra rättfärdiga ansträngningar och förlåter oss kärleksfullt när vår omvändelse är fullständig, "sjuttio gånger sju gånger". Men det betyder inte att man *medvetet* kan återvända till synden och undgå straff.³²

Herren är alltid intresserad av våra hjärtan³³, och falsk tro som byggs på bortförklaringar rättfärdigar inte synder.³⁴ I vår tidshushållning varnade Herren en av sina tjänare för sådana bortförklaringar genom att tillkännage: "Låt [honom] skämmas inför mig för nikolaiternas hop och alla deras hemliga avskryvdheter."³⁵ Nikolaiterna var en uråldrig religiös sekt som påstod sig ha rättighet att begå sexuella synder genom Herrens nåds förtjänst.³⁶ Sådant behagar inte Herren.³⁷ Hans barmhärtighet och nåd ursäktar oss inte när "våra hjärtan inte är tillfredsställda och vi inte håller oss till sanningen utan har behag i orättfärdighet."³⁸ Sedan vi gjort allt vi kan göra³⁹ är snarare hans barmhärtighet och nåd de medel med vilka vi "med tiden"⁴⁰ kan övervinna världen genom försöningens möjliggörande kraft. När vi ödmjukt söker denna dyrbara gåva gör han så att "det svaga blir starkt för [oss]",⁴¹ och genom *hans* kraft blir det möjligt för oss att göra det

som vi aldrig hade kunnat göra ensamma.

Herren ser till det ljus som vi har fått,⁴² till våra hjärtans önsknings,⁴³ och till våra handlingar⁴⁴ och när vi omvänder oss och söker hans förlåtelse så förlåter han oss. Då vi tänker på våra egna liv och våra närståendes och vänners liv, borde vi vara lika villiga att förlåta oss själva och andra.⁴⁵

Predika mitt evangelium talar om svårigheten i att övervinna beroenden och uppmanar prästadömsledare och medlemmar att inte "bli chockerade eller nedslagna" om undersökare eller nya medlemmar fortsätter att ha svårigheter med sådana problem. Istället ges vi rådet att "visa förtroende för den enskilde och inte vara dömande ... [vi] bör se det som ett tillfälligt och förståeligt bakslag".⁴⁶ Vi kan väl inte göra mindre för våra egna barn eller släktingar som kämpar med liknande problem och som tillfälligt förirrat sig bort från rättfärdighetens stig? De förtjänar också vår ståndaktighet, vårt tålamod, vår kärlek – och ja, vår förlåtelse.

Under generalkonferensen förra oktober gav president Monson oss följande råd:

"Vi behöver komma ihåg att människor kan förändras. De kan lägga dåliga vanor bakom sig. De kan omvända sig från överträdelse ...

Vi kan hjälpa dem övervinna sina tillkortakommanden. Vi måste utveckla förmågan att se människor, *inte* sådana de är just nu utan sådana som de kan bli."⁴⁷

Under en konferens tidigt i kyrkans historia, en konferens som denna, sade Herren till medlemmarna:

"Sannerligen säger jag er: Ni är rena, men inte alla ...

Ty *allt kött* är fördärvat inför mig ...
Ty några av er är sannerligen

skyldiga inför mig, *men jag skall vara barmhärtig mot er svaghet*."⁴⁸

Hans budskap är detsamma idag.

Vår himmelske Fader vet vad vi står inför, att vi "alla har syndat och saknar härligheten från Gud"⁴⁹ om och om igen. Han sände sin Son, som "känner människornas svaghet och vet hur han skall hjälpa dem som frestas".⁵⁰ Hans Son undervisar oss: "Be alltid så att ni *inte* faller för frestelser".⁵¹ Vi uppmanas att "ropa till [Gud] om *barmhärtighet*, ty han är mäktig att frälsa".⁵² Frälsaren befäller oss att omvända oss⁵³ och att förlåta⁵⁴. Och även om omvändelse inte är lätt ger han oss detta löfte om vi strävar av hela vårt hjärta att följa evangeliet: "Sannerligen säger jag [er]: Trots [era] synder *är mitt inre fyllt av medlidande med [er]*. Jag skall inte fullständigt förskjuta [er], *och på vredens dag skall jag komma ihåg barmhärtigheten*."⁵⁵ Frälsaren vill förlåta.

Tabernakelkören inleder varje vecka sin inspirerande sändning med de upplyftande orden i William W. Phelps välbekanta psalm "Stilla höj din stämmas ljud". De tröstande orden i

den engelska versionens fjärde vers är inte lika välbekanta:

Helig, helig är Herren.

Dyrbart, dyrbart är hans ord ...

Omvänd dig och lev.

*Är dina synder än som scharlakan,
Omvänd dig så skall han förlåta.*⁵⁶

Jag uppmanar dig att minnas och tro på Herrens ord och att utöva tro på honom till omvändelse.⁵⁷ Han älskar dig. Han vill förlåta dig. Det vittnar jag om i Jesu Kristi heliga namn amen. ■

SLUTNOTER

1. Luk. 5:17; se också Mark. 2:2.
2. Luk. 5:20; se också Matt. 9:2; Mark. 2:5.
3. Se Joh. 2:1–11.
4. Se Mark. 1:21–28; Luk. 4:33–37.
5. Se Joh. 4:46–54.
6. Se Matt. 8:1–4; Mark. 1:40–45; Luk. 5:12–15.
7. Se Matt. 8:14–15; Mark. 1:29–31; Luk. 4:38–39.
8. Se Matt. 08:16–17; Mark. 01:32–34; Luk. 4:40–41.
9. Luk. 5:22–23; se också Matt. 9:3–8; Mark. 2:6–9.
10. Luk. 5:24; kursivering tillagd; se också Matt. 9:6–7; Mark. 2:10–12.
11. Se 1 Kor. 6:9–10; Alma 11:34, 37; Helaman 5:10–11.
12. Se 2 Petr. 2:20; Jak. 2:10; L&F 82:7.
13. Se Jes. 1:18; Jer. 31:34; Luk. 7:36–50;

Äldste M. Russell Ballard
i de tolv apostlarnas kворum

- Enos 1:5; Alma 24:10; Moroni 6:8; L&F 1:32; 58:42–43.
14. Se Jakobs bok 4:7; Alma 14:26; Moroni 10:7.
15. Mosiah 3:19; se också 2 Nephi 10:24–25.
16. Se Alma 32:28, 34.
17. Matt. 18:21–22; kursivering tillagd; se också Luk. 17:1–4.
18. Se L&F 20:5–7; 25:3; 29:3; 31:5; 36:1; 50:36; 60:6–7; 61:2; 62:3; 64:1–4, 5–7, 15–17; 75:6–8; 82:1; 84:60–61; 90:1, 6; 108:1; 110:5; 112:3; 124:74–76, 78; 132:50.
19. Se L&F 20:5–7; 29:3; 60:6–7; 61:2; 62:3; 64:5–7; 84:60–61; 90:1; 110:5; 132:50.
20. Joseph Smith – Historien 1:28.
21. L&F 64:2; kursivering tillagd.
22. Se 1 Nephi 20:9–11; L&F 24:2; 50:41; 63:47; 108:1–8.
23. L&F 64:3.
24. L&F 64:7.
25. L&F 1:31; se också v. 32–33; Alma 45:16.
26. L&F 132:27; se också Matt. 12:31; Luk. 12:10.
27. Se 2 Mos. 20:13; Mosiah 13:21; L&F 132:19; Moses 5:31–36.
28. Se Alma 39:5; L&F 42:24–26.
29. Se L&F 42:22–26, 75–78, 80–82; 63:13–17; 76:103.
30. L&F 82:3; se också Joh. 15:22.
31. Se Moroni 6:8.
32. Se Mosiah 15:26.
33. Se 1 Sam. 16:7; Ps. 24:3–4; Ords. 23:7; Matt. 15:18–20; Mark. 7:20–23; Hebr. 3:12; 3 Nephi 12:19; L&F 59:8; 64:34.
34. Se L&F 20:29–30; 121:37.
35. L&F 117:11.
36. Se Bible Dictionary, "Nicolaitans".
37. Se Upp. 2:6, 15.
38. Se L&F 56:15.
39. Se 2 Nephi 25:23; L&F 138:4.
40. Mose 7:21.
41. Ether 12:27.
42. Se Joh. 15:22; L&F 1:33; 82:3.
43. Se Alma 41:5–6; 3 Nephi 9:20; L&F 137:9.
44. Se 1 Nephi 15:33; Alma 41:3–4; L&F 137:9.
45. Se Matt. 6:14–15; L&F 64:8–10; 98:39–48.
46. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer*; s. 193–194.
47. Thomas S. Monson, "Se andra sådana som de kan bli", *Liahona*, nov. 2012, s. 68, 69; kursivering tillagd.
48. L&F 38:10–11, 14; kursivering tillagd.
49. Rom. 3:23.
50. L&F 62:1; se också Alma 7:12.
51. L&F 61:39; kursivering tillagd.
52. Alma 34:18; kursivering tillagd; se också 2 Nephi 31:19; Alma 7:14.
53. Se Helaman 13:11; L&F 19:4, 13–21.
54. Se L&F 64:8–10.
55. L&F 101:9; kursivering tillagd; se också L&F 82:1–7.
56. "Gently Raise the Sacred Strain", *Hymns*, nr 146.
57. Se Alma 34:15–17.

"Detta är mitt verk och min härlighet"

Gud ger villigt av sin kraft till dem som accepterar och hedrar hans prästadöme, vilket leder till de utlovade välsignelserna odödlighet och evigt liv.

President Packer, vi ser alla fram emot att få höra 98-årsversionen av den underbara dikten. Vilken härlig undervisning han ger oss!

För ett par veckor sedan, en kall och mörk vinternatt, tittade jag och min fru Barbara förundrade upp mot himlen. Vi såg miljoner stjärnor som tycktes klarare och vackrare än vanligt. Jag tog fram Den kostbara pärlan och läste återigen de ord som Herren Gud talade till Mose: "Och otaliga världar har jag skapat, och jag skapade också dem i min egen avsikt, och genom Sonen, som är min Enfödde, skapade jag dem" (Mose 1:33).

I våra dagar har rymdteleskopet Hubble bekräftat omfattningen av det Mose såg. Forskarna som arbetar med Hubbleteleskopet uppskattar att Vintergatan, som vår jord och sol är en liten, liten del av, endast är en av över 200 miljarder liknande galaxer. För mig är det svårt, rent av omöjligt att förstå att Guds skapelse är så väldig och vidsträckt.

Bröder och systrar, den kraft som himlarna och jorden skapades och skapas med är prästadömet. Vi som är medlemmar i kyrkan vet att källan till

prästadömet kraft är den allsmäktige Guden och hans Son Jesus Kristus. Prästadömet är inte bara den kraft genom vilken himlarna och jorden skapades, det är också den kraft genom vilken Frälsaren under sin jordiska verksamhet utförde under, välsignade och botade sjuka, uppväckte döda och, som Faderns Enfödde Son, genomled Getsemanes och Golgatas outhärdliga smärta. Sålunda uppfyllde han med barmhärtighet rättvisans lag, skänkte oss obegränsad försoning och övervann den fysiska döden genom uppståndelsen.

Det var nycklarna till det prästadömet myndighet och resulterande kraft som han gav Petrus, Jakob och Johannes och sina andra apostlar, till att välsigna andra och binda i himlen det som är bundet på jorden.

Prästadömet kraft är en helig och ytterst viktig gåva från Gud. Den skiljer sig från prästadömet myndighet, som är rätten att handla i Guds namn. Myndigheten eller ordinationen ges genom handpåläggning. Prästadömet kraft kommer endast när de som utövar det är värdiga och handlar enligt Guds vilja. Som President

Spencer W. Kimball förkunnade: "Herren har gett oss alla som bär prästadömet en viss del av sin myndighet. Men vi kan endast använda himmelens krafter på grundval av vår personliga rättfärdighet" ("Pojkar behöver hjältar på nära håll", *Nordstjärnan*, okt. 1976, s. 38).

Under återställens underbara tid, när Jesu Kristi Kyrka återupprättades på jorden i vår tid, kom Johannes Döparen, Petrus, Jakob och Johannes, Mose, Elias och Elia till jorden och återgav alla nycklar och prästadömet genom Joseph Smith för Guds verk i dessa sista dagar.

Det är genom dessa nycklar, denna myndighet och denna kraft som Jesu Kristi Kyrka är organiserad i dag, där Kristus som överhuvud leder sin levande profet Thomas S. Monson och assisteras av kallade och ordinarie apostlar.

Vår himmelske Faders stora plan genomsyras av prästadömet och i den har män ett unikt ansvar att förvalta

prästadömet, men de är inte prästadömet. Män och kvinnor har olika men lika viktiga roller. På samma sätt som en kvinna inte kan bli gravid utan en man, kan inte en man till fullo utöva prästadömet kraft för att bilda en evig familj utan en kvinna. Med andra ord, i ett evigt perspektiv delas både kraften att skapa liv och prästadömet kraft av man och hustru. Som man och hustru bör en man och kvinna sträva efter att följa vår himmelske Fader. De kristna dygderna kärlek, ödmjukhet och tålmod bör stå i centrum när de söker prästadömet välsignelser i sina liv och för sin familj.

Det är mycket viktigt för oss att förstå att vår himmelske Fader har gjort det möjligt för alla sina söner och döttrar att ta del av välsignelser och styrka genom prästadömet kraft. I centrum för Guds plan för sina andebarn står hans egen förkunnelse: "Detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39).

I en uppenbarelse till profeten Joseph Smith i *Läran och Förbunden* kapitel 81 förklarar Herren att prästadömet kraft ska användas för att "hjälpa de svaga, lyfta upp händerna som hänger ned och styrka de matta knäna" (se v. 5).

"Och genom att göra detta gör du den största nyttan för dina medmänniskor och bidrar till hans ära som är din Herre" (L&F 81:4).

Bilden av att hjälpa de svaga, lyfta upp händerna som hänger ned och styrka de matta knäna påminner mig om hur en rar sjuåring visade sin morfar en liten tomatplanta som växt från ett frö hon planterat som skolprojekt i årskurs två.

Hon förklarade att ett litet frö skulle bli en planta, och att om man tog hand om plantan skulle man få många tomater, som alla skulle ha många frön.

Hon sade: "Och om man planterade alla de fröna och odlade fler tomater, och man planterade alla de

fröna skulle man efter några säsonger ha miljontals tomater.”

”Och allt detta”, sade hon förundrat, ”från ett enda litet frö”.

Men sedan sade hon: ”Jag dödade nästan min planta. Jag lämnade den i ett mörkt rum och glömde bort att vattna den. När jag kom ihåg plantan var den visnen och såg halvdöd ut. Jag grät, för jag tänkte på alla de där miljontals tomaterna som aldrig skulle få växa.”

Hon berättade sedan glatt för sin morfar om det ”mirakel” som inträffat.

Hon förklarade: ”Mamma sade att plantan kanske inte var död, att den kanske bara behövde lite vatten och solljus för att få liv igen.

Och hon hade rätt. Jag gav plantan lite vatten och ställde den i fönstret så att den skulle få ljus. Och vet du vad”, frågade hon. ”Den vaknade till liv och nu ska den ge miljontals tomater!”

Hennes lilla tomatplanta som var så full av potential men så visnad och försvagad på grund av oavsiktlig försummelse, tog sig och växte sig stark igen tack vare att en liten flickas kärleksfulla och omtänksamma händer gav den lite vatten och ljus.

Bröder och systrar, vi som är vår kärleksfulle himmelske Faders andebarn, vi har en obegränsad och gudomlig potential. Men om vi inte ser upp kan vi bli som den visna tomatplantan. Vi kan driva bort ifrån den sanna läran och Kristi evangelium och bli andligt undernärda och visna, eftersom vi avlägsnat oss från det gudomliga ljuset och de levande vatten som är Frälsarens eviga kärlek och prästadömet kraft.

De som bär prästadömet och inte ständigt strävar efter att hedra det genom att tjäna sina familjer och andra kommer att bli som de som inte tar emot välsignelserna som prästadömet kraft för med sig. De

kommer att visna andligen eftersom de berövar sig själva nödvändig andlig näring, ljus och Guds kraft i sina liv. De blir som tomatplantan, så fulla av potential men försummade och förvisnade.

Samma prästadömet kraft som skapade världar, galaxer och universum kan och bör vara en del av våra liv för att hjälpa, stärka och välsigna våra familjer, vänner och grannar – med andra ord, för att göra det som Frälsaren skulle göra om han verkade ibland oss i dag.

Och det huvudsakliga syftet med prästadömet kraft är att välsigna, rena och helga oss så att vi kan leva tillsammans som familjer i våra himmelska föräldrars närhet, förenade genom

prästadömsbeseglingar, delaktiga i Guds och Jesu Kristi fantastiska verk för att för evigt utvidga deras ljus och härlighet.

I den avsikten hade jag för några månader sedan möjligheten att delta i produktionen av en videobaserad världsomfattande ledarutbildning som heter *Stärka kyrkan och familjen genom prästadömet*.

Denna innovativa och lärorika dvd är översatt till 66 språk. Den lär oss hur prästadömet kraft kan välsigna, berika och ge ny kraft åt våra liv, våra familjers liv och alla kyrkans medlemmars liv.

Den visar oss alla – män, kvinnor, barn; gifta, änklingar och ensamstående; oavsett våra omständigheter – hur vi kan ta emot prästadömet välsignelser. Det finns flera 8–12 minuter långa videoklipp som förklarar prästadömet nycklar, myndighet och kraft, och hur det stärker enskilda, familjer och kyrkan.

En speciell scen filmades i ett mycket litet pionjärhem som tillhörde min mors gammelmormor Mary Fielding Smith. Hon var änka efter Hyrum, profeten Joseph Smiths äldre bror. Som ensamstående mor hade hon en stark tro på prästadömet och förlitade sig på dess kraft för att fostra och välsigna sina barn i kärlek och i evangeliets ljus. Idag tackar tusentals efterkommande som blivit trofasta ledare och medlemmar i kyrkan henne för hennes tro, mod och exempel.

Denna nya ledarutbildning finns nu på internet på LDS.org för alla som vill se och uppleva den (wwlt.lds.org). Du kan strömma den från LDS.org eller ladda ner den till din dator, smartphone eller surfplatta.

Första presidentskapet har bett ”stavspreidentskap och biskopsråd att ägna ett eller flera stavs- eller

församlingsrådsmöten till att titta på [hela] dvd:n. Stavs- och församlingsråden ska diskutera hur de kan tillämpa undervisningen som ges” (Brev från första presidentskapet, 1 feb. 2013).

Innehållet kan inspirera och motivera medlemmar under möten i prästadömskvorum, Hjälpföreningen, Söndagsskolan, Unga Kvinnor, Unga Män (särskilt de som förbereder sig för att gå på mission) och Primär, eller under gemensamma möten den femte söndagen. Rådsmedlemmarna kan sedan uppmana enskilda och föräldrar att använda denna presentation i sina familjer. Bröder och systrar, det här ledarutbildningen är till för varje medlem i kyrkan. Föräldrar: Se, dela med er av och samtala om vad ni känner och vad ni lär er med era barn och låt dem titta och berätta om sina känslor för er, så att era familjer kan stärkas genom prästadömet.

Jesus sade:

”Om någon törstar, så kom till mig och drick!” (Joh. 7:37).

”Den som dricker av det vatten jag ger honom skall aldrig någonsin törsta. Det vatten jag ger skall i honom bli en källa, som flödar fram och ger evigt liv” (Joh. 4:14).

”Jag är världens ljus. Den som följer mig skall ... ha livets ljus” (Joh. 8:12).

Om någon av er känner att er tro eller ert vittnesbörd om er himmelske Faders plan är svagare än ni vet att det borde vara så vänd er närmare Frälsaren. Låt hans ljus och hans levande vatten göra för dig och din familj vad lite vatten och ljus gjorde för att ge den vissna tomatplantan livet tillbaka.

Jag inledde med att uttrycka min förundran inför det som Gud skapat genom prästadömskraft. Jag står här och undrar, vilket jag tror att många av er också gör, om Guds kraft att undervisa och välsigna oss någonsin

går att helt förstå. Den är så storslagen, så fantastisk, så mäktig.

Joseph Smith sade: ”Prästadömet är en evig princip och existerade med Gud från evighet till evighet och skall förbli i evighet, utan dagars början och utan års slut” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 103*).

Gud ger villigt av sin kraft till dem som tar emot och hedrar hans prästadöme, vilket leder till odödlighetens och det eviga livets utlovade välsignelser.

Jag bär vittne om att Jesu Kristi verk utträttas genom prästadömet. Det är den kraft genom vilken vår himmelske Fader och hans Enfödde Son skapade denna jord och påbörjade den stora lycksalighetsplanen för vår skull. Må vi vara visa och söka efter att stärka våra egna liv, våra familjers liv och Jesu Kristi Kyrka av Sista dagars Heliga genom Guds prästadömskraft, ber jag ödmjukt i Jesu Kristi namn, amen. ■

President Henry B. Eyring
förste rådgivare i första presidentskapet

”Kom till mig”

Genom sitt ord och exempel har Kristus visat oss hur vi kan närma oss honom.

Jag är tacksam att jag får vara med er under denna konferens för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Det här är hans kyrka. Vi tar på oss hans namn när vi träder in i hans rike. Han är Gud, Skaparen och han är fullkomlig. Vi är dödliga och underkastade döden och synden. Men i sin kärlek till oss och våra familjer ber han oss att vara honom nära. Här är hans ord: ”Närma er mig och jag skall närma mig er, sök mig flitigt och ni skall finna mig, be och ni skall få, bulta och det skall öppnas för er.”¹

Under påsktiden påminns vi om varför vi älskar honom och om det löfte han ger till sina trofasta lärjungar att de ska bli hans älskade vänner. Frälsaren lovade oss detta och talade om för oss hur han, när vi tjänar honom, kommer till oss. Ett exempel återfinns i en uppenbarelse till Oliver Cowdery när han tjänade Herren tillsammans med profeten Joseph Smith i översättningen av Mormons bok. ”Se, du är Oliver, och jag har talat till dig på grund av dina önskningar. Samla därför dessa ord i ditt hjärta. Var trofast och flitig i att hålla Guds bud, och jag skall omsluta dig i min kärleks armar.”²

Jag har upplevt glädjen i att närma mig Frälsaren och att han då närmat

sig mig. Det har oftast skett tack vare mina enkla handlingar av lydnad mot buden.

Ni har haft sådana upplevelser. Det kan ha varit när ni valde att komma till ett sakramentsmöte. Jag fick en sådan upplevelse en sabbat när jag var mycket ung. På den tiden tog vi sakramentet under ett kvällsmöte. Minnet av en dag för mer än 65 år sedan, när jag höll budet att samlas med min familj och de heliga, för mig fortfarande närmare Frälsaren.

Det var mörkt och kallt ute. Jag minns att jag kände ljus och värme i kapellet den kvällen med mina föräldrar. Vi tog emot sakramentet som delades ut av aronska prästadömsbärare och slöt förbund med vår himmelske Fader att alltid minnas hans Son och hålla hans bud.

Vid slutet av mötet sjöng vi psalmen ”Bliv kvar hos mig, det afton är” som innehåller orden: ”O Frälsare, bli kvar hos mig.”³

Jag kände Frälsarens kärlek och närhet den kvällen. Och jag kände den Helige Andens tröst.

Jag ville än en gång tända de känslor av Frälsarens kärlek och hans närhet som jag kände under det sakramentsmötet i min ungdom. Så nyligen höll jag ännu ett bud. Jag forskade i skrifterna. Där visste jag

att jag kunde gå tillbaka och genom den Helige Anden känna det som den uppståndne Herrens två lärjungar hade känt när han tackade ja till deras inbjudan att komma till deras hem och bli kvar hos dem.

Jag läste om den tredje dagen efter hans korsfästelse och begravning. Trofasta kvinnor och andra fann stenen bortrullad från graven och såg att hans kropp inte var där. De hade kommit av kärlek till honom för att smörja hans kropp.

Två änglar stod bredvid och frågade varför de var rädda, och sade:

”Varför söker ni den levande bland de döda?”

Han är inte här, han har uppstått. Kom ihåg vad han sade till er, medan han ännu var i Galileen.

Han sade att Människosonen måste utlämnas i syndiga människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen.”⁴

Markusevangeliet lägger till en uppmaning från en av änglarna: ”Men gå och säg till hans lärjungar och särskilt till Petrus: Han skall gå före er till Galileen, och där skall ni få se honom så som han har sagt er.”⁵

Apostlarna och lärjungarna hade samlats i Jerusalem. Precis som vi kanske skulle ha varit, var de rädda och förundrade när de talade med varandra om vad döden och rykten om att han uppstått innebar för dem.

Två av lärjungarna lämnade den kvällen Jerusalem och gick längs vägen till Emmaus. Den uppståndne Kristus visade sig längs vägen och gick med dem. Herren hade kommit till dem.

Lukasevangeliet låter oss vandra med dem:

”När de nu talades vid och överlade, närmade sig Jesus själv och slog följe med dem.

Men deras ögon var slutna, så att de inte kände igen honom.

Han frågade dem: 'Vad är det ni samtalar om?' Då stannade de och såg bedrövade ut.

Och den ene som hette Kleopas sade till honom: 'Är du den ende främling i Jerusalem som inte vet vad som hänt de här dagarna?'⁶

De berättade för honom om sorgen över att Jesus dött när de hade varit så säkra på att han skulle bli Israels Återlösare.

Det måste ha varit med kärleksfull stämma som den uppståndne Kristus talade med dessa två nedslagna och sörjande apostlar:

"Han sade till dem: 'Så oförståndiga ni är och tröga till att tro på allt som profeterna har sagt.

Måste inte Messias lida detta för att gå in i sin härlighet?'

Och han började med Mose och alla profeterna och förklarade för dem vad som var sagt om honom i alla Skrifterna."⁷

Sedan följde ett ögonblick som har varmt mitt hjärta sedan jag var liten pojke:

"När de närmade sig byn dit de var på väg, verkade det som han ville gå vidare.

Men de bad honom ivrigt: 'Stanna kvar hos oss! Det blir snart kväll och dagen går mot sitt slut.' Då gick han in och stannade hos dem."⁸

Frälsaren tog den kvällen emot inbjudan att komma in i sina lärjungars hus nära byn Emmaus.

Han låg till bords med dem. Han tog bröd, välsignade det, bröt det och gav åt dem. Deras ögon öppnades så att de kände igen honom. Då försvann han ur deras åsyn. Lukas nedtecknade för oss dessa välsignade lärjungars känslor: "Och de sade till varandra: 'Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och öppnade Skrifterna för oss?'"⁹

Genast skyndade de två lärjungarna tillbaka till Jerusalem för att berätta för de elva apostlarna vad som hänt dem. I det ögonblicket visade sig Frälsaren igen.

Han gick igenom profetierna om hans mission att sona sin Faders alla barns synder och bryta dödens band.

"Och han sade till dem: 'Det står skrivet att Messias skall lida och på tredje dagen uppstå från de döda, och att omvändelse och syndernas förlåtelse skall predikas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem.

Ni är själva vittnen om detta.'"¹⁰

Frälsarens ord är sanna såväl för oss som för hans lärjungar då. Vi är vittnen till detta. Och det underbara uppdrag vi tog på oss när vi döptes

in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga förklarades tydligt för oss av profeten Alma för hundratals år sedan vid Mormons vatten:

"Och det hände sig att han sade till dem: Se här är Mormons vatten (ty så kallades de), och eftersom ni nu önskar komma in i Guds fålla och kallas hans folk och är villiga att bära varandras bördor så att de kan bli lätta,

ja, och är villiga att sörja med dem som sörjer, ja, och trösta dem som står i behov av tröst och stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt där ni må befinna er, ända intill döden, så att ni kan återlösas av Gud och räknas bland dem som hör till den första uppståndelsen så att ni kan få evigt liv –

säger jag nu till er: Om detta är ert hjärtas önskan, vad har ni då emot att döpas i Herrens namn som ett bevis inför honom på att ni har slutit förbund med honom om att ni skall tjäna honom och hålla hans bud, så att han än rikligare kan utgiuta sin Ande över er?

Och när nu folket hört dessa ord, klappade de händer av glädje och utropade: Detta är vårt hjärtas önskan.”¹¹

Vi har slutit förbund om att både lyfta de nödställda och att vara vittnen om Frälsaren så länge vi lever.

Vi kan bara göra detta ständigt om vi känner kärlek till Frälsaren och hans kärlek till oss. När vi är trogna de löften vi avgett känner vi vår kärlek till honom. Den kommer att växa eftersom vi känner hans kraft och hur han närmar sig oss när vi tjänar honom.

President Thomas S. Monson har ofta påmint oss om Herrens löfte till sina trofasta lärjungar: ”Och den som tar emot er, hos honom skall även jag vara, ty jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er.”¹²

Det finns ett annat sätt som du och jag har känt att han kommer närmare oss. När vi tjänar honom i hängivenhet närmar han sig våra kära i våra

familjer. Varje gång jag har kallats att flytta eller lämna min familj i Herrens tjänst, har jag med tiden sett att Herren välsignade min hustru och mina barn. Han förberedde kärleksfulla tjänare och möjligheter att dra min familj närmare honom.

Ni har känt samma välsignelse i era liv. Många av er har närstående som är på väg bort från vägen till evigt liv. Ni undrar vad mer ni kan göra för att föra dem tillbaka. Ni kan lita på att Herren närmar sig dem när ni tjänar honom i tro.

Ni minns Herrens löfte till Joseph Smith och Sidney Rigdon när de var borta från sina familjer i hans ärenden: ”Mina vänner Sidney och Joseph: Era familjer befinner sig väl. De är i mina händer, och jag skall göra med dem som det synes mig gott, ty i mig är all makt.”¹³

Liksom Alma och kung Mosiah har en del trofasta föräldrar som tjänat Herren så länge och så väl ändå haft barn som irrat sig bort trots föräldrarnas offer till Herren. De har gjort allt de kunde utan att det tycks göra någon skillnad, trots kärleksfulla och trofasta vänners hjälp.

Alma och de heliga på hans tid bad för hans son och kung Mosiahs söner. En ängel kom. Era böner och böerna från de som utövar sin tro får Herrens tjänare att komma för att hjälpa dina

familjemedlemmar. De kommer att hjälpa dem att välja vägen hem till Gud, även när de angräps av Satan och hans efterföljare, vilkas avsikt är att förgöra familjerna i detta liv och i evigheten.

Ni minns de ord som ängeln sade till Alma den yngre och Mosiahs söner i deras uppror: ”Och vidare sade ängeln: Se, Herren har hört sitt folks böner och likaså böerna från sin tjänare Alma, som är din far. Ty han har bett med stor tro för dig att du skulle bringas till kunskapen om sanningen. I denna avsikt har jag kommit för att övertyga dig om Guds kraft och myndighet, så att hans tjänares böner kan besvaras enligt deras tro.”¹⁴

Mitt löfte till er som ber och tjänar Herren kan inte vara att ni kommer att få alla välsignelser ni önskar för er själva och er familj. Men jag kan lova er att Frälsaren närmar sig er och välsignar er och er familj med det som är bäst. Ni kommer att känna trösten av hans kärlek och känna svaret i att han närmar sig när ni sträcker ut er arm i tjänande till andra. När ni binder om de lidandes sår och erbjuder reningen i hans försoning till dem som sörjer i synd, hjälper Herrens kraft er. Hans armar är utsträckta med era för att hjälpa och välsigna vår himmelske Faders barn, även de i er familj.

En underbar hemkomst är förberedd för oss. Vi kommer då att se

Los Angeles, Kalifornien, USA

uppfyllelsen av vår älskade Herres löfte. Det är han som välkomnar oss in i det eviga livet med honom och vår himmelske Fader. Jesus Kristus beskrev det på detta sätt:

”Sök att frambringa och upprätta mitt Sion. Håll mina bud i allting.

Och om du håller mina bud och håller ut intill änden skall du få evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor.”¹⁵

”Ty de som lever skall ärva jorden och de som dör skall vila från allt sitt arbete, och deras gärningar skall följa dem och de skall få en krona i min Faders boningar som jag har berett åt dem.”¹⁶

Jag vittnar om att vi genom Anden kan följa vår himmelske Faders uppmaning: ”Denne är min älskade Son. Hör honom!”¹⁷

Genom sitt ord och exempel har Kristus visat oss hur vi kan närma oss honom. Varje barn till vår himmelske Fader som har valt att träda in i hans kyrka genom dopets port kommer att

få möjlighet i det här livet att undervisas om hans evangelium och höra hans uppmaning från hans kallade tjänare: ”Kom till mig.”¹⁸

Var och en av hans förbunds tjänare i hans rike på jorden och i andevärlden får vägledning från honom genom Anden när de välsignar och tjänar andra i hans ställe. Då känner de hans kärlek och finner glädje i att komma närmare honom.

Jag är ett vittne till Herrens uppståndelse lika säkert som om jag hade varit där den kvällen med de två lärjungarna i huset vid vägen till Emmaus. Jag vet att han lever lika säkert som Joseph Smith gjorde när han såg Fadern och Sonen i ljuset av en underbar morgon i en lund i Palmyra.

Detta är Jesu Kristi sanna kyrka. Endast i de prästadömsnycklar som president Thomas S. Monson bär finns makt att besegla oss som familjer för att leva för evigt med vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus. Vi kommer på domens dag att stå inför

Frälsaren, ansikte mot ansikte. Det kommer att vara en glädjens stund för dem som har närmat sig honom i hans tjänst i detta liv. Det kommer att vara härligt att få höra orden: ”Bra, du gode och trogne tjänare.”¹⁹ Det vittnar jag om som vittne till den uppståndne Frälsaren och vår Återlösare i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 88:63.
2. L&F 6:20.
3. ”Bliv kvar hos mig, det afton är”, *Psalmer*, nr 101.
4. Luk. 24:5–7.
5. Mark. 16:7.
6. Luk. 24:15–18.
7. Luk. 24:25–27.
8. Luk. 24:28–29.
9. Luk. 24:32.
10. Luk. 24:46–48.
11. Mosiah 18:8–11.
12. L&F 84:88.
13. L&F 100:1.
14. Mosiah 27:14.
15. L&F 14:6–7.
16. L&F 59:2.
17. Joseph Smith — Historien 1:17.
18. Matt. 11:28.
19. Matt. 25:21.

Framlagd av president Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare i första presidentskapet

Röstning på kyrkans ämbetsmän

Det är föreslaget att vi stöder Thomas Spencer Monson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Henry Bennion Eyring som förste rådgivare i första presidentskapet och Dieter Friedrich Uchtdorf som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om någon, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stöder Boyd Kenneth Packer som president för de

tolv apostlarnas kvorum och följande bröder som medlemmar av detta kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson och Neil L. Andersen.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stöder rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarna som profeter,

siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Äldste Walter F. González har avlösts som medlem i presidentskapet för de sjuttios kvorum.

De som vill instämma i vårt tack kan visa det.

Det är föreslaget att vi stöder äldste Ulisses Soares som medlem i presidentskapet för de sjuttios kvorum.

Alla som instämmer kan visa det.

De som är emot kan visa det.

Det är föreslaget att vi avlöser följande som områdessjuttio från och med den 1 maj 2013: Rubén V. Alliaud, Sergio M. Anaya, Nolan D. Archibald, Carlos L. Astorga, Hector Avila, M. Anthony Burns, David Cabrera, Milton Camargo, Robert E. Chambers, Victor Kah Keng Chen, Kuo Chiang Chung, Nelson D. Córdova, Gary L. Crittenden, Edward Dube, Matthew J. Eyring, Sione M. Fineanganofu, Alfredo L. Gessati, James B. Gibson, Jovencio A. Guanzon, Mario E. Guerra, Luis S. Hernandez, Hernan I. Herrera, Javier Ibañez, Paulo H. Itinose, Douglas W. Jessop, Stephen C. Kerr, Joni L. Koch, Faustino López, Richard K. Melchin, Freebody A. Mensah, Benson E. Misalucha, Abelardo Morales, W. T. David Murray, K. Brett Nattress, S. Gifford Nielsen, Satoshi Nishihara, Michael D. Pickerd, William F. Reynolds, Michael A. Roberts, Fernando A. R. Da Rocha, Manfred Schütze, Terrence C. Smith, Rubén L. Spitale, Joshua Subandriyo, Frank V. Trythall, Miguel R. Valdez, Arnulfo Valenzuela, Carlos A. C. Villanova, Terence M. Vinson, Louis Weidmann och Richard C. Zambrano.

De som vill instämma i vårt tack för deras utmärkta tjänande kan nu visa det.

Det är föreslaget att vi med uttryck

för stor uppskattning avlöser systrarna Elaine S. Dalton, Mary N. Cook och Ann M. Dibb som Unga kvinnors generalpresidentskap.

Vi avlöser också alla medlemmar av Unga kvinnors generalkommitté.

Alla som vill instämma i vårt tack till dessa systrar för deras utmärkta tjänande och hängivenhet, var vänliga visa det.

Det är föreslaget att vi stöder följande som nya medlemmar i de sjuttios första kворum: Edward Dube, S. Gifford Nielsen och Arnulfo Valenzuela. Och som nya medlemmar i de sjuttios andra kворum: Timothy J. Dyches, Randy D. Funk, Kevin S. Hamilton, Adrián Ochoa och Terence M. Vinson.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Eftersom han har kallats som medlem i de sjuttios andra kворum avlöser vi också broder Adrián Ochoa som andre rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap.

De som vill visa sin uppskattning kan nu visa det.

Det är föreslaget att vi stöder följande som nya områdessjuttio: Ruben Acosta, Frederick O. Akinbo, Omar A. Alvarez, Sergio Antunes, Alan C. Batt, Grant C. Bennett, Fernando E. Calderón, Wilson B. Calderón, H. Marcelo Cardus, Yoke Sang (Freddie) Chan, Christopher Charles, Valeri V. Córdón, Paul R. Coward, M. T. Ben Davis, Massimo De Feo, Marion B. De Antuñano, Francisco J. Ruiz de Mendoza, Robert A. Dryden, Robert J. Dudfield, Daniel F. Dunnigan, Jeffrey D. Ereksón, E. Xavier Espinoza, Meliula M. Fata, Sam M. Galvez, Claude R. Gamiette, Mervyn C. Giddey, João R. Grahl, David P. Homer, Daniel W. Jones, John A. Koranteng, Steven O. Laing, Axel H. Leimer, Gustavo Lopez, José E. Maravilla, Alfredo Miron, Hugo Montoya, Joaquim J. Moreira, Katsuyuki Otahara, José C. Pineda, Gary S. Price, Miguel A. Reyes, Gary B. Sabin, Alfredo L. Salas, Netzahualcoyotl Salinas, Ciro Schmeil, D. Zackary Smith, Michael L. Southward, G. Lawrence Spackman,

Vern P. Stanfill, William H. Stoddard, Stephen E. Thompson, George J. Tobias, 'Aisake K. Tukuafu, Jacques A. Van Reenen, Raul E. Vicencio, Raul S. Villanueva, Alan R. Walker, Keith P. Walker och Hoi Seng Leonard Woo.

Alla som instämmer kan visa det.

De som är emot kan visa det.

Det är föreslaget att vi stöder Bonnie Lee Green Oscarson som generalpresident för Unga kvinnor, med Carol Louise Foley McConkie som första rådgivare och Evelyn Neill Foote Marriott som andra rådgivare.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot kan visa det.

Det är föreslaget att vi stöder övriga generalauktoriteter, områdessjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap som de nu är insatta.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot kan visa det.

Tack bröder och systrar för ert stöd och för er ständiga tro och böner för vår skull.

Vi ber de nyligen kallade generalauktoriteterna och Unga kvinnors generalpresidentskap att inta sina platser på förhöjningen. ■

Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2012

Framlagd av Robert W. Cantwell

Verkställande direktör, kyrkans revisionsavdelning

*Till första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka
av Sista Dagars Heliga*

Kära bröder! Enligt föreskrift genom uppenbarelse i kapitel 120 i Läran och förbunden, auktoriseras utbetalningar ur kyrkans fonder av rådet för tiondemedlens användning. Detta råd utgörs av första presidentskapet, de tolv apostlarnas kворum och presiderande biskopsrådet.

Rådet godkänner budgetar för kyrkans avdelningar, verksamhet och fördelning till kyrkliga enheter. Kyrkans avdelningar använder medlen enligt godkända budgetar och enligt kyrkans riktlinjer och praxis.

Kyrkans revisionsavdelning har tillgång till alla uppteckningar och system som behövs för att bedöma om kontrollen över bidrag till fonder, utbetalningar och skyddandet av

kyrkans tillgångar är tillräcklig. Kyrkans revisionsavdelning är fristående från alla andra avdelningar och all annan verksamhet inom kyrkan och personalen består av auktoriserade revisorer, auktoriserade internrevisorer, auktoriserade revisorer för informationssystem och andra kvalificerade yrkesmän.

På grundval av genomförda revisioner anser kyrkans revisionsavdelning att intäkter och utgifter samt kyrkans tillgångar för år 2012 i allt väsentligt har upptecknats och förvalts enligt professionella revisionsnormer, godkända budgetar och kyrkans riktlinjer och föreskrifter.

Högaktningfullt,
Kyrkans revisionsavdelning
Robert W. Cantwell
Verkställande direktör ■

Statistisk rapport för år 2012

Framlagd av Brook P. Hales

första presidentskapets sekreterare

Första presidentskapet har för kyrkans medlemmars information utfärdat följande statistiska rapport om kyrkans tillväxt och ställning för året som avslutades den 31 december 2012.

Enheter i kyrkan

Stavar	3 005
Missioner	347
Distrikt.....	591
Församlingar och grenar	29 014

Medlemmar i kyrkan

Medlemmar totalt.....	14 782 473
Ökning av barn med matrikelkort under 2012	122 273
Nyomvända döpta under 2012.....	272 330

Missionärer

Heltidsmissionärer.....	58 990
Servicemissionärer.....	22 961

Tempel

Tempel invigda under 2012 (Kansas City i Missouri, USA; Manaus i Brasilien; Brigham City i Utah och Calgary i Alberta, Kanada)	4
Tempel återinvigda under 2012 (Buenos Aires i Argentina och Boise i Idaho).....	2
Tempel i verksamhet	140

Äldste Richard G. Scott
i de tolv apostlarnas kворum

Frid i hemmet

En av de största välsignelserna vi kan erbjuda världen är kraften i ett hem där Kristus sätts i centrum, där evangeliet lärs ut, förbund hålls och kärlek råder.

Många röster i den värld vi lever i uppmanar oss att leva i ett hektiskt tempo. Det finns alltid mer att göra och mer att åstadkomma. Ändå finns det djupt inom oss alla ett behov av en fristad där det råder frid och ro, en plats där vi kan återhämta oss, ställa allt till rätta och få ny energi inför framtida stress.

Den ideala platsen för sådan frid finns inom våra egna hems väggar, där vi har gjort allt vi kan för att sätta Herren Jesus Kristus i centrum.

Vissa hem har en far som är en värdig prästadömsbärare och en trofast, hängiven mor som leder familjen tillsammans i rättfärdighet. Många hem ser annorlunda ut. Vilka dina omständigheter än är kan du sätta Herren Jesus Kristus i centrum i ditt hem och i ditt liv, för han är källan till verklig frid i det här livet.

Se till att varje beslut du fattar, vare sig det är timligt eller andligt, grundar sig på vad Frälsaren skulle vilja att du gjorde. När han är i centrum i ditt hem, finns där frid och ro. Där finns en anda av tillförsikt som genomsyrar hemmet och alla som bor där känner den.

Om det här rådet förverkligas beror det inte enbart på föräldrarna, även

om deras roll är att leda. Barn kan ta ansvar och anstränga sig mer för att göra hemmet mer Kristusinriktat. Det är viktigt för föräldrar att lära barnen förstå hur deras handlingar påverkar alla i hemmet. Barn som lär sig ta ansvar för sina handlingar, rättfärdiga eller inte, växer upp och blir pålitliga medborgare i Guds rike.

Jag är säker på att du kan nämna de grundläggande principer som sätter Frälsaren i centrum i ditt hem. Rådet från profeterna att ha dagliga egna böner och familjebön, dagliga egna skriftstudier och tillsammans med familjen samt hemafton varje vecka är de viktiga, bärande balkarna i ett hem som byggs med Kristus i centrum. Utan sådana regelbundna vanor blir det svårt att finna denna önskade och välbehövlige frid och tillflykt från världen.

Lyd profeternas lärdomar, precis som Kristus vill att du ska göra. Slös inte bort din framtida lycka genom att ta genvägar i stället för att tillämpa evangeliets sunda principer. Kom ihåg: Småsaker leder till stora saker. En till synes obetydlig oförsiktighet eller försummelse kan leda till stora problem. Ännu viktigare är att enkla, bestämda och goda vanor leder till ett liv fyllt av rika välsignelser.

Sydney, Australien

Ni barn i Primär, ni unga män och kvinnor i ungdomsprogrammen och ni trofasta missionärer som nu verkar gör detta mycket effektivare än jag kunde göra när jag var i er ålder. I förut tillvaron var ni ståndaktiga, lydiga och rena. Där arbetade ni hårt för att utveckla talanger och förmågor som skulle göra er redo att möta jordelivet med mod, värdighet, heder och framgång.

För inte så länge sedan kom ni till jorden med alla dessa fantastiska förmågor och oändliga möjligheter. Ändå finns det verklig fara runt omkring er. Era stora möjligheter och er förmåga kan begränsas eller förstöras om ni ger efter för den djävulska orenheten omkring er. Men Satan kan inte besegra Frälsaren. Satans öde är bestämt. Han vet att han har förlorat, men han vill få så många som möjligt med sig. Han försöker förstöra din godhet och förmåga genom att utnyttja dina svagheter. Håll dig på Herrens sida så vinner du varje gång.

Du lever i en värld där tekniken går framåt i häpnadsväckande fart. Det är svårt för många i min generation att hänga med. Beroende på hur tekniken används kan framstegen bli till välsignelse eller till hinder. Tekniken, när den förstås och används till rättfärdiga ändamål, behöver inte vara något hot utan kan ge förbättrad andlig kommunikation.

Till exempel: Många av oss har en egen elektronisk apparat som får plats i fickan. Vi är sällan utan den. Vi kanske använder den många gånger om dagen. Tyvärr kan sådana apparater bli en källa till orenhet och slöseri med tid. Men använd på ett disciplinerat sätt kan den här tekniken bli ett redskap som skyddar oss från det värsta i samhället.

Vem kunde ha föreställt sig för bara några år sedan att alla standardverken och många års budskap

under generalkonferenser skulle få rum i fickan? Att bara ha dem i fickan ger dig inget skydd, men om du studerar, begrundar och lyssnar till dem under lugna stunder varje dag förbättras din kommunikation med Anden.

Var förståndig i hur du använder tekniken. Markera viktiga skriftställen på din enhet och läs dem ofta. Om ni ungdomar läste en vers i skrifterna lika ofta som ni sände SMS, skulle ni snart kunna hundratals skriftställen utantill. De här verserna kan bli en mäktig källa till inspiration och vägledning genom den Helige Anden när ni behöver den.

För att sätta Frälsaren i centrum i våra hem måste vi göra allt vi kan för att inbjuda den Helige Andens milda, vägledande inflytande i våra liv. Att handla efter de här maningarna stärker oss ännu mer.

Större frid kommer när du förenar en strävan att lyda med att tjäna människor omkring dig. Många som själva inte anser sig särskilt begåvade använder det de har, ödmjukt och generöst, för att välsigna människor omkring sig. Självviskhet är roten till mycket ont. Vår Frälsares liv är ett exempel på botemedlet för den ondskan. Han visar oss hur vi kan leva utåtriktade liv genom att tjäna andra på ett osjälviskt sätt.

Jag har lärt mig en sanning som upprepats så ofta i mitt liv att jag nu ser den som en absolut lag. Den definierar relationen mellan lydnad och tjänande och Guds kraft. När vi lyder Herrens bud och osjälviskt hjälper hans barn, blir kraft från Gud en naturlig följd: Kraft att göra mer än vi kan av oss själva. Våra insikter, våra talanger, vår förmåga utökas eftersom vi får kraft och styrka från Herren. Hans kraft är en grundläggande del av att kunna skapa ett hem fyllt av frid.

När du sätter Frälsaren i centrum i ditt hem blir det givetvis en fristad inte bara för din egen familj utan också för vänner som lever under svårare omständigheter. De dras till det lugn som de känner där. Välkomna sådana vänner till ditt hem. De kommer att blomstra i denna miljö med Kristus i centrum. Bli vän med dina barns vänner. Var ett värdigt föredöme för dem.

En av de största välsignelserna vi kan erbjuda världen är kraften i ett hem där Kristus sätts i centrum, där evangeliet lärs ut, förbund hålls och kärlek råder.

För många år sedan berättade min hustru Jeanene om en äldste som hon träffat under en rundresa i en mission. Jeanene hade frågat honom om hans familj. Hon blev förvånad när han svarade att han inte hade någon familj. Han förklarade vidare att när

New York City, New York, USA

han föddes hade hans mor överlämnat åt samhället att fostra honom. I sin barndom flyttade han från fosterhem till fosterhem. Han välsignades som tonåring med att finna evangeliet. En kärleksfull församlingsfamilj hade hjälpt honom att få möjlighet att gå ut som missionär.

Efteråt frågade Jeanene missionspresidentens hustru om denne trofaste äldste. Hon fick veta att han några månader tidigare varit i missionshemmet några dagar på grund av sjukdom. Under den tiden var han med dem på en hemafton. Innan han åkte ut på fältet igen frågade han missionspresidenten om han kunde få tillbringa några dagar på missionshemmet igen i slutet av sin mission. Han ville se hur en familj med Kristus i centrum fungerar. Han ville kunna skapa en familj med deras som förebild.

Gör allt du kan för att skapa ett sådant hem. Räck ut handen till dem som lever under svåra omständigheter. Var en sann vän. Detta slags varaktig vänskap är som asfalt som fyller ut livets tjälkott och gör vår färd mjukare

och behagligare. Det bör inte handla om att vinna personliga fördelar utan om en skatt att värdesätta och dela med sig av. Välkomna andra till ditt hem och låt dem få stärkas av den upplevelsen.

Jag vill ge några slutord till dig som älskar en familjemedlem som inte fattar kloka beslut. Sådant kan pröva vårt tålamod och vår uthållighet. Vi behöver lita på Herren och på hans tidsplan så att vi kan få positiva svar på våra böner och räddningsinsatser kan göras. Vi gör allt vi kan för att hjälpa, välsigna och ödmjukt erkänna Guds vilja i allt. Vi utövar tro och minns att det finns sådant som vi måste överlåta åt Herren. Han inbjuder oss att lägga våra bördor vid hans fötter. Med tro kan vi veta att denne vilsegångne som vi älskar så mycket inte är övergiven, utan är i en kärleksfull Frälsares vård.

Se det goda hos andra, inte deras felsteg. Ibland behöver felsteg uppmärksammas på rätt sätt för att åtgärdas, men bygg alltid på personens starka sidor.

När du känner att hoppet är som en tunn tråd, är det faktiskt inte någon tråd utan en stark länk, som en livlina som stärker och lyfter dig. Den kan trösta dig så att du kan sluta vara rädd. Sträva efter att leva värdigt och lita på Herren.

Vi behöver inte oro oss om vi inte kan göra allt det som Herren har rått oss att göra på samma gång. Han sade också att det finns en tid för allt. Som svar på våra uppriktiga böner om vägledning leder han oss i varje fas av livet så att vi kan veta vad vi behöver fokusera på. Vi kan lära, växa och bli lika honom genom ett bestämt steg i taget.

Jag bär vittne om att ett liv i lydnad, fast förankrat i Jesu Kristi evangelium, ger den största vissheten om frid och en tillflykt i våra hem. Det kommer fortfarande att finnas många svårigheter och sorger, men vi kan mitt i oron njuta inre frid och innerlig lycka. Jag vittnar om att Jesu Kristi försoning är källan till denna enastående frid, i Jesu Kristi namn, amen. ■

Äldste Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kворum

Personlig frid: Rättfärdighetens lön

Även under livets prövningar skänker Frälsarens försoning och hans nåd personlig frid till dem som lever rättfärdigt.

Nyliga händelser har fått mig att fundera över läran om frid och särskilt på hur Jesus Kristus kan hjälpa var och en av oss att få en varaktig personlig frid.

Två händelser de senaste månaderna har berört mig djupt. Först talade jag vid Emilie Parkers begravning. En kär sexåring som miste livet tillsammans med 25 andra, däribland 19 unga barn, i en tragisk skottlossning i Newtown i Connecticut, USA. Jag sörjde med hennes familj och förstod att många hade berövats sin frid. Jag fann styrka och tro hos hennes föräldrar Robert och Alissa Parker.

För det andra träffade jag tusentals trofasta medlemmar i kyrkan i Abidjan, en stad i Elfenbenskusten.¹ Detta fransktalande land i Västafrika har utstått ekonomiska svårigheter, en militärkupp och två inbördeskrig på senare tid som slutade 2011. Ändå kände jag en speciell frid i deras närvaro.

Det händer ofta sådant som berövar oss friden och gör oss mer sårbara.

Vem kan glömma de ondskefulla attackerna den 11 september 2001 mot olika platser i Förenta staterna? Sådana händelser påminner oss om

hur snabbt känslan av frid och trygghet kan förstöras.

Vår äldste son och hans hustru, som väntade sitt första barn, bodde tre kvarter från World Trade Center i New York när det första planet flög rakt in i norra tornet. De gick upp på taket på hyreshuset och blev skräckslagna när de såg vad de trodde var en fruktansvärd olyckshändelse. Sedan blev de vittne till när det andra planet flög rakt in i södra tornet. De insåg genast att det inte var fråga om en olyckshändelse. De trodde att nedre Manhattan var utsatt för en attack. När södra tvillingtornet kollapsade omgavs deras hyreshus av det täta dammolnet som täckte nedre Manhattan.

De förstod inte riktigt vad som hade hänt, men oron för fler attacker gjorde att de sökte sig till en mer skyddad plats och sedan vidare till stavscentret för Manhattans stav som ligger vid Lincoln Center. När de anlände fann de att dussintals andra medlemmar på nedre Manhattan hade fattat samma beslut och samlats i stavscentret. De ringde oss och berättade var de var. Det var skönt att veta att de var i säkerhet, men jag förvånades inte över

var de var. Nutida uppenbarelser lär att Sions stavar är "till försvar och till en tillflykt undan stormen och undan vreden när den oblandad skall utgutas över hela jorden".²

De kunde inte återvända hem till sin lägenhet på över en vecka och var helt förkrossade över alla oskyldiga som hade mist livet, men led själva ingen permanent skada.

När jag begrundar dessa händelser har jag tänkt på hur läran om universell eller världslig fred och personlig frid³ skiljer sig.

Vid Frälsarens födelse prisade en stor himmelsk härskara Gud och sade: "Ära vare Gud i höjden och *frid* på jorden, till människor hans välbehag."⁴

Men det har framhållits att till och med under den här för evigt betydelsefulla tiden efter Guds Sons födelse, genomförde kung Herodes massakern på oskyldiga spädbarn i Betlehem.⁵

Handlingsfriheten är en nödvändig del av frälsningsplanen. Den möjliggör den kärlek, de uppoffringar, den personliga tillväxt samt de upplevelser som behövs för vår eviga utveckling. Denna handlingsfrihet möjliggör också den smärta och det lidande som vi upplever i dödligheten, även när det orsakas av något vi inte förstår eller på grund av andras förödande ondskefulla val. Själva striden i himlen handlade om vår moraliska handlingsfrihet och är väsentlig för att vi ska förstå Frälsarens jordiska verksamhet.

Som det står i Matteus, tionde kapitlet, undervisade Frälsaren de tolv och sade att hans mission inte var att åstadkomma fred här på jorden under vårt jordiska liv. Apostlarna fick veta att de skulle önska frid över värdiga hem som de besökte, men varnades för att de skulle vara

”som får mitt ibland vargar ... och ... hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut intill slutet skall bli frälst.”⁶ Ett viktigt uttalande görs i vers 34: ”Tro inte att jag har kommit för att skapa fred på jorden.”⁷ Det är tydligt att det inte rådde någon universell fred på jorden under Kristi jordiska verksamhet och det gör det inte heller i dag.

I Herrens förord till Läran och förbunden lärs ett antal mycket viktiga principer ut. Beträffande dem som inte omvänder sig ska hans Ande (Kristi Ande), som ges varje människa som kommer till världen⁸ ”inte alltid sträva med människan”.⁹ Och ”friden skall tas bort från jorden”.¹⁰ Profeter har förklarat att denna frid verkligen har tagits bort från jorden.¹¹ Lucifer har ännu inte bundits och han utövar sin makt här i världen.¹²

En himmelsk strävan hos goda människor överallt verkar och har alltid verkat för fred i världen. Vi får aldrig ge upp om att nå det målet. Men, som president Joseph F. Smith lärde: ”Den anda av frid och kärlek ... kan aldrig komma till världen, förrän människosläktet tar emot Guds sanning och budskap samt erkänner hans makt som är gudomlig.”¹³

Vi hoppas på och ber innerligt om fred på jorden, men det är som enskilda och familjer vi uppnår den slags frid som är lovad som lön för rättfärdighet. Den friden är en utlovad gåva tack vare Frälsarens mission och försoningsoffer.

Principen nämns på ett kärnfullt sätt i Läran och förbunden: ”Lär att den som gör rättfärdighetens gärningar skall få sin lön, ja, frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen.”¹⁴

President John Taylor lärde att denna frid inte bara är något önskvärt utan att ”det är en Guds gåva”.¹⁵

Den frid jag talar om är inte bara ett tillfälligt lugn. Det är en varaktig djupgående glädje och andlig tillfredsställelse.¹⁶

President Heber J. Grant beskrev Frälsarens frid på det här sättet: ”Hans frid lindrar vårt lidande, läker vårt förkrossade hjärta, tar bort känslor av hat och skapar i vårt bröst en kärlek till våra medmänniskor som fyller våra själar med lugn och lycka.”¹⁷ I mitt möte med Emilie Parkers föräldrar såg jag hur Frälsarens frid har lindrat deras lidande och hjälper deras brustna hjärtan att läkas. Det är värt att notera att genast efter skottlossningen sade broder Parker att han förlät förövaren. Som president Grant sade kan Frälsarens frid ”ta bort känslor av hat”. Domen är Herrens.

De heliga i Elfenbenskusten fann frid under inbördeskrigen i deras land genom att fokusera på Jesu Kristi levande evangelium och särskilt på släktforskning och tempeltjänst för sina förfäder.¹⁸

Vi längtar alla efter fred och frid. Frid innebär inte bara trygghet eller frånvaro av krig, våld, konflikter eller stridigheter. Frid kommer genom

att veta att Frälsaren vet vilka vi är och att han vet att vi tror på honom, älskar honom och håller hans bud, även om och särskilt mitt uppe i livets förödande prövningar och tragedier. Herrens svar till profeten Joseph Smiths i fängelset i Liberty ger tröst till hjärtat:

”Min son, frid vare med din själ. Dina motgångar och dina lidanden skall endast vara ett ögonblick, och därefter skall Gud, om du har uthärdat väl, upphöja dig i höjden.”¹⁹

Kom ihåg: ”Gud är inte oordningens Gud utan fridens.”²⁰ De som förkastar Gud kan inte känna frid. Vi deltog alla i rådet i himlen som gav oss moralisk handlingsfrihet och vi var medvetna om att det skulle föra med sig smärta, ja, till och med fruktansvärda tragedier, som följde av missbruk av handlingsfriheten. Vi förstod att detta skulle kunna göra oss arga, förvirrade, försvarslösa och sårbara. Men vi visste också att Frälsarens försoning skulle övervinna och kompensera all jordisk orättvisa och ge oss frid. Äldste Marion D. Hanks hade ett inramat uttalande av Ugo Betti på väggen: ”Att tro på Gud

är att veta att alla reglerna är rättvisa, och att vi kommer att få underbara överraskningar.”²¹

Var kommer frid ifrån? Många söker efter frid på världens sätt, vilket aldrig har och aldrig kommer att lyckas. Frid finner vi inte genom att skaffa oss stora rikedomar, makt eller berömmelse.²² Frid finner vi inte i jakten på nöjen, underhållning eller ledighet. Inget av detta kan, inte ens i riklig mängd, skapa någon varaktig lycka eller frid.

Emma Lou Thaynes omtyckta psalm ställer en aktuell fråga: ”Var skall jag finna frid, vem skall mig trösta? Vem skall leda mig tryggt i jordlivets strid?”²³ Svaret är Frälsaren, som är källan och upphovet till frid. Han är ”Fridsfursten”.²⁴

Hur håller vi oss nära Frälsaren? Genom att ödmjuka oss inför Gud, alltid be, omvända oss från våra synder, gå ner i dopets vatten med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande och bli Jesu Kristi sanna

lärlingar är viktiga exempel på den rättfärdighet som belönas med varaktig frid.²⁵ Efter att kung Benjamin hade lämnat sitt motiverande budskap om Kristi försoning föll mängden till marken. ”Herrens Ande [kom] över dem så att de fylldes med glädje, eftersom de fått förlåtelse för sina synder och fått *samvetsfrid* tack vare den stora tro som de hade på Jesus Kristus.”²⁶ Genom att omvända oss och leva rättfärdigt får vi *samvetsfrid*, vilket vi behöver för att må bra.²⁷ När det har skett en allvarlig överträdelse kommer inte friden förrän man har bekänt den.²⁸ Kanske finns det inget som kan jämföras med den frid som kommer när en själ plågad av synd lägger sina bördor på Herren och gör anspråk på försoningens välsignelser. Som en annan älsklingspsalm uttrycker det: ”Jag lägger bördan vid hans fot, och lättar hjärtat så.”²⁹

Mitt hjärta gläds när jag tänker på att det i vår tid finns tiotusentals unga män, unga kvinnor och äldre

missionärer som har tagit emot kallet att vara vår Herre och Frälsare Jesu Kristi sändebud. De tar det återställda evangeliet om frid till världen, en person och en familj åt gången – ett rättfärdigt arbete för att föra denna frid till vår himmelske Faders barn.

Kyrkan är en fristad där Kristi efterföljare får frid. En del av världens ungdomar säger att de är andliga men inte religiösa. Att känna sig andlig är ett bra första steg. Men det är i kyrkan som vi tas om hand, undervisas och får näring genom Guds goda ord. Än viktigare: Det är prästadömsmyndigheten i kyrkan som gör heliga förrättningar och förbund möjliga och som binder samman familjer och gör var och en av oss berättigad att återvända till Gud Fadern och Jesus Kristus i det celestialet riket. Dessa förrättningar ger frid eftersom de är utgör förbund med Herren.

Det är i templet som många av dessa heliga förrättningar utförs och de är också fridfulla tillflykter undan

världen. De som besöker tempelområdet eller deltar i ett öppet hus i templet känner också denna frid. Jag minns speciellt när vi höll öppet hus för templet i Suva på Fiji och invigde det. Det hade rätt omvälvande politisk oro som fick till följd att rebeller satte eld på och plundrade byggnader i centrala Suva. De ockuperade parlamentet och höll lagstiftare som gisslan. Det rådde undantagstillstånd i landet. Militären gav kyrkan begränsat tillstånd att samla människor till öppet hus och en mycket liten skara till invigningen. Med tanke på medlemmarnas säkerhet blev de flesta därför inte inbjudna. Det är den enda tempelinvigningen sedan invigningen av det ursprungliga templet i Nauvoo som har hållits under mycket svåra omständigheter.

En person som inbjöds till öppet hus var en förtjusande hinduisk kvinna av indisk härkomst, en medlem av parlamentet som först hölls som gisslan men som släpptes eftersom hon var kvinna.

I det celestialet rummet, borta från världens kaos, brast hon i gråt när hon uttryckte den frid som överväldigade henne. Hon kände Herrens Ande trösta henne och bära vittne om tempellets heliga natur.

Frälsaren är källan till sann frid. Även under livets prövningar skänker Frälsarens försoning och hans nåd personlig frid till dem som lever rättfärdigt. När Frälsaren och hans apostlar firade påskhögtiden för sig själva lovade han att de skulle välsignas med "Hjälparen, den helige Ande" och uttalade sedan följande viktiga ord: "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger."³⁰ Sedan sade han alldeles före sin förbön: "Detta har jag talat till er, för att ni skall ha frid i mig. I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen."³¹

Eliza R. Snow beskrev det så vackert:

*Pris till vår Gud som giver tröst.
Stige vår lovsång upp till dig.*

*Om stormen gnyr hör Kristi röst:
"I mig I skolen hava frid."³²*

Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Två konferenser hölls i Abidjan söndagen den 10 februari 2013. 9 693 deltog, varav 619 personer som ännu inte var medlemmar i kyrkan. Kyrkans medlemsantal i Elfenbenskusten är omkring 19 000.
2. L&F 115:6.
3. Ordet *frid* kan betyda olika saker. På forngrekiska betyder det eld upphör, avbrott i eller frånvaro av fiendskap mellan stridande parter. På hebreiska har ordet en mer uttömmande betydelse och används ibland som en hälsning. Frid är också ett "sinness tillstånd som människan endast kan uppnå när hon följer villkoren och förutsättningarna som Gud angett" (Howard W. Hunter, Conference Report, okt. 1966, s. 14–17).
4. Luk. 2:14; kursivering tillagd.
5. Se Matt. 2:16; se också Ross Douthat, "The Loss of the Innocents", *New York Times*, 16 dec. 2012, s. 12.
6. Matt. 10:16, 22.
7. Matt. 10:34.
8. Se L&F 84:46.
9. L&F 1:33.
10. L&F 1:35.
11. President Woodruff förkunnade detta 1894 och på nytt 1896. Se *The Discourses of Wilford Woodruff* (1946), sammanst. av G. Homer Durham, s. 251–252; se också Marion G. Romney, Conference Report, apr. 1967, s. 79–82.
12. Se Joseph Fielding Smith, *The Predicted Judgments*, Brigham Young University Speeches of the Year (21 mars 1967), s. 5–6. Men, som äldste Neal A. Maxwell sade: "Vi kan ha inre frid även om friden tagits bort från jorden ... även om allting i världen 'skall vara i uppror'" ("Se, fienderna hava sammangaddat sig", *Nordstjärnan*, juli 1993, s. 76).
13. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith*, s. 402.
14. L&F 59:23.
15. *Kyrkans presidenters lärdomar: John Taylor*, s. 151.
16. Från de gamla grekerna till våra dagar har man analyserat, dissekerat och brottats med orden *lycka* och *tillfredsställelse*. Inte bara i fråga om ordens innebörd också om den vägledning de ger till våra liv. Se David Malouf, *The Happy Life: The Search for Contentment in the Modern World* (2011).

Köpenhamn, Danmark

Se också en granskning av herr Maloufs bok i "How to Live Well", R. Jay Magill Jr, *Wall Street Journal*, 26–27 jan. 2013, s. C6.

17. *Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J. Grant*, s. 223.
18. "Tre av de fem stavarna i Elfenbenskusten ligger på listan över de 25 stavar i kyrkan som har högst procent vuxna som skickar in familjenamn till templet för att få förrättningar utförda" och Cocody stav är den stav som skickar in flest (C. Terry Warner och Susan Warner, "Apostle Visits Ivory Coast, Is 'Impressed with Exceptional Spirit'", *Church News*, 3 mars 2013, s. 4, 14). I inbördeskrigets kölvatten och med det närmaste templet en 12-timmars bussresa bort i Accra i Ghana är detta ett underbart bevis på tro och det har lett till att enskilda och familjer fått frid.
19. L&F 121:7–8. President Harold B. Lee lärde: "Vi [måste] bli förfinade. Vi måste prövas för att bevisa den kraft och styrka som finns inom oss" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B. Lee*, s. 208).
20. 1 Kor. 14:33.
21. Marion D. Hanks, "En kärleksfull Gud som talar till oss", *Nordstjärnan*, jan. 1993. s 62.
22. Se Jeffrey R. Holland, *For Times of Trouble* (2012), s. 79. Äldste Holland lär att "sann fattigdom kan mer än något annat, förutom synden själv, göra människor modfällda". Men det rättfärdiga bruket av pengar kan öka friden.
23. "Var skall jag finna frid?", *Psalmer*, nr 75.
24. Jes. 9:6.
25. John Greenleaf Whittier sade det så här enkelt: "Ta dig i akt för hur du lever. Handla inte under dagen så att natten driver bort din frid" ("Conduct [From the Mahabharata]", *The Complete Poetical Works of John Greenleaf Whittier* [1802], s. 484.
26. Mosiah 4:3; kursivering tillagd; se också Marion G. Romney, Conference Report, apr. 1967, s. 79–82.
27. Samvetsfrid är en moralisk kompass som leder oss till frid. Den aktiveras genom minst två källor: Kristi ljus, en underbar födslorätt från vår himmelske Fader (se L&F 88:6–13; 93:2) och den Helige Andens gåva (se L&F 39:6).
28. Det "fordras två omgångar förlåtelse för att ge syndaren frid – en från de rätta auktoriteterna i Herrens kyrka, och en från Herren själv [se Mosiah 26:29]" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball*, s. 42).
29. "How Gentle God's Commands", *Hymns*, no. 125.
30. Joh. 14:26–27.
31. Joh. 16:33.
32. "Din väg av prövning må bestå", *Psalmer*, nr 73.

Äldste Stanley G. Ellis
i de sjuttios kворum

Herrens sätt

Herrens sätt är att vi lyssnar till våra ledares undervisning, förstår rätta principer och styr oss själva.

Sjuttio

Jag verkar som sjuttio. De sjuttio är kallade att vara budbärare – att meddela det Herrens ord som vi får av apostlarna och profeterna och Anden, att vara särskilda vittnen om Kristi namn och predika evangeliet i hela världen, att bygga upp kyrkan och ordna med alla dess angelägenheter (se L&F 107:25, 34).

Bondpojke

Jag växte upp på en bondgård i närheten av Burley i Idaho. Jag var en riktig "bondpojke från Idaho"! Som sådan lärde jag mig:

1. att arbeta – om man inte sår skördar man inte heller.
2. att arbeta intelligent – om man bevattnar och gödslar skördar man mer.
3. vikten av att välja rätt tidpunkt – om man inte sår vid rätt tidpunkt kan tidig frost förstöra skörden.
4. att göra det som behöver eller bör göras oavsett vad som är roligt eller som passar för tillfället – man mjölkar kon när hon behöver bli mjölkad och inte när man själv vill.
5. att gå rakt på sak – med boskap och maskiner har man inte tid att "gå som katten kring het gröt" eller vara politiskt korrekt. (När det

gäller den saken har jag ofta när jag har verkat i kyrkan frågat: "Vill ni att jag ska gå rakt på sak eller linda in det?" För det mesta har de heliga valt "rakt på sak". Jag går rakt på sak i dag.)

6. Till sist: Som bondpojke från Idaho lärde jag mig att hålla mig till grunderna.

Ingenting är mer grundläggande för oss alla och i vår lära än sanningarna i Första trosartikeln: "Vi tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden" (Trosartiklarna 1:1).

Vidare, han är *vår* himmelske Fader som känner oss, älskar oss och vill att vi ska återvända till honom. Jesus är *vår* Frälsare och Återlösare, som genom försoningen såg till att *vi* övervinner döden och får liv igen och gjorde det möjligt för oss att nå upphöjelse och evigt liv. Den Helige Anden är *vår* tröstare, uppenbarare och lärare, vårt vittne och vår vägledare.

Tänk på det, bröder och systrar – vi är inte andligen föräldralösa! Vi är inte ensamma.

Vad är fördelarna med att ha föräldrar – att inte vara föräldralös? Vi kan lära av dem, dra nytta av deras erfarenhet, undvika fällor de varnar för

och deras perspektiv kan hjälpa oss att förstå. Vi behöver inte vara vilsna, förvirrade, vilseledda eller ineffektiva. Det gäller särskilt vår himmelske Fader, som inte bara har lärt och visat oss en väg utan den *rätta* vägen.

Gud visar vägen

Ja, Gud visar den rätta vägen att leva¹, att älska², att hjälpa³, att be⁴, att samtala⁵, att umgås med varandra⁶, att leda⁷, att gifta sig⁸, att fostra barn⁹, att lära¹⁰, att veta vad som är sant¹¹, att sprida evangeliet¹², att välja förståndigt vad vi äter¹³ och så vidare.

Jämte skrifterna är *Stå fast i din tro, Vägledning för de unga* och annan undervisning av de levande apostlarna och profeterna mycket bra källor för att finna Herrens väg.

1. I skrifterna säger Herren till exempel:

”Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger Herren.

Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar” (Jes 55:8–9).

2. En av farorna i dessa sista dagar är att ”var och en går sin egen väg” (L&F 1:16). Ordspråksboken varnar oss: ”Förlita dig inte på ditt förstånd” och ”håll dig inte själv för vis” (Ords. 3:5–7).

3. Vi får veta att om vi gör saker och ting på Herrens sätt så är han bunden att välsigna oss och då kan vi göra anspråk på hans löften. Men om det inte sker på hans sätt, då har vi inget löfte (se L&F 82:10).

4. Herren jämförde sin väg med vår väg när han undervisade profeten Samuel, som sändes att finna en ny kung: ”Men Herren sade till Samuel: ’Se inte på hans utseende

Sydney, Australien

och på hans resliga gestalt, ty jag har förkastat honom. Ty det går inte efter vad en människa ser. En människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat” (1 Sam. 16:7).

5. När det gäller den utbredda önskan att hjälpa fattiga och behövande är Herren ense med oss om det målet, men varnar och säger: ”Men det måste ske på mitt eget sätt” (L&F 104:16). Annars kanske vi skadar andra i vår strävan att hjälpa. Herren har undervisat oss om behovet av att främja oberoende. Även om vi kan hjälpa bör vi inte ge eller göra sådant som människor kan och bör göra själva. Överallt där man försöker det får världen erfara understödets onda. Gud vet verkligen bäst.

Låt oss se på några andra exempel. Herrens väg är sättet att utföra missionsarbete. Det är stadfast i skrifterna och i *Predika mitt evangelium* och genomförs efter Andens ledning.

Herren har visat oss kärlekens *rätta* väg. De som är av världen säger att det enda som betyder något är att två personer älskar varandra. Vår

himmelske Fader säger att det är viktigt, men han lär oss mer: att det finns ett rätt sätt och en rätt tid att uttrycka den kärleken.

Styra oss själva

Joseph Smith undervisades om Herrens vägar ända från sin ungdom. När man frågade honom hur han ledde kyrkan förklarade han att han lärde rätta principer, sedan styrde medlemmarna sig själva.¹⁴ Bröder och systrar, våra levande apostlar och profeter lär oss fortfarande om rätta principer. Frågan är om vi använder de principerna till att styra oss själva.

Något som vi ofta har undervisats om är att blomma där vi har planterats. Ändå frestas vi ibland att flytta till ett nytt område i tron att våra barn får fler kamrater där och därför bättre ungdomsprogram.

Bröder och systrar, tror vi verkligen att grannskapet där vi bor är avgörande för våra barns frälsning? Apostlarna och profeterna har ofta sagt att det som händer i hemmet är mycket viktigare än det som våra barn träffar på utanför hemmet. *Hur* vi fostrar våra barn är viktigare än *var* vi fostrar dem.

Naturligtvis finns det också annat att ta hänsyn till när vi bestämmer var vi ska bo, och tack och lov vägleder Herren oss om vi söker hans bekräftelse.

En annan fråga är: "Var behövs vi?" I sexton år var jag i presidentskapet för Houstons norra stav i Texas. Många flyttade till vårt område under de åren. Folk ringde ofta och berättade att de skulle flytta dit och frågade vilken som var den bästa församlingen. Bara en enda gång under de 16 åren fick jag ett samtal från en person som frågade: "Vilken församling behöver en bra familj? Var kan vi vara till hjälp?"

Under kyrkans tidigare dagar kallade president Brigham Young och andra ledare medlemmar att flytta till en viss plats för att bygga upp kyrkan där. Märkligt nog har kyrkan fortfarande trofasta medlemmar som vill

vara varhelst profeten ber dem att vara. Förväntar vi oss verkligen att president Monson personligen ska tala om för över 14 miljoner medlemmar var vår familj behövs? Herrens sätt är att vi lyssnar till våra ledares undervisning, förstår rätta principer och styr oss själva.

Särskilt viktigt

Med tanke på allt som sker i kyrkan i dag och att Herren påskyndar sitt verk på alla sidor, är det ännu viktigare att vi gör allt på hans sätt!

Särskilt i frälsningsverket lär vi oss att "genom att utge sin Son som gåva har Gud berett en långt bättre väg" (Ether 12:11). Kristi lära "är vägen, och det finns ingen annan väg, och inte heller något annat namn givet under himlen varigenom människan kan bli frälst i Guds rike" (2 Nephi 31:21).

Sammanfattning

När vi ser att så många i världen i dag lever i förvirring, eller vad värre är går förbjudna vägar och i onödan lider följderna av dåliga val, vill jag utbrista med Alma:

"O, att jag vore en ängel och kunde få mitt hjärtas önskan uppfylld, så att jag kunde gå ut och tala som med Guds basun, med en röst som fick marken att skaka, och ropa omvändelse till varje folk!

Ja, jag skulle ... förkunna omvändelse och återlösningsplanen för varje själ så att de omvände sig och kom till vår Gud [och följde hans väg], så att det inte längre skulle kunna finnas någon sorg på hela jordens yta" (Alma 29:1–2).

Jag vittnar än en gång om att Herrens väg är den rätta vägen! Vår himmelske Fader känner oss, älskar oss och vill hjälpa oss. Han vet bäst hur han kan hjälpa oss. Vi är inte andligen föräldralösa!

Vår Frälsare Jesus Kristus är "vägen och sanningen och livet" (Joh. 14:6; se också Alma 38:9). Hans väg bygger på evig sanning och leder oss till "frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen" (L&F 59:23). Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 2 Nephi 5:27; Mosiah 4:27; Alma 7:23–25.
2. Se 2 Mos. 20:14; 5 Mos. 6:5; Joh. 13:34–35; Rom. 1:24–32; 1 Tess. 4:3; Alma 39:3–5.
3. Se Mosiah 4:21–27; L&F 104:15–18.
4. Se Matt. 6:5–13; 2 Nephi 32:8–9; 3 Nephi 18:21; L&F 10:5.
5. Se Ords. 15:1; Kol. 4:6; Jak. 5:12; 3 Nephi 11:29–30.
6. Se L&F 64:10–11; 121:41–46.
7. Se Matt. 25:14–30; Joh. 10:1–14; L&F 50:26; 107:99–100; 121:34–40.
8. Se 1 Mos. 2:24; Jakob 2:27; L&F 42:22; 132:19.
9. Se Mosiah 4:14–15; L&F 68:25–28.
10. Se L&F 43:8–9; 88:77–79, 118.
11. Se Moroni 7:15–19; 10:3–5; L&F 9:7–9.
12. Se L&F 33:8–10; 100:3–8.
13. Se L&F 89.
14. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith, s. 283.*

Äldste John B. Dickson
i de sjuttios kворum

Evangeliet till hela världen

Kyrkan har stadigt gått fram över världen från nation till nation, från kultur till kultur, från folk till folk, i enlighet med Herrens plan och i hans tid.

Frälsarens jordiska verksamhet var fullbordad. Hans lidande i Getsemane och på korset var över. Vi lär oss i Apostlagärningarna att han hade varit verksam i 40 dagar efter sin uppståndelse, då han "lät sig ses" av apostlarna och "talade ... om Guds rike" (Apg. 1:3).

Han sade till dem att "när den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns" (Apg. 1:8).

Strax därefter "lyftes [han] upp, och ett moln tog honom ur deras åsyn.

Medan de såg mot himlen dit han for upp, se, då stod två män i vita kläder hos dem.

Och de sade: "Ni män från Galiléen, varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen" (Apg. 1:9–11).

Ja, Frälsaren skulle komma tillbaka vid sin andra ankomst, men innan dess skulle Jesu Kristi evangelium nå ut till "jordens yttersta gräns".

Matteus berättar om ett särskilt uppdrag till apostlarna att föra evangeliet till alla folk:

"Då trädde Jesus fram och talade till dem och sade: 'Jag har fått all makt i himlen och på jorden.

Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn'" (Matt. 28:18–19).

Under kyrkans tidiga dagar vid tidens mitt togs evangeliet endast till Israels hus. Senare kom uppenbarelse till Petrus, senioraposteln, att tiden var inne att sprida evangeliet bortom Israel och till icke-judarna. Det tionde och elfte kapitlet i Apostlagärningarna hjälper oss att förstå processen och mönstret varigenom denna nödvändiga utbredning av kyrkan till fler av Guds barn tillkännagavs till dess presiderande ledare och medlemmarna i allmänhet.

Med hjälp av Kornelius, som var icke-jude, officer och en god människa, förmedlade Herren till Petrus att evangeliet skulle föras till icke-judarna, en tanke som var ny och främmande för dåtidens heliga. Uppenbarelsen om denna förändring

i kyrkans angelägenheter kom till Petrus, senioraposteln. Vi vet att evangeliet sedan snabbt fördes till icke-judarnas nationer.

Ett exempel på kyrkans utbredning på den tiden var den omvända Paulus, han som blev den store aposteln bland icke-judarna. Han fick se en syn när han var på väg till Damaskus, där han såg ett ljus och hörde en röst, omvände sig från sina synder och kallades av Gud (se Apg 22:6–18). Han blev sedan en enorm kraft i spridandet av Jesu Kristi evangelium.

Låt oss nu förflytta oss 1 800 år framåt till tiden för evangeliets återställelse, eller då allt blir återupprättat inför Kristi andra ankomst. Jag vittnar om att kyrkan har blivit återställd genom profeten Joseph Smith och fortsätter att gå framåt under ledning av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum. Deras uppdrag att föra evangeliet till världen är det samma som de forna apostlarna hade.

Sedan Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiserades 1830 har kyrkan stadigt gått fram över världen från nation till nation, från kultur till kultur, från folk till folk, i enlighet med Herrens plan och i hans tid.

År 1978, i enlighet med det fastställda mönstret för uppenbarelse genom senioraposteln, president Spencer W. Kimball, kom denna gång en uppenbarelse om att alla världiga män överallt i världen skulle få ta emot prästadömet välsignelser. Det innebär att i vår tid kan alla vår himmelske Faders barn världen över ta del av det återställda evangeliets alla välsignelser. Detta är rätt och riktigt för Guds rike på jorden när Kristi andra ankomst närmar sig.

För min egen del hade jag vid detta tillfälle just blivit kallad som missionspresident och syster Dickson och jag skulle flytta med familjen till Mexico

när äldste Richard G. Scott, som då var medlem i de sjuttios kворum, berättade för mig om framkomsten av denna speciella uppenbarelse. Jag minns att jag blev tårögd när han berättade för mig om vad som hade hänt. Jag blev obeskrivligt glad eftersom jag visste att det var rätt och att tiden var inne för hela människosläktet att få tillgång till alla evangeliets förrättningar, förbund och välsignelser.

Detta var för nästan 35 år sedan och då anade jag inte att jag skulle tillbringa flera år av min tid som sjuttio i Afrika Väst, ett av kyrkans områden, bland ett troende och trofast folk som skulle påverkas så mycket av 1978 års uppenbarelse om prästadömet. Syster Dickson och jag har bott där i fyra år och det har varit en underbar upplevelse som har förändrat våra liv.

Som folk tror västafrikaner på Gud, de skäms inte alls för att förkunna och berätta om sin tro för andra och har en enorm ledarskapsförmåga. De ansluter sig till kyrkan i hundratal och nästan varje vecka bildas nya församlingar eller grenar någonstans i området Afrika Väst, nästan alltid med enbart afrikaner som ledare inom prästadömet och biorganisationerna.

Jag önskar så att ni kunde få vara tillsammans med de heliga i templet i Aba i Nigeria eller i Accra i Ghana, så att ni fick uppleva de heligas engagemang och lära känna de afrikanska tempelpresidentskapen. Och jag önskar så att jag kunde presentera er för Afrikas områdessjuttio som finns bland oss i konferenscentret idag och som är advokater, professorer och företagsledare, eller bekanta er med

afrikanska stavs- och församlingsledare och deras familjer.

I Afrika är det ett heligt privilegium att få vara med på en lektion inom Söndagsskolan, biorganisationer eller prästadömet. De följer kyrkans läroplan och insikten om evangeliet är stor och man undervisar och blir undervisad genom Anden.

I Afrika når evangeliet ett lyckligt folk som är väldigt opåverkade av det glitter som påverkar livet för många i västvärlden. De bryr sig inte om att ha många materiella ägodelar.

Det har sagts om afrikaner att de har väldigt lite av det som betyder minst och väldigt mycket av det som betyder mest. De är inte så intresserade av att ha enorma hus och de finaste bilarna, men är mycket intresserade av att lära känna sin himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus och

av att ha eviga familjer. Som en naturlig följd av deras tro lyfter Herren dem på meningsfulla sätt.

Eftersom vi känner dem så väl som vi gör förvånas vi inte över att de är en så viktig del av Jesu Kristi kyrkas tillväxt i de sista dagarna. Eftersom Daniel, profeten i Gamla Testamentet, föreställde sig att Guds rike i de sista dagarna skulle "rulla fram till jordens ändar liksom [en sten], som utan händer är uthuggen ur berget, [skulle] rulla fram tills den [hade] uppfyllt hela jorden" (L&F 65:2), är det väldigt passande att våra underbara afrikanska bröder och systrar är en viktig del i uppfyllandet av den profetian och att uppenbarelsen som tillkännagav detta skulle följa Herrens fastställda mönster.

Jag vittnar om att vår Himmelske Fader älskar alla sina barn, att Jesus är Kristus och att evangeliet finns tillgängligt för alla, både levande och döda. I Jesu Kristi namn, amen. ■

David A. Bednar

i de tolv apostlarnas kворum

Vi tror på att vara kyska

Lydnad mot kyskhetslagen ökar vår lycka i jordelivet och möjliggör vår utveckling i evigheten.

Mitt budskap handlar om en grundläggande fråga som är av stor andlig vikt: Varför är kyskhetslagen så viktig? Min bön är att den Helige Anden ska bekräfta sanningarna i principerna jag betonar i dag.

Faderns lycksalighetsplan

Kyskhetsens eviga betydelse kan endast förstås när det sätts i relation till vår himmelske Faders övergripande lycksalighetsplan för sina barn. "Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har ... gudomliga egenskaper och förutsättningar" ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129). Alla män och kvinnor levde hos Gud som hans andebarn innan de kom till jorden som dödliga varelser. Faderns plan gör det möjligt för hans andesöner och andedöttrar att få fysiska kroppar, att uppleva dödligheten och att framåtskrida mot upphöjelse.

Den fysiska kroppens betydelse

Våra fysiska kroppar möjliggör en bredd, ett djup och en intensitet

i upplevelsen som helt enkelt inte kunde uppnås i föruttillvaron. Alltså förstärks våra relationer till andra människor, vår förmåga att känna igen och handla efter sanningen samt vår förmåga att efterleva principerna och förordningarna i Jesu Kristi evangelium av våra fysiska kroppar. I jordelivets skola upplever vi ömhet, kärlek, vänlighet, glädje, sorg, besvikelse, smärta och till och med de utmaningar som fysiska begränsningar medför, på sätt som förbereder oss för evigheten. Enkelt uttryckt finns det läxor vi måste lära oss och sådant som vi måste uppleva "enligt köttet", som skrifterna säger (1 Nephi 19:6; Alma 7:12–13).

Fortplantningsförmågan

Efter det att jorden skapats sattes Adam i Edens lustgård. Viktigt var emellertid att Gud sade att "det inte är gott för mannen att vara ensam" (Mose 3:18; se också 1 Mos. 2:18), och Eva blev Adams hustru och medhjälpare. Den unika kombinationen av andliga, fysiska, mentala och känslomässiga förmågor hos både män och kvinnor behövdes för att genomföra lycksalighetsplanen. "Men i Herren är det så att

kvinnan inte är till utan mannen eller mannen utan kvinnan” (1 Kor. 11:11). Mannen och kvinnan är ämnade att lära av, stärka, välsigna och komplettera varandra.

Det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud. ”Det första bud som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar” (*Liahona*, nov. 2010, s. 129). Befallningen att föröka sig och uppfylla jorden gäller fortfarande. Således är äktenskapet mellan man och kvinna den godkända kanal genom vilken förut tillvarons andar inträder i dödligheten. Fullständig sexuell avhållsamhet före äktenskapet och fullständig trohet inom äktenskapet skyddar denna kanals heliga natur.

Fortplantningsförmågan är av stor andlig betydelse. Missbruk av denna kraft undergräver avsikterna med Faderns plan och med vår jordiska tillvaro. Vår himmelske Fader och hans älskade Son är skapare och har anförtrott var och en av oss en del av sin skaparkraft. Bestämda riktlinjer för hur förmågan att skapa liv rätt ska användas är nödvändiga beståndsdelar i Faderns plan. Hur vi känner för och använder denna himmelska kraft kommer i mångt och mycket att avgöra vår lycka i jordelivet och vår eviga bestämmelse.

Äldste Dallin H. Oaks förklarade: ”Kraften att skapa liv på jorden är den mest upphöjda kraft Gud gett sina barn. Dess användning påbjöds i den första befallningen, men en annan viktig befallning gavs för att förbjuda att den missbrukades. Den vikt vi lägger vid kyskhetslagen förklaras av vår insikt om fortplantningens syfte vid genomförandet av Guds plan ...

Utänför äktenskapets gränser är all användning av fortplantningsförmågan i någon grad en syndig, förnedrande förvrängning av människans mest gudomliga egenskaper” (“Den stora lyckalighetsplanen”, *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 70, 71).

Normen för sexuell moral

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har en enda, orubblig norm för sexuell moral: Intima relationer är endast tillåtna mellan en man och en kvinna i den äktenskapliga relation som föreskrivits i Guds plan. Sådana relationer är inte något som nyfiket ska undersökas, ett begär som ska tillfredsställas eller ett sorts tidsfördriv eller nöje som man själviskt kan ägna sig åt. De är inte erövringar eller bara en akt som ska utföras. Snarare är de under jordelivet ett av de starkaste uttrycken för vår gudomliga natur

och potential och ett sätt att stärka känslomässiga och andliga band mellan man och hustru. Vi har välsignats med moralisk handlingsfrihet och utmärks av vårt gudomliga arv som barn till Gud – inte av sexuella betenden, moderna ståndpunkter eller människans filosofi.

Den naturliga människan

I någon grad lever och frodas den naturliga människan som kung Benjamin beskrev i var och en av oss (se Mosiah 3:19). Den naturliga människan är förhärdad, köttslig och sinnlig (se Mosiah 16:5; Alma 42:10; Mose 5:13), njutningslysten och omåttlig, och är stolt och självisk. Som Spencer W. Kimball lärde: ”Den ’naturliga människan’ är den ’jordiska människan’ som har tillåtit djuriska passioner överskugga sina andliga böjelser” (“Havsströmmar och familjeinflytande”, *Nordstjärnan*, juli. 1975, s. 4).

Å andra sidan är ”Kristi efterföljare” (Helaman 3:29) andliga och tyglar alla sina lidelser (se Alma 38:12), de är återhållsamma och måttliga, välvilliga och osjälviska. Kristi efterföljare håller fast vid Guds ord, förnekar sig själva och tar sitt kors på sig (se Matt. 16:24; Mark. 8:34; Luk. 9:23; L&F 56:2), och strävar framåt längs en rak och smal väg av trofasthet, lydnad och hängivenhet mot Frälsaren och hans evangelium.

Som Guds söner och döttrar har vi arvt gudomliga egenskaper från honom. Men för närvarande lever vi i en fallen värld. Grundämnena som våra kroppar är skapade av är av naturen fallna och ständigt underkastade inflytandet av synd, fördärv och död. Följaktligen påverkas vi mest direkt av Adams fall, med dess andliga och timliga konsekvenser, genom våra fysiska kroppar. Vi är dock tvåfaldiga

varelser, för vår ande, som är den eviga delen av oss, är inhyt i en fysisk kropp som är underkastad fallet. Som Jesus betonade för aposteln Petrus: "Anden är villig, men köttet är svagt" (Matt. 26:41).

Det slags prov som jordelivet innebär kan således sammanfattas i följande fråga: Reagerar jag på den naturliga människans böjelser eller ger jag efter för den Helige Andens maningar och lägger av den naturliga människan och blir en helig genom Herren Kristi försoning (se Mosiah 3:19)? Det är det som är provet. Varje böjelse, begär, benägenhet och impuls hos den naturliga människan kan övervinnas av och genom Jesu Kristi försoning. Vi är här på jorden för att utveckla gudalika egenskaper och tygla alla köttsliga lidelser.

Motståndarens uppsåt

Faderns plan är avsedd att ge ledning åt hans barn, hjälpa dem bli lyckliga och i trygghet föra dem tillbaka till honom med uppståndna, upphöjda kroppar. Vår himmelske Fader vill att vi ska vara tillsammans i ljuset och vara fyllda med hopp. Lucifer, å andra sidan, strävar efter att göra Guds söner och döttrar förvirrade och olyckliga och hindra deras eviga utveckling. Den huvudsakliga avsikt som lögnens fader har är att vi alla ska bli "olyckliga som han själv är" (2 Nephi 2:27). Lucifer vill att vi till sist ska vara ensamma i mörkret och utan hopp.

Satan arbetar obehagligt på att förvränga de viktigaste beståndsdelarna i Faderns plan. Han har ingen kropp och hans eviga utveckling har avstannat. Liksom vatten som flödar i en flodfåra hejdas av en damm, så har motståndarens eviga utveckling hindrats av att han inte har någon fysisk kropp. På grund av sitt uppror

har Lucifer förmenat sig själv alla de jordelivets välsignelser och upplevelser som möjliggörs av en kropp av kött och ben. Han kan inte ta emot de lärdomar som endast en ande med en kropp kan lära sig. Han avskyr det faktum att hela människosläktet bokstavligen kommer att uppstå. En mäktig betydelse av ordet *fördömd* i skrifterna illustreras av hans oförmåga att fortsätta utvecklas och bli lik vår himmelske Fader.

Eftersom en fysisk kropp är så grundläggande för Faderns lycksalighetsplan och vår andliga utveckling, försöker Lucifer hindra vår utveckling genom att fresta oss att missbruka vår kropp. En av evighetens största ironier är att motståndaren, som är olycklig just för att han inte har en kropp, frestar oss att ta del av hans olycka genom att på olämpligt sätt använda

vår kropp. Just det redskap han själv inte har är alltså det främsta målet för hans försök att locka oss till andlig undergång.

Att bryta kyskhetslagen är en allvarlig synd och ett missbruk av våra fysiska tabernakel. För dem som känner till och förstår frälsningsplanen är det ett uttryck för uppror att vanhelga kroppen (se Mosiah 2:36–37; L&F 64:34–35) och förneka vår sanna identitet som söner och döttrar till Gud. När vi ser bortom dödligheten och in i evigheten är det lätt att se att de förfalskade förbindelser som motståndaren förespråkar är flyktiga och innehållslösa.

Kyskhetens välsignelser

Alma uppmanade sin son Shiblon att "tygla alla sina lidelser så att han kan fyllas med kärlek" (se

Alma 38:12). Det är viktigt att förstå att en disciplinering av den naturliga människan i oss gör en rikare, djupare och mer varaktig kärlek till Gud och hans barn möjlig. Kärleken tillväxer genom rättfärdig måttlighet och försvagas genom impulsiv njutningslystnad.

President Marion G. Romney förkunnade:

”Enligt min åsikt finns ingen välsignelse som man bör önska starkare än den som utlovas till dem som är rena och dygdiga. Jesus talade om konkreta belöningar för olika dygder, men sparade den största, tycks det mig, till de renhjärtade, för ’de’, sade han, ’skall se Gud’ (Matt. 5:8). Och de ska inte endast se Herren, de ska också känna sig hemma i hans närhet.

Här är löftet – Frälsarens löfte: ’Pryd ständigt dina tankar med dygd. Då skall din självtillit växa sig stark i Guds närhet’ (L&F 121:45)” (”Sätt din lit till Herren”, *Nordstjärnan*, okt. 1979, s. 68–69).

Vi har också fått löfte om att när vi vandrar på dygdens väg, ”skall den Helige Anden vara vår ständige ledsagare” (se L&F 121:46). Att efterleva kyskhetslagen leder således till några av de största välsignelserna som män

och kvinnor kan få i jordelivet: tillbörlig andlig tillförsikt i närvaro av familj, vänner, bekanta i kyrkan och slutligen Frälsaren. Vår inneboende längtan efter tillhörighet förverkligas i rättfärdighet när vi hoppfullt vandrar i ljuset.

Omvändelsens princip

Några av er som hör detta budskap behöver omvända sig från sexuella eller andra synder. Frälsaren kallas ofta för den store läkaren, och denna titel har både symbolisk och bokstavlig innebörd. Vi har alla upplevt den smärta som förknippas med fysiska skador. När vi har ont söker vi vanligtvis lindring och är tacksamma för de mediciner och den behandling som lindrar vårt lidande. Tänk på synd som en andlig skada som orsakar skuld-känslor, eller ”samvetskval” som Alma uttryckte det till sin son Corianton (Alma 42:18). Skuld-känslor är för vår ande vad smärta är för vår kropp – en varning för fara och ett skydd från ytterligare skada. Från Frälsarens försoning flödar den lindrande salva som kan hela våra andliga sår och ta bort skuld-känslor. Denna salva kan emellertid bara appliceras genom principerna tro på Herren Jesus Kristus, omvändelse och ständig lydnad.

Resultatet av uppriktig omvändelse är samvetsfrid, tröst och andlig läkedom och förnyelse.

Er biskop eller grens-president är den andlige läkarassistent som är bemyndigad att hjälpa er att omvända er och tillfriskna. Men jag ber er att komma ihåg att omfattningen och intensiteten i er omvändelse måste stå i proportion till allvaret i era synder – speciellt för sista dagars heliga som ingått heliga förbund. Allvarliga andliga sår kräver en mer långvarig behandling och tid att läkas helt och fullt.

Ett löfte och ett vittnesbörd

De lärosatser jag framställt kan verka föråldrade och omoderna för många människor i en värld som allt mer hånar fortplantningsförmågans helgd och föringar det mänskliga livets värde. Men Herrens sanning förändras inte av nycker, popularitet eller allmänna opinionsundersökningar. Jag lovar att lydnad mot kyskhetslagen ökar vår lycka i jordelivet och möjliggör vårt utveckling i evigheten. Kyskhetslagen är, har alltid varit, och kommer alltid att vara ”kärare och dyrbarare än allt annat” (Moroni 9:9). Det vittnar jag om i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

Äldste Russell M. Nelson
i de tolv apostlarnas kворum

Rid på vågen

Jag tackar Gud och hans Son Jesus Kristus för återställelsen och dess kraft att skapa en underbar våg av sanning och rättfärdighet som reser sig över jorden.

Kära bröder och systrar, jag håller med president Thomas S. Monson och andra som lovordar dem som har tackat ja till profetens begäran om fler värdiga missionärer. Nu sveper en tidigare oöverträffad våg av entusiasm för missionsarbetet över hela jorden. Allt sedan president Monsons historiska tillkännagivande i oktober förra året har tusentals äldster, systrar och par kallats, och många fler förbereder sig.¹ Nu får vi frågor som: "Vad ska vi göra med alla dessa missionärer?" Svaret är enkelt: De ska göra det som missionärer alltid har gjort. De ska predika evangeliet! De ska välsigna den allsmäktige Gudens barn!

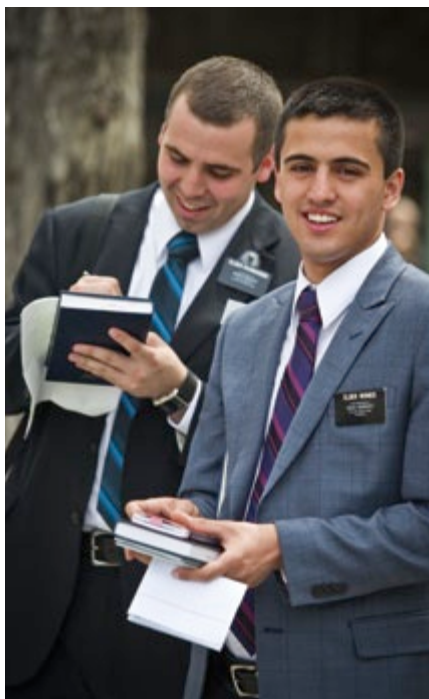
Fler av er unga män och kvinnor kommer att rida på denna våg i er strävan att vara värdiga en missionsskallelse. Ni ser detta som en våg av sanning och rättfärdighet. Ni ser er möjlighet att vara på toppen av den vågen.

Ni tonåringar, ta till er er nya studiekurs och undervisa varandra om Jesu Kristi lära. Nu är det er tur att förbereda er för att undervisa andra om Guds godhet.

Unga män och kvinnor, er utbildning är väldigt viktig – för oss, för er och för Gud. Om ni vill gå på college

eller universitet *efter* er mission, uppmanar vi er att om möjligt ansöka till den skola ni valt *innan* ni påbörjar er mission. Många skolor beviljar ett 18 till 30 månaders uppskov för blivande missionärer. Det gör det möjligt för er äldster och systrar att verka utan att oroa er för var ni ska påbörja er högre utbildning. Vi är mycket tack-samma till skolledare som möjliggör sådana planer!

Ni föräldrar, lärare och andra – rid på vågen när ni förbereder vårt uppväxande släkte att bli värdiga att gå ut som missionärer. Under

tiden kommer era goda liv att fånga intresset hos era vänner och grannar. Var beredda att svara dem som frågar er varför ni lever som ni gör. Var beredda att förklara det hopp och den glädje de ser i er.² När sådana frågor kommer kan ni svara genom att säga: "Vi kan ju fråga missionärerna! De kan hjälpa oss! Och om du vill kan jag vara med när missionärerna svarar på dina frågor och undervisar dig."

Ni vuxna, rid på vågen för att hjälpa till med den andliga, fysiska och ekonomiska förberedelsen av framtida missionärer. Att stoppa undan småmynt i spargrisen blir en vana för er. Ni äldre par, planera för den dag när ni kan gå på mission. Vi kommer att vara ytterst tacksamma för ert tjänande. Till dess kanske några av er kan skicka era pengar på mission genom att bidra till den allmänna missionsnäringsfonden, som president Monson föreslog igen i morse.³

Allt fler utvalda män och deras kära makar rider på vågen när de kallas att presidera över kyrkans missioner. I detta tjänande kommer de att forma framtiden för både födda och ofödda generationer. Missionspresidenterna innehar nycklarna till missionärernas välfärd, säkerhet och framgång. Efter att ha rådgjort med stavs- och distriktspresidenter i missionen ger varje missionspresident uppdrag till missionärerna att verka i vissa stavar, församlingar och grenar.

Stavs- och biskopar rider på vågen när de tillbringar allt mer tid med att intervjua blivande missionärer. Dessa prästadömsledares nycklar ger dem ansvaret för missionsarbetet i deras enheter, och de inspirerar medlemmar att delta.

Bröder och systrar i varje församlingsråd börjar rida på vågen. I det rådet sitter församlingens

Denna våg hämtar kraft ur ett gudomligt tillkännagivande som gjordes för 193 år sedan. Det består av endast sju ord. ”Denne är min älskade Son. Hör honom!”⁸ Den allsmåttige Gudens tillkännagivande presenterade den unge Joseph Smith för Herren Jesus Kristus. Dessa sju ord påbörjade återställelsen av hans evangelium. Varför? Därför att vår levande Gud är en kärleksfull Gud! Han vill att hans barn ska känna honom och Jesus Kristus, som han har sänt!⁹ Och han vill att hans barn ska få odödlighet och evigt liv!¹⁰

I denna underbara avsikt undervisar våra missionärer om återställelsen. De vet att Herren för cirka 2 000 år sedan upprättade sin kyrka. Efter hans korsfästelse och hans apostlars död ändrade människor på kyrkan och dess lära. Och sedan, efter generationer av andligt mörker och enligt tidigare profeters förutsägelser,¹¹ återupprättade vår himmelske Fader och Jesus Kristus kyrkan, dess lära och dess prästadömsmyndighet. Tack vare den återställelsen är kunskap och viktiga förrättningar för frälsning och upphöjelse återigen tillgängliga för alla människor.¹² Till sist kommer denna upphöjelse att göra det möjligt för oss var och en att leva med våra familjer i Guds och Jesu Kristi närhet för evigt!

Jag kan inte tala om återställelsen utan att bli ivrig. Detta historiska faktum är helt enkelt häpnadsväckande! Det är otroligt! Det får en att tappa andan! Är det inte fantastiskt att budbärare från himlen kom för att ge myndighet och kraft till detta verk?

Vår evige Fader och Jesus Kristus visade sig för profeten Joseph Smith flera gånger.¹³ De skickade också andra himmelska budbärare, var och en för ett särskilt ändamål. Till exempel:

missionsledare.⁴ Jag vill vända mig speciellt till var och en av er som är missionsledare i er församling. Ni har kallats av er biskop till att leda missionsarbetet i er församling. Och vissa av er är så framgångsrika att även en assistent har kallats för att hjälpa er. Tillsammans med andra i församlingsrådet hittar ni mindre aktiva medlemmar, familjer där inte alla är medlemmar och intresserade grannar. Ni har regelbundna möten med heltidsmissionärerna som tilldelats er enhet. Ni ger råd till och hjälper missionärerna. Var snäll och fyll deras dagliga planeringskalendrar med fokuserade och meningsfulla undervisningstillfällen. Det är ert ansvar. Ni har verkligen en nyckelroll i detta verks framgång. Om ni rider

på vågen med tro och entusiasm kommer andra också att göra det. Du, församlingens missionsledare *är* den sammanbindande länken mellan medlemmar och missionärer i detta heliga arbete att rädda Guds barn.⁵

Våra nyfikna vänner och grannar som inte tillhör vår tro kan också rida på vågen. Vi uppmuntrar dem att behålla allt som är gott och sant i deras liv. Och vi inbjuder dem att ta emot mer, speciellt den underbara sanningen att familjer, genom Guds eviga plan, kan vara tillsammans för evigt.⁶

Denna våg av sanning och rättfärdighet är förunderlig! Den är *inte* skapad av människan! Den kommer från Herren, som sade: ”Jag skall påskynda mitt verk i dess tid.”⁷

- ängeln Moroni uppenbarade Mormons Bok¹⁴
- Johannes Döparen återgav aronska prästadömet¹⁵
- Petrus, Jakob och Johannes återgav melkisedekska prästadömet¹⁶
- Mose förlänade nycklarna till Israels insamling¹⁷
- Elias förlänade nycklarna till kunskap om Abraham¹⁸
- Elia återställde nycklarna till beseglingsmakten¹⁹

Dessutom gav återställelsen ytterligare kunskap som de heliga tidigare haft. Herren gav oss en ny helig skrift. Förutom Bibeln har vi nu Mormons bok: Ännu ett Jesu Kristi testamente. Den är en uppteckning om profetior och den uppståndne Herrens verksamhet bland människorna i det forntida Amerika. Den förklarar Guds stora lycksalighetsplan²⁰

– frälsningsplanen²¹. Mormons bok överensstämmer helt med Bibeln. Båda dessa heliga uppteckningar bekräftar sanningen i Jesu Kristi evangelium och vikten av hans försoning.²²

Återställelsen uppfyller många bibliska profetior. Till exempel profeterade Jesaja att Herrens hus ska stå fast grundat och vara högst bland bergen.²³ Mormonpionjärernas uttåg till bergen i västra Amerika är en fullbordande berättelse om offer och tro. Jesaja förutsade också att Gud ska göra "underbara och förunderliga [ting]".²⁴ Det håller nu på att uppfyllas genom det heliga verk som utförs av vår växande armé av missionärer.

Gammaltestamentliga lärosatser om tionde har återställts.²⁵ Därför välsignas fler tiondebetalande tack vare sin lydnad. Hänvisningar till Melkisedek förtydligas av återställens skrifter.²⁶ Profetior om att Josefs trästav

(Mormons bok) och Juda trästav (Bibeln) skulle bli till en enda stav i Guds hand, har nu uppfyllts.²⁷

Återställelsen förtydligar också Nya testamentets skrifter. Dess ord om dop för de döda förstås nu bättre.²⁸ Förrättningar för våra avlidna förfäder utförs nu av ställföreträdare i 141 tempel i hela världen! Det finns inget annat sätt att erbjuda frälsning för våra förfäder som dött utan kunskap om evangeliet!²⁹ Johannes uppenbararens syn om "en annan ängel [som flyger] högst uppe på himlen ... [som] hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden", var en förutsägelse om ängeln Moronis uppdrag och Mormons bok.³⁰

Mormons bok står i återställens centrum. Den skrevs, bevarades och överlämnades under Herrens vägledning. Den översattes "genom Guds gåva och makt".³¹ Boken Läran och förbunden innehåller många ytterligare uppenbarelser som gavs till profeten Joseph Smith. Genom honom har vi fått fler sidor av helig skrift än vi fått från någon annan profet. I vad som måste ha varit ett vemodigt ögonblick sade han till de heliga i Nauvoo i Illinois, USA: "Jag har aldrig sagt att jag var fullkomlig, men det finns inget oriktigt i de uppenbarelser jag har undervisat er om."³²

Tillsammans inbjuder medlemmarna och missionärerna alla att få kunskap om Gud, om Jesus Kristus och om hans evangelium. Var och en som vill veta bör söka uppriktigt och be innerligt om en bekräftelse på att dessa ting är sanna. Sanningen kommer att uppenbaras genom den Helige Andens kraft.³³

Jag tackar Gud och hans son Jesus Kristus för återställelsen och dess kraft att skapa en underbar våg av sanning och rättfärdighet som reser sig över jorden. Må vi rida på denna våg

och uppfylla Herrens befallning att predika evangeliet "för alla folk och stammar och språk och folkslag".³⁴ Det är min bön, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen", *Liahona*, nov. 2012, s. 4–5.
2. Se 1 Petr. 3:15.
3. Se Thomas S. Monson, "Dags för konferens igen", *Liahona*, maj 2011, s. 6.
4. Se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 5.1.
5. Vi är tacksamma för heliga som uppriktigt strävar efter helgelse. De försöker vara mer heliga. De söker "först efter att bygga upp Guds rike och att upprätta hans rättfärdighet" (JSÖ, Matt. 6:38).
6. Se "Familjer kan vara tillsammans för evigt", *Psalmer*, nr 208; det klargörs ytterligare i L&F 132:7, 19.
7. L&F 88:73.
8. Joseph Smith — Historien 1:17.
9. Se Joh. 17:3.
10. Se Mose 1:39.
11. Se Matt. 17:11; Apg. 3:20–21; Ef. 1:10; 2 Nephi 30:8; L&F 132:40, 45.
12. Se 3 Nephi 27:13–14, 21; L&F 39:6; Trosartiklarna 1:4.
13. Se Karl R. Anderson, *The Savior in Kirtland* (2012), s. 228–243.
14. Se L&F 27:5; se också Joseph Smith — Historien 1:33–34.
15. Se L&F 13.
16. Se L&F 20:2–3; 27:12; 128:20; se också Larry C. Porter, "Dating the Restoration of the Melchizedek Priesthood", *Ensign*, juni 1979, s. 4–10.
17. Se L&F 110:11.
18. Se L&F 110:12.
19. Se L&F 110:13–16.
20. Se Alma 42, speciellt v. 8.
21. Se till exempel Alma 12:28–30.
22. Se till exempel 1 Kor. 15:22; Alma 34:9.
23. Se Jes. 2:2.
24. Jes. 29:14.
25. Se 1 Mos. 14:18–20; Mal. 3:8–10; L&F 119–120.
26. Se 1 Mos. 14:18; Ps. 110:4; se också Alma 13:14–18; L&F 84:14–22.
27. Se Hes. 37:16, 19; L&F 27:5.
28. Se 1 Kor. 15:29; L&F 128.
29. Se L&F 137:7; 138:31–34.
30. Upp. 14:6; se också L&F 133:36–39.
31. Titelbladet till Mormons bok, författat av Moroni; L&F 135:3.
32. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 516.
33. Se Moroni 10:4–5.
34. Upp. 14:6; se också 1 Nephi 19:17; L&F 133:37.

Äldste Robert D. Hales
i de tolv apostlarnas kворum

Stå starka på heliga platser

När vi i lydnad står starka och håller fast vid vår Guds lära står vi på heliga platser, för hans lära är helig och förändras inte.

Bröder, det är en ära att få vara tillsammans med bärare av Guds kungliga prästadöme. Vi lever i de sista dagarna, i "svåra tider".¹ Som prästadömsbärare har vi ansvaret att stå starka med trons sköld mot motståndarens brinnande pilar. Vi är föredömen för världen och skyddar de gudagivna omistliga rättigheterna och friheterna. Vi står som försvarare av våra hem och familjer.

När jag gick i nionde klass återvändande jag hem från min första bortamatch med skolans basebollag. Min far upptäckte att jag på den långa bussresan hem hade upplevt språk och uppförande som inte stämde med evangeliets normer. Han var konstnär och satte sig ner och ritade en bild på en riddare – en krigare som kunde försvara slott och riken.

När han ritade och läste från skrift-erna lärde jag mig hur man blir en trofast prästadömsbärare, som skyddar och försvarar Guds rike. Aposteln Paulus ord blev min vägvisare:

"Tag därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den

onda dagen och behålla fältet, sedan ni fullgjort allt.

Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som bälte kring era höfter och kläd er i rättfärdighetens pansar och sätt som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger.

Tag dessutom trons sköld. Med den kan ni släcka den ondes alla brinnande pilar.

Tag emot frälsningens hjälm och Andens svärd som är Guds ord.²

Bröder, om vi är trofasta i prästadömet får vi den vapenrustningen som gåva från Gud. Vi behöver den vapenrustningen!

Unga män, era fäder och förfäder utsattes aldrig för sådana frestelser som ni ständigt utsätts för. Ni lever i de sista dagarna. Om er far ville råka i knipa behövde han söka upp den. Så är det inte längre! I dag söker frestelserna upp er! Kom ihåg det! Satan vill ha er, och "synden [lurar] ... vid dörren".³ Vad ska ni göra för att motstå hans anfall? Ta på er hela Guds vapenrustning.

Låt mig berätta om en annan upplevelse i mitt liv:

I januari 1982 talade jag under ett andaktsmöte på Brigham Young-universitetet i Provo i Utah. Jag uppmanade eleverna att föreställa sig att kyrkan var på ena sidan talarstolen och världen bara någon meter bort på andra sidan. Det representerade "det mycket korta avståndet mellan världens och kyrkans normer" när jag gick på college. När jag talade till eleverna 30 år senare höll jag upp händerna på samma sätt och förklarade: "Världen har gett sig iväg. [Den syns inte längre,] den har gett sig långt, långt bort, ända ut ur den här [byggnaden och runt hela världen] ... Det vi och våra barn och barnbarn måste komma ihåg är att kyrkan alltid är densamma, [den är fortfarande här, men] världen fortsätter att förflytta sig – gapet [blir] större och större ... Var därför mycket försiktig. Om du bedömer dina handlingar och kyrkans normer efter var världen är och vart den går, kommer du att märka att du inte är där du borde vara."⁴

På den tiden kunde jag inte ana hur långt och hur snabbt världen skulle avlägsna sig från Gud. Det var omöjligt att förstå hur det skulle gå till med tanke på givna lärdomar, principer och befallningar. Men Kristus och hans kyrkas normer har fortfarande inte förändrats. Som han sade: "Sanningen *består* i evigheters evighet."⁵ När vi förstår och accepterar det är vi beredda att möta socialt tryck, hån och även diskriminering som kommer från världen och från somliga som kallar sig våra vänner.

De flesta av oss känner någon som kan säga: "Om du vill vara min vän måste du acceptera mina värderingar." En sann vän ber oss inte välja mellan evangeliet och hans eller hennes vänskap. För att använda Paulus ord:

"Håll dig borta från dem!"⁶ En sann vän hjälper oss att hålla oss på den raka och smala stigen.

Att hålla sig på budens, befallningarnas och förrättningarnas evangelieväg skyddar oss och förbereder oss att utföra Guds verk i den här världen. När vi håller Visdomsordet skyddas vår handlingsfrihet från beroenden som alkohol, droger och tobak. När vi betalar vårt tionde, studerar skrifterna, tar emot dop och konfirmation, lever för att ha den Helige Andens ständiga sällskap, värdigt tar del av sakramentet, håller kyskhetslagen, förbereder för och tar emot det melkisedekska prästadömet och ingår heliga tempelförbund, då är vi beredda att tjäna.

I templet förbereds vi för och lovar att leva efter helgelselagen. Dugliga unga män börjar leva efter den lagen genom att gå ut som missionärer – då ger de ett tionde av sina livs första år i heltidstjänst för Herren. Den uppoffringen stärker dem att gå framåt till det högsta förbundet i livet – för många är det att gifta sig och bli besegrad i templet och påbörja en evig familj.

När vi arbetar oss fram längs den trånga och smala stigen, bygger vi allt större andlig styrka – styrka att kunna använda vår frihet att handla av oss själva. För både unga män och unga kvinnor ökar den tillväxten när de lär sig om läran och bär sina vittnesbörd

genom den nya studiekursen på internet, *Kom och följ mig*.

Använd dessutom din valfrihet till att utveckla dig personligen. När du upptäcker dina gåvor och talanger, kom ihåg att föräldrar och lärare kan hjälpa dig, men du måste låta Anden vägleda dig. Välj och handla av dig själv. Var motiverad inifrån. Gör upp en plan för ditt liv som innefattar studier eller yrkesutbildning. Utforska intressen och färdigheter. Arbeta och bli oberoende. Sätt upp mål, övervinn misstag, skaffa erfarenheter och avsluta det du påbörjat.

Se under tiden till att du deltar i aktiviteter i familj, kворum, klasser och under veckoträffar. Ha roligt tillsammans på ett sunt sätt. Genom sådana upplevelser kommer ni att respektera och uppskatta varandras andliga gåvor och Guds söners och döttrars eviga kompletterande naturer.

Framför allt, tro på Frälsaren! Var inte rädda! När vi flitigt lever efter evangeliet blir vi starka i Herren. Med hans styrka kan vi förkasta antikrist som säger: "Ät, drick och var glada", för Gud "ursäktar om [ni] begår en

liten synd ... Det finns inget ont i det ... ty i morgon skall vi dö."⁷

I Herrens styrka kan vi stå emot alla filosofier eller trosläror som förnekar Frälsaren och motsäger den stora, eviga planen för lycka som togs fram för alla Guds barn.

Vi har inte rätten att förhandla om villkoren i den eviga planen. Kom ihåg Nehemja som fick uppdraget att bygga en mur för att skydda Jerusalem. Några ville att han skulle komma ner och äventyra sitt arbete, men Nehemja vägrade. Han visade inte intolerans mot andra utan han förklarade helt enkelt: "Jag håller på med ett stort arbete och kan inte komma. Varför skulle arbetet få stanna av?"⁸

Ibland blir vi som åskledare och får "ta smällen" för att vi håller fast vid Guds normer och utför hans arbete. Jag vittnar om att vi inte behöver vara rädda om vi är grundade i hans lära. Vi kan utsättas för missförstånd, kritik och även falska anklagelser, men vi är aldrig ensamma. Vår Frälsare var "föraktad och övergiven av människor".⁹ Det är vårt heliga privilegium att stå vid hans sida!

När vi står starka kan det ironiskt nog ibland innebära att vi måste undvika eller till och med att fly från världen. Frälsaren förkunnade: "Gå bort ifrån mig, Satan!"¹⁰ Josef från Egypten flydde från Potifars hustrus frestelser,¹¹ och Lehi lämnade Jerusalem och förde sin familj ut i vildmarken.¹²

Var förvissad om att alla profeterna före oss stod starka på sin tid:

Nephi utförde Herrens förunderliga verk trots Satans angrepp och sina bröders Laman och Lemuels förföljelser.¹³

Abinadi vittnade om Kristus trots misstänksamhet, hån och en säker död.¹⁴

De 2 000 unga krigarna försvarade sina familjer mot dem som föraktade evangeliets värderingar.¹⁵

Moroni höjde frihetsbaneret för att skydda folkets familjer och religiösa frihet.¹⁶

Samuel stod på en mur och profeterade om Kristi ankomst, fastän han anfölls med stenar och pilar.¹⁷

Profeten Joseph Smith återställde Frälsarens evangelium och beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod.¹⁸

Och mormonpionjärerna stod starka under bittert motstånd och vedermödor. De följde en profet i sin stora utvandring och i kolonisationen av västern.

De här stora Guds tjänare och heliga kunde stå starka tack vare att de stod med Frälsaren. Tänk på hur Frälsaren stod stark:

Som ung man ägnade Jesus sig troget åt det som tillhörde hans Fader och undervisade de lärde i templet om evangeliet.¹⁹ Under sin verksamhet utförde han prästadörets arbete: Han undervisade, botade, tjänade och välsignade andra. När så var lämpligt stod han frimodigt emot det onda och även rensade templet.²⁰ Och han stod för sanningen – både med ord och med värdig tystnad. När överstepräster anklagade Jesus inför Kajfas vägrade han klokt och modigt att besvara osanningar och teg.²¹

I Getsemane ortagård ryggade inte vår Frälsare och Återlösare för att dricka ur den bittra försoningskalken.²² Och på korset led han återigen för att göra sin Faders vilja, så att han till slut kunde säga: "Det är fullbordat."²³ Han hade hållit ut till slutet. Som gensvar på Frälsarens fullkomliga lydnad i att stå stark förkunnade vår himmelske Fader: "Se min älskade Son, i vilken jag finner gott behag, i vilken jag har förhärligat mitt namn."²⁴

Mina älskade prästadömsbröder, unga som gamla, låt oss förhärliga

Guds namn genom att stå starka tillsammans med vår Frälsare Jesus Kristus. Jag bär mitt särskilda vittne om att han lever och att vi är "kallade med en helig kallelse"²⁵ att delta i hans verk. "Stå därför på heliga platser och låt er inte rubbas."²⁶ När vi i lydnad står starka och håller fast vid vår Guds lära står vi på heliga platser, för hans lära är helig och förändras inte efter vår tids sociala och politiska vindar. Jag förkunnar, som aposteln Paulus gjorde: "Vaka, stå fasta i tron. Var manliga och starka."²⁷ Det är min innerliga bön för er, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Tim. 3:1.
2. Ef. 6:13–17; kursivering tillagd.
3. Mose 5:23.
4. Robert D. Hales, "This Is the Way; and There Is None Other Way", *Brigham Young*

University 1981–82 Speeches (1982), s. 3–4; finns på speeches.byu.edu.

5. L&F 1:39; kursivering tillagd.

6. 2 Tim. 3:5.

7. 2 Nephi 28:8.

8. Neh. 6:3.

9. Jes. 53:3; Mosiah 14:3.

10. Se Luk. 4:8.

11. Se 1 Mos. 39:7–12.

12. Se 1 Nephi 2.

13. Se till exempel 1 Nephi 18.

14. Se Mosiah 11–17.

15. Se Alma 53, 56–58.

16. Se Alma 46:11–13.

17. Se Helaman 13–16.

18. Se L&F 135.

19. Se Luk. 2:46–49.

20. Se Matt. 21:12–13.

21. Se Matt. 26:57, 59–63.

22. Se L&F 19:16–19.

23. Joh. 19:30.

24. 3 Nephi 11:7.

25. Alma 13:3; se också 2 Tim. 1:9.

26. L&F 87:8.

27. 1 Kor. 16:13.

Äldste Tad R. Callister
i presidentskapet för de sjuttio

Prästadömets kraft hos en pojke

Prästadömet hos en pojke är lika kraftfullt som prästadömet hos en man när det används på ett rättfärdigt sätt.

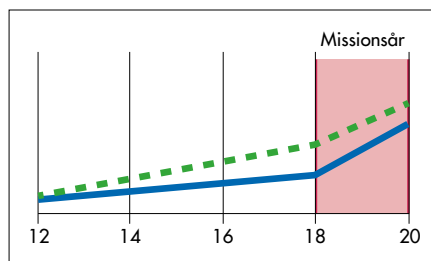
År 1878 var min morfars far George F. Richards 17 år gammal. Som det ibland skedde på den tiden hade han redan blivit ordinerad till äldste. En söndag hade hans mor svåra smärtor och stönade högt. Eftersom hans far inte fanns till hands blev biskopen och flera andra ombedda att ge henne en välsignelse, men det gav ingen lindring. Hon vände sig till sin son George och bad honom att lägga händerna på hennes huvud. Han skrev i sin dagbok: "Mina tårar för mors lidande och uppgiften att välsigna någon som var sjuk, vilket jag dittills aldrig hade gjort, fick mig att dra mig tillbaka till ett annat rum, där jag grät och bad."

När han samlat sig lade han händerna på hennes huvud och gav henne en mycket enkel välsignelse. Han skrev senare: "Min mor slutade stöna och hennes smärta lindrades medan jag ännu hade händerna på hennes huvud." Han skrev sedan denna insiktsfulla iakttagelse i sin dagbok: Han sade att han alltid hade känt att orsaken till att hans mor inte fick någon lindring av biskopens välsignelse inte var att Herren inte antog biskopens välsignelse utan därför

att Herren hade reserverat den här välsignelsen för en pojke, för att lära honom att prästadömet hos en pojke är lika kraftfullt som prästadömet hos en man när det används på ett rättfärdigt sätt.

I kväll vill jag tala om den kraften. Även om jag vänder mig till presidenter för diakonernas kворum så gäller principerna jag tar upp alla unga män i aronska prästadömet och deras respektive ledare, även lärarnas kворumpresidenter och assistenterna till prästernas kворumpresident.

När jag var missionspresident lade jag märke till att unga män gjorde markanta framsteg under missionsåren i fråga om andlighet och ledarförmåga. Om vi på något sätt kunde kvantifiera de här egenskaperna under deras år i aronska

Andlighet och ledarskap

prästadömet och som missionärer, skulle det kanske se ut ungefär som den blå linjen ni ser i den här framställningen. Enligt min mening finns det minst tre nyckelfaktorer som bidrar till en sådan markant tillväxt under missionsåren: 1) Vi har förtroende för dessa unga män som aldrig tidigare, 2) vi har höga men kärleksfulla förväntningar på dem och 3) vi lär upp dem så att de kan uppfylla dessa förväntningar och mer.

Man kan med rätta ställa frågan: "Kan inte samma principer användas på presidenter för diakonernas kворum?" Om detta gjordes skulle tillväxten kanske börja mycket tidigare och se mer ut som den gröna linjen på bilden. Låt mig kort ta upp hur de här egenskaperna kan tillämpas på en president för diakonernas kворum.

För det första – förtroende. Vi kan ge våra presidenter för diakonernas kворum stora ansvar. Det gör Herren – det visar hans villighet att ge dem nycklar, det vill säga rätten att presidera över och leda arbetet i kворumet. Ett bevis på det här förtroendet är att vi kallar kворumpresidenter genom uppenbarelse och inte efter hur länge de tillhört kворumet eller liknande. Varje ledare i kyrkan, även diakonernas kворumpresident, har rätt att veta och bör veta att han har kallats genom uppenbarelse. Den här vissheten hjälper honom förstå både att Gud har förtroende för honom och att han stöder honom.

Den andra och den tredje egenskapen hör ihop – höga förväntningar och därtill hörande utbildning så att de kan möta dem. Jag lärde mig något viktigt på missionsfältet: För det mesta höjer eller sänker sig missionärerna alltefter missionspresidentens förväntningar, och så är det också med diakonernas kворumpresidenter. Om de bara förväntas leda kворummöten och

närvara vid biskopsrådets ungdomskommittés möte så gör de inget mer. Men ni ledare kan ge dem en större vision – Herrens vision. Och varför är visionen så viktig? Därför att ökad vision medför ökad motivation.

Till varje ämbete i den här kyrkan hör rätten att få uppenbarelse. Därför behöver diakonernas kvorumpresidenter veta att de har rätt att få uppenbarelse när de ska föreslå rådgivare, rätt att få uppenbarelse om att rädda dem som har gått vilse och rätt att få uppenbarelse för att undervisa kvorummedlemmarna om deras plikter.

En klok ledare undervisar diakonernas kvorumpresident om principerna som kan hjälpa honom få uppenbarelse. Han kan undervisa

honom om Herrens otvetydiga löfte: "Om du ber skall du få uppenbarelse på uppenbarelse" (L&F 42:61). Herren är mycket givmild med sina uppenbarelser. Påminde han inte Joseph och Oliver och sade: "Närhelst [ni] har frågat har [ni] fått undervisning av min Ande" (L&F 6:14). Och så kan det också vara med er presidenter för diakonernas kvorum. Herren älskar er och vill uppenbara sitt sinne och sin vilja för er. Kan ni någonsin föreställa er att Herren har ett problem som han inte kan lösa? Det kan inte jag. Eftersom ni har rätt till uppenbarelse kan han hjälpa er att lösa varje bekymmer ni har som kvorumpresident, bara ni söker hans hjälp.

Ni underbara ledare kan undervisa diakonernas kvorumpresident om att uppenbarelse inte ersätter hårt arbete eller egna förberedelser. President Henry B. Eyring frågade vid ett tillfälle president Harold B. Lee: "Hur får jag uppenbarelse?" President Lee svarade: "Om du vill få uppenbarelse, måste du förbereda dig."¹ En klok ledare samtalar med diakonernas kvorumpresident om de andliga förberedelser som han kan göra innan han föreslår sina rådgivare. Han kan behöva ställa och besvara frågor som: Vem kan vara

ett föredöme som kan lyfta de andra pojkarna? Eller vem kan vara lyhörd för dem som har särskilda svårigheter?

Sedan skulle den här kloke ledaren kunna lära honom att känna igen och handla efter uppenbarelser när de kommer. Vi lever i en actionfylld och hektisk värld där grällt ljus och uppskruvade högtalare är regeln. Men den här unge mannen behöver få veta att detta är världens sätt, inte Herrens sätt. Frälsaren föddes obemärkt i en krubba. Han utförde den största och mest ojämförliga gärningen genom tiderna i en stilla trädgård. Och Joseph såg den första synen i en avskild lund. Guds svar kommer med en mild, stilla röst – en känsla av ro eller frid, ingivelser att göra gott, insikt. Och ibland i form av små tankefrön som – om man vårdar dem och tillför dem näring – kan växa till andliga jätteträd. Ibland kan dessa ingivelser eller tankar få en diakonernas kvorumpresident att föreslå en ung man som just nu är mindre aktiv som rådgivare eller ge en annan uppgift till honom.

För många år sedan kände vi oss manade som stavspresidentskap att kalla en god man till stavskamerer. Han gick just då inte regelbundet i kyrkan. Men vi visste att om han tog

emot kallelsen så skulle han göra ett utmärkt arbete.

Vi kallade honom, men han svarade: "Nej, jag tror inte att jag kan göra det."

Jag fick en ingivelse. Jag sade: "Ja, det innebär väl att Glendale stav inte har någon stavskamrer."

Chockad sade han: "Vad pratar du om? Det är klart att ni måste ha en stavskamrer."

Jag svarade: "Vill du att vi ska kalla någon annan till stavskamrer när det var dig som Herren manade oss att kalla?"

"Okej", sade han, "jag gör det".

Och det gjorde han. Det finns inte bara många män utan också många pojkar som säger ja till en kallelse när de vet att det är Herren som kallar dem och att Herren behöver dem.

Därefter kan ni låta den här presidenten för diakonernas kворum veta att Herren förväntar att han ska rädda dem som gått vilse, både mindre aktiva och dem som inte är medlemmar. Herren tillkännagav syftet med sin mission med dessa ord: "Ty människosonen har kommit för att frälsa det som var förlorat" (Matt. 18:11). Om Frälsaren prioriterar att rädda dem som har gått vilse, om president Thomas S. Monson också gör det, och det vittnar hela hans liv om, borde då inte varje ledare, varje president för ett diakonernas kворum i den här kyrkan göra detsamma? Kärnan i vårt

ledarskap, som en central del av vår verksamhet, bör vara en brinnande, drivande, ihållande föresats att hämta tillbaka dem som har gått vilse.

En ung man som fick besök av medlemmarna i sitt kворum sade: "Det var en stor överraskning i dag när ... 30 personer kom hem till mig ... Det får mig att vilja gå i kyrkan igen." Kan någon ung man motstå sådan kärlek och uppmärksamhet?

Jag blir glad när jag hör talas om de många presidenterna för diakonernas kворum som har den här visionen och ibland håller hela eller en del av lektionen på kворummötet. För flera veckor sedan var jag med på en lektion i ett diakonernas kворum. En tolvårig pojke höll en 25 minuter lång lektion om försoningen. Han började med att fråga de andra diakonerna vad de trodde att försoningen var. Sedan berättade han om några viktiga skriftställen och ställde tankeväckande frågor, som de besvarade. Han insåg att han hade mer tid till sitt förfogande än lektionsmaterial och hade sinnens närvaron, kanske hade hans far också förvarnat honom, att be ledarna som var närvarande att berätta vilka frågor de hade fått om försoningen när de var missionärer och vad de svarade. Han avslutade sedan med sitt vittnesbörd. Jag lyssnade imponerad. Jag tänkte för mig själv: "Jag kan inte minnas att jag någonsin höll en stor del av en lektion när jag var en ung man

i aronska prästadömet." Vi kan höja ribban och visionen för de här unga männen. De reagerar positivt på det.

Ni ledare lyfter dessa presidenter för diakonernas kворum bäst när ni låter dem leda och själva tar ett steg tillbaka ut ur ramplyuset. Ni har inte ärat era kallelser på bästa sätt när ni har hållit en bra lektion utan när ni hjälper dem att hålla en bra lektion, inte när ni räddar den som gått vilse utan när ni hjälper dem att göra det.

Det finns ett gammalt talesätt: Dö inte med musiken kvar inom dig. Jag ger er vuxna ledare en liknande uppmaning: Bli inte avlösta med er ledarförmåga kvar inom er. Undervisa våra ungdomar vid varje tillfälle. Lär dem hur man gör en dagordning, hur man leder möten på ett värdigt sätt och med värme, hur man räddar den som har gått vilse, hur man förbereder och håller en inspirerande lektion och hur man får uppenbarelse. Det här är måttet på er framgång – den ledarförmåga och den andlighet som ni lämnar i arv i hjärtat och sinnet hos dessa unga män.

Om ni diakonernas kворumpresidenter ärar era kallelser är ni redan nu redskap i Guds händer, för prästadömet hos en pojke är lika kraftfullt som prästadömet hos en man när det används på ett rättfärdigt sätt. Och när ni sedan ingår förbund i templet och blir kyrkans missionärer och framtida ledare, vet ni hur ni får uppenbarelse, hur ni räddar den som har gått vilse och hur ni undervisar om rikets lära med makt och myndighet. Då har ni blivit ungdom av ädel härkomst. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, han som är världens Frälsare och Återlösare, amen. ■

SLUTNOT

1. "Waiting upon the Lord", Henry B. Eyring, i *Brigham Young University 1990–91 Devotional and Fireside Speeches* (1991), s. 17.

David L. Beck
Unga mäns generalpresident

Din heliga plikt att tjäna

*Du fick makten och myndigheten och den heliga plikten
att tjäna i det ögonblick du ordinerades till prästadömet.*

Tjänandets glädje

Unga män i aronska prästadömet, ni är Guds älskade söner och han har ett stort verk för er att utföra. För att utföra det här verket måste ni fullgöra er heliga plikt att tjäna andra.¹

Vet du vad som menas med att tjäna? Tänk på den här frågan medan jag berättar för er om en flicka som heter Chy Johnson.

När Chy började i high school förra året blev hon utsatt för elak och tanklös mobbning. Hon blev illa behandlad, knuffad och hånad när hon gick till lektionen – några elever kastade till och med skräp på henne. Du har förmodligen sett hur ungdomar har blivit behandlade på det här sättet också i din skola.

För alltför många innebär tonåren ensamhet och rädsla. Men så behöver det inte vara. Som tur var för Chy fanns det unga män i hennes skola som förstod vad som menas med att tjäna.

Chys mamma hade bett lärarna i skolan att se till att mobbningen upphörde, men den fortsatte. Då kontaktade hon Carson Jones, en bärare av aronska prästadömet och quarterback i skollaget i amerikansk fotboll. Hon

bad honom att hjälpa henne ta reda på vem som mobbade dottern.

Carson gick med på att hjälpa till, men kände i hjärtat att han kunde göra mycket mer än att bara peka ut mobbarna. Anden viskade till honom att han skulle hjälpa Chy att känna sig älskad.

Carson bad några av sina lagkamrater att betjäna Chy tillsammans med honom. De frågade om hon ville sitta med dem på lunchen. De gick med henne till klassrummet för att se till att

hon var i säkerhet. Det är knappast förvånande att Chy med fotbollspelarna som vänner inte längre blev mobbad.

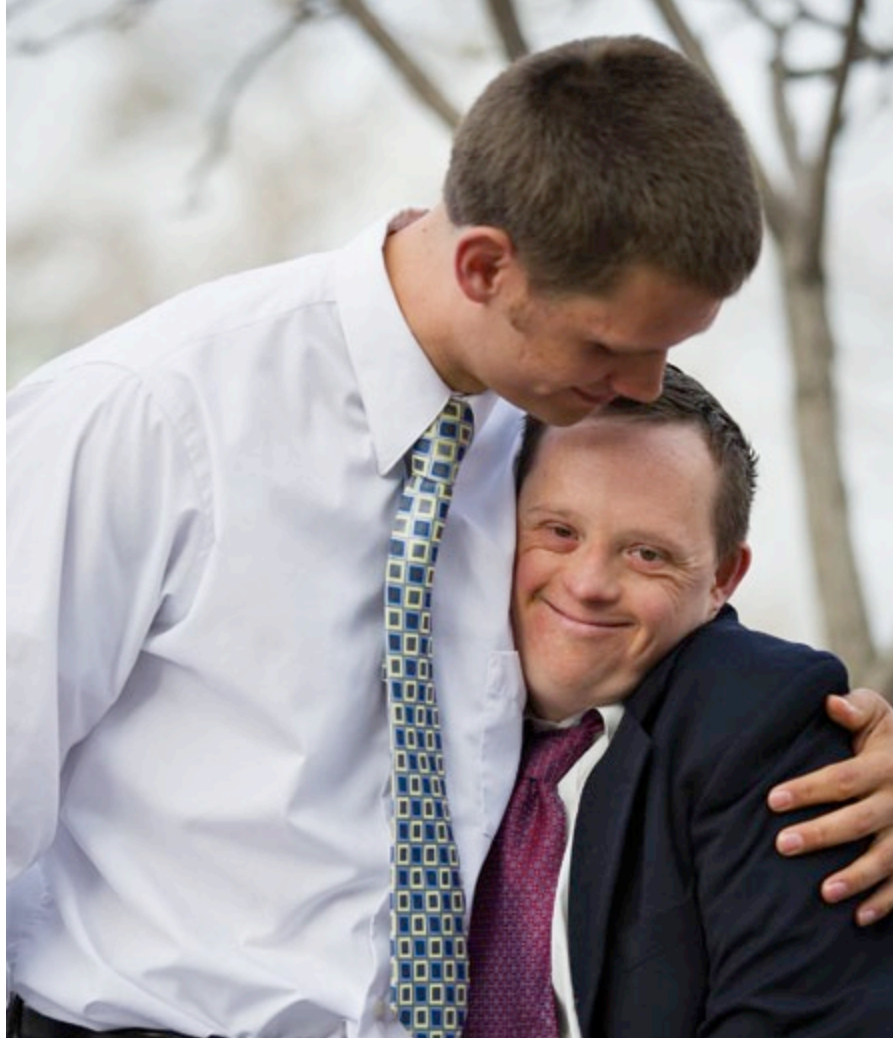
Det här var en fantastisk säsong för fotbollslaget. Men trots glädjen över att de var obesegrade, glömde dessa unga män inte Chy. De bad henne att komma ner till laget på planen efter matcherna. Chy kände sig älskad och uppskattad. Hon kände sig trygg. Hon var glad.

Fotbollslaget vann så småningom statsmästerskapet. Men något som var viktigare än en mästerskapstitel i fotboll hände på deras skola. Dessa unga mäns exempel hade motiverat andra elever att acceptera andra, att vara snällare. De visar nu mer vänlighet och respekt mot varandra.

Nationella nyhetsmedier fick reda på vad de här unga männen hade gjort och spred det runtom i landet. Det som började som en insats för att betjäna en enskild person inspirerar nu tusentals andra att göra likadant.

Chys mamma kallar de här unga männen för "förklädda änglar". Carson och hans vänner är snabba att säga att Chy har varit till mycket större

välsignelse i deras liv än de har varit i hennes. Det är det som händer när man glömmet sig själv och tjänar andra – man finner sig själv.² Man förändras och utvecklas på ett sätt som annars inte vore möjligt. Dessa unga män har upplevt tjänandets glädje och fortsätter att leta efter tillfällen att vara till välsignelse för andra. De är ivriga att utvidga sitt tjänande under de kommande månaderna när de verkar som heltidsmissionärer.³

Ett behov och en plikt

Det finns tusentals andra som Chy Johnson runtom i världen – människor som behöver uppleva vår himmelske Faders kärlek. De finns i din skola, i ditt kворum och till och med i din familj. Några kommer vi snabbt på. Andra har behov som inte är lika uppenbara. Så gott som alla du känner skulle kunna bli välsignade på något vis genom ditt tjänande. Herren litar på att du ska räcka ut en hjälpare hand till dem.

Man behöver inte vara idrottsstjärna för att tjäna andra. Du fick makten och myndigheten och den heliga plikten att tjäna i det ögonblick när du ordinerades till prästadömet. President James E. Faust lärde: "Prästadömet är myndigheten som delegerats till människan att *handla* i Guds namn."⁴ Aronska prästadömet innehar nycklarna till änglars betjäning.⁵

När du älskar hans barn så vägleder din himmelske Fader dig och änglar hjälper dig.⁶ Du får kraft att bli till välsignelse för andra och rädda själar.

Jesus Kristus är ditt föredöme. Han "[kom inte] för att bli tjänad utan för att tjäna".⁷ Att tjäna är att älska och bry sig om andra. Det är att vara uppmärksam på deras fysiska och andliga behov. Enkelt uttryckt: Det är att göra vad Frälsaren skulle göra om han var här.

Din familj

Börja i ditt eget hem. Där sker ditt viktigaste tjänande.⁸

Vill du göra ett intressant experiment? Nästa gång din mor ber dig att hjälpa till med något där hemma, säg då: "Tack för att du bad mig göra det, mamma. Jag hjälper gärna till." Iakttä sedan hennes reaktion. Du kan behöva friska upp dina första hjälpenkunskaper innan du provar det här. Du kanske försätter henne i ett chocktillstånd. Efter att du har återupplivat henne kommer du att märka att ni har fått en bättre relation och att Andens inflytande har ökat i ert hem.

Det här är bara en av många möjligheter att tjäna din familj. Du tjänar också när du talar vänligt till dina familjemedlemmar. Du tjänar när du behandlar dina syskon som dina bästa vänner.

Och det kanske allra viktigaste, du tjänar när du hjälper din far i hans plikter som hemmets andlige ledare. Ge familjens hemafton, familjebön och familjens skriftstudier ditt helhjärtade stöd. Gör ditt för att Anden ska vara närvarande i ert hem. Det stärker din far i hans roll och förbereder dig för att en dag själv bli far. Om du inte har en far i ditt hem så är behovet att betjäna din familj än större.

Ditt kворum

Det är också din plikt att tjäna i ditt kворum.

Prästadömet sprider sig över hela världen. Många av er har hörsammat president Monsons uppmaning att komma till undsättning. Det finns fler aktiva bärare av aronska prästadömet i dag än någonsin tidigare i kyrkans historia. Men det finns fortfarande de som inte är aktiva och som behöver dig.

I juni förra året när en ny gren bildades i Bangalore i Indien var den ende unge mannen på prästadömsmötet en nyligen ordinerad diakon som hette Gladwin.

Tillsammans med Unga mäns president och grenspresidenten började Gladwin ringa till och besöka de mindre aktiva unga männen. Snart började en av dem, Samuel, gå i kyrkan igen.

Gladwin och Samuel ringde varje vecka till dem som inte hade varit på kvorummötet och berättade vad de hade lärt sig där. De ringde också till eller besökte dem när de fyllde år. En efter en blev de mindre aktiva unga männen deras vänner och började tacka ja till inbjudningar att komma till kvorumaktiviteter, kvorummöten och att så småningom själva börja tjäna. I dag är alla unga män i den grenen aktiva i kyrkan.

Skrifterna lär att aronska prästadsöms kvorum ska sitta i råd och bygga upp, eller stärka, varandra.⁹ Du bygger upp när du undervisar om evangeliets sanningar, berättar om andliga upplevelser och bär vittnesbörd. Den nya studiekurserna för ungdomar uppmuntrar till en sådan här ömsesidig påverkan under kvorummötet, men det sker

bara om varje kvorummedlem känner att man älskar och respekterar honom. Att håna och retas, sådant hör inte hemma på kvorummötet – särskilt inte när känslorna öppet ges uttryck. kvorumpresidentskapet måste ta initiativet och se till att kvorummötet är en plats där det är tryggt för alla att delta.

Aposteln Paulus förmanade: "Låt inget oanständigt tal komma över era läppar, tala bara det som är gott och blir till välsignelse där sådan behövs, så att det blir till glädje för dem som hör på."¹⁰

Prästadsömsbärare använder aldrig ett vulgärt eller oanständigt språk. De förnedrar aldrig andra eller sårar dem. De bygger alltid upp andra och stärker dem. Det här är ett enkelt men effektivt sätt att tjäna.

Alltid

Tjänande inskränker sig inte till förrättningar eller hemlärarbesök eller det ena eller andra tjänandeprojektet. Vi är alltid män med prästadsömet – inte bara på söndagen och inte bara

när vi bär vit skjorta och slips. Det är vår plikt att tjäna var vi än är. Tjänande är inte bara något vi gör – det förklarar vilka vi är.

Tjäna dagligen. Det finns tillfällen överallt att tjäna. Leta efter dem. Be Herren hjälpa dig att känna igen dem. Du kommer att upptäcka att de flesta av dem består av små, uppriktiga gärningar som hjälper andra att bli Kristi efterföljare.¹¹

När din strävan är att vara värdig Anden så känner du igen tankar och känslor som manar dig att tjäna. När du handlar efter de här maningarna får du fler, och du får fler tillfällen och större förmåga att tjäna.

Mina unga bröder, jag vittnar om att ni har fått det storslagna aronska prästadsöms myndighet och makt att handla i Guds namn.

Jag vittnar om att när du gör det så blir du ett redskap i Guds händer till att hjälpa andra. Du får ett rikare och mer meningsfullt liv. Du får större kraft att motstå det onda. Du finner sann lycka – den lycka som bara Jesu Kristi sanna efterföljare får uppleva.

Må du få uppleva glädjen i att fullgöra din heliga plikt att tjäna, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 84:111.
2. Se Mark. 8:35.
3. Se Trent Toone, "Kindness of Arizona High School QB Carson Jones and Teammates Has Gone Viral", *Deseret News*, 9 nov. 2012, deseretnews.com/article/865566351/Kindness-of-Arizona-high-school-QB-Carson-Jones-and-teammates-has-gone-viral.html.
4. James E. Faust, "Budskap till mina son- och dottersöner", *Liahona*, maj 2007, s. 54; kursivering tillagd.
5. Se L&F 13:1.
6. Se L&F 84:88.
7. Se Matt. 20:27–28.
8. Se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 2.4.5.
9. Se L&F 107:85.
10. Ef. 4:29.
11. Se *Handbok 2*, 3.2.3.

President Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare i första presidentskapet

Fyra titlar

I dag vill jag föreslå fyra titlar ... som kan hjälpa oss att inse vilka våra individuella roller är i Guds eviga plan och vår potential som prästadömsbärare.

Mina kära bröder och älskade vänner, det fyller mitt hjärta med tacksamhet och glädje att få vara med er. Jag lovordar er fäder, far- och morföräldrar som har tagit hit era söner, sonsöner och dottersöner. Jag gratulerar er unga män som valt att vara här idag. Ni är på rätt plats. Jag hoppas att ni kan känna det broderskap som förenar oss och det är min bön att ni här, bland era bröder, ska finna tillhörighet, stöd och vänskap.

Vi män identifierar oss ibland med titlar. Många av oss har ett flertal titlar och var och en berättar något viktigt om vår identitet. Det finns till exempel titlar som beskriver våra roller i familjen, som *son*, *bror*, *make* eller *far*. Andra titlar beskriver våra yrken, som *läkare*, *militär* eller *hantverkare*. Och vissa beskriver vår uppgift i kyrkan.

I dag vill jag föreslå fyra titlar som jag tror kan tillämpas på alla prästadömsbärare i hela världen – titlar som kan hjälpa oss att inse vilka våra egna roller är i Guds eviga plan och vår potential som prästadömsbärare i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Son till vår himmelske Fader

En titel som utmärker var och en av oss på det mest grundläggande sättet

är *son till vår himmelske Fader*. Oavsett vad vi annars är eller gör i livet, får vi aldrig glömma att vi bokstavligen är Guds andebarn. Vi var hans barn innan vi kom till den här världen och vi kommer för alltid att vara hans barn. Denna grundläggande sanning borde förändra vår syn på oss själva, våra bröder och systrar, och på livet självt.

Dessvärre lever inte någon av oss upp till allt det som titeln antyder, för "alla har syndat och saknar härligheten från Gud".¹

Det kan ibland vara nedslående att veta vad det innebär att vara en son till Gud och ändå inte kunna leva upp till det. Motståndaren tycker om att dra fördel av dessa känslor. Satan vill hellre att ni definierar er genom era synder än genom er gudomliga potential. Bröder, lyssna inte på honom.

Vi har alla sett ett litet barn som lär sig gå. Han tar korta och ostadiga steg. Han faller. Tillrättavisar vi honom för det? Naturligtvis inte. Vilken far skulle straffa sitt lilla barn för att han snubblar? Vi uppmuntrar, vi applåderar och vi berömmar, för med varje litet steg blir barnet mer som sina föräldrar.

Så bröder, jämfört med Guds fullkomlighet är vi dödliga inte mycket

mer än tafatta, stapplande småbarn. Men vår kärleksfulle himmelske Fader vill att vi ska bli mer lika honom, och, kära bröder, det bör även vara vårt eviga mål. Gud förstår att vi inte når dit på ett ögonblick, utan genom att ta ett steg i taget.

Jag tror inte på en Gud som sätter upp regler och bud och sedan väntar på att vi ska misslyckas så att han kan straffa oss. Jag tror på en himmelsk Fader som är kärleksfull och omtänksam och som gläder sig åt alla våra försök att stå rakryggade och gå mot honom. Även när vi faller manar han oss att inte bli missmodiga – att aldrig ge upp eller fly undan vårt tilldelade verksamhetsfält – utan att fatta mod, finna vår tro och fortsätta försöka.

Vår Fader i himlen vägleder sina barn och sänder ofta osynlig himmelsk hjälp till dem som önskar följa Frälsaren.

Lärjunge till Jesus Kristus

Och det leder oss till nästa titel vi alla har gemensamt: Alla som upprättigt strävar efter att följa Kristus kallas hans *lärjungar*. Trots att vi inser att ingen av oss är fullkomlig använder vi inte detta faktum som en ursäkt för att sänka våra förväntningar, för att leva under våra förmåner, för att skjuta upp vår omvändelses dag, eller för att vägra att växa upp till bättre, mer fullkomliga, mer förädlade efterföljare till vår Mästare och Konung.

Kom ihåg att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga inte har upprättats för män och kvinnor som är fullkomliga eller opåverkade av jordiska frestelser, utan att den snarare har upprättats för människor precis som du och jag. Och den är byggd på vår Återlösares klippa, Herren Jesus Kristus,² genom vilkens försoning vi kan bli renade och bli "medborgare ... och tillhöra Guds familj".³

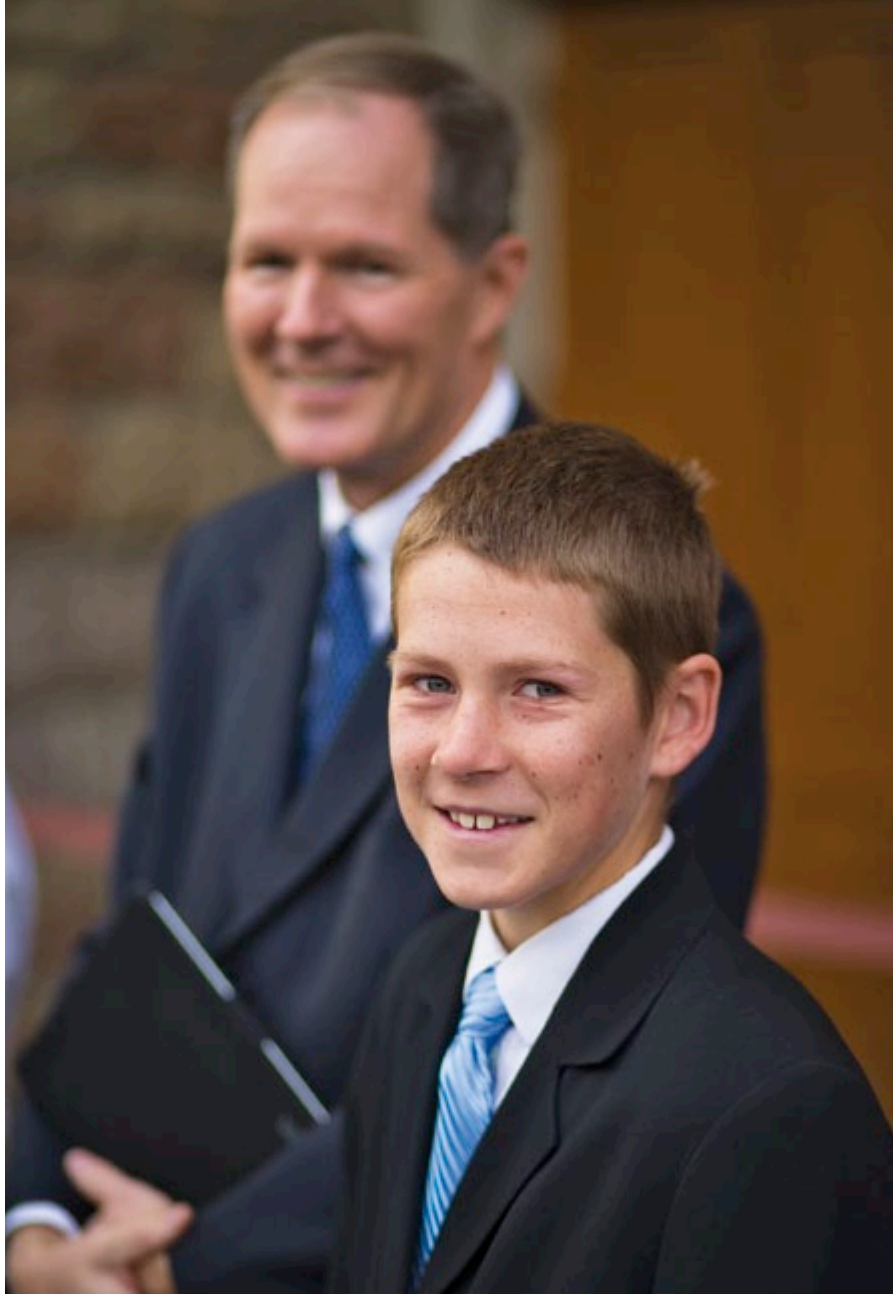
Utan Jesu Kristi försoning skulle livet vara en återvändsgränd utan hopp eller framtid. Med försoningen är livet en förädlade, inspirerande resa av tillväxt och utveckling som leder till evigt liv i vår himmelske Faders närhet.

Men även om försoningen är ämnad att hjälpa oss alla att bli mer lika Kristus, är den inte ämnad att göra oss alla likadana. Ibland förväxlar vi skillnader i personlighet med synd. Vi kan till och med göra misstaget att tänka att eftersom någon inte är som vi, måste det betyda att de inte behagar Gud. Detta sätt att tänka leder vissa till att tro att kyrkan vill stöpa alla medlemmar i samma form – att var och en bör ha samma utseende, känslor och tankar och uppföra sig som alla andra. Detta skulle motsäga Guds genialitet, som skapade varje man att vara olik sin bror, varje son till att vara olik sin far. Inte ens enäggstvillingar är likadana i personlighet och andlig identitet.

Det motsäger också Jesu Kristi kyrkas avsikt och ändamål, vilken erkänner och skyddar den moraliska handlingsfriheten – med alla dess långtgående konsekvenser – hos vart och ett av Guds barn. Som lärjungar till Jesus Kristus är vi förenade i våra vittnesbörd om det återuppräktade evangeliet och vår beslutsamhet att hålla Guds bud. Men vi skiljer oss åt i våra kulturella, sociala och politiska preferenser.

Kyrkan blomstrar när vi drar nytta av denna mångfald och uppmuntrar varandra att utveckla och använda våra talanger för att lyfta och stärka våra medlärjungar.

Bröder, lärjungeskapatet är en livslång resa i vår Frälsares fotspår. Längs vår bildliga väg från Betlehem till Golgata får vi många tillfällen att överge vår resa. Tidvis tycks det som

om stigen kräver mer än vi trodde att den skulle göra. Men som prästadömetens män måste vi ha mod att följa vår Återlösare, även när våra kors verkar alltför tunga att bära.

Varje steg vi tar i Guds Sons fotspår kan påminna oss om att vi ännu inte är fullkomliga. Men låt oss vara ständaktiga och orubbliga lärjungar. Låt oss inte ge upp. Låt oss vara trogna våra förbund. Låt oss aldrig vända blicken från vår Förespråkare och Återlösare när vi går mot honom, ett ofullkomligt steg i taget.

Själarnas läkare

Bröder, om vi verkligen följer vår Herre Jesus Kristus måste vi omfatta

en tredje titel: *Själarnas läkare*. Vi som har ordinerats till Guds prästadöme har kallats att "hela varje hjärtasår".⁴

Det är vår uppgift att bygga upp, laga, stärka, lyfta och reparera. Vårt uppdrag är att följa Kristi exempel och nå ut till dem som lider. Vi "sörjer med dem som sörjer ... och tröstar dem som står i behov av tröst".⁵ Vi förbinder de skadades sår. Vi "hjälper de svaga, lyfter upp händerna som hänger ned och styrker de matta knäna".⁶

Som hemlärare är vi läkare. Som prästadömsledare är vi läkare. Som fäder, söner, bröder och äkta makar bör vi vara hängivna och engagerade

läkare. I ena handen bär vi en behållare med välsignad olja för att välsigna de sjuka. I andra handen bär vi en limpa bröd för att ge till den hungrige, och i våra hjärtan bär vi Guds fridgivande ord ”som helar den sårade själen”.⁷

Detta är vårt första och främsta ansvar som prästadömsbärare – och det gäller både aronska och melkisedekska prästadömsbärare. Jesu Kristi återuppräktade evangelium välsignar inte bara liv när vi tror på det – de välsignelserna blir större när vi lever efter det. Det är i tillämpningen av evangeliets principer som individer blir upplyfta och familjer blir stärkta. Det är vårt privilegium och ansvar att leva som vi lär.

Frälsaren åstadkommer underverk. Han är den store läkaren. Han är vårt föredöme, vårt ljus i den mörkaste stund och han visar oss den rätta vägen.

Låt oss följa honom. Låt oss leva upp till vår roll och bli läkare genom att tjäna Gud och våra medmänniskor.

Arvinge till evigt liv

Den fjärde titeln vi alla har gemensamt för oss tillbaka till den första titeln på vår lista. Som söner till vår himmelske Fader är vi *arvtagare* till allt som han har.

”Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn.

Men är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom, för att också bli förhärligade med honom.”⁸

Tänk på detta, mina kära bröder. Vi är medarvingar till Kristus!

Är det då rimligt att många av oss använder så mycket av vår värdefulla tid, våra tankar, medel och vår energi till att jaga prestige eller rikedomar eller för att bli

underhållna av de nyaste och coolaste elektronikprylarna?

Herren har gett oss det gudomliga löftet att ”de som är trofasta och får dessa båda prästadömen ... och som ärar sin kallelse ... tar emot mig, säger Herren ... och den som tar emot mig tar emot min Fader ... därför skall allt vad min Fader har ges åt honom.”⁹

Det är bortom mina tankars kraft att kunna föreställa mig allt som detta löfte innebär. Men jag vet att det är storslaget, det är gudomligt, det är evigt och det är värt alla våra ansträngningar i livet.

När vi vet detta, hur kan vi låta bli att villigt och med glädje engagera oss i Herrens och våra medmänniskors tjänst och leva upp till vårt ansvar i Guds prästadöme?

Det är ett mycket ädelt arbete som kommer att utmana vidden och bredden av varje förmåga vi har. Har vi en önskan att se himlarna öppna sig

och uppleva hur den Helige Andens maningar visar oss vägen? Låt oss i så fall svinga vår skära och ägna all vår styrka åt detta stora verk – en sak som är större än vi själva!

När vi tjänar Gud och våra medmänniskor utmanas vi och vi omvandlas till något större än vad vi trott var möjligt.

Kanske tror ni att ni inte behövs, att ni är förbisedda eller oönskade, att ni inte räknas?

Jag är uppriktigt ledsen om någon prästadömsbärare känner så. Ni är verkligen inte förbisedda eller oönskade av er himmelske Fader. Han älskar er. Och jag säger er med visshet att er kyrka behöver er.

Vet ni inte att ”det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var svagt har Gud utvalt för att göra till intet det som var till”?¹⁰

Det är kanske sant att vi är svaga.

Kanske är vi inte visa eller starka. Men när Gud verkar genom oss kan ingen och ingenting stå emot oss.¹¹

Det är därför ni behövs. Ni kan bidra på ert eget särskilda sätt och Gud kan förstora det bidraget på ett mäktigt sätt. Er förmåga att göra en insats är inte beroende av ert ämbete i kyrkan. Era möjligheter att tjäna är gränslösa. Om ni står och väntar vid sidlinjen uppmanar jag er att ge er in i matchen.

Vänta inte på ett speciellt ämbete innan ni engagerar er helt och fullt i byggandet av Guds rike. Som prästadömsbärare är ni redan kallade till verket. Studera Guds ord dagligen, be till vår himmelske Fader varje dag, införliva det återställda evangeliets principer, tacka Gud och be om hans vägledning. Lev sedan som ni lär, främst i er familj men även i alla situationer i era liv.

I den store kompositörens symfoni har ni era egna noter att spela, er egen

stämma att sjunga. Om ni misslyckas med att ta tonerna kommer symfonin säkerligen att fortsätta. Men om ni reser er upp och sjunger med kören och låter Guds kraft verka genom er, kommer ni att se "himlens fönster" öppnas och han kommer att "låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått"¹² så att det inte ska finna utrymme nog att motta den. Res er upp och sträva mot er sanna potential som Guds söner så blir ni en mäktig kraft i era familjer, era hem, era samhällen, era nationer och även i världen.

Och när ni "mister [ert] liv" i andras tjänst,¹³ leder det till att ni växer och utvecklas tills ni når "ett sådant mått av manlig mognad att [ni] blir helt uppfyllda av Kristus".¹⁴ Då är ni beredda att ärva, med Kristus, allt som er Fader har.

Ni är viktiga för Gud

Mina kära bröder, kära vänner, ni är viktiga. Ni är älskade. Ni behövs.

Detta verk är sant. Det prästadöme ni har förmånen att bära är verkligen från Gud.

Det är min bön att ni, när ni begrundar den värdige prästadömsbärarens många titlar, känner en gudomlig vind i ryggen, som lyfter er allt högre, upp mot det stora arv er himmelske Fader har reserverat för er. Jag lämnar er denna välsignelse och mitt vittnesbörd i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Rom. 3:23.
2. Se Helaman 5:12.
3. Se Ef. 2:19.
4. "Lär mig att följa dig", *Psalmer*, nr 150.
5. Se Mosiah 18:9.
6. Se L&F 81:5.
7. Jakobs bok 2:8.
8. Rom. 8:16–17.
9. L&F 84:33, 35, 37–38.
10. 1 Kor. 1:27.
11. Se Rom. 8:31.
12. Mal. 3:10.
13. Matt. 16:25.
14. Ef. 4:13.

President Henry B. Eyring
förste rådgivare i första presidentskapet

Vi är ett

Det är min bön att vi, oavsett var vi är eller vilka plikter vi än har i Guds prästadsöme, ska vara ett i verket att föra ut evangeliet i hela världen.

Herren lät oss tydligt förstå från allra första början av denna sista tidsutdelning att vi skulle föra ut evangeliet i hela världen. Det han sade till de få prästadsömsbärarna 1831, säger han till alla dem som finns nu. Oavsett ålder, förmåga, ämbete i kyrkan eller geografisk belägenhet är vi ett i vår kallelse att hjälpa honom med hans skörd av själar tills han kommer tillbaka. Han sade till de första arbetarna i vingården:

”Och vidare säger jag er: Jag ger er en befallning att var och en, både äldste, präst, lärare och även medlem, skall gå till verket med all sin kraft med sina händers arbete, för att bereda och utföra det som jag har befallt.

Och låt er predikan vara den varnande rösten, var och en för sin nästa, med mildhet och med ödmjukhet.

Och gå ut ifrån de ogudaktiga. Rädda er. Var rena, ni som bär Herrens kär.”¹

Ni medlemmar i det aronska prästadsömet förstår att Herrens befallning även gäller er. Eftersom ni vet att Herren alltid bereder en utväg för oss att hålla hans bud, kan ni förvänta er att han gör det för var och en av er.

Låt mig få berätta hur han gjorde det för en pojke som nu är ordinerad

till präst inom aronska prästadsömet. Han är 16 år. Det är bara ett år sedan missionärerna kom till hans land. De kallades att verka i två städer, men inte i den stad där pojken bor.

När han var mycket liten tog hans föräldrar med honom till Utah där de kunde vara trygga. Familjen undervisades och döptes av missionärerna. Han döptes inte in i kyrkan eftersom han ännu inte var åtta år gammal.

Hans föräldrar omkom i en olycka. Så hans farmor såg till att han återvände hem, till andra sidan havet, tillbaka till staden där han var född.

Han gick på en gata i mars för bara ett år sedan när han kände att han skulle prata med en kvinna han inte kände. Han talade med henne på den engelska han fortfarande mindes. Hon var sjuksköterska och hade skickats till hans stad av missionspresidenten för att leta husrum och sjukvård för de missionärer som snart skulle kallas dit. Han och hon blev vänner när de pratade med varandra. När hon kom tillbaka till missionskontoret berättade hon för missionärerna om honom.

De två första äldsterna kom i september 2012. Den föräldralöse pojken blev den förste som de döpte in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

I mars i år hade han varit medlem i fyra månader. Han hade ordinerats till präst inom aronska prästadsömet och kunde därmed döpa den andre nyomvändande in i kyrkan. Som den förste prästadsömspionjären samlar han andra barn till vår himmelske Fader för att med honom etablera kyrkan i en stad på cirka 130 000.

På påsksöndagen den 31 mars hade kyrkan vuxit till hela sex medlemmar i den staden. Han var den ende lokala medlemmen som närvarade vid mötet den söndagen. Han hade skadat knät dagen innan men hade bestämt sig för att vara där. Han hade bett att han skulle kunna gå till kyrkan. Så han kom. Han tog del av sakramentet tillsammans med fyra unga äldster och ett missionärspår, det var hela församlingen.

Den berättelsen är inte så märkvärdig förrän man ser mönstret av hur Guds hand bygger sitt rike. Jag har sett det många gånger.

Jag såg det i New Mexico som ung man. I generationer har profeter sagt oss att vi måste hjälpa missionärerna att hitta och undervisa de i hjärtat uppriktiga och sedan älska dem som kommer in i riket.

Jag har själv sett vad trofasta prästadsömsledare och medlemmar kan åstadkomma. År 1955 blev jag officer i USA:s flygvapen. Min biskop gav mig en välsignelse just innan jag for till min första postering, som var i Albuquerque, New Mexico.

I sin välsignelse sade han att min tid i flygvapnet skulle vara ett missionsarbete. Jag kom till kyrkan min första söndag i Albuquerque's första gren. En man kom fram till mig, presenterade sig som distriktspresident och sade till mig att han skulle kalla mig att verka som distriktsmissionär.

Jag sade till honom att jag bara skulle gå en utbildning där i några

veckor, och sedan skulle jag placeras någon annanstans i världen. Han sade: "Det vet jag inget om, men det är meningen att vi ska kalla dig att verka." Mitt i min militära utbildning blev jag, av vad som verkade vara en slump, utvald bland hundratals andra officerare att utbildas för att ersätta en officer som plötsligt omkommit.

Så under de två år jag var där verkade jag i mitt ämbete. De flesta kvällar och varje helg undervisade jag dem som medlemmar förde till oss om Jesu Kristi evangelium.

Mina kamrater och jag lade i genomsnitt 40 timmar per månad på vårt missionsarbete utan att en enda gång behöva knacka dörr för att hitta någon att undervisa. Våra medlemmar gav oss så mycket att göra att vi ofta undervisade två familjer per kväll. Jag såg själv kraften och välsignelsen i profeternas upprepade uppfordran att varje medlem ska vara en missionär.

Den sista söndagen innan jag lämnade Albuquerque organiserades den första staven i den staden. Det finns nu ett heligt tempel där, ett Herrens

hus, i en stad där vi en gång hade möten i ett kapell med heliga som tog med sina vänner så att de kunde bli undervisade av oss och känna Andens vittnesbörd. Vännerna upplevde ett välkomnande hem i Herrens sanna kyrka.

Därnäst såg jag det i New England i USA under min utbildning. Jag kallades som rådgivare till en fin distriktspresident som hade gått från att vara ointresserad av kyrkan till att vara en man med stor andlig styrka. Hans hemlärare älskade honom tillräckligt för att bortse från hans cigarr och se vad Gud såg i honom. Distriktspresidenten och jag körde över kullar och längs kusten för att besöka små grenar som låg utspridda i Massachusetts och Rhode Island för att bygga upp och välsigna Guds rike.

Under de år jag tjänade med denne store ledare såg vi människor dra till sig vänner till kyrkan genom sitt exempel och sin inbjudan att lyssna till missionärerna. För mig verkade tillväxten i dessa grenar trög och vacklande. Men den söndag jag reste därifrån, fem år senare, kom två apostlar för att organisera en stav av vårt distrikt i kapellet i Longfellow Park i Cambridge.

Några år senare återvände jag dit för att leda en stavskonferens där. Stavspresidenten tog mig med till en stenig kulle i Belmont. Han sade att det skulle vara en perfekt plats för ett Guds tempel. Det står ett där nu. När jag ser på det minns jag de ödmjuka medlemmar jag satt med i små grenar, de grannar de bjöd in och de missionärer som undervisade dem.

Det finns en nybliven diakon med oss här ikväll. Jag träffade honom samma påsksöndag som prästen, som jag nämnde tidigare, gick till mötet där han var ensam medlem. Diakonen strålade när hans far sade att han skulle få vara med på det

Los Angeles, Kalifornien, USA

prästadömsmötet med honom ikväll. Hans far var en stor missionär i samma mission som hans farfar presiderat över. Jag har sett hans farfars fars *missionärshandbok* från 1937. Hans arv av att föra människor till kyrkan är fast förankrat.

Jag talade med denne diakons biskop för att få veta vilka erfarenheter han kan förvänta sig när han uppfyller prästadörets åliggande att samla själar till Herren. Biskopen beskrev entusiastiskt hur församlingens missionsledare följde upp undersökarnas framsteg. Han får den informationen genom regelbunden kontakt med missionärerna.

Biskopen och hans församlingsråd diskuterar varje undersökare som gör framsteg. De bestämmer sig för vad de kan göra för varje person och deras familjer för att hjälpa dem få vänner före dopet, för att inkludera dem i aktiviteter och för att ta hand om dem som döps. Han sade att missionärerna ibland har så många inbokade undervisningar att de tar med sig aronska prästadömsbärare som kamrater.

Församlingens missionsplan innefattar kворumens målsättningar att

inbjuda bekanta att träffa missionärerna. Även diakonernas kворumpresidentskap uppmanas att sätta mål och planera för hur deras kворummedlemmar kan föra sina bekanta till Guds rike.

Nu kan det verka som om diakonen i den starka församlingen och prästen i den nya lilla gruppen av medlemmar inte har så mycket gemensamt med varandra, eller med er. Och ni kanske inte ser så många likheter mellan er upplevelse av att bygga upp kyrkan och det jag såg som underverk i New Mexico och New England.

Men det finns ett sätt på vilket vi är ett i vårt åliggande i prästadömet. Vi helgar oss själva och uppfyller våra personliga förpliktelser till befallningen att föra ut evangeliet till alla vår himmelske Faders barn.

Vi delar med oss av våra erfarenheter av hur Gud bygger sitt rike på jorden. I hans kyrka, med alla underbara verktyg och den organisation som vi fått, finns fortfarande en grundläggande sanning som profeter undervisar om. Den gäller hur vi ska utföra vårt uppdrag som

prästadömsbärare i missionsarbetet.

Under generalkonferensen i april 1959 undervisade president David O. McKay om denna princip, vilket profeterna sedan hans dagar, inklusive president Thomas S. Monson, också gjort. President McKay berättade i sitt avslutande tal att det i Brittiska missionen 1923 fanns en allmän instruktion som skickades ut till kyrkans medlemmar. De tillsades att inte lägga pengar på annonsering för att bekämpa människors dåliga inställning människor hade till kyrkan. President McKay sade att beslutet löd: "Låt det bli varje medlems ansvar i denna kyrka under det kommande året, 1923, att varje medlem ska vara en missionär. Varje medlem en missionär! Du kanske för din mor in i kyrkan, eller kanske din far, kanske din kollega på jobbet. Någon kommer att få höra sanningens goda budskap genom dig."

Och president McKay fortsatte: "Och det är budskapet idag. *Varje medlem* – en och en halv miljon – *en missionär!*"²

När det annonserades 2002 att ansvaret för missionsarbetet skulle läggas på biskoparna, förundrades jag.

Jag hade varit biskop. För mig verkade det som att de redan bar en börda som nästan var för tung i deras arbete att betjäna medlemmar och leda församlingens organisation.

En biskop jag kände såg det inte som ytterligare en plikt utan som en möjlighet att samla församlingen kring en viktig sak där varje medlem blev en missionär. Han kallade en missionsledare i församlingen. Han träffade själv missionärerna varje lördag för att lära sig om deras arbete, för att uppmuntra dem och följa upp om deras undersökares framsteg. Församlingsrådet fann sätt för organisationer och kvorum att använda tjänandetillfällen som missionsförberedelser. Och som domare i Israel hjälpte han unga människor känna försoningens välsignelser för att hålla dem rena.

Nyligen frågade jag honom hur han förklarade uppsvinget i antalet

omvändelsedop i hans församling och det ökade antal unga människor som var redo och ivriga att föra ut Jesu Kristi evangelium i världen. Han sade att det verkade inte som om det var en plikt någon hade utfört utan att det handlade om hur de hade blivit ett i sin entusiasm i att föra in människor i den gemenskap av heliga som gav dem så mycket glädje.

För vissa handlade det inte bara om det. Liksom Mosiahs söner hade de känt syndens inverkan på sina egna liv och försoningens underbara läkedom i Guds kyrka. Av kärlek och tacksamhet för Frälsarens gåva till dem ville de hjälpa alla så att de kunde undkomma syndens bedrövelse, känna förlåtelsens glädje och samlas i trygghet med dem i Guds rike.

Det var kärleken till Gud och kärleken till deras vänner och bekanta som förde dem samman för att tjäna

människorna. Deras önskan var att föra ut evangeliet till alla i sin del av världen. Och de förberedde sina barn att vara värdiga att kallas av Herren att undervisa, att vittna och att verka i andra delar av hans vingård.

Vare sig i den stora församlingen där den nye diakonen utför sin plikt att dela med sig av evangeliet och bygga upp riket eller i den lilla gruppen långt borta där den nye prästen tjänar, är de ett i avsikt. Diakonen kommer att inspireras av kärleken till Gud och nå ut till en vän som ännu inte är medlem. Han kommer att ta med sin vän i tjänandet eller någon aktivitet i kyrkan och sedan inbjuda honom och hans familj att ta emot undervisning av missionärerna. För dem som är döpta kommer han att vara den vän de behöver.

Prästen kommer att inbjuda andra att med honom ansluta sig till den lilla grupp av heliga där han känt Guds kärlek och försoningens välsignade frid.

Om han fortsätter troget i sin prästadömsplikt kommer han att se gruppen bli en gren och sedan får hans stad en Sions stav. Där kommer att finnas en församling med en omtänksam biskop. Det kan bli en av hans söner eller barnbarn som en dag kan ta en Guds tjänare till en kulle i närheten och säga: "Det här skulle vara en underbar plats för ett tempel."

Det är min bön att vi, var vi än är eller vilka plikter vi än har i Guds prästadöme, ska vara ett i verket att föra ut evangeliet i hela världen och att vi ska uppmuntra människor vi älskar att renas från synd och att glädja sig med oss i Guds rike. I Jesu Kristi namn, vilkens kyrka detta är, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 38:40–42.
2. David O. McKay, Conference Report, apr. 1959, s. 122.

President Thomas S. Monson

O kommen, I Guds män

Må vi alla utforska skrifterna flitigt, planera er framtid med målmedvetenhet, undervisa om sanningen genom att bära vittnesbörd och tjäna Herren med kärlek.

Två gånger om året är det som om detta storslagna konferenscenter säger till oss: "O kommen, I Guds män, som bär hans prästadöme."¹ Det råder en särskild ande som genomsyrar kyrkans allmänna prästadömsmöte.

I kväll finns det tusentals av våra prästadömsbärare runt om i världen som tjänar Herren som hans missionärer. Som jag nämnde i morse har vi just nu över 65 000 missionärer ute på fältet och tusentals fler väntar på att få komma till missionärsskolan eller på att deras ansökningar ska behandlas. Vi älskar och berömmar dem som är villiga och ivriga att tjäna.

De heliga skrifterna innehåller inget uttalande som är mer relevant, inget ansvar som är mer bindande, ingen instruktion som är mer direkt än befallningen som den uppståndne Herren gav när han visade sig i Galileen för de elva lärjungarna. Han sade:

"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut."²

Den gudomliga befallningen, tillsammans med dess förunderliga löfte, är vår ledstjärna i dag liksom i tidens mitt. Missionsarbete kännetecknar Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Så har det varit och så ska det förbli. Som profeten Joseph Smith förkunnade:

"Efter allt som sagts är [vår] största och viktigaste plikt att predika evangeliet."³

Inom två korta år kommer alla heltidsmissionärer som nu tjänstgör i Guds kungliga armé att ha avslutat sin heltidstjänst och återvänt till sina hem och nära och kära. När det gäller äldsterna finns de som ersätter dem i kväll bland kyrkans aronska prästadöme. Unga män, är ni redo att handla? Är ni villiga att arbeta? Är ni beredda att tjäna?

Även i bästa fall kräver missionsarbetet att man dramatiskt förändrar sitt levnadssätt. Det krävs långa timmar och stor hängivenhet, osjälviska uppoffringar och innerlig bön. Hängivet missionsarbete ger i gengäld evig glädje, som sträcker sig genom dödligheten och in i evigheten.

Vår utmaning är att vara nyttigare tjänare i Herrens vingård. Det här gäller oss alla oavsett ålder och inte

bara dem som förbereder sig att bli heltidsmissionärer, för vi har alla uppdraget att sprida Kristi evangelium.

Får jag föreslå en formel som garanterar framgång: för det första, **utforska skrifterna flitigt**. För det andra, **planera er framtid med medvetenhet** (och jag kan tillägga, planera er framtid oavsett ålder). För det tredje, **undervisa om sanningen genom att bära vittnesbörd**, och för det fjärde: **Tjäna Herren med kärlek**.

Låt oss se på var och en av de här fyra delarna i formeln.

För det första, **utforska skrifterna flitigt**.

Skrifterna vittnar om Gud och innehåller det eviga livets ord. De utgör grunden för vårt budskap.

Betoningen i kyrkans studiekurser är de heliga skrifterna, organiserade och samordnade genom korrelationsprogrammet. Vi uppmanas också att studera skrifterna varje dag enskilt och med familjen.

Jag vill ge en hänvisning som har direkt tillämpning på våra liv. I Mormons bok, Almas sjuttonde kapitel, läser vi om Almas glädje när han återsåg Mosiahs söner och märkte hur stadigt de stod fast vid sanningens sak. Uppteckningen berättar att "de hade blivit starka i kunskapen om sanningen, ty de var män med sunt förstånd, och de hade flitigt utforskat skrifterna för att de skulle kunna få kännedom om Guds ord.

Men detta är inte allt. De hade hängivit sig åt mycket bön och fasta, och därför hade de profetians ande och uppenbarelsens ande, och när de undervisade, undervisade de med Guds kraft och myndighet."⁴

Bröder, **utforska skrifterna flitigt**.

Andra delen i formeln: **Planera er framtid med målmedvetenhet**.

Kanske har ingen generation före er stått inför sådana avgörande beslut som dagens ungdom. Förberedelser måste göras för skola, mission och äktenskap. För en del blir det dessutom militärtjänst.

Förberedelsen för en mission börjar tidigt. Förutom andliga förberedelser gör en klok förälder det möjligt för en ung son att påbörja sin missionärsfond. Han kan mycket väl uppmuntras under årens lopp att studera ett främmande språk så att hans språkkunskaper kan användas om det behövs. Till slut kommer den härliga dag när biskopen och stavs-presidenten inbjuder den unge mannen till ett samtal. Vördigheten fastställs, missionsrekommendationen fylls i.

Inte under någon tid väntar hela familjen så ivrigt på brev-bäraren och brevet med returadressen *47 East South Temple, Salt Lake City, Utah, USA*. Brevet kommer, spänningen är olidlig, man läser upp kallelsen. Ofta ligger det tilldelade missionsfältet långt hemifrån. Men oavsett plats är svaret från den förberedde och lydige missionären detsamma: "Jag ska tjäna."

Förberedelserna för avfärden börjar. Unga män, jag hoppas ni uppskattar de uppoffringar som era föräldrar så villigt gör för att ni ska kunna verka. Deras arbete försörjer er, deras tro uppmuntrar er, deras böner stödjer er. En mission är en familjeangelägenhet. Om än kontinenter eller oceaner skiljer er åt, är hjärtan som ett.

Bröder, när ni medvetet planerar era liv, kom ihåg att ert missionsarbete inte begränsas till den period när man har en formell kallelse. För dem som gör militärtjänst kan och bör den tiden vara givande. Varje år för våra unga män i uniform många själar till Guds rike genom att hedra sitt prästadöme, leva efter Guds bud och undervisa andra om Herrens gudomliga ord.

Förbise inte er förmån att vara missionär medan ni genomför er skolutbildning. Ert föredöme som sista dagars helig blir observerat, bedömt och ofta efterliknat.

Bröder, oavsett ålder och omständigheter uppmanar jag er att **planera er framtid med målmedvetenhet.**

Nu till formelns tredje del: **Undervisa om sanningen genom att bära vittnesbörd.**

Följ aposteln Petrus råd när han sade: "Var alltid beredda att svara var och en som begär att ni förklarar det hopp ni äger."⁵ Hög era röster

och vittna om gudomens sanna natur. Förkunna ert vittnesbörd om Mormons bok. Framför de härliga och vackra sanningar som ingår i frälsningsplanen.

När jag var missionspresident i Kanada för över 50 år sedan förundrades en ung missionär som kom från en liten lantlig by över staden Torontos storlek. Han var liten till växten men stor till vittnesbördet. Kort efter sin ankomst knackade han tillsammans med sin kamrat på hemma hos Elmer Pollard i Oshawa, Ontario, Canada. Herr Pollard tyckte synd om

de unga männen som i en yrande snöstorm gick från hem till hem, och han bjöd in dem till sitt hem. De lade fram sitt budskap för honom. Anden påverkade honom inte. Så småningom bad han dem att gå och inte komma tillbaka. Hans sista ord till äldsterna när de lämnade hans entré sades med hånfull röst: "Ni ska inte försöka inbilla mig att ni verkligen tror att Joseph Smith var en Guds profet!"

Dörren stängdes. Äldsterna gick ner längs gången Vår bondpojke sade till sin kamrat: "Vi svarade ju inte herr Pollard. Han sade att vi inte tror att Joseph Smith var en sann profet. Vi går tillbaka och bär våra vittnesbörd för honom!" Den mer erfarna missionären tvekade först men gick till sist med på att följa med kamraten. Rädslan grep deras hjärtan när de närmade sig dörren där de just blivit bortmotade. De knackade, stod

framför herr Pollard. De vändades ett ögonblick och sedan sade den oerfarne missionären med kraft buren av Anden: "Herr Pollard, du sade att vi inte i verkligheten tror att Joseph Smith var en Guds profet. Jag vittnar för dig att Joseph *var* en profet. Han *översatte* Mormons bok. Han såg Gud Fadern och Jesus, Sonen. Jag vet det."

En tid senare stod herr Pollard, numera broder Pollard, upp på ett prästadömsmöte och förkunnade: "Den natten kunde jag inte sova. Orden genljöd i mina öron: 'Joseph Smith var en Guds profet. Jag vet det. Jag vet det. Jag vet det.' Nästa dag ringde jag missionärerna och bad dem komma tillbaka. Deras budskap, tillsammans med deras vittnesbörd, förändrade mitt liv och min familjs liv." Bröder, **undervisa om sanningen genom att bära vittnesbörd.**

Den slutliga delen i vår formel är att **tjäna Herren med kärlek.** Det finns ingenting som kan ersätta kärleken. Framgångsrika missionärer älskar sina kamrater, sina missionsledare och de dyrbara människor som de undervisar. I det fjärde kapitlet av Läran och Förbunden fastställde Herren kraven för att få arbeta i hans tjänst: Låt oss se på några av verserna:

"Se därför till, o ni som inträder i Guds tjänst, att ni tjänar honom av allt ert hjärta, all er förmåga, allt ert förstånd och all er styrka, så att ni kan stå utan skuld inför Gud på den yttersta dagen ...

Och tro, hopp, kärlek och barmhärtighet, med blicken endast fäst på Guds ära, dugliggör honom till detta verk.

Kom ihåg tron, dygden, kunskapen, måttligheten, tålmodet, den broderliga välviljan, gudsfruktan, kärleken, ödmjukheten och fliten."⁶

Var och en som hör min röst kan med fog ställa sig frågan: "Har jag i dag ökat i tro, i dygd, i kunskap, i gudsfruktan, i kärlek?"

Genom er trogna hängivenhet hemma och utomlands kan de själar ni hjälper ofta bli dem ni älskar allra mest.

För många år sedan kom två kära vänner, Craig Sudbury och hans mor Pearl, till mitt kontor innan Craig skulle resa till Australienmissionen Melbourne. Fred Sudbury, Craigs far, lyste med sin frånvaro. Tjugofem år tidigare hade Craigs mor gift sig med Fred, som inte delade hennes kärlek till kyrkan och heller inte var medlem.

Craig anförtror mig sin djupa och varaktiga kärlek till sina föräldrar och sitt hopp om att hans far någon gång, på något sätt skulle beröras av Anden och öppna sitt hjärta för Jesu Kristi evangelium. Jag bad för att få inspiration om hur den önskan skulle kunna bli uppfylld. Inspirationen

kom och jag sade till Craig: "Tjäna Herren av allt ditt hjärta. Var lydlig mot ditt heliga kall. Skriv varje vecka ett brev till dina föräldrar och skriv ibland till din pappa personligen och låt honom veta hur mycket du älskar honom och berätta varför du är tacksam över att vara hans son." Han tackade mig och lämnade kontoret tillsammans med sin mor.

Jag träffade inte Craigs mor förrän 18 månader senare, när hon kom till mitt kontor och sade med tårdränkt röst: "Det har gått nära två år sedan Craig gick ut som missionär. Han har troget skrivit oss ett brev varje vecka. Nyligen ställde sig min man Fred upp för första gången på ett vittnesbördsmöte och överraskade både mig och alla andra med att berätta att han bestämt sig för att bli medlem i kyrkan. Han sade att han och jag skulle resa till Australien och möta Craig i slutet av hans mission så att Fred kunde bli Craigs sista dop som heltidsmissionär."

Ingen missionär har stått så rak som Craig Sudbury gjorde när han i det avlägsna Australien ledde sin far ner i det midjehöga vattnet, höjde höger arm i rät vinkel och uttalade de heliga orden: "Frederick Charles Sudbury, med fullmakt av Jesus Kristus döper jag dig i Faderns och i Sonens och i den Helige Andens namn."

Kärleken hade segrat. **Tjäna Herren med kärlek.**

Bröder, må vi alla **utforska skrifterna flitigt, planera för framtiden med målmedvetenhet, undervisa om sanningen genom att bära vittnesbörd och tjäna Herren med kärlek.**

Vår själs fullkomliga Herde, missionären som återlöste mänskligheten, gav oss sin gudomliga försäkran:

"Om det vore så att ni arbetade alla era dagar med att ropa omvändelse till detta folk, och endast förde en enda själ till mig, hur stor skall då inte er glädje vara tillsammans med honom i min Faders rike!

Och om nu er glädje blir stor över en enda själ som ni har fört till mig i min Faders rike, hur stor blir då inte er glädje om ni för många själar till mig!"⁷

Om honom som sade dessa ord förkunnar jag mitt vittnesbörd. Han är Guds Son, vår Återlösare och vår Frälsare.

Jag ber att vi alltid ska svara ja på hans milda inbjudan: "Följ ... mig."⁸ I hans heliga namn, ja, Jesu Kristi, Herrens namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se "O kommen, I Guds män", *Psalmer*, nr 201.
2. Matt. 28:19–20.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 328.
4. Alma 17:2–3.
5. 1 Petr. 3:15.
6. L&F 4:2, 5–6.
7. L&F 18:15–16.
8. Joh. 21:22.

President Dieter F. Uchtdorf

andre rådgivare i första presidentskapet

Hoppet om Guds ljus

När vi strävar efter att öka vår kärlek till Gud och efter att älska våra medmänniskor, omges och lyfts vi upp av evangeliets ljus.

Porten till ljuset

Jag har en älskad tavla på mitt kontor som heter *Porten till ljuset*. Den målades av en vän till mig, den danske konstnären Johan Benthin, som var den förste stavspresidenten i Köpenhamn.

Tavlan visar ett mörkt rum med en öppen dörr från vilken ljus strålar in. Jag finner det intressant att ljuset som strålar in genom dörren inte lyser upp hela rummet – bara platsen precis framför dörren.

För mig är mörkret och ljuset i den här målningen en metafor för livet. Det är en del av vårt tillstånd som jordiska varelser att ibland känna att vi omges av mörker. Vi kan ha förlorat någon vi älskar, ett barn kan ha gått vilse, vi kan ha fått en oroande sjukdomsdiagnos, vi kan ha problem på arbetet och tyngas av tvivel eller rädsla, eller vi kan känna oss ensamma och oälskade.

Men även om vi känner oss vilsna mitt i våra nuvarande omständigheter lovar Gud oss hoppet om hans ljus – han lovar att lysa upp vägen framför oss och visa oss vägen ut ur mörkret.

Ett rum fyllt av mörker

Jag vill berätta för er om en kvinna som växte upp i ett rum fyllt av

mörker – jag kallar henne för Jane.

Ända sedan Jane var tre år gammal blev hon ideligen slagen, förringad och misshandlad. Hon blev hotad och hånad. Hon vaknade varje morgon och visste inte om hon skulle överleva dagen. De som borde ha skyddat henne var de som torterade henne eller tillät övergreppen att fortsätta.

För att skydda sig lärde sig Jane att blockera sina känslor. Hon hade inget hopp om räddning, så hon härdade sig för att stå ut med fasan i sitt liv. Det fanns inget ljus i hennes värld, så hon underkastade sig mörkret. Med en känslolöshet som endast kan komma från ständig och ihållande kontakt med ondskan, accepterade hon att hon när som helst kunde dö.

Men vid 18 års ålder upptäckte Jane Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Glädjen och hoppet i det återställda evangeliet trängde in i hennes hjärta och hon tog emot inbjudan att bli döpt. För första gången kom ljuset in i hennes liv och hon såg en klart upplyst väg framför sig. Hon lämnade sitt livs mörker och beslöt sig för att studera långt borta från förövaren. Äntligen kände hon sig befriad från mörkret

och ondskan – fri att njuta av Frälsarens ljuva frid och mirakulösa läkedom.

Men många år senare, efter att hennes förövar hade gått bort, besvärades Jane återigen av de hemska händelserna i sin ungdom. Djup sorg och vrede hotade att förstöra det underbara ljus som hon hade funnit i evangeliet. Hon insåg att om hon tillät detta mörker att uppsluka henne, skulle hennes plågoande segra till slut.

Hon sökte rådgivning och läkarhjälp och började inse att för henne var den bästa vägen till läkedom att förstå och acceptera att mörkret existerar – men att hon inte behövde vistas där. För nu visste hon att också ljuset existerar – och det var där hon valde att vistas.

Mot bakgrund av sitt mörka förflutna kunde Jane lätt ha blivit hämndlysten elak och våldsam. Men det blev hon inte. Hon motstod frestelsen att sprida mörker. Hon vägrade att reagera med vrede, sårade känslor eller cynism. Istället höll hon fast vid hoppet att hon kunde bli botad med Guds hjälp. Hon valde att sprida ljus och vigde sitt liv åt att hjälpa andra. Det beslutet gjorde det möjligt för henne att lämna det förflutna bakom sig och stiga in i en härlig framtid.

Hon blev skollärare och i dag, årtionden senare, har hennes kärlek haft inflytande på hundratals barn och hjälpt dem förstå att de är värdefulla, att de är betydelsefulla. Hon har blivit en outtröttlig försvarare av de svaga, de som blivit offer och de nedstämda. Hon bygger upp, stärker och inspirerar alla omkring sig.

Jane lärde sig att läkedom sker när vi förflyttar oss bort från mörkret och vandrar mot hoppet om ett klarare ljus. Det var när hon i praktiken tillämpade tron, hoppet och kärleken som hon inte bara förvandlade sitt

Generalauktoriteter i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Henry B. Eyring
förste rådgivare

Thomas S. Monson
president

Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

PRESIDENTSKAPET FÖR DE SJUTTIO KVORUM

Ronald A. Rasband

L. Whitney Clayton

Donald L. Hallstrom

Tod R. Callister

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

Ulisses Soares

DE SJUTTIOS FÖRSTA KVORUM

(i alfabetisk ordning)

Marcos A. Adlakonis

Jose L. Alonso

Carlos H. Amador

Ian S. Ardern

Mervyn B. Arnold

David S. Baxter

Shayne M. Bowen

Craig A. Cardon

Yoon Hwan Choi

Don R. Clarke

Carl B. Cook

Lawrence E. Cochrane

Claudio R. M. Costa

LeGranda R. Curtis Jr

Benjamin De Hoyos

John B. Dickson

Edward Dube

Kevin R. Duncan

Larry J. Echo Hawk

Stanley G. Ellis

David F. Evans

Enrique R. Fabella

Eduardo Gavaret

Robert C. Gay

Carlos A. Goady

Christoffel Golden Jr

Gerri W. Gong

Walter F. Gonzalez

C. Scott Grow

James J. Hamula

Daniel L. Johnson

Paul V. Johnson

Patrick Kearon

Paul E. Koelliker

Erich W. Kopschke

Marcus B. Nash

S. Gifford Nielsen

Brent H. Nielson

Allan F. Parker

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

Rafael E. Pino

Bruce D. Porter

Dale G. Reiland

Michael T. Ringwood

Lynn G. Robbins

Joseph W. Sitari

Steven E. Snow

Michael John U. Teh

José A. Teixeira

Juan A. Urceda

Arnulfo Valenzuela

Francisco J. Vinas

W. Christopher Watfield

William R. Walker

F. Michael Watson

Scott D. Whiting

Kazuhiko Yamashita

Jorge F. Zaballo

Wilford W. Andersen

Koichi Aoyagi

Randall K. Bennett

Bruce A. Carlson

J. Devin Cornish

Timothy J. Dyches

Bradley D. Foster

Randy D. Funk

O. Vincent Haleck

Kevin S. Hamilton

Larry R. Lawrence

Per G. Malm

James B. Martino

Jaro Mazzaguardi

Adrián Ochoa

Kent F. Richards

Gregory A. Schwitzer

Terence M. Vinson

Kent D. Watson

Larry Y. Wilson

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET

Gerald Causse
förste rådgivare

Gary E. Steverson
presiderande biskop

Dean M. Davies
andre rådgivare

Sista Dagens Heliga
runtom i världen sam-
las för den 183:e årliga
generalkonferensen.
Medurs med början
överst till vänster: Med-
lemmar och missionärer
i Guayaquil, Ecuador;
Pretoria, Sydafrika; San-
tiago, Chile; Köpenhamn,
Danmark; New York City,
New York, USA; Brasilia,
Brasilien och Edinburgh,
Skottland.

eget liv utan för alltid välsignade många, många andras liv.

Ljus håller sig till ljus

Det kanske finns några bland er som känner hur mörkret tränger sig på. Ni kanske känner er nedtyngda av oro, rädsla eller tvivel. Till er och till oss alla upprepar jag en underbar och säker sanning: Guds ljus är verkligt. Det finns tillgängligt för alla! Det ger liv åt allting.¹ Det har kraft att lindra smärtan i det djupaste sår. Det kan vara en läkande balsam för våra själers ensamhet och sjukdom. I förtvivlans fåror kan ljuset så det klara hoppets frö. Det kan upplysa sorgens djupaste dalar. Det kan lysa upp vägen framför oss och leda oss igenom den mörkaste natt till löftet om en ny dag.

Detta är "Jesu Kristi Ande" som "ger ljus åt varje människa som kommer till världen".²

Dock kommer det andliga ljuset sällan till dem som bara sitter i mörkret och väntar på att någon ska vrida om en kontakt. Det krävs en troshandling för att öppna ögonen för Kristi ljus. Andligt ljus kan inte urskiljas av köttliga ögon. Jesus Kristus själv lärde: "Jag är ljuset som lyser i mörkret, och mörkret förstår det inte."³ Ty "en oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt".⁴

Så hur öppnar vi ögonen för hoppet om Guds ljus?

För det första, börja där du är.

Är det inte underbart att veta att vi inte behöver vara fullkomliga för att uppleva vår himmelske Faders välsignelser och gåvor? Vi behöver inte vänta på att gå över mållinjen för att ta emot Guds välsignelser. Faktum är att himlarna börjar öppna sig och

himlens välsignelser börjar utgjas över oss så snart vi tar de allra första stegen mot ljuset.

Den perfekta platsen att börja på är exakt där du är just nu. Det spelar ingen roll hur okunnig du tycker att du är eller hur långt efter andra du känner dig. Så snart du börjar söka din himmelske Fader börjar hoppet om hans ljus att uppväcka, uppliva och förädla din själ.⁵ Mörkret kanske inte försvinner helt med en gång, men lika säkert som att natten alltid ger vika för gryningen, kommer ljuset.

För det andra, vänd ditt hjärta till Herren.

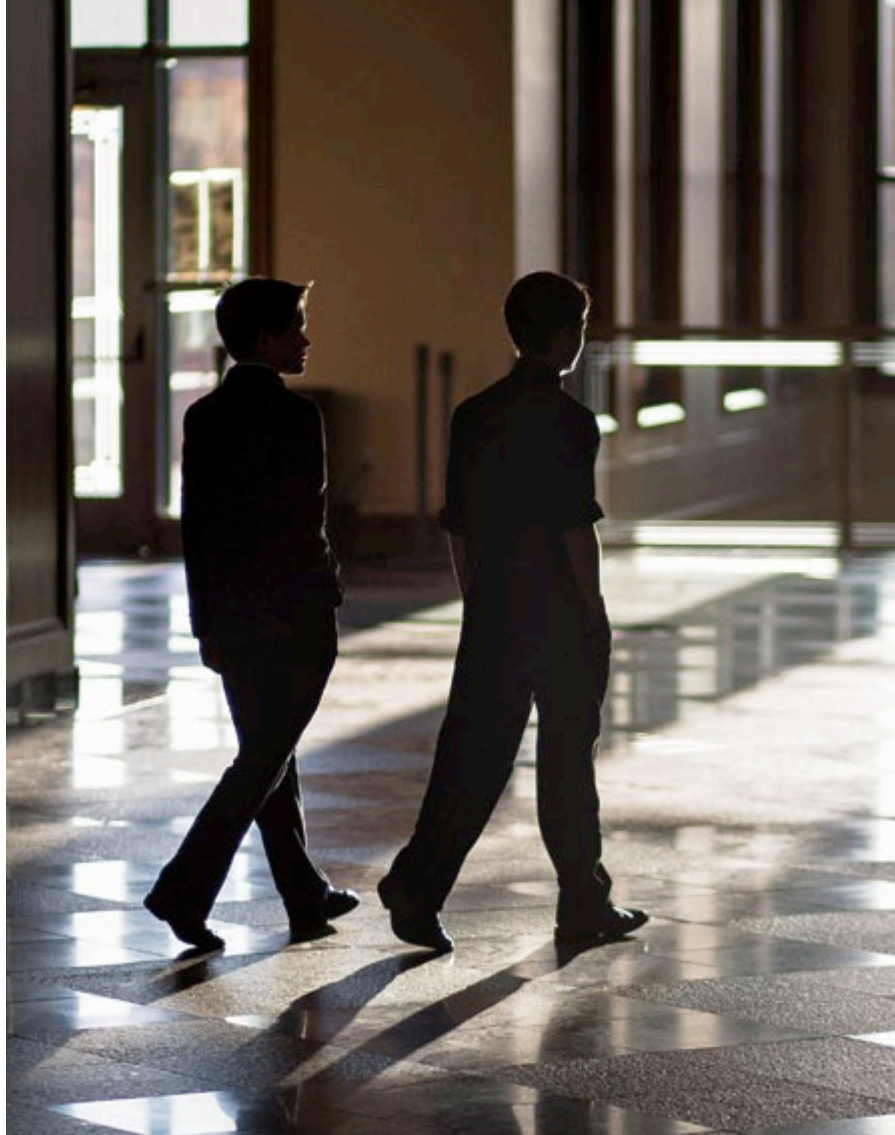
Lyft upp din själ i bön och beskriv för din himmelske Fader hur du känner dig. Erkänn dina brister. Ge uttryck för dina djupaste känslor och din tacksamhet. Berätta för honom om de svårigheter du står inför. Vädja till

honom i Kristi namn om styrka och stöd. Be att dina öron må öppnas, så att du kan höra hans röst. Be att dina ögon må öppnas, så att du kan se hans ljus.

För det tredje, vandra i ljuset.

Din himmelske Fader vet att du begår misstag. Han vet att du snubblar – kanske många gånger. Det gör honom ledsen, men han älskar dig. Han vill inte bryta ner din ande. Istället vill han att du reser dig och blir den som du är ämnad att bli.

För det ändamålet sände han sin Son för att lysa upp vägen och visa oss hur vi tryggt kan ta oss över stötestenarna på vägen. Han har gett oss evangeliet som lär oss lärjungeskapets väg. Det lär oss om de saker vi måste veta, göra och vara för att vandra i hans ljus och följa i hans älskade Sons, vår Frälsares, fotsteg.

Ljus övervinner mörker

Ja, vi gör alla misstag.
Ja, vi snubblar ibland.

Men när vi strävar efter att öka vår kärlek till Gud och efter att älska våra medmänniskor, omges och lyfts vi upp av evangeliets ljus. Mörkret ska med visshet förblekna, för det kan inte existera i ljusets närhet. När vi närmar oss Gud, närmar han sig oss.⁶ Och dag efter dag växer hoppet om Guds ljus inom oss "klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen".⁷

Jag inbjuder alla som känner att de vandrar i mörker att förlita sig på följande säkra löfte som mänsklighetens Frälsare gav: "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."⁸

Ett ljus i Afrika

För några år sedan hade min hustru Harriet och jag en minnesvärd

upplevelse där vi såg en uppfyllelse av det här löftet. Vi var i Västafrika, en vacker del av världen där kyrkan växer och de sista dagars heliga är förtjusande. Men Västafrika har också många problem. Jag kände mig särskilt sorgsen över den fattigdom jag såg. I städerna är arbetslösheten stor och familjer kämpar ofta för att klara av sina dagliga behov och sin säkerhet. Jag kände djup smärta över insikten att många av våra dyrbara medlemmar lever under sådana förhållanden. Men jag insåg också att dessa fina medlemmar hjälper varandra genom att lätta varandras tunga bördor.

Vi kom så småningom fram till ett av våra möteshus nära en stor stad. Men istället för att finna ett folk nedtyngt och försjunket i mörker fann vi ett glädjefullt folk som utstrålade ljus! Glädjen de

kände över evangeliet smittade av sig och lyfte våra andar. Den kärlek de visade oss gjorde oss ödmjuka. Deras leenden var äkta och medryckande.

Jag minns att jag undrade då om det över huvud taget kunde finnas ett lyckligare folk på jordens yta. Fastän de här kära heliga var omgivna av svårigheter och prövningar var de fyllda av ljus!

Mötet började och jag inledde mitt tal. Men snart därefter blev det elavbrott och vi satt där i fullständigt mörker.

En stund kunde jag knappt se någon i församlingen, men jag kunde se och känna våra heligas lysande och vackra leenden. Vad jag älskade att vara tillsammans med det här underbara folket!

Mörkret i kapellet fortsatte, så jag satt bredvid min hustru och väntade på att strömmen skulle sättas på igen. Medan vi väntade hände något anmärkningsvärt.

Några röster började sjunga en av återställsens psalmer. Och så stämde andra in i sången. Och så några fler. Inom kort fylldes kapellet av en ljuv och överväldigande kör av röster.

De här medlemmarna behövde inga psalmböcker, de kunde varje ord i alla psalmerna de sjöng. Och de sjöng den ena psalmen efter den andra med en energi och ande som rörde min själ.

Så småningom kom strömmen på igen och fyllde rummet med ljus. Harriet och jag såg på varandra med tårdränkta kinder.

Mitt i ett stort mörker hade de här vackra och underbara heliga fyllt möteshuset och våra själar med ljus.

Det var en djup och berörande upplevelse för oss – en som Harriet och jag aldrig glömmet.

Kom till ljuset

Ja, tid efter annan kan våra liv tyckas vara vidrörda av, eller till och med insvepta i, mörker. Ibland kan natten som omger oss kännas tryckande, nedslående eller skrämmande.

Mitt hjärta sörjer över de många sorger som en del av er står inför, för den plågsamma ensamheten och tröttande rädslan som ni kan uppleva.

Dock bär jag vittne om att vårt levande hopp finns i Kristus Jesus! Han är den sanna, rena och mäktiga porten till gudomligt ljus.

Jag vittnar om att om vi står med Kristus kan mörkret inte ha framgång. Mörkret kan inte vinna seger över Kristi ljus.

Jag bär vittne om att mörkret inte kan hålla stånd mot den levande Gudens Sons strålande ljus!

Jag uppmanar var och en av er att öppna hjärtat för honom. Sök honom genom studier och bön. Kom till hans kyrka, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Lär om honom och hans evangelium, delta aktivt, hjälp varandra och tjäna vår Gud med glädje.

Bröder och systrar, även efter den mörkaste natt kan världens Frälsare leda er till en gradvis, ljovlig och strål- ande klar gryning som förvisso kan stiga upp inom er.

När ni vandrar mot hoppet om Guds ljus ska ni upptäcka medkänslan, kärleken och godheten hos en kärleksfull himmelsk Fader och att "inget mörker finns i honom".⁹ Om det vittnar jag i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 88:11–13.
2. L&F 84:45–46.
3. L&F 6:21.
4. 1 Kor. 2:14.
5. Se Alma 34:31.
6. Se Jak. 4:8; L&F 88:63.
7. L&F 50:24.
8. Joh. 8:12.
9. 1 Joh. 1:5.

Äldste Neil L. Andersen

i de tolv apostlarnas kворum

Det är ett underverk

Om du inte är heltidsmissionär med missionärsbricka på bröstet så är tiden nu inne att måla en i ditt hjärta – målad, som Paulus sade, "inte med bläck utan med den levande Gudens Ande".

Jesu Kristi jordeliv var fyllt av underverk: en mor som var jungfru, en ny stjärna, änglar som uppenbarade sig för herdar, blinda som såg, lama som gick, änglar i Getsemane och vid graven, och det största undret av alla – hans härliga uppståndelse.

Kan ni föreställa er scenen med de elva apostlarna på berget i närheten av Galileen när den uppståndne Herren kom till dem och sade: "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn".¹ "Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen."²

"Alla folk?" "Hela världen?" "Hela skapelsen?" Var det möjligt? Trots Jesu löfte att hjälpa dem måste de ha undrat om underverk verkligen skulle åtfölja dem när de spred evangeliet.³

Tro övervann tvivel och Petrus tog till orda och sade:

"Alla ni som bor i Jerusalem ... lyssna nu på mina ord ...

Jesus från Nasaret ... blev ... utlämnad, och med hjälp av dem som är utan lagen spikade ni fast honom på korset och dödade honom ...

Det är denne Jesus som Gud har

uppväckt, och vi är alla vittnen till det."⁴

Anden utgöts obestriddigen den dagen och 3 000 själar blev döpta. Som Jesus lovade åtföljdes deras tro av tecken och underverk.

När Jesu Kristi kyrka återställdes till jorden för 183 år sedan var Herrens uppmaning till sin lilla skara lärjungar ett eko av hans ord många sekler innan: "Den varnande rösten skall ljuda för alla människor."⁵ "Ty sannerligen, ljudet måste gå ut ... till hela världen och till jordens yttersta gränser."⁶

"Alla människor?" "Hela världen?" "Jordens yttersta gränser?" Var det möjligt?

Frälsaren gav löftet till sina sista dagars heliga,⁷ men kunde de ha förutsett omfattningen och räckvidden av detta förunderliga verk? De måste ha undrat om underverk verkligen skulle åtfölja dem när de spred evangeliet.

På nytt övervann tron tvivel och tusentals döptes. I England fann äldste Wilford Woodruff ett helt samfund som väntade på hans ankomst. Herrens Ande föll på dem och han döpte 45 predikanter och flera hundra medlemmar under sin första månad på Benbows gård.⁸

Vår tid är inte annorlunda. När äldste David A. Bednar och jag var missionärer för ungefär 40 år sedan (och jag kan försäkra er att vi inte är de äldsta av de återvända missionärer som sitter på de röda stolarna), fanns det 16 000 missionärer. Som president Thomas S. Monson berättade i går har vi nu 65 000 – fler än någonsin tidigare. Då fanns det 562 stavar. Idag finns det över 3 000. På den tiden fanns våra församlingar och grenar i 59 länder. I dag har vi församlingar i 189 av världens 224 nationer och territorier. Vi är få till antalet, precis som Nephi förutsade.⁹ Men samtidigt får du och jag vara ögonvittnen till Daniels profetiska ord om att den ”sten [som revs] loss, men inte genom människohänder ... [uppfyller] hela jorden”.¹⁰

Detta är en underverkens förunderliga tid. När president Monson för sex månader sedan tillkännagav ändringen i ålder för unga män och unga kvinnor som önskar gå på mission så utgöts otvivelaktigt Anden i rikt mått. Tro övervann tvivel och unga män och kvinnor tog ett steg framåt. Torsdagen efter konferensen blev jag utsedd att rekommendera missionärskallelser till första presidentskapet. Jag blev förvånad när jag såg ansökningar från 18-åriga män och 19-åriga kvinnor som redan hade justerat sina planer, besökt sina läkare, intervjuats av sina biskopar och stavspresidenter och sänt in missionärsansökan – allt inom bara fem dagar. Ytterligare tusentals har nu förenat sig med dem. Det är ett under!

Vi är tacksamma för våra systrars livgivande tro, det växande antalet missionärer från länder runtom i världen och det ökande antalet äldre par som är redo att tjäna. 58 nya missioner har tillkännagetts och vår svällande missionärsskola i Provo har förunderligt nog funnit en ny motsvarighet i Mexico City.

President Thomas S. Monson har sagt: ”Vi tar Frälsarens uppmaning på stort allvar: ’Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn.’”¹¹ ”Detta ... verk ... fortsätter att gå framåt, det förändrar och välsignar människors liv ... ingen makt i hela världen kan hindra Guds verk.”¹²

Vi bevittnar Herrens underverk när hans evangelium sprids över världen.

Bröder och systrar, lika visst som Herren har inspirerat fler missionärer att verka, öppnar han också sinnen och hjärtan hos fler goda och ärliga människor att ta emot hans missionärer. Du känner dem redan eller kommer att lära känna dem. De finns i din familj eller bor i ditt grannskap. De går förbi dig på gatan, sitter bredvid dig i skolan och kopplar upp sig till dig via internet. Du är också en viktig del av detta spirande underverk.

Om du inte är heltidsmissionär med missionärsbricka på bröstet så är tiden nu inne att måla en i ditt hjärta – målad, som Paulus sade, ”inte med bläck utan med den levande Gudens Ande”.¹³ Och återvända missionärer, leta reda på er gamla missionärsbricka. Bär den inte utan lägg den på en plats där du kan se den. Herren behöver dig nu mer än någonsin till att vara ett redskap i hans händer. Vi har alla ett bidrag att ge till detta underverk.

Varje rättfärdig medlem i kyrkan har funderat över hur man kan berätta om evangeliet för andra. En del sprider evangeliet på ett naturligt sätt och vi kan lära oss mycket av dem.¹⁴ En del kämpar och undrar hur de ska bli bättre på att göra det och önskar att den skuldkänsla vi ibland känner ska bege sig någon annanstans.

Vår önskan att sprida evangeliet för oss alla ner på knä, vilket den

bör göra, eftersom vi behöver Herrens hjälp.

President Monson har bett oss att be ”för de områden där vårt inflytande är begränsat och där vi ännu inte tillåts att fritt dela med oss av evangeliet”.¹⁵ När vi uppriktigt och gemensamt vädjar till vår Fader i himlen kommer Herren att fortsätta öppna viktiga dörrar för oss.

Vi ber också för våra egna möjligheter att sprida evangeliet. Aposteln Petrus sade: ”Var alltid beredda att svara var och en som begär att ni förklarar det hopp ni äger.”¹⁶

I och med den förvirring¹⁷ och oro¹⁸ som råder i dagens värld är det inte förvånande att färre människor beger sig till sina platser för gudsdyrkan. Även om många vill vara närmare Gud och bättre förstå meningen med livet så har de obesvarade frågor. Många har hjärtan öppna för sanningen men, som profeten Amos säger: ”De springer hit och dit för att söka efter Herrens ord, men de kan inte finna det.”¹⁹ Du kan hjälpa till med att besvara deras frågor. I era vardagliga samtal kan du öka deras tro på Kristus.²⁰

Frälsaren sade: ”Håll därför upp ert ljus så att det lyser för världen. Se, jag är det ljus som ni skall hålla upp.”²¹

Jag lovar dig att när du ber om att få veta vem du ska tala med så kommer namn och ansikten att dyka upp i ditt sinne. I samma stund som du behöver det kommer det att bli dig givet vad du ska säga.²² Möjligheter kommer att öppnas för dig. Tro övervinner tvivel och Herren välsignar dig med egna underverk.

Frälsaren lärde oss hur vi ska sprida evangeliet. Jag tycker om berättelsen om Andreas som frågade: ”Rabbi ... var bor du?”²³ Jesus kunde ha talat om var han bodde. Men istället sade han till Andreas: ”Kom och se!”²⁴ Jag tycker

De här paret från Moçambique valde att följa Frälsaren Jesus Kristus genom att gifta sig på fredagen och döpas tillsammans med sina äldre barn på lördagen.

om att föreställa mig att Frälsaren sade: "Kom och se inte bara var jag bor utan hur jag lever. Kom och se vem jag är. Kom och känn Anden." Vi vet inte allting om den dagen, men vi vet att när Andreas fann sin bror Simon så förkunnade han: "Vi har funnit' ... Kristus."²⁵

Till dem som visar intresse för det vi håller på med kan vi följa Frälsarens exempel genom att inbjuda dem att "komma och se". En del tackar ja till vår inbjudan och andra gör det inte. Vi känner alla till någon som har blivit inbjuden ett flertal gånger innan de accepterat en inbjudan att "komma och se". Låt oss också tänka på dem som en gång var med oss men som vi nu sällan ser och inbjuda dem att komma tillbaka och se ännu en gång.

Vi respekterar varje persons handlingsfrihet och val av tidpunkt. Herren sade: "Låt var och en själv välja."²⁶ En persons brist på intresse behöver inte försämra våra vänskapsband eller vår kärlek. Oavsett om inbjudan accepteras eller inte när du inbjuder andra att "komma och se" kommer du att känna

Herrens bifall och med detta bifall får du ökad tro att på nytt berätta om vad du tror på.

För dem som använder internet och mobiltelefoner finns det nya sätt att inbjuda andra att "komma och se". Låt det bli en del av vårt dagliga liv att sprida vår tro via nätet. LDS.org, Mormon.org, Facebook, Twitter – alla ger de tillfällen.

Unga medlemmar i Boston startade flera bloggar för att sprida evangeliet.²⁷ De som blev medlemmar i kyrkan fick först kunskap via internet, sedan följde lektioner med missionärerna. Den upplevelsen hjälpte också ungdomarna att ha större tro på att berätta om evangeliet personligen. En av dem sade: "Det här är inte missionsarbete. Det är bara roligt."²⁸

Vi gör det här tillsammans. Tillsammans med medlemmar och missionärer planerar vi och ber och hjälper varandra. Ha heltidsmissionärerna i dina tankar och i dina böner. Anförtro åt dem din familj och dina vänner. Herren litat på dem och har kallat dem att undervisa och välsigna dem som söker honom.

President Paulo Kretly från Moçambiquemissionen Maputo berättade om följande upplevelse: "Det är vanligt i Moçambique att par lever tillsammans [utan att vara gifta] eftersom den afrikanska traditionen kräver en dyr hemgift för att gifta sig, en hemgift som de flesta par inte har råd med."²⁹

Medlemmar och missionärer funderade och bad om hur de skulle hjälpa till.

Svaret på deras böner var att de skulle betona kyskhetslagen och betydelsen av äktenskap och eviga familjer. Och medan de hjälpte par att omvända sig och gifta sig undervisade de om den glädje som bara kan komma av att följa Jesus Kristus.

Här är en bild på par från två olika städer i Moçambique. De gifte sig på fredagen och döptes med sina äldre barn på lördagen.³⁰ Vänner och familj inbjöds att "komma och se" och hundratals "kom och såg".

Efter dopet sade en syster: "Vi behövde välja om vi skulle följa våra fäders traditioner eller Jesus Kristus. Vi valde att följa Kristus."³¹

Du bor kanske inte i Moçambique, men du kan sprida Jesu Kristi återställda evangelium på ditt eget sätt, i din egen kultur.

Be till din himmelske Fader. Detta är hans heliga verk. Han vägleder dig till vad du ska göra. Han öppnar dörrar, tar bort vägspärrar och hjälper dig att övervinna hinder. Herren förkunnade: "Den varnande rösten skall ljuda för alla människor genom mina lärjungars mun ... och ingen skall hindra dem."³²

Jag vittnar om att "Herrens röst [ljuder] till jordens ändrar, för att alla som vill höra skall kunna höra".³³ Det är ett underverk. Det är ett underverk. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Matt. 28:19.
2. Mark. 16:15.
3. Se Matt. 28:20; Mark. 16:17–18.
4. Apg. 2:14, 22–23, 32.
5. L&F 1:4.
6. L&F 58:64.
7. Se L&F 1:5.
8. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff*, s. 88–91.
9. Se 1 Nephi 14:12.
10. Dan. 2:34–35.

11. Thomas S. Monson, "Välkommen till konferensen", *Liahona*, maj 2009, s. 5.
12. Thomas S. Monson, "Vi samlas ännu en gång", *Liahona*, maj 2012, s. 4.
13. 2 Kor. 3:3.
14. Se Clayton M. Christensen, *The Power of Everyday Missionaries: The What and How of Sharing the Gospel* (2013).
15. Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen", *Liahona*, nov. 2009, s. 6.
16. 1 Petr. 3:15.
17. De lägger märke till hur grundmurade sanningar omdefinieras eller ignoreras; se L&F 1:16; se också L&F 132:8.
18. Se L&F 45:26; 88:91.
19. Se Amos 8:12.
20. Profeten Joseph Smith sade: "Har presbyterianerna någon sanning? Ja. Har baptisterna, metodisterna o.s.v. någon sanning? Ja ... Vi borde samla alla de goda och sanna principerna i världen och bevara dem som en skatt" (*History of the Church*, 5:517; se Profeten Joseph Smiths lärdomar, s. 273). "Vi ber inte någon människa att kasta bort något gott som de har fått, vi ber dem bara att komma och få mer. Tänk om hela världen skulle ta emot evangeliet? De skulle då förstå varandra och Guds välsignelser skulle utgjutas över folket, vilket är hela min själs önskan" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 154). President Gordon B. Hinckley sade: "Låt mig säga att vi uppskattar sanningen i alla kyrkor och det goda de gör. Vi säger faktiskt till människorna, ta med er allt det goda ni har, och låt oss se om vi kan bidra

med något. Detta är andan i detta arbete. Detta är själva kärnan i vårt missionärsarbete" ("Den levande profetens ord", *Liahona*, april 1999, s. 19). "Vi måste vara ett vänligt folk. Vi måste erkänna det goda hos alla människor. Vi har inte för avsikt att riva ner andra kyrkor. Vi predikar och undervisar på ett positivt och bekräftande sätt. Vi säger till andra trosuppfattningar: "Ta med er allt det goda ni har, och låt oss se om vi kan bidra till det." Detta är själva kärnan i vårt stora missionsprogram och det ger resultat" ("Messages of Inspiration from President Hinckley", *Church News*, 7 nov. 1998; se ldschurchnews.com).

21. 3 Nephi 18:24.
22. Se L&F 84:85; 100:6.
23. Joh. 1:38.
24. Joh. 1:39.
25. Joh. 1:41.
26. L&F 37:4.
27. Se till exempel www.youngandmormon.com.
28. Telefonsamtal med Jackson Haight den 22 mars 2013.
29. Personlig e-post från president Paulo V. Kretly, 6 mars 2013.
30. Foton från president Paulo V. Kretly. Den första gruppen var från Maputo; de gifte sig den 30 november 2012 och döptes den 1 december 2012. Den andra gruppen var från Beira. De gifte sig den 1 mars 2013 och döptes den 2 mars 2013.
31. Personlig e-post från president Paulo V. Kretly, 6 mars 2013.
32. L&F 1:4–5.
33. L&F 1:11.

Rosemary M. Wixom
Primärföreningens generalpresident

Orden vi säger

Sättet vi talar till våra barn på och de ord vi använder kan uppmuntra och lyfta dem och stärka deras tro.

En ung far fick nyligen veta att hans alldeles speciella lärare i andra klass hade gått bort. Till minne av henne, skrev han: "Av alla känslor och upplevelser jag minns, så är den tydligaste känslan hos mig 'tröst'. Hon lärde mig kanske stavning, grammatik och matematik, men långt viktigare än det är att hon lärde mig tycka om att vara barn. I hennes klassrum var det okej att stava fel här och där. 'Vi får arbeta på det', brukade hon säga. Det var okej att spilla, riva sönder eller kladda. 'Vi fixar det och vi torkar upp det', brukade hon säga. Det var okej att försöka, okej att sträcka på sig, okej att drömma och okej att glädja sig åt de obetydliga saker som bara barn tycker är spännande."

Ett av de största inflytanden en individ kan ha i den här världen är på ett barn. Barns trosuppfattningar och självkänsla formas tidigt i deras liv. Alla ni som hör min röst har makten att stärka ett barns självtillit och att stärka ett barns tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus genom era ord.

I Helaman, kapitel 5 står det: "Och kom ihåg, mina söner, kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval."¹

Detta var de *ord* som Helaman lärde sina söner. Och vidare står det: "Och de kom ihåg hans *ord*, och ... de [gick] ut ... för att undervisa om Guds ord bland hela Nephis folk."²

Även om Helamans söner förföljdes och fängslades, blev de aldrig svikna av de ord de hört. De skyddades och omslöts av en pelare av eld. Då kom där en röst som sade till deras fångvaktare:

"Omvänd er, omvänd er och försök inte längre förgöra mina tjänare ...

det [var] inte ... en åskans röst och inte heller var det rösten av ett våldsammt dån, men se, det var en stilla röst med fullkomlig mildhet, liksom

en viskning, och den trängde ända in i själens innersta."³

Vi kan lära oss något av den rösten från himlen. Den var inte högljudd, tillrättavisande eller nedvärderande, utan en stilla röst med fullkomlig mildhet som i sin fasta vägledning ingav hopp.

Vårt sätt att tala till våra barn och de ord vi använder kan uppmuntra och lyfta dem och stärka deras tro så att de stannar kvar på stigen tillbaka till vår himmelske Fader. De kommer till den här jorden redo att lyssna.

Ett exempel på ett barn som lyssnade utspelade sig i en tygaffär. Butiken var full av kunder när det blev tydligt för alla att en mamma gripits av panik över att ha tappat bort sin lille son. Först ropade hon hans namn. "Connor", sade hon medan hon raskt gick runt i butiken. Allteftersom tiden gick blev hennes röst högre och mer desperat. Butikens säkerhetspersonal kontaktades och snart började alla i butiken att söka efter barnet. Flera minuter förflöt utan att han hittades. Connors mamma började förståeligt nog bli allt mer förtvivlad för varje minut och ropade hans namn om och om igen.

En kund bad en tyst bön och fick tanken att Connor kanske blev rädd när han hörde sin mamma skrika hans namn. Hon nämnde det för en annan kvinna som var med och letade och de gjorde snabbt upp en plan. Tillsammans började de gå mellan borden med tyger och lågmålt upprepa orden: "Connor, om du hör mig så svara 'här är jag'." De gick sakta mot butikens innersta del och upprepade de orden när de hörde en blyg, mjuk stämma säga "här är jag". Connor gömde sig mellan tygrullarna under ett bord. Det var en röst med fullkomlig mildhet som fick Connor att svara.

Be för att få veta ett barns behov

För att kunna tala till ett barns hjärta måste vi känna till barnets behov. Om vi ber för att få veta dessa behov kan de ord vi säger få kraft att nå in i deras hjärtan. Våra ansträngningar blir mer verksamma när vi söker den helige Andens vägledning. Herren sade:

"Uttala de tankar som jag skall lägga i era hjärtan ...

ty det skall i samma stund, ja, i samma ögonblick, bli er givet vad ni skall säga."⁴

Koppla ifrån och lyssna med kärlek

Olyckligtvis hindrar distraktionerna i denna värld många barn från att få höra uppmuntrande ord som skulle kunna forma deras självbild.

Dr Neal Halfon, en läkare som leder UCLA:s center för friskare barn, familjer och samhällen, talar om "föräldrars godhjärtade försummelse". En studie observerade en ett och ett halvt-åring och hans föräldrar:

"Deras son verkade glad, aktiv och engagerad, och uppenbarligen njöt han av tid och pizza med sina föräldrar ... Vid slutet av måltiden gick mamman för att uträtta ett ärende och lämnade över vården till pappan."

Pappan ... började läsa meddelanden på sin telefon medan den lille kämpade för hans uppmärksamhet genom att kasta pizzakanter. Då engagerade pappan sig igen, vände sig mot sitt barn och lekte med honom. Men snart började han i stället titta på en

video på sin telefon med den lille tills hans hustru kom tillbaka ...

I båda fallen observerade [Dr] Halfon en fördunkling av barnets inre ljus, en försvagad kontakt mellan förälder och barn."⁵

Svaret på vår bön om hur vi ska kunna uppfylla våra barns behov kan vara att koppla bort oss från tekniken oftare. Värdefulla stunder då vi har möjlighet att umgås och prata med våra barn går till spillo när vi distraheras av annat. Varför inte välja en stund varje dag då vi kopplar bort oss från tekniken och återansluter oss till varandra? Stäng helt enkelt av allt. När ni gör det kan det kännas för tyst hemma ett tag, ni kanske till och med känner att ni inte vet vad ni ska göra eller säga. Men när ni sedan ger era barn full uppmärksamhet kommer ett samtal igång och ni kan njuta av att lyssna på varandra.

Skriva för att påverka våra barn

Vi kan också påverka våra barn genom de ord vi skriver till dem. Nephi skriver: "Vi arbetar flitigt med att skriva för att förmå våra barn, och likaså våra bröder, att tro på Kristus och att förlikas med Gud."⁶

President Thomas S. Monson berättade om Jay Hess, en flygare som sköts ner över Nordvietnam på 1960-talet: "Under två år visste hans familj inte om han var död eller levande. Hans fångvaktare i Hanoi tillät honom slutligen att skriva hem, men han fick bara använda 25 ord." President Monson frågade: "Vad skulle du eller jag säga till våra familjer om vi var i hans situation – om vi inte hade sett dem på över två år och inte visste om vi någonsin skulle se dem igen? Broder Hess ville ge sin familj något de kunde känna igen och veta att han skrivit och han ville också ge dem viktiga råd, så han skrev [dessa ord]:

Följande saker är viktiga: tempelvigsel, mission, utbildning. Ge inte upp, sätt upp mål, skriv en familjehistoria, ta foton två gånger om året.”⁷

Vilka ord skulle ni skriva till era barn om ni fick max 25 ord?

Den unge far som jag berättade om tidigare, som skrev om sina minnen av sin lärarinna i andra klass, har nu en vacker liten dotter. Han känner det himmelska förtroende han fått. Hur blir hennes framtid när hon växer upp? Vad kommer han att säga som sjunker djupt in i hennes hjärta? Vilka ord kommer att uppmuntra henne, lyfta henne och hjälpa henne att hålla sig på stigen? Kommer det att ha betydelse om han tar sig tid att visa: ”Du är Guds lilla barn?” Kommer hon en dag att minnas att hennes far ofta sade orden ”jag älskar dig för den du är”?

Var det inte det som vår himmelske Fader sade till sin Son och till oss alla när han sade ”denne är min Son, den Älskade” och sedan lade till ”i honom har jag min glädje”?⁸

Må de ord vi talar och skriver till våra barn återspegla den kärlek vår himmelske Fader har till sin Son Jesus Kristus och för oss. Och må vi sedan stanna upp och lyssna, för ett barn är i allra högsta grad kapabelt att uttala stora och förunderliga ting tillbaka. Jag säger detta i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Helaman 5:12.
2. Helaman 5:14; kursivering tillagd.
3. Helaman 5:29–30.
4. L&F 100:5–6.
5. Lois M. Collins, ”Baby’s Development Potentially Harmed by Parents Texting”, *Deseret News*, 4 juni 2012, deseretnews.com/article/print/865556895/Babys-development-potentially-harmed-by-parents-texting.html.
6. 2 Nephi 25:23.
7. Thomas S. Monson, ”Finn glädje under färden”, *Liahona*, nov. 2008, s. 86.
8. Matt. 3:17.

Äldste L. Whitney Clayton
i presidentskapet för de sjuttio

Äktenskap: Se och lär

Herrens löften ges till alla dem som följer det livsmönster som bygger lyckliga och heliga äktenskapsrelationer.

En kväll för flera år sedan var min hustru och jag hemma hos en av våra söner och hans hustru och barn på middag. Det var en typisk situation för en familj med små barn: mycket oväsen men ännu mera nöje. Kort efter middagen satt jag och vår fyraåriga sondotter Anna kvar vid bordet. När hon märkte att hon hade min fulla uppmärksamhet ställde hon sig upp på en bänk och fäste ögonen på mig. När hon var säker på att jag tittade på henne, befallde hon mig högtidligt att ”se och lära”. Så dansade hon och sjöng en sång för mig.

Annas instruktion att ”se och lära” var visa ord ur ett barns mun. Vi *kan* lära så mycket genom att iaktta och sedan begrunda det vi har sett och känt. I den andan vill jag berätta om några principer som jag har observerat genom att se och lära från underbara och trofasta äktenskap. De här principerna bygger starka och tillfredsställande äktenskap som är förenliga med himmelska principer. Jag inbjuder er att se och lära med mig.

För det första har jag märkt att i de lyckligaste äktenskapen anser både mannen och hustrun att deras förhållande är en oskattbar pärla, en skatt

av oändligt värde. Båda lämnar sina fäder och mödrar och beger sig ut tillsammans för att bygga ett äktenskap som ska blomstra i all evighet. De förstår att de vandrar på en gudomligt förordnad väg. De vet att inget annat förhållande av något slag kan föra med sig så stor glädje, skapa så mycket gott eller åstadkomma så stor personlig förbättring. Se och lär: De bästa äktenskapsparterna anser sitt äktenskap vara oskattbart.

För det andra: tro. Lyckade eviga äktenskap byggs på en grund av tro på Herren Jesus Kristus och lydning mot hans lärdomar.¹ Jag har lagt märke till att par som har gjort sitt äktenskap oskattbart lever efter trons mönster: De går på sakramentsmötet och andra möten varje vecka, de håller hemafton, ber och studerar skrifterna tillsammans och enskilt och betalar ett ärligt tionde. Deras ömsesidiga mål är att vara lydiga och goda. De ser inte på buden som ett smörgåsbord där man plockar och väljer bara det som är mest tilltalande.

Tro är grunden till varje dygd som stärker ett äktenskap. Starkare tro skapar ett starkare äktenskap. Tron stärks när vi håller buden och det

gäller också harmonin och glädjen i äktenskapet. Därför är det väsentligt att hålla buden för att upprätta starka eviga äktenskap. Se och lär: Tro på Herren Jesus Kristus är grunden för lyckliga och eviga äktenskap.

För det tredje, omvändelse. Jag har lärt mig att lyckliga äktenskap förlitar sig på omvändelsens gåva. Den är en väsentlig del av alla goda äktenskapliga relationer. Makar som då och då gör en ärlig självrannsakan och utan dröjsmål tar de nödvändiga stegen till omvändelse och förbättring, upplever ett läkande balsam i sina äktenskap. Omvändelse hjälper till med att återställa och bibehålla harmoni och frid.

Ödmjukhet är omvändelsens kärna. Ödmjukheten är osjälvisk, inte självisk. Den kräver inte sitt eget sätt och ser inte ner på någon. Istället ger ödmjukheten milda svar² och lyssnar vänligt för att förstå, inte för att få

rätt. Ödmjukheten vet att ingen kan ändra en annan person, men med tro, ansträngningar och Guds hjälp, kan *vår egen* mäktiga förändring äga rum i hjärtat.³ Att uppleva en hjärtats mäktiga förändring får oss att behandla andra, särskilt våra makar, med saktmod.⁴ Ödmjukhet betyder att både man och hustru söker välsigna, hjälpa och lyfta varandra, och alltid sätta den andras behov först i varje beslut. Se och lär: Omvändelse och ödmjukhet bygger lyckliga äktenskap.

För det fjärde, respekt. Jag har observerat att i underbara, lyckliga äktenskap behandlar mannen och hustrun varandra som jämlika partners. Bruk och seder från platser eller tidsperioder där männen dominerade sina hustrur eller behandlade dem som andra klassens partner i äktenskapet är inte förenliga med gudomlig lag och bör ersättas med

rätta principer och beteenden.

Mannen och hustrun i ett bra äktenskap fattar enhälliga beslut, där varje partner handlar som fullvärdig deltagare och är berättigad till jämlik talan och röst.⁵ De fokuserar först på hemmet och på att hjälpa varandra med sina gemensamma ansvar.⁶ Deras äktenskap grundas på samarbete, inte på förhandlingar. Kvällsmåltiden och familjens samvaro som följer efteråt blir centrum för deras dag och föremål för deras bästa ansträngningar. De stänger av all elektronik och avstår från personlig underhållning för att hjälpa varandra med hushållsgöromål. Så långt det är möjligt läser de tillsammans med sina barn varje kväll och de hjälps åt att lägga de små barnen. De går till sängs samtidigt. Om deras plikter och förhållanden tillåter, arbetar man och hustru sida vid sida med att göra det viktigaste arbetet som finns – arbetet vi utträttar i våra egna hem.

Där det finns respekt finns det också öppenhet, vilket är en central beståndsdel i lyckliga äktenskap. Det finns inga hemligheter om relevanta ämnen i äktenskap som är grundade på ömsesidig respekt och öppenhet. Män och hustrur fattar alla ekonomiska beslut tillsammans, och båda har tillgång till all information.

Lojalitet är en form av respekt. Profeterna lär att framgångsrika äktenskapspartner är "orubbligt lojala" mot varandra.⁷ De håller sin sociala mediaanvändning fullt värdig på alla sätt. De tillåter sig inte några hemliga upplevelser på internet. De delar sina sociala internetlösenord fritt med varandra. De tittar inte på en profil på nätet om det på något sätt kan svika deras makes heliga förtroende. De gör inget eller säger något som på något vis närmar sig onständighetens sken, varken virtuellt eller fysiskt.

Se och lär: Fantastiska äktenskap är totalt respektfulla, öppna och lojala.

För det femte, kärlek. De lyckligaste äktenskapen jag har sett utstrålar lydnad mot ett av de gladaste buden – att leva ”tillsammans i kärlek”.⁸ När Herren talade till männen, befallde han: ”Du skall älska din hustru av hela ditt hjärta och skall hålla dig till henne och ingen annan.”⁹ I kyrkans handbok står det: ”[Att] *hålla sig till* [betyder] att vara någon helt och hållet hängiven och trogen. Gifta par håller sig till Gud och till varandra genom att tjäna och älska varandra och genom att hålla förbund i absolut trohet mot varandra och mot Gud.” Både mannen och hustrun ”överger livet som ogift och gör sitt äktenskap till [sin] högsta prioritet ... De tillåter inte att någon annan person eller något annat intresse får högre prioritet i livet än att hålla förbunden de slutit med Gud och varandra.”¹⁰ Se och lär: Framgångsrika par älskar varandra med absolut hängivenhet.

Det finns de vars äktenskap inte är så lyckliga som de skulle önska, de som aldrig gift sig, de som är skilda, är ensamstående föräldrar eller de som av olika omständigheter inte kan gifta sig. Sådana omständigheter kan medföra stora utmaningar och sorger, men det behöver inte vara så i evighet. Till er i sådana situationer som trots detta ”med glädje gör allt det som står i [er] makt”¹¹ att förbli ståndaktiga, säger jag: Må himlen rikligen välsigna er. Eftersträva idealet att bilda ett evigt äktenskap, bland annat genom att sträva efter eller förbereda er på att bli en värdig make eller maka. Håll buden och lita på Herren och hans fullkomliga kärlek till er. En dag kommer ni att få alla äktenskapets utlovade välsignelser.¹²

I en av de vackraste verserna i

Mormons bok står det enkelt: ”Och de gifte sig och bortgiftes och välsignades enligt de många löften som Herren hade givit dem.”¹³ Herrens löften ges till alla dem som följer det livsmönster som bygger lyckliga och heliga äktenskapsrelationer. Sådana välsignelser kommer som härliga och förutsägbara följder av att trofast leva efter Jesu Kristi evangelium.

Jag är tacksam för min underbara hustru Kathy, som är mitt livs kärlek.

Äktenskapet är en gåva från Gud till oss, vårt äktenskaps kvalitet är en gåva vi ger honom. Jag bär vittnesbörd om vår kärleksfulle himmelske Faders förunderliga plan, som ger oss möjligheten att ha ett evigt och

underbart äktenskap. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. Se Ords. 15:1.
3. Se Alma 5:11–12, 26–31.
4. Se Moroni 7:43–48; 8:25–26.
5. Se L&F 107:27–31.
6. Se ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, s. 129.
7. Se Thomas S. Monson, ”Prästadömetts kraft”, *Liahona*, maj 2011, s. 68; Gordon B. Hinckley, ”Skyldigheterna i livet”, *Liahona*, maj 1999, s. 4.
8. L&F 42:45.
9. L&F 42:22.
10. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 1.3.1.
11. L&F 123:17.
12. Se *Handbok 2*, 1.3.3.
13. 4 Nephi 1:11.

Äldste L. Tom Perry
i de tolv apostlarnas kvorum

Lydnad mot lagen är frihet

Män och kvinnor får sin handlingsfrihet som gåva från Gud, men deras frihet och så småningom deras eviga lycka kommer av lydnad mot hans lagar.

Jag fick en speciell gåva förra julen som förde med sig många minnen. Min systerdotter gav den till mig. Den fanns bland de saker jag lämnat i mitt föräldrahem när jag flyttade hemifrån som nygift. Gåvan var den här lilla boken som jag håller i min hand. Det är en bok som gavs till sista dagars heliga militärer som ingick i de väpnade styrkorna under andra världskriget. Personligen betraktade jag boken som en gåva från president Heber J. Grant och hans rådgivare J. Reuben Clark Jr och David O. McKay.

Längst fram i boken skrev dessa tre Guds profeter: "Aktiviteten hos de väpnade styrkorna tillåter oss inte att upprätthålla personlig kontakt med er, varken direkt eller genom personliga ombud. Vårt näst bästa förfaringsätt är att i er hand sätta sådana stycken av nutida uppenbarelser och förklaringar av evangelieprinciper som, var ni än befinner er, kan ge er förnyat hopp och tro, och likaledes hjälp, tröst och andlig frid."¹

I dag befinner vi oss i ett annat krig. Den här gången förs det inte med vapen. Det förs med tankar, ord

och handlingar. Det är ett krig mot synden och mer än någonsin behöver vi påminnelser om att hålla buden. Sekulariseringen håller på att bli norm och många av dess lärosatser och handlingssätt står i direkt konflikt med dem som instiftats av Herren själv för hans barns bästa.

I den lilla bruna boken, omedelbart efter brevet från första presidentskapet, finns "Ett förord till män i det militära" med rubriken "Lydnad mot lagen är frihet". Förordet drar paralleller mellan militära lagar, som "är för allas bästa vilka tjänstgör i det militära", och gudomliga lagar.

Där står det: "Även i universum, där Gud för befälet, finns det lagar – universella, eviga ... lagar – med specifika välsignelser och oåterkalleliga straff."

De avslutande orden i förordet fokuserar på lydnad mot Guds lagar: "Om du vill återvända till dina kära med höguret huvud ... om du vill vara en man och leva ett rikt liv – lyd då Guds lagar. När du gör det kan du till de ovärderliga friheter som du kämpar för att bevara lägga ytterligare en på vilken de andra mycket väl kan bero: frihet från synd.

För det är sant att 'lydnad mot lagen är frihet'.²

Varför lät uttrycket "lydnad mot lagen är frihet" helt rätt i mina öron på den tiden? Varför låter den rätt för oss alla nu?

Kanske beror det på att vi besitter uppenbarad kunskap om vår förjordiska historia. Vi är medvetna om att när Gud den evige Fadern lade fram sin plan för oss i tidernas begynnelse, så ville Satan ändra den planen. Han sade att han skulle återlösa hela människosläktet. Inte en enda själ skulle gå förlorad och Satan var säker på att kunna genomföra sitt förslag. Men det hade ett oacceptabelt pris – förgörandet av människans handlingsfrihet, vilken var och är en gåva från Gud (se Mose 4:1–3). Om den gåvan sade president Harold B. Lee: "Näst efter livet självt är handlingsfriheten Guds största gåva till mänskligheten."³ Det var alltså ingen liten sak att Satan åsidosatte människans handlingsfrihet. Faktum är att den blev den huvudsakliga fråga som striden i himlen kom att utkämpas om. Segern i himlens strid var en seger för människans handlingsfrihet.

Satan var dock inte färdig. Hans reservplan – den plan han har verkställt sedan Adam och Evas tid – var att fresta män och kvinnor, främst för att visa att vi inte förtjänar den gudagivna gåva som handlingsfriheten är. Satan har många anledningar att göra det han gör. Det starkaste motivet är kanske hämnd, men han vill också göra män och kvinnor lika olyckliga som han själv är. Ingen av oss bör någonsin underskatta Satans motivation att lyckas. Hans roll i Guds eviga plan skapar "motsats till allting" (2 Nephi 2:11) och prövar vår handlingsfrihet. Varje val som du och jag gör sätter vår handlingsfrihet på prov – vare sig

vi väljer att vara lydiga eller olydiga till Guds befallningar är det i själva verket ett val mellan "frihet och evigt liv" och "fångenskap och död".

Denna grundläggande lärosats förklaras tydligt i andra kapitlet i 2 Nephi: "Därför är människorna fria i köttet, och allt som är lämpligt för människorna är givet åt dem. Och de är fria att välja frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare, eller att välja fångenskap och död enligt djävulens fångenskap och makt. Ty han strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är" (2 Nephi 2:27).

I många avseenden har den här världen alltid legat i krig. Jag tror att när första presidentskapet skickade den lilla bruna boken till mig så var de mer bekymrade över ett mycket större krig än andra världskriget. Jag tror också att de hoppades att boken skulle vara en trons sköld mot Satan och hans härskaror i det större kriget – kriget mot synden – och tjäna som en påminnelse för mig om att leva efter Guds befallningar.

Ett sätt att mäta oss och jämföra oss med tidigare generationer är att ta

hjälp av de äldsta normerna människan känner till – de tio budorden. För en stor del av den civiliserade världen, i synnerhet den judisk-kristna världen, har de tio budorden tjänat som den mest erkända och varaktiga gränsdragningen mellan gott och ont.

Som jag ser det tas fyra av de tio budorden på lika stort allvar idag som någonsin tidigare. Som kultur föraktar och fördömer vi mord, stöld och oärlighet, och vi tror fortfarande på barnens ansvar gentemot sina föräldrar.

Men som samhälle i stort avfärdar vi rutinmässigt de andra sex buden:

- Om världsliga prioriteringar antyder något så har vi sannerligen "andra gudar" jämte den sanne Guden.
- Vi gör oss avgudar av kändisar, livsstilar, välstånd, och ja, ibland även avbilder och föremål.
- Vi använder Guds namn på alla möjliga profana sätt, som kraftuttryck och svordomar.
- Vi använder sabbatsdagen till våra största matcher, till våra starkaste fritidsintressen, vår intensivaste shopping och till stort sett allt utom gudsdyrkan.

- Vi ser sexuellt umgänge utanför äktenskapet som ett tidsfördriv och ett nöje.
- Och att ha begär har blivit en alldeles för vanlig livsstil (se 2 Mos. 30:3–17).

Profeter från alla tidsutdelningar har konsekvent varnat för två av de mer allvarliga buden – de som berör mord och äktenskapsbrott. Jag ser en gemensam nämnare för dessa två viktiga bud – tron på att livet självt är ett gudomligt privilegium och våra fysiska kroppar, det dödliga livets tempel, bör skapas inom de gränser som Gud har satt. När människan ersätter Guds lagar med sina egna regler i någon ända av livet är det höjden av högmod och den djupaste synd.

De huvudsakliga följderna av dessa förringande attityder mot äktenskapets helgd är de följder de får för familjerna – familjens styrka bryts ner i en skrämmande takt. Denna nedbrytning orsakar omfattande skador i samhället. Jag ser en direkt orsak och verkan. När vi gör avkall på förpliktelse och trohet mot vår äktenskapspartner tar vi bort det kitt som håller ihop vårt samhälle.

Ett bra sätt att tänka på buden är som kärleksfulla råd från en vis, allvetande himmelsk Fader. Hans mål är vår eviga lycka och hans bud är den färdplan han gett oss så att vi kan återvända till honom, vilket är vårt enda sätt att bli evigt lyckliga. Vilken betydelse har hemmet och familjen för vår eviga lycka? På sidan 141 i min lilla bruna bok står det: "Vår himmel är i sanning föga mera än en avspeglning av våra hem i evigheten."⁴

Läran om familjen och hemmet upprepades nyligen mycket tydligt och kraftfullt i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". Där förkunnades familjens eviga natur och förklarades sedan sambandet med den och tempeltjänsten. Tillkännagivandet förklarar också den lag på vilken familjernas eviga lycka är baserad, nämligen att "den heliga fortplantningsförmågan [skall] endast ... användas mellan

man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru".⁵

Gud uppenbarar för sina profeter att det finns absoluta moraliska sanningar. Synd kommer alltid att vara synd. Olydnad mot Herrens bud kommer alltid att beröva oss hans välsignelser. Världen förändras ständigt och dramatiskt, men Gud, hans bud och utlovade välsignelser förändras inte. De är oåterkalleliga och oföränderliga. Män och kvinnor får sin handlingsfrihet som gåva från Gud, men deras frihet och så småningom deras eviga lycka kommer av lydnad mot hans lagar. Som Alma rådde sin felande son Corianton: "Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka" (Alma 41:10).

I denna dag av evangeliets fullhets återställelse har Herren åter uppenbarat för oss de välsignelser som lovas oss när vi lyder hans bud:

I Läran och förbunden 130 står det:

"Det finns en lag, oåterkalleligen fastställd i himlen före denna världs grundläggning, på vilken alla välsignelser är baserade,

och när vi får någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad mot den lag på vilken den är baserad" (L&F 130:20–21).

Det finns knappast någon lära som understryks mer i skrifterna än den om Herrens oföränderliga bud och deras samband med vår lycka och vårt välmående som individer, familjer och som samhälle. Det finns absoluta moraliska sanningar. Olydnad mot Herrens bud kommer alltid att beröva oss hans välsignelser. Det är något som inte förändras.

I en värld där samhällets moraliska kompass fungerar allt sämre vacklar Jesu Kristi återupprättade evangelium aldrig, och det bör inte heller dess stavar och församlingar, dess familjer eller dess enskilda medlemmar göra. Vi kan inte välja vilka bud vi tycker är viktiga att hålla, utan måste erkänna alla Guds bud. Vi måste stå fasta, ha fullkomligt förtroende för Herrens fasthet och fullkomlig tillit till hans löften.

Må vi alltid vara ett ljus på berget, föredömen i att hålla bud som aldrig förändrats och aldrig kommer att förändras. Precis som den här lilla boken uppmanade sista dagars heliga militärer att stå moraliskt fasta i tider av krig, må vi, i detta sista dagars krig, vara en ledstjärna för hela världen och särskilt för de Guds barn som söker Herrens välsignelser. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Första presidentskapet, i *Principles of the Gospel* (1943), s. i.
2. *Principles of the Gospel*, s. v, vii, viii.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B. Lee*, s. 4.
4. Stephen L. Richards, i *Principles of the Gospel*, s. 141.
5. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

President Thomas S. Monson

Lydnad ger välsignelser

Kunskap om sanningen och svaren på våra största frågor kommer till oss när vi lyder Guds bud.

Mina älskade bröder och systrar, jag är så tacksam över att få vara här med er den här morgonen. Jag hoppas jag har er tro och era böner med mig när jag nu har förmånen att få tala till er.

Genom tiderna har män och kvinnor sökt efter kunskap och insikt om den här jordiska tillvaron och sin plats och avsikt däri, förutom vägen till frid och glädje. Vi söker alla efter det här.

Den här kunskapen och insikten finns att få för hela mänskligheten. De finns i sanningar som är eviga. I Läran och förbunden, kapitel 1, vers 39 står det: "Ty se och ge akt, Herren är Gud, och Anden bär vittne och vittnesbördet är sant och sanningen består i evigheters evighet."

Poeten skrev:

*Fast himmel och jord må försvinna
förvisst,
skall dock sanningen motstå all
prövning till sist.
Guds sanning är evigt sig lik.¹*

Någon kanske frågar: "Var finns denna sanning och hur kan vi känna igen den?" I en uppenbarelse som gavs genom profeten Joseph Smith

i Kirtland i Ohio i maj 1833 förkunnade Herren:

"Sanningen är kunskapen om tingen som de är och som de var och som de kommer att vara ...

Sanningens Ande är av Gud ... och ingen människa mottar fullheten om hon inte håller hans bud.

Den som håller [Guds] bud mottar sanning och ljus, tills hon är förhär- ligad i sanningen och vet allting."²

Vilket härligt löfte! "Den som håller [Guds] bud mottar sanning och ljus, tills hon är förhär- ligad i sanningen och vet allting."

Det finns inget behov för dig eller mig i den här upplysta tidsåldern, när evangeliets fullhet har återställts, att segla över outforskade hav eller färdas på omarkerade leder i sökandet efter sanningens källa. En kärleksfull himmelsk Fader har lagt ut kursen och gett oss en osviklig karta – ja, *lydnad!* Kunskap om sanningen och svaren på våra största frågor kommer till oss när vi lyder Guds bud.

Vi lär lydnad livet igenom. Från och med när vi är mycket unga ger oss de som ansvarar för oss riktlinjer och regler för att säkerställa vår trygghet. Livet vore enklare för oss om vi helt

och hållet lydde de här reglerna. Men många av oss får genom erfarenhet lära sig att det är klokt att vara lydig.

När jag växte upp bodde vår familj från början av juli till början av september i vår stuga i Vivian Park i Provo Canyon i Utah, USA.

En av mina bästa vänner under de här sorglösa dagarna i dalen var Danny Larsen, vars familj också hade en stuga i Vivian Park. Varje dag sprang vi omkring i detta pojknarnas paradiset. Vi fiskade i bäcken och ån, samlade stenar och andra skatter, vandrade, klättrade och njöt helt enkelt av varenda minut av varenda timme av varenda dag.

En dag bestämde Danny och jag oss för att vi ville ha ett lägerbål den kvällen med alla våra kompisar i dalen. Vi behövde bara rensa upp ett område på ett fält i närheten där vi alla kunde samlas. Junigräset som täckte ängen hade blivit torrt och stickigt, så fältet passade inte för ändamålet. Vi började dra upp det höga gräset och planerade att rensa ett stort runt område. Vi kämpade och drog för allt vi var värda, men allt vi fick upp var små knippen av det envisa ogräset. Vi visste att det skulle ta hela dagen och redan började vår energi och entusiasm svalna.

Då kom jag på vad som verkade vara den perfekta lösningen i mitt åttaåriga sinne. Jag sade till Danny: "Vi behöver bara tända eld på ogräset. Vi *bränner* ut en ring i ogräset!" Han höll genast med och jag sprang till vår stuga för att hämta några tändstickor.

Ni ska inte tro att vi redan vid åtta års ålder fick använda tändstickor. Jag vill göra klart att både Danny och jag var förbjudna att använda dem utan en vuxen i närheten. Vi hade båda gång på gång varnats för faran med eld. Men jag visste var familjen förvarade tändstickorna och vi behövde

rensa det där fältet. Utan en sekunds eftertanke sprang jag till vår stuga och tog några tändstickor, och såg till att ingen såg mig. Jag gömde dem kvickt i en ficka.

Tillbaks till Danny sprang jag, glad över att jag i fickan hade lösningen på vårt problem. Jag minns att jag tänkte att elden skulle brinna bara så långt vi ville och sedan som genom trolleri slockna av sig själv.

Jag slog an en tändsticka mot en sten och satte det torra junigräset i brand. Det flammade upp som om det varit indränkt i bensen. Först var Danny och jag upprymda över att se ogräset försvinna, men snart blev det tydligt att elden inte skulle slockna av sig själv. Vi fick panik när vi förstod att vi inte kunde göra någonting för att hejda elden. De hotfulla lågorna började följa det vilda gräset upp längs bergssidan och hotade granarna och allt annat i sin väg.

Till slut hade vi inget val, utan fick springa efter hjälp. Snart sprang alla tillgängliga män och kvinnor i Vivian Park fram och tillbaka med våta säckar, de slog på lågorna och försökte släcka dem. Efter flera timmar kvävdes den sista glöden. De urgamla granarna hade räddats, liksom de hem som så småningom skulle ha nåtts av elden.

Danny och jag lärde oss mycket som var svårt men viktigt den dagen – det inte minst viktiga var vikten av att lyda.

Det finns regler och lagar som hjälper till att hålla oss trygga fysiskt sett. Likaså har Herren gett oss riktlinjer och bud för vår andliga säkerhets skull så att vi tryggt kan navigera oss igenom det ofta förrädiska jordelivet och till slut återvända till vår himmelske Fader.

Till en generation som anammat traditionen med djuroffer förkunnade

Samuel djävt: "Lydnad är bättre än offer och hörsamhet bättre än det feta av baggar."³

I vår tidsutdelning uppenbarade Herren för Joseph Smith att han ford-rar "hjärtat och ett villigt sinne, och de villiga och lydiga skall i dessa sista dagar äta Sions lands goda".⁴

Alla profeter, förr och nu, har vetat att lydnad är grundläggande för vår frälsning. Nephi förkunnade: "Jag skall gå och göra det som Herren har befallt."⁵ Trots att andra vacklade i sin tro och sin lydnad underlät Nephi inte en enda gång att göra det som Herren bad honom göra. Otaliga generationer har välsignats som följd av det.

En gripande berättelse om lydnad är den om Abraham och Isak. Det måste ha varit smärtsamt och svårt för Abraham att i lydnad mot Guds befallning ta sin älskade son Isak till landet Moria för att offra honom som brännoffer. Kan vi ens tänka oss hur tungt Abrahams hjärta kändes när han färdades till den utsedda platsen? Helt visst måste han ha plågats till kropp och sinne när han band Isak, lade honom på altaret och tog kniven för att döda honom. Med orubblig tro och helhjärtad tillit till Herren följde han Herrens befallning. Hur härliga var inte orden och hur underbart välkomna var de inte: "Lyft inte din hand mot pojken och gör honom ingenting. Nu vet jag att du fruktar Gud, då du inte ens har undanhållit mig din ende son."⁶

Abraham hade prövats, och för hans trofasthet och lydnad gav Herren honom det härliga löftet: "I din avkomma skall alla jordens folk bli välsignade, därför att du lyssnade till min röst."⁷

Vi behöver inte bevisa vår lydnad på ett lika dramatiskt och hjärtslitande sätt, men lydnad begärs också av oss.

President Joseph F. Smith förkunnade i oktober 1873: "Lydnad är himmelens första lag."⁸

President Gordon B. Hinckley sade: "Sista dagars heligas lycka, sista dagars heligas frid, sista dagars heligas framgång, sista dagars heligas välstånd och detta folks eviga frälsning och upphöjelse ligger i att vandra i lydnad till Guds ... råd."⁹

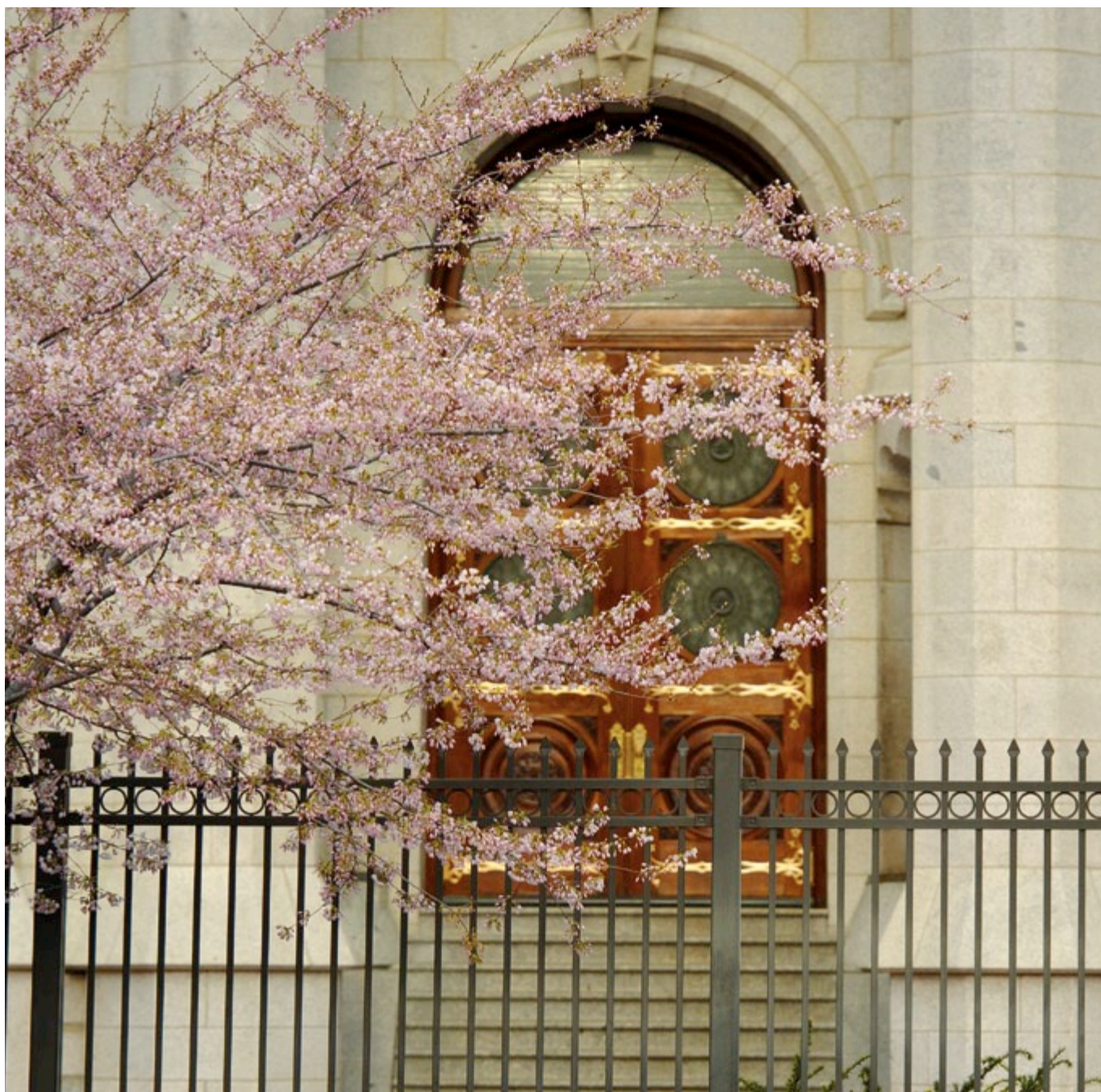
Lydnad är profeternas kännetecken. Den har skänkt dem styrka och kunskap genom tidsåldrarna. Det är viktigt för oss att inse att också vi har rätt till denna källa till styrka och kunskap. Den är tillgänglig för var och en av oss i dag när vi lyder Guds bud.

Genom åren har jag känt oräkneliga människor som varit mycket trofasta och lydiga. Jag har välsignats och inspirerats av dem. Jag vill berätta för er om två sådana personer.

Walter Krause var en trofast medlem i kyrkan som bodde med sin familj i det som kallades Östtyskland efter andra världskriget. Trots de svårigheter han ställdes inför på grund av bristande frihet i den delen av världen just då var broder Krause en man som älskade och tjänade Herren. Han utförde trofast och samvetsgrant varje uppdrag han gavs.

Den andre mannen, Johann Denndorfer, var infödd ungrare och omvändes till kyrkan i Tyskland och döptes där 1911 vid 17 års ålder. Lite senare återvände han till Ungern. Efter andra världskriget var han praktiskt taget fånge i sitt fosterland, i staden Debrecen. Också Ungerns folk hade förlorat friheten.

Broder Walter Krause, som inte kände broder Denndorfer, fick uppdraget att vara hans hemlärare och regelbundet besöka honom. Broder Krause ringde sin hemlärarkamrat och sade till honom: "Vi har fått uppdraget att besöka broder Johann Denndorfer.

Har du möjlighet att följa med mig den här veckan och ge honom ett evangeliebudskap?" Och så tillade han: "Broder Denndorfer bor i Ungern."

Hans förbluffade kamrat frågade: "När ger vi oss av?"

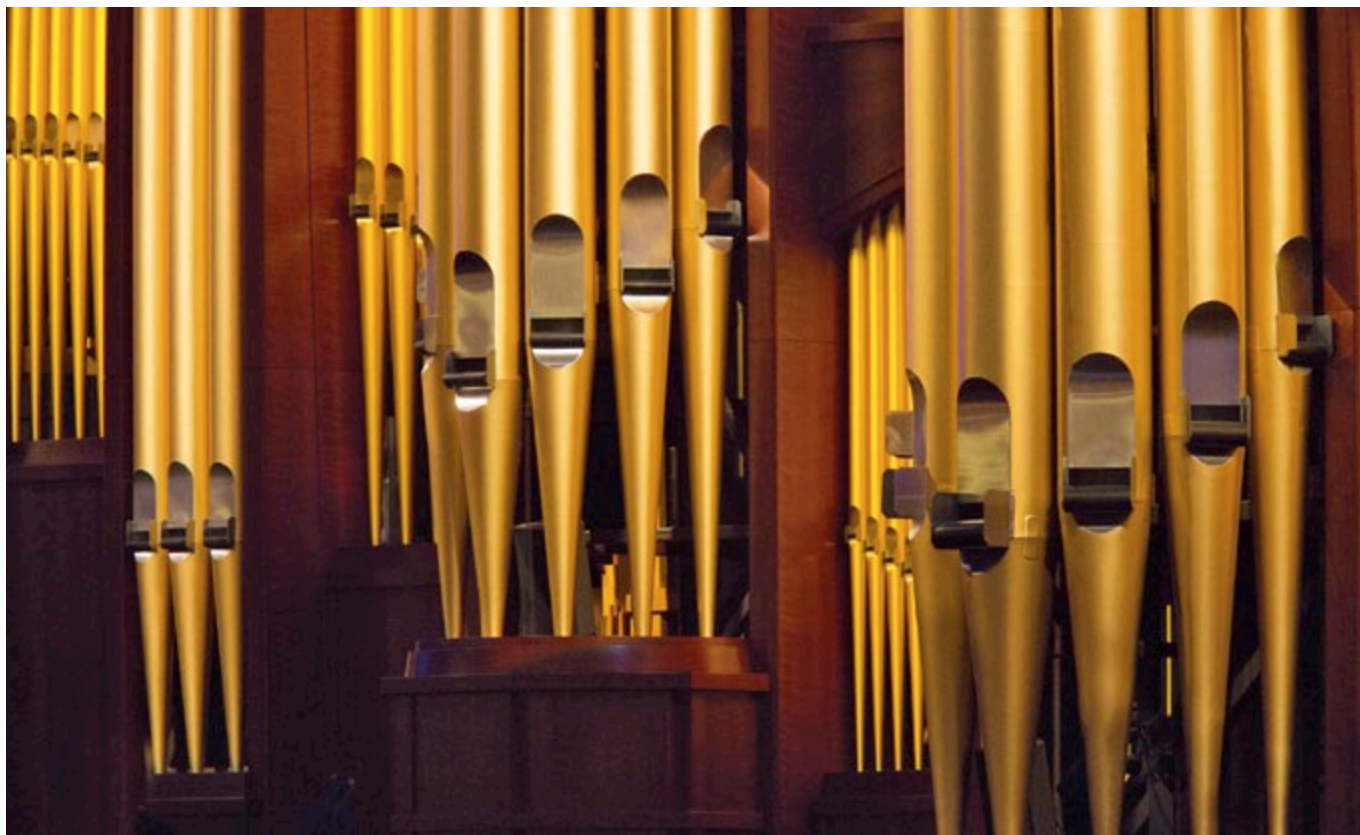
"I morgon", kom svaret från broder Krause.

"När kommer vi hem igen?", frågade kamraten.

Broder Krause svarade: "Om en vecka eller så – om vi *kommer* tillbaka."

Och så for de två kamraterna för att besöka broder Denndorfer. De reste med tåg och buss från nordöstra Tyskland till Debrecen i Ungern – det var en ganska lång resa. Broder Denndorfer hade inte fått besök av hemlärare sedan kriget började. När han nu såg Herrens tjänare blev han överväldigad av tacksamhet över att de kommit. Först ville han inte skaka hand med dem. I stället gick han till sitt sovrum och öppnade ett litet skåp och tog fram en ask som innehöll

hans tionde, som han hade sparat i många år. Han gav tiondet till sina hemlärare och sade: "Nu är jag skuldfri inför Herren. *Nu* känner jag mig värdig att skaka hand med Herrens tjänare!" Broder Krause berättade för mig senare att han blivit rörd och stum vid tanken på att denne trofaste broder, som inte haft någon kontakt med kyrkan på många år, lydigt och envist hade tagit 10 procent av det lilla han tjänade och avsatt det som tionde. Han hade sparat det utan att veta när

eller om han skulle få förmånen att betala det.

Broder Walter Krause gick bort för nio år sedan vid 94 års ålder. Han tjänade lydigt och troget i hela sitt liv och var en inspiration för mig och för alla som kände honom. När han ombads utföra uppdrag ifrågasatte han aldrig, han knotade aldrig och ursäktade sig aldrig.

Mina bröder och systrar, livets stora prov är lydnad. ”Vi skall pröva dem med detta”, sade Herren, ”för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem”.¹⁰

Frälsaren förkunnade: ”Ty alla som vill ha en välsignelse av mina händer skall följa den lag, och dess villkor, som fastställdes för just den välsignelsen så som de instiftades redan före världens grundläggning.”¹¹

Inget större exempel på lydnad finns än vår Frälsare. Om honom sade Paulus:

”Fastän han var Son, lärde han sig lydnad genom sitt lidande.

Och när han hade fullkomnats, blev han upphovet till evig frälsning för alla som lyder honom.”¹²

Frälsaren visade uppriktig kärlek till Gud genom att leva ett fullkomligt liv, genom att hedra sin heliga mission. Han var aldrig stolt. Han var aldrig uppfylld av högmod. Han var aldrig illojal. Han var alltid ödmjuk. Han var alltid uppriktig. Han var alltid lydig.

Fastän han av frestades av bedrägeriets mästare, ja, djävulen, trots att han var fysiskt försvagad efter att ha fastat i 40 dagar och 40 nätter och var hungrig, när den onde kom till Jesus med de mest lockande och frestande erbjudanden var han ett gudomligt föredöme genom att vägra avvika från det han visste var rätt.¹³

När han ställdes inför vandan i Getsemane, när han uthärdade sådan smärta att ”hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden”,¹⁴ var han den lydige Sonen när han sade: ”Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din.”¹⁵

Liksom Frälsaren befallde sina tidiga apostlar, säger han till dig och mig: ”Följ ... mig.”¹⁶ Är vi villiga att lyda?

Den kunskap vi söker, de svar vi längtar efter och den styrka vi önskar i dag för att möta svårigheterna i en komplex värld som ständigt förändras, kan bli våra om vi villigt lyder Herrens bud. Jag citerar återigen Herrens ord: ”Den som håller [Guds] bud mottar sanning och ljus, tills hon är förhärmligad i sanningen och vet allting.”¹⁷

Det är min enkla bön att vi må välsignas med de rika belöningar som lovas de lydiga. I Jesu Kristi, vår Herres och Frälsares namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”O säg, vad är sanning?”, *Psalmer*, nr 184.
2. L&F 93:24, 26–28.
3. 1 Sam. 15:22.
4. L&F 64:34.
5. 1 Nephi 3:7.
6. 1 Mos. 22:12.
7. 1 Mos. 22:18.
8. Joseph F. Smith, ”Discourse”, *Deseret News*, 12 nov. 1873, s. 644.
9. Se Gordon B. Hinckley, ”Om ni är villiga och lydiga”, *Nordstjärnan*, nov. 1972, s. 455.
10. Abraham 3:25.
11. L&F 132:5.
12. Hebr. 5:8–9.
13. Se Matt. 4:1–11.
14. Luk. 22:44.
15. Luk. 22:42.
16. Joh. 21:22.
17. L&F 93:28.

Äldste Jeffrey R. Holland
i de tolv apostlarnas kворum

”Jag tror”

Erkänn uppriktigt dina frågor och din oro, men lägg först bränsle på din tros eld, för allt förmår den som tror.

Vid ett tillfälle stötte Jesus på en grupp som diskuterade häftigt med hans lärjungar. När Frälsaren frågade vad som stod på kom fadern till ett barn med en stum ande fram och sade att han hade bett Jesu apostlar att välsigna hans son, men de kunde inte göra det. Pojken skar fortfarande tänder, tuggade fradga och vältrade sig på marken framför dem när fadern vädjade till Jesus med vad som måste ha varit en sista utvägens desperation i rösten:

”Om du kan”, sade han, ”så förbarma dig över oss och hjälp oss.

Jesus sade till honom: ’Om du kan [tro] ... allt förmår den som tror.’

Genast ropade barnets far: ’Jag tror. Hjälp min otro!’¹

Denne man erkänner själv att hans ursprungliga övertygelse är begränsad. Men han har en innerlig, häftig önskan för sitt enda barns skull. Vi har lärt oss att det är en tillräckligt bra början. ”Även om ni inte kan göra mera än *önska att tro*”, säger Alma, ”så låt denna önskan verka i er till dess ni tror”.² Utan något annat hopp utövar denne far den tro han har och vädjar till världens Frälsare: ”Om *du kan*, så förbarma dig över oss och hjälp oss.”³

Jag kan knappt läsa de här orden utan att gråta. Pluralpronomenet *oss* används förstas medvetet. Det mannen egentligen säger är: ”Hela vår familj vädjar. Det är en ständig kamp. Vi klarar det inte längre. Vår son ramplar i vattnet. Han ramplar i elden. Han är ständigt i fara och vi är ständigt oroade. Du är vårt sista hopp. Kan *du* hjälpa oss? Vi tar tacksamt emot *vad som helst* – någon liten välsignelse, bara en strimma hopp, att en del av bördan som pojken mor bär på varje dag i livet ska lyftas.

”Om *du kan*”, säger denne far och får svaret: ”Om *du kan [tro]*”, av Mästaren.⁴

”Genast”, står det i skrifterna – inte långsamt eller skeptiskt eller cyniskt utan ”genast” – brister fadern ut i en förälders rena smärta: ”Jag tror. Hjälp min otro!” Som svar på en ny och fortfarande ofullständig tro botar Jesus pojken. Han uppväcker honom nästan bokstavligt talat från döden, som Markus beskriver händelsen.⁵

Med den här rörande skriftliga uppteckningen som bakgrund vill jag tala direkt till kyrkans ungdomar – unga i fråga om ålder, eller unga som medlemmar i kyrkan eller unga i fråga om tro. På ett eller annat sätt omfattar det i princip var och en av oss.

Den första iakttagelsen vi kan göra i den här berättelsen är att när fadern uppmanas att tro så visar han sin styrka först och endast efter det erkänner han sin begränsning. Hans första ord är bejakande och tveklösa: ”Jag tror.” Jag säger till alla som vill ha större tro: Kom ihåg den här mannen! När du är rädd eller tvivlar eller har det svårt, håll fast vid det du redan har åstadkommit, även om det är begränsat. I den tillväxt vi alla måste erfa under jordelivet kommer var och en att ställas inför den andliga motsvarigheten av denna pojkes åkomma eller denna förälders desperation. När de stunderna kommer och

problem uppstår, vars lösning inte uppnås omedelbart, *håll då fast vid det du redan vet och var stark tills du får ytterligare kunskap*. Det var om just den här händelsen, just det här miraklet, som Jesus sade: "Om ni har tro, bara som ett senapskorn, skall ni säga till detta berg: Flytta dig dit bort, och det kommer att flytta sig. Ingenting skall vara omöjligt för er."⁶ Det handlar inte om storleken på din tro eller nivån på din kunskap – det handlar om den integritet du visar mot den tro du har och den sanning du redan känner till.

Den andra iakttagelsen är en variation av den första. När problem kommer och frågor uppstår, börja inte din strävan efter mer tro genom att fokusera på det du *inte* har, så att du så att säga utgår från din "otro". Det är som att försöka fylla en kalkon genom näbben! Jag vill vara tydlig på den här punkten: Jag ber dig inte att låtsas ha en tro som du inte har. Jag *ber* dig att vara sann mot den tro du har *nu*. Ibland beter vi oss som om ett uppriktigt uttryck om tvivel är en högre manifestation av moraliskt mod än vad ett uppriktigt uttryck om tro är. Det är det inte! Så låt oss alla komma ihåg det tydliga budskapet i den här redogörelsen från skrifterna: Var så uppriktigt i dina frågor som du behöver vara. Livet är fullt av dem angående

ett eller annat ämne. Men om du och din familj vill bli botade bör ni inte låta dessa frågor stå i vägen för att tron ska kunna utföra sitt underverk.

Dessutom har du större tro än du anar på grund av det som Mormons bok kallar "mäktiga bevis"⁷. "På dess frukt skall ni känna igen dem", sade Jesus,⁸ och frukten av att leva efter evangeliet visar sig i sista dagars heligas liv överallt. Det som Petrus och Johannes sade fordom, säger jag till dig: "Vi ... kan inte tuga med vad vi har sett och hört", och det vi har sett och hört är att "ett märkligt [underverk] har skett" för miljontals medlemmar i denna kyrka. Det kan inte förnekas⁹.

Bröder och systrar, detta är ett gudomligt verk under utveckling, och dess manifestationer och välsignelser överflödar i varje riktning, så grips inte av panik om det ibland uppstår frågor som behöver utforskas, förstås och lösas. De uppstår och de kommer att uppstå. *I den här kyrkan kommer det vi vet alltid att triumfera över det vi inte vet. Och kom ihåg att i den här telestiala världen ska alla vandra i tro.*

Så ha överseende med mänskliga svagheter – dina egna såväl som deras som tjänar i den här kyrkan, som leds av volontärer, dödliga män och kvinnor. Ofullkomliga människor är allt som Gud någonsin har haft att

arbeta med sedan tidernas begynnelse, enda undantaget är den fullkomlige Enfödde Sonen. Det måste vara mycket frustrerande för honom, men han står ut med det. Det bör också vi göra. Och när du ser ofullkomligheter, så kom ihåg att begränsningen *inte* har med det gudomliga i detta verk att göra. Som en begåvad författare har sagt: När den obegränsade fullheten väller fram är det inte oljans fel om en del går förlorad bara för att begränsade kärll *inte* har rum för den.¹⁰ De här begränsade kärllerna är bland andra du och jag, så visa tålmod och var förlåtande.

Sista iakttagelsen: När tvivel eller svårigheter uppstår, tveka inte att be om hjälp. Om vi vill ha hjälp lika ödmjukt och uppriktigt som den här fadern ville det så får vi den. I skrifterna kallas en sådan uppriktig önskan för "ärligt uppsåt", något som görs "helhjärtat, utan hyckleri eller föreställning inför Gud".¹¹ Som svar på en *sådan* vädjan sänder Gud alltid hjälp från båda sidor av slöjan för att stärka vår tro.

Jag sade att jag talade till ungdomarna. Det gör jag fortfarande. En fjortonårig pojke sade nyligen till mig lite tveksamt: "Broder Holland, jag kan inte säga än att jag vet att kyrkan är sann, men jag tror att den är det." Jag kramade om pojken så hårt att ögonen höll på att tränga ut. Jag sade till honom av hela min själ att *tro* är ett dyrbart ord, och en ännu dyrbarare handling, och att han aldrig behöver be om ursäkt för att han "bara tror". Jag talade om för honom att Kristus själv sade: "Var inte rädd. Tro endast",¹² ord som hjälpte unge Gordon B. Hinckley att komma ut på missionsfältet.¹³ Jag sade till pojken att tro alltid är det första steget mot en övertygelse och att nästan alla av våra gemensamma trosartiklar

börjar med orden ”Vi tror”¹⁴. Och jag talade om för honom hur oerhört stolt jag var över honom för hans uppriktiga strävan.

Med nära 60 års erfarenhet bakom mig sedan jag var en nytroende fjortonåring, förkunnar jag en del av det jag i dag vet. Jag vet att Gud alltid och på alla sätt och i alla omständigheter är vår kärleksfulle och förlåtande Fader i himlen. Jag vet att Jesus var hans enda fullkomliga barn, vars liv offrades kärleksfullt enligt både Faderns och Sonens vilja för att

resten av oss som inte är fullkomliga ska kunna återlösas. Jag vet att han uppstod från de döda och levde igen och därför kommer också du och jag att göra det. Jag vet att Joseph Smith, som själv erkände att han inte var fullkomlig,¹⁵ inte desto mindre var det utvalda redskapet i Guds händer för att återställa det eviga evangeliet till jorden. Jag vet också att på grund av att han gjorde det – särskilt för att han översatte Mormons bok – så har han lärt mig mer om Guds kärlek, om Kristi gudomlighet och om

prästadömetts kraft än någon annan profet som jag har läst om, känt eller hört under en livstid av sökande. Jag vet att president Thomas S. Monson, som hängivet och ihärdigt närmar sig 50-årsdagen av sin ordination till apostel, är den rättmätige efterträdaren till den profetiska manteln i dag. Vi har sett den manteln på honom igen under den här konferensen. Jag vet att 14 andra män, som du understöder som profeter, siare och uppenbarare, understödjer honom med sina händer, sina hjärtan och sina apostoliska nycklar.

Detta förkunnar jag för dig med den övertygelse som Petrus kallade det ”mycket fastare ... profetiska ordet”.¹⁶ Det som en gång var ett litet frö av tro hos mig har växt upp till ett livets träd, så om din tro prövas lite i dag eller någon annan gång, erbjuder jag dig att luta dig mot min. Jag vet att detta verk är Guds sanning och att det är på egen risk som vi låter tvivel eller den ondes inflytande villa oss bort från dess väg. Fortsätt hoppas. Fortsätt gå vidare. Erkänn uppriktigt dina frågor och din oro, men lägg först bränsle på din tros eld, för allt förmår den som tror. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mark. 9:22–24; se också v. 14–21.
2. Alma 32:27; kursivering tillagd.
3. Mark. 9:22; kursivering tillagd.
4. Mark 9:22, 23; kursivering tillagd.
5. Se Mark. 9:24–27.
6. Matt. 17:20.
7. Helaman 5:50.
8. Matt. 7:16.
9. Se Apg. 4:16, 20.
10. Taget ur *The Life and Times of Jesus the Messiah*, av Alfred Edersheim, 2 band, (1883), 2:108.
11. 2 Nephi 31:13.
12. Mark. 5:36.
13. Se Gordon B. Hinckley, i Conference Report, okt. 1969, s. 114.
14. Se Trosartiklarna 1:1–13.
15. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 516.
16. 2 Petr. 1:19.

Äldste Dallin H. Oaks
i de tolv apostlarnas kворum

Kristi efterföljare

Att följa Kristus är inte en lättvindig eller tillfällig praxis utan ett ständigt åtagande och levnadssätt som tillämpas alltid och överallt.

En av våra mest älskade psalmer, som Tabernakelkören sjöng denna morgon, börjar med följande ord:

*"Kom, följ mig", så orden löd;
Frälsaren dem oss alla bjöd,
att vi i renhet vandra må
uti hans spår och nåd undfå.¹*

De här orden, som inspirerades av Frälsarens första uppmaning till sina lärjungar (se Matt. 4:19), skrevs av John Nicholson, en skotsk omvänd. Som så många av våra tidigare ledare hade han föga formell skolutbildning, men en djup kärlek till vår Frälsare och frälsningsplanen.²

Alla talen under den här konferensen har hjälpt oss att följa i vår Frälsares fotspår, vars föredöme och lärdomar beskriver vägen för varje Jesu Kristi efterföljare.

Liksom andra kristna studerar medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga vår Frälsares liv som det upptecknats i några av Nya testamentets böcker: Matteus-, Markus-, Lukas- och Johannesevangeliet. Jag ska gå igenom exempel och lärdomar som finns i de här fyra böckerna i Bibeln och inbjuda var och en av oss att begrunda hur hans återställda kyrka och var och

en av oss uppfyller kraven på Kristi efterföljare.

Jesus lärde att det var nödvändigt att bli döpt för att komma in i Guds rike (se Joh. 3:5). Han inledde sin verksamhet med att låta döpa sig (se Mark. 1:9) och han och hans efterföljare döpte andra (se Joh. 3:22–26). Vi gör detsamma.

Jesus inledde sin undervisning med att uppmuntra alla sina åhörare att omvända sig (se Matt. 4:17). Detta är fortfarande hans tjänares budskap till världen.

Under sin verksamhet gav Jesus oss bud. Och han lärde: "Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud" (Joh. 14:15; se också v. 21, 23). Han fastställde att om hans efterföljare skulle hålla buden måste de, som han sade,

lämna "det som är högt i människors ögon" (Luk. 16:15) och "människors stadgar" (Mark. 7:8; se också v. 13). Han varnade också: "Om ni vore av världen, skulle världen älska er som sina egna. Men ni är inte av världen, utan jag har utvalt er och tagit er ut ur världen. Därför hatar världen er" (Joh. 15:19). Som aposteln Petrus senare förkunnade ska Jesu efterföljare vara "ett Guds eget folk" (1 Petr. 2:9).

Sista dagars heliga förstår att vi inte ska vara "av världen" eller vara bundna av "människors stadgar", men liksom andra Kristi efterföljare finner vi det ibland svårt att skilja oss från världen och dess traditioner. Somliga lever sina liv på världsliga sätt därför att, som Jesus sade om en del av dem han undervisade, "de ville hellre bli ärade av människor än av Gud" (Joh. 12:43). Dessa försummelse att följa Kristus är alltför mångtaliga och känsliga för att tas upp här. De omfattar allt från världsliga sätt som avkall på normer för att passa in och ytterligheter i klädning och utseende till avvikelser från grundvärderingar som familjens eviga natur och funktion.

Jesu lärdomar var inte avsedda att vara teoretiska. De var alltid avsedda att väcka till handling. Jesus lärde att "den som ... hör dessa mina ord och handlar efter dem, han liknar en förständig man" (Matt. 7:24; se också

Luk. 11:28) och "salig är den tjänaren, om hans herre finner honom göra så, när han kommer" (Matt. 24:46). I en annan älskad psalm sjunger vi:

Herre, lär mig älska dig och gå den väg du visat har ... Gör mitt hjärta rent och ödmjukt, lär mig att följa dig.³

Som Jesus lärde håller de som älskar honom hans bud. De är lydiga, som president Thomas S. Monson lärde i morse. Att följa Kristus är inte en lättvindig eller tillfällig praxis utan ett ständigt åtagande och levnads-sätt som tillämpas alltid och överallt. Frälsaren undervisade om den principen och hur vi bör påminnas om och stärkas till att följa den när han instiftade sakramentets förrättning (eller kommunion som den också kallas). Vi vet från nutida uppenbar-else att han befallde sina efterföljare att ta del av emblemen för att komma ihåg honom (se JSÖ, Matt. 26:22, 24; JSÖ Mark. 14:21–24). Medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga följer det budet varje vecka genom att närvara vid en gudstjänst där vi tar brödet och vattnet och ingår förbund att vi alltid ska minnas honom och hålla hans bud.

Jesus lärde att människan "alltid borde be" (Luk. 18:1). Han var själv ett föredöme, som när han "bad hela natten till Gud" (Luk. 6:12) innan han kallade sina tolv apostlar. Liksom andra kristna ber vi under alla våra gudstjänster. Vi ber också om vägledning och vi lär att vi ofta bör hålla personliga böner och dagligen knäböja i bön tillsammans med familjen. Liksom Jesus ber vi till vår Fader i himlen och vi gör det i Jesu Kristi heliga namn.

Frälsaren kallade de tolv apost-larna till att assistera i hans kyrka och gav dem nycklarna och myndigheten att föra verket vidare efter hans död (se Matt. 16:18–19; Mark. 3:14–15, 6:7; Luk. 6:13). Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, som är Jesu Kristi återställda kyrka, följer detta exempel i dess organisation och i förlänandet av nycklar och myndighet till apostlar.

En del av dem som Jesus kallade att följa honom hörsammade honom inte genast, utan ville först ta hand om befogade skyldigheter mot familjen. Jesus svarade: "Ingen som ser sig om sedan han har satt handen till plogen passar för Guds rike" (Luk. 9:62). Många sista dagars heliga gör den prioritering som Jesus under-visade om. Det innefattar tusentals

seniormissionärers och andras under-bara exempel som har lämnat barn och barnbarn för att utföra de plikter de kallats till som missionärer.

Jesus lärde att Gud skapade man och kvinna och att en *man* skulle lämna sina föräldrar och hålla sig till sin *hustru* (se Mark. 10:6–8). Vår hängivenhet mot den lärdomen är välkänd.

I den bekanta liknelsen om det återfunna fåret lärde Jesus att vi bör göra allt vi kan för att leta reda på den som gått vilse (se Matt. 18:11–14; Luk. 15:3–7). Som vi vet har president Thomas S. Monson starkt betonat den här befallningen i hans minnesvärda exempel och lärdomar om att rädda våra medmänniskor.⁴

I vårt arbete att rädda och tjäna följer vi vår Frälsares unika föredöme och milda lärdomar om kärlek: "Du skall älska din nästa som dig själv" (Matt. 22:39). Han befallde oss även att älska våra fiender (se Luk. 6:27–28). Och i sina stora lärdomar mot slutet av sin jordiska verksamhet sade han:

"Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra.

Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar" (Joh. 13:34–35).

Som en del av att älska varandra lärde Jesus att när personer förorättat oss ska vi förlåta dem (se Matt. 18:21–35); Mark. 11:25–26; Luk. 6:37). Många kämpar med detta svåra bud, men vi känner alla till inspirerande exempel på sista dagars heliga som kärleksfullt förlåtit andra, även för de mest allvarliga oförrätter. Till exempel hämtade Chris Williams styrka från sin tro på Jesus Kristus för att kunna förlåta den påverkade bilföraren som orsakade hans hustrus och två av deras barns död. Endast två dagar efter tragedin och fortfarande djupt förtvivlad sade denne förlåtande man, som då verkade som en av våra biskopar: ”Som Kristi lärjunge hade jag inget annat val.”⁵

De flesta kristna ger till de fattiga och behövande, som Jesus lärde (se Matt. 25:31–46; Mark. 14:7). Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och dess medlemmar tillämpar verkligen den här lärdomen från Frälsaren. Våra medlemmar ger generösa bidrag till välgörenhetsorganisationer och bidrar med personligt tjänande och andra gåvor till de fattiga och behövande. Dessutom fastar våra medlemmar under två måltider varje månad och skänker minst kostnaden av dessa måltider som fasteoffer, vilket våra biskopar och grenspresidenter använder för att hjälpa våra behövande medlemmar. Vår fasta för att hjälpa de hungriga är en kärlekshandling och när den görs med rent uppsåt stärker den oss andligen.

Mindre välkänd är vår kyrkas globala humanitära verksamhet. Genom att använda medel som skänkts av generösa medlemmar skickar Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga livsmedel, kläder och andra förnödenheter för att lindra vuxnas och barns lidande över hela världen. Dessa humanitära donationer, som uppgått till hundratals miljoner dollar under det senaste årtiondet, görs utan avseende på religion, etnicitet eller nationalitet.

Vårt massiva undsättningsarbete efter jordbävningen och tsunamin i Japan 2011 omfattade 13 miljoner dollar i kontanter och förnödenheter. Dessutom gav över 31 000 volontärer, organiserade av kyrkan, mer än 600 000 timmar av tjänande. Vårt humanitära räddningsarbete för offren efter orkanen Sandy i östra Förenta Staterna omfattade stora donationer av olika resurser, plus nästan 300 000 timmars arbete med att rensa upp, som utfördes av omkring 28 000 medlemmar i kyrkan. Bland mycket annat som gjordes förra året ordnade vi 140 ton kläder och skor till flyktingarna i den afrikanska nationen Tchad. Under de sista 25 åren har vi hjälpt nästan 30 miljoner människor i 179 länder.⁶ Det kan verkligen sägas att de som kallas ”mormoner” vet hur man ger till de fattiga och behövande.

I sin sista bibliska undervisning uppmanade vår Frälsare sina

efterföljare att förkunna hans lärdomar för alla nationer och hela skapelsen. Från återställens början har Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga strävat efter att följa den lärdomen. Även när vi var en fattig och kämpande ny kyrka med endast några få tusen medlemmar, sände våra första ledare ut missionärer över hav och land, både österut och västerut. Som ett folk har vi fortsatt att förkunna det kristna budskapet och idag består vårt unika missionsprogram av mer än 60 000 heltidsmissionärer, plus tusentals fler som verkar på deltid. Vi har missionärer i över 150 länder och territorier runtom i världen.

I sin stora bergspredikan sade Jesus: ”Var alltså fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig” (Matt. 5:48). Syftet med den lärdomen och syftet med att följa vår Frälsare är att komma till Fadern, som vår Frälsare kallade ”min Fader och er Fader ... min Gud och er Gud” (Joh. 20:17).

Genom nutida uppenbarelse, unikt för det återställda evangeliet, vet vi att budet att sträva efter att bli fullkomlig är en del av Gud Faderns plan för sina barns frälsning. Genom den planen är vi alla *arvingar* till våra himmelska föräldrar. ”Vi är Guds barn”, lärde aposteln Paulus, ”men är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar” (Rom. 8:16–17). Det betyder, som vi får veta i Nya testamentet, att vi är ”arvingar till det eviga livet” (Tit. 3:7) och om vi kommer till Fadern ska vi ärva allt (se Upp. 21:7) – allt som han har – vilket är någonting som våra dödliga sinnen knappt kan föreställa oss. Men vi kan åtminstone förstå att det enda sättet att uppnå denna ultimata bestämmelse i evigheten är att följa vår Frälsare Jesus Kristus, som

lärde att "ingen kommer till Fadern utom genom mig" (Joh. 14:6). Vi strävar efter att följa honom och bli mer lika honom här och i livet härefter. Därför sjunger vi i de sista verserna i vår psalm "Kom, följ mig":

*Är det väl nog, att vi förstå,
att här vi honom följa få,
medan vi kämpa, sträva, tro?
Nej, vi hos Fadern skola bo.*

*Eviga riken, liv och makt
vi skola ärva, har han sagt,
om vi blott gå på sannings stig,
om vi blott lyda: "Följ mig."*⁷

Jag vittnar om vår Frälsare Jesus Kristus, vars lärdomar och föredöme vi strävar att efterfölja. Han uppmanar var och en av oss som bär på tunga bördor att komma till honom, lära oss av honom och på så sätt finna ro för våra själar (se Matt. 4:19; 11:28). Jag vittnar om sanningen i hans budskap och om hans återställda kyrkas gudomliga mission och myndighet i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "Kom, följ mig", *Psalmer*, nr 79.
2. Se Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages* (1988), s. 142–143, 419.
3. "Lär mig att följa dig", *Psalmer*, nr 150.
4. Se till exempel Heidi S. Swinton, *To the Rescue: The Biography of Thomas S. Monson* (2010), s. 149–161; Thomas S. Monson, "Till undsättning", *Liahona*, juli 2001, s. 57–60.
5. Chris Williams, i "Father Relies on Faith to Forgive Intoxicated Teen Driver", Jessica Henrie, *Deseret News*, 1 aug. 2012, deseretnews.com/article/865559847/Let-It-Go-Chris-Williams-shares-his-story-of-tragedy-and-forgiveness.html; se också Chris Williams, *Let It Go: A True Story of Tragedy and Forgiveness* (2012).
6. Se "Emergency Response: Church Assists Worldwide", *Church News*, 9 mars 2013, s. 9; Welfare Services Emergency Response, "2012 Year in Review", s. 8.
7. *Psalmer*, nr 79.

Äldste Christoffel Golden Jr.
i de sjuttios kворum

Fadern och Sonen

I centrum för Jesu Kristi evangelium och dess kraft att frälsa finns en rätt uppfattning om Fadern och Sonen.

Mina kära bröder och systrar, jag är tacksam att få tala till er i eftermiddag under den här inspirerande generalkonferensen!

När jag nu önskar tala om ett ämne som är mycket heligt för mig, vill jag först uttrycka mitt tack för den hängivenhet som så många kristna visat under gångna tidsåldrar, däribland mina förfäder som var franska protestanter och irländska katoliker. På grund av deras tro och gudsdyrkan var det många som offrade

samhällsställning, ägodelar och även livet för att försvara sin Gud och sin tro.¹

Som sista dagars heliga och som kristna har vi likaledes en stark och djup tro på Gud den evige Fadern och på hans Son Jesus Kristus. Hängivenhet mot Gud är alltid en helig och personlig sak mellan var och en av oss och vår Skapare.

Vår strävan efter evigt liv är inget annat än en strävan att förstå vem Gud är och för oss att återvända och

bo hos honom. Frälsaren bad till sin Fader: ”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.”²

Även i ljuset av dessa ord från vår Frälsare själv är den rådande åsikten om Faderns och Sonens natur under många århundraden och bland de flesta människor klart oförenlig med lärdomarna i de heliga skrifterna.

Vi hävdar att i centrum för Jesu Kristi evangelium och dess kraft att frälsa finns en rätt uppfattning om Fadern och Sonen.³

Vikten av denna högst fundamentala princip i Jesu Kristi evangelium bekräftades av profeten Joseph Smiths första syn 1820. Profeten skrev: ”Jag [såg] två personer, vilkas glans och härlighet trotsar all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig och nämnde mig vid namn och sade, medan han pekade på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom.*”⁴

Den här upplevelsen som pojken Joseph hade, åtföljd av många andra syner och uppenbarelser, visar att Gud verkligen finns, att Fadern och hans Son Jesus Kristus är två åtskilda och distinkta varelser, att människan är skapad till Guds avbild, att vår himmelske Fader är Jesus Kristus bokstavlige Fader, att Gud fortsätter att uppenbara sig för människan, att Gud alltid är nära och intresserad av oss och att han besvarar våra böner.

Även om liknande uppenbarelser av Fadern och Sonen i den heliga skrift är ganska sällsynta så är det ett anmärkningsvärt faktum om den första synen att den är så förenlig med andra nedtecknade händelser i de heliga skrifterna.

I Nya testamentet, till exempel, läser vi om Stefanus sista vittnesbörd vid sin martyrdöd. Han sade: ”Jag ser

himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.”⁵

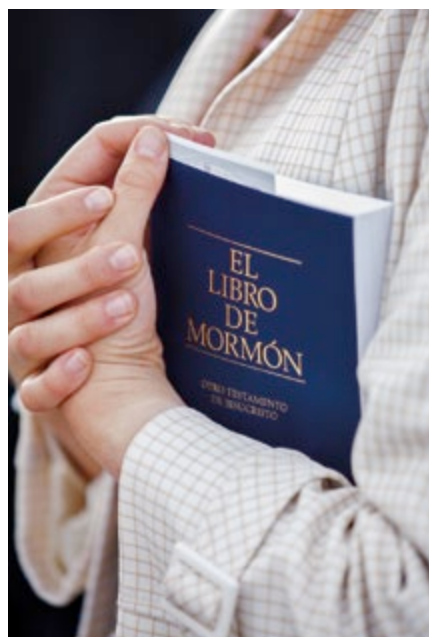
Under en mäktig syn på ön Patmos såg aposteln Johannes ”Herren Gud, den Allsmäktige”⁶ såväl som Guds Lamm, som ”med sitt blod ... köpte oss”.⁷

I Mormons bok står läran om Fadern och Sonen i majestätiskt vittnesbörd tillsammans med Bibeln. Mormons bok berättar om Frälsarens besök hos nephiterna, under vilket omkring 2 500 nephiter hörde Faderns röst presentera den uppståndne Kristus: ”Se min älskade Son, i vilken jag finner gott behag, i vilken jag har förhärligat mitt namn – hör honom.”⁸

I de fyra evangelierna talar Kristus själv om sin Fader i himlen 160 gånger, medan han under sitt tre dagar korta besök bland nephiterna, enligt uppteckningen i Mormons bok, nämner sin Fader 122 gånger.

I Matteusevangeliet till exempel säger Jesus: ”Inte skall var och en som säger Herre, Herre till mig komma in i himmelriket, utan den som gör *min himmelske Faders* vilja.”⁹

I Johannesevangeliet vittnar han: ”Sonen kan inte göra något av sig själv, utan endast det han ser *Fadern* göra.”¹⁰

Och i Lukasevangeliet utropar han: ”*Fader*, i dina händer överlämnar jag min ande.”¹¹

Varje gång vår Herre talar om sin himmelske Fader gör han det med den största vördnad och undergivenhet.

Med detta sagt hoppas jag att det inte ska uppstå något missförstånd.

Jesus Kristus är den store Jehova, Israels Gud, den utlovade Messias, och på grund av hans oändliga försoning är han vår Frälsare och världens återlösare. Om honom förkunnade aposteln Paulus: ”Därefter kommer slutet, då [Kristus] överlämnar riket åt Gud, Fadern, sedan [Kristus] gjort slut på varje välde, varje makt och kraft.”¹²

På kvällen före Frälsarens försoning sände han upp sin stora förbön till sin Fader. Han bad:

”Men inte bara för dem [med andra ord, hans apostlar] ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig.

Jag ber att de alla skall vara *ett*, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara *i oss*, för att världen skall tro att du har sänt mig.

Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de skall vara *ett*, liksom vi är *ett*.”¹³

Fadern och Sonen är distinkt åtskilda varelser, men de är fullkomligt eniga och är ett i makt och ändamål. Deras enighet är inte reserverad bara för dem. Snarare önskar de samma enighet med alla som med hängivenhet följer och håller deras bud.

Hur kan den som uppriktigt söker Gud lära känna Fadern och Sonen? Vår Frälsare lovade: ”Men Hjälparen, den helige Ande ... skall lära er allt.”¹⁴

I Mormons bok talade Nephi om Kristi lära och förkunnade att den Helige Anden ”vittnar om Fadern och Sonen”.¹⁵

Det är sant att den Helige Andens kraft och inflytande kan förnimmas ibland, enligt Herrens vilja, av vem som helst oavsett dennes religiösa övertygelse. Men den helige Andens fullhet eller gåva kommer endast efter att en person med "förkrossat hjärta och botfärdig ande"¹⁶ tagit emot förrättningarna dopet och den Helige Andens gåva¹⁷ genom handpåläggning. Dessa och andra heliga förrättningar kan endast utföras med Guds prästadömes ledning och kraft. Angående detta får vi lära oss:

"Och detta större prästadöme förvaltar evangeliet och innehar nyckeln till rikets hemligheter, ja, nyckeln till kunskapen om Gud.

Därför är gudaktighetens kraft uppenbar i dess förordningar."¹⁸

Sett i dess sanna ljus är läran om Fadern och Sonen läran om den eviga familjen. Varje människa levde före jordelivet som ett andebarn med

himmelska föräldrar,¹⁹ där Kristus var Faderns Förstfödde i denna himmelska familj.²⁰

Och så är det med oss alla. Vi är barn till vår himmelske Fader.

President Ezra Taft Benson sade med profetisk insikt: "Ingenting kommer att göra oss mer häpna då vi går igenom slöjan till andra sidan än att upptäcka hur väl vi känner vår Fader [i himlen] och hur bekant hans ansikte är för oss."²¹

Jag har lärt mig att det inte är möjligt med mänskligt språk att förmedla det som endast kan kungöras genom den Helige Anden och Guds kraft. Det är i denna anda som jag högtidligt vittnar om att vår evige Fader och hans helige Son Jesus Kristus finns, om deras närhet och godhet. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se *A History of Christianity, Volume 1: Beginnings to 1500*, rev. uppl. (1975), Kenneth Scott Latourette och *A History*

of Christianity, Volume 2: Reformation to the Present, rev. uppl. (1975), Kenneth Scott Latourette; se också *The Reformation* (2003), Diarmaid MacCulloch.

2. Joh. 17:3.
3. Se *Lectures on Faith* (1985), s. 38–44.
4. Joseph Smith — Historien 1:17.
5. Apg. 7:56.
6. Upp. 4:8.
7. Se Upp. 5:9.
8. 3 Nephi 11:7.
9. Matt. 7:21; kursivering tillagd.
10. Joh. 5:19; kursivering tillagd.
11. Luk. 23:46; kursivering tillagd.
12. 1 Kor. 15:24. För mer insikt om Frälsaren och hans mission, se "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr. 2000, s. 2–3.
13. Joh. 17:20–22; kursivering tillagd.
14. Joh. 14:26.
15. 2 Nephi 31:18.
16. 3 Nephi 9:20; Moroni 6:2.
17. Se Joh. 3:5; 3 Nephi 11:31–38.
18. L&F 84:19–20.
19. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
20. Se Kol. 1:15; L&F 93:21.
21. Ezra Taft Benson, "Jesus Christ—Gifts and Expectations", i *Speeches of the Year, 1974* (1975), s. 313; se också "Jesus Kristus – Gåvor och förväntningar", *Nordstjärnan*, feb. 1977, s. 60.

Äldste Enrique R. Falabella
i de sjuttios kворum

Hemmet: Livets skola

Hemmet är en plats för lärdom – den plats som kan bli en bit av himlen här på jorden.

En del föräldrar ursäktar sig själva för misstag de begått hemma genom att hävda att orsaken är att det inte finns någon skola för föräldraskap.

Faktum är att en sådan skola visst existerar och den kan vara den bästa av alla. Denna skola kallas *hemmet*.

När jag reser tillbaka till det förflutna på minnets vingar, minns jag fina ögonblick jag upplevt med min hustru. När jag delar med mig av dessa minnen till er kanske ni minns egna upplevelser – både glada och ledsamma. Vi lär oss av dem alla.

1. Templet är platsen

När jag kom hem från min mission träffade jag en vacker ung kvinna med svart, midjelångt hår. Hon hade vackra, stora, honungsfärgade ögon och ett smittande leende. Jag fångslades av henne från första ögonkastet.

Min hustru hade som mål att gifta sig i templet, trots att det närmaste templet på den tiden låg över 600 mil bort.

Vår borgerliga vigsel var både glad och sorglig, för vi vigdes med ett utgångsdatum. Förrättaren uttalade

orden "jag förklarar er nu man och hustru" men omedelbart därpå sade han "tills döden skiljer er åt".

Så vi gjorde uppoffringar och köpte en enkel biljett till templet i Mesa i Arizona, USA.

När vi knäböjde vid altaret i templet uttalade en bemyndigad tjänare de ord jag längtat efter, som förklarade oss man och hustru för tid och all evighet.

En vän tog med oss till Söndagsskolan. Under mötet ställde han sig upp och presenterade oss för klassen. När mötet var slut kom en broder fram till mig, skakade hand och lade en tjugodollarsedel i min hand. Strax därpå hälsade även en annan broder på mig och till min förvåning lämnade han också en sedel i min hand. Jag såg mig snabbt om efter min hustru som var i andra änden av rummet och ropade: "Blanquy, skaka hand med alla!"

Snart hade vi fått ihop tillräckligt med pengar för att återvända till Guatemala.

"I den celestiaa härligheten finns det tre himlar eller grader,

och för att uppnå den högsta måste en människa ingå i denna prästadömetts orden."¹

2. Det krävs två för att träta

Ett av min hustrus motton har varit "det krävs två för att träta och jag kommer aldrig att vara en av dem".

Herren har tydligt förklarat de attribut som bör vägleda oss i hur vi behandlar andra människor. Det är överbevisning, långmodighet, mildhet, ödmjukhet och uppriktig kärlek.²

Fysisk misshandel i familjen tillämpas mer sällan i vissa samhällen, och det gläder vi oss åt. Men vi har fortfarande långt ifrån upphört med känslomässig misshandel. Den skada som denna form av övergrepp orsakar dröjer sig kvar i minnet, skadar vår personlighet, sår hat i våra hjärtan, sänker vår självkänsla och fyller oss med rädsla.

Det räcker inte med att delta i den celestiaa vigselceremonin. Vi måste också leva celestiaa liv.

3. Ett sjungande barn är ett lyckligt barn

Det är ett annat motto som min hustru ofta nämner.

Frälsaren förstod hur viktigt det är med helig musik. Skrifterna berättar om hur han firade påskhögtiden med sina lärjungar: "När de ... hade sjungit lovsången, gick de ut till Oljeberget."³

Och då han talade genom profeten Joseph Smith sade han: "Ty min själ gläder sig åt hjärtats sång, ja, de rättfärdigas sång är en bön till mig, och den skall besvaras med en välsignelse på deras huvuden."⁴

Så rörande det är att höra ett litet barn sjunga, som har lärt sig av sina föräldrar att sjunga "Jag är Guds lilla barn".⁵

4. Jag behöver en kram av dig

Orden "jag älskar dig", "tack så mycket" och "förlåt mig" är som balsam för själen. De förvandlar tårar till glädje. De skänker tröst åt den betryckta själen och de bekräftar

vårt hjärtas ömma känslor. Växter vissnar utan det livgivande vattnet och på samma sätt tynar vår kärlek bort och dör om vi slutar uttrycka kärleksfulla ord och handlingar.

Jag kommer ihåg när vi brukade skicka kärleksbrev med posten eller hur vi samlade ihop mynt för att ringa våra kära från en telefonkiosk eller hur vi brukade rita och skriva kärleksdikter på pappersark.

Idag låter allt detta rent musealt!

Dagens teknologi låter oss utföra underverk. Så enkelt det är att skicka ett kärleks- eller tack-sms! Ungdomar gör det hela tiden. Jag undrar om de här och andra goda vanor fortsätter när vi skapat våra hem. I ett sms som jag fick nyligen från min hustru står

det så här: "En kram som himlen, en kyss som solen, och en afton som månen. Ha en fin dag, jag älskar dig."

Jag kan inte låta bli att känna som om jag är i himlen när jag får ett sådant sms.

Vår himmelske Fader är ett perfekt exempel på att uttrycka kärlek. När han presenterade sin Son sade han: "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje."⁶

5. Jag älskar Mormons bok och min Frälsare Jesus Kristus

Jag blir rörd när jag ser min hustru läsa Mormons bok varje dag. När hon gör det kan jag känna hennes vittnesbörd bara genom att se glädjen i hennes ansiktsuttryck när hon läser

styckena som vittnar om Frälsarens mission.

Så visa vår Frälsares ord är: "Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig."⁷

Inspirerad av detta frågade jag mitt barnbarn Raquel, som nyligen lärt sig att läsa: "Vad tror du om att sätta upp som mål att läsa Mormons bok?"

Hon svarade: "Men morfar, det är så svårt. Det är en tjock bok."

Jag bad henne då att läsa en sida för mig. Jag tog fram ett tidtagarur och tog tid på henne. Jag sade: "Det tog dig bara tre minuter, och den spanska upplagan av Mormons bok har 642 sidor, så du behöver 1 926 minuter."

Detta kunde ha avskräckt henne ännu mer, så jag delade det här med 60 minuter och sade till henne att det bara skulle ta henne 32 timmar att läsa den, mindre än ett och ett halvt dygn!

Då sade hon till mig: "Det är ju lätt, morfar."

Det visade sig att det tog Raquel, hennes bror Esteban och våra andra barnbarn mer tid än så eftersom detta är en bok som man behöver läsa i en anda av bön och meditation.

När vi med tiden lär oss att glädjas åt skrifterna utbrister vi liksom psalmisten: "Hur ljuvligt smakar inte ditt tal! Det är sötare än honung för min mun."⁸

6. Det räcker inte att vi kan skrifterna, vi måste leva efter dem

Jag kommer ihåg hur jag som återvänd missionär, efter att ha utforskat skrifterna flitigt, trodde att jag kunde allt. När vi sällskapade brukade Blanquy och jag studera skrifterna tillsammans. Jag använde många av mina anteckningar och hänvisningar till att dela med mig av min kunskap om evangeliet till henne. Efter att vi gift oss kom jag till en stor insikt när hon

lärde mig något mycket viktigt: Jag hade kanske försökt *undervisa* henne om evangeliet, men hon lärde mig att *leva efter* det.

I slutet av sin bergspredikan gav Frälsaren detta visa råd: ”Den som därför hör dessa mina ord och handlar efter dem, han liknar en förständig man som byggde sitt hus på klippan.”⁹

De som lever efter de celestiaala principer som finns i skrifterna ger tröst åt dem som lider. De skänker glädje åt dem som är nedstämda, vägledning åt dem som gått vilse, frid åt de lidande och säker ledning åt dem som söker sanningen.

Låt mig sammanfatta:

1. Templet är platsen.
2. Det krävs två för att träta och jag kommer aldrig att vara en av dem
3. Ett sjungande barn är ett lyckligt barn.
4. Jag behöver en kram av dig.
5. Jag älskar Mormons bok och min Frälsare Jesus Kristus.
6. Det räcker inte att vi kan skrifterna, vi måste leva efter dem.

Dessa och många andra lärdomar får vi i hemmet – den plats som kan bli en bit av himlen här på jorden.¹⁰ Jag vittnar om att Jesu Kristi evangelium och vår Himmelske Faderns plan ger oss säker vägledning i livet och löfte om evigt liv, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 131:1–2.
2. Se L&F 121:41.
3. Mark. 14:26.
4. L&F 25:12.
5. ”Jag är Guds lilla barn”, *Psalmer*, nr 194.
6. Matt. 3:17; se också Mark. 1:11; 3 Nephi 11:7.
7. Joh. 5:39.
8. Ps. 119:103.
9. Matt. 7:24.
10. Se *Kyrkans presidenters lärdomar*: David O. McKay, s. 45, 152.

Äldste Erich W. Kopischke
i de sjuttios kворum

Att få Herrens bekräftelse

Att söka och få Herrens bekräftelse leder till kunskapen om att vi är utvalda och välsignade av honom.

När jag var pojke minns jag att min pappa ibland tog mig med för att arbeta på olika projekt. Vi hade en liten trädgård fem kilometer från vårt hem och där fanns alltid så mycket att göra för att förbereda trädgården varje årstid. Vi arbetade på lusthuset eller så byggde eller reparerade vi staket. Som jag minns det utfördes arbetet alltid i sträng kyla, djup snö eller ösregn. Men jag älskade det. Pappa brukade lära mig hur man gjorde saker, med tålmod och bekräftelse.

En dag bad han mig att dra åt en skruv och varnade mig: ”Kom ihåg att om du drar åt den för hårt går den sönder.” Stolt ville jag visa honom vad jag gick för. Jag skruvade åt så hårt jag kunde och givetvis gick skruven sönder. Han sade något roligt och vi började om igen. Även när jag ”klantade mig” kände jag alltid hans kärlek och förtroende. Han gick bort för mer än tio år sedan, men fortfarande kan jag höra hans röst, känna hans kärlek, glädja mig åt hans uppmuntran och känna hans bekräftelse.

Känslan av att bekräftas av någon man älskar är ett grundläggande mänskligt behov. Vi motiveras när

goda människor bekräftar oss. Det höjer vår känsla av egenvärde och självförtroende. De som inte finner bekräftelse från önskvärda källor söker det ofta någon annanstans. De kanske söker sig till människor som inte är intresserade av deras välbefinnande. De kanske dras till falska vänner och gör tvivelaktiga saker för att få den bekräftelse de söker. De kan söka bekräftelse genom att ha på sig märkeskläder för att skapa en känsla av tillhörighet eller status. För vissa kan även strävan efter en roll eller viktig ställning vara ett sätt att söka bekräftelse. De kanske definierar sitt värde genom den ställning de innehar eller status de uppnår.

Inte ens i kyrkan går vi alltid fria från det här sättet att tänka. När vi söker bekräftelse från fel källor eller av orätt anledning hamnar vi på en farlig väg – en som troligen leder in på avvägar och till och med mot undergång. Istället för att känna oss uppskattade och självsäkra kommer vi så småningom att känna oss övergivna och underlägsna.

Alma gav följande råd till sin son: ”Se till att du fäster blicken på Gud och får leva.”¹ Den bästa källan till

godkännande och varaktig bekräftelse är vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. De känner oss. De älskar oss. De ger oss inte bekräftelse på grund av vår titel eller ställning. De ser inte till vår status. De ser till vårt hjärta. De ger oss bekräftelse för dem vi är och för det vi strävar efter att bli. Att söka och få deras bekräftelse kommer alltid att lyfta och uppmuntra oss.

Jag ska berätta för er om ett enkelt mönster som, om det tillämpas, kan hjälpa var och en av oss att finna den ultimata bekräftelsen. Detta mönster gavs av Herren genom profeten Joseph Smith: "Sannerligen säger jag er: Alla bland dem som vet att deras hjärtan är uppriktiga och förkrossade, och att deras ande är botfärdig, och är villiga att hålla sina förbund genom offer, ja, varje offer som jag, Herren, skall kräva, de godtas av mig."²

Detta mönster består av tre enkla steg:

1. att veta att våra hjärtan är uppriktiga och förkrossade
2. att veta att våra andar är botfärdiga
3. att vara villiga att hålla våra förbund genom offer, såsom Herren kräver.

Först behöver vi veta att våra hjärtan är uppriktiga och förkrossade. Hur vet vi det? Vi börjar med att uppriktigt se på oss själva. Hjärtat är våra känslors centrum. När vi ser in i vårt hjärta rannsakar vi oss själva. Det ingen omkring oss vet, det vet vi helt säkert. Vi känner till våra motiv och önsknings. När vi ägnar oss åt uppriktigt, ärlig rannsakan, rationaliserar eller bedrar vi inte oss själva.

Det finns också ett sätt att avgöra om våra hjärtan är förkrossade. Ett förkrossat hjärta är mjukt, öppet och mottagligt. När jag hör Frälsaren säga "se, jag står vid dörren och klappar på",³ så hör jag honom knacka på dörren till

mitt hjärta. Om jag öppnar den dörren för honom blir jag mer mottaglig för Andens maningar och jag finner mig lättare i Guds vilja.

När vi uppriktigt och under bön begrundar i vilken utsträckning våra hjärtan är uppriktiga och förkrossade, får vi undervisning av den Helige Anden. Vi får en ljuvlig bekräftelse eller mild tillrättavisning som inbjuder oss att skrida till handling.

För det andra måste vi veta att våra andar är botfärdiga. Ordet *botfärdig* i Oxford Dictionary definieras som "att känna eller uttrycka ånger när man inser att man har gjort fel."⁴ Om vi har botfärdiga andar erkänner vi våra synder och tillkortakommanden. Vi är villiga att lära oss "om allt som tillhör rättfärdigheten".⁵ Vi känner sorg efter Guds vilja och är villiga att omvända oss. En botfärdig ande är villig att "[ge] efter för den Helige Andens maningar".⁶

En botfärdig ande visar sig genom vår villighet och beslutsamhet att handla. Vi är villiga att ödmjuka oss inför Gud, villiga att omvända oss,

villiga att lära och villiga att förändras. Vi är villiga att be: "Ske inte min vilja utan din."⁷

Det tredje steget till att bli bekräftad av Herren är ett medvetet beslut att hålla våra förbund genom offer, "ja, varje offer som jag, Herren, skall kräva".⁸ Allt för ofta tror vi att ordet *offer* syftar på något stort eller svårt för oss att göra. I vissa situationer kan det vara så, men oftast syftar det på att leva dag efter dag som en sann Kristi lärjunge.

Ett sätt att hålla våra förbund genom offer är att värdigt ta del av sakramentet varje vecka. Vi förbereder oss medvetet för den heliga förrättningen. Vi förnyar och bekräftar våra heliga löften till Herren. På det sättet känner vi hans bekräftelse och vi tar emot hans försäkran att våra ansträngningar uppmärksammas och att våra synder blir förlåtna genom Jesu Kristi försoning. Under denna förrättning lovar Herren oss att när vi är villiga att ta på oss hans Sons namn och alltid minnas honom och hålla hans bud, så kommer vi alltid att ha hans Ande

hos oss. Att ha den Helige Anden som vår ständige följeslagare är det yttersta tecknet på Guds bekräftelse.

Andra sätt att hålla våra förbund genom offer är enkla saker som att ta emot en kallelse i kyrkan och troget tjäna i det ämbetet eller följa vår profet Thomas S. Monsons uppmaning att nå ut till dem som står vid sidan av vägen och behöver bli andligen räddade. Vi håller våra förbund genom offer genom att tjäna i tysthet i vårt grannskap och i samhället, eller genom att leta fram våra förfäders namn och tjäna i templet för dem. Vi håller våra förbund genom offer helt enkelt genom att sträva efter rättfärdighet, vara öppna och lyssna till Andens maningar i våra dagliga liv. Att hålla våra förbund innebär ibland inte mer än att stå orubbliga och trofasta när livets stormar rasar överallt omkring oss.

Efter att ha förklarat mönstret för hur man bekräftas av Herren illustrerar han på ett underbart sätt hur vi som personer och familjer kan ha nytta av att söka hans bekräftelse. Han sade:

”Ty jag, Herren, skall få dem att bära frukt som ett mycket fruktbart träd som är planterat i ett bördigt land vid en klar ström och som bär mycket dyrbar frukt.”⁹

När vi personligen är på samma våglängd som Herrens ande och känner hans bekräftelse välsignas vi bortom vår fattningsförmåga och bär många rättfärdighetens frukter. Vi tillhör då dem till vilka han har sagt: ”Bra, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!”¹⁰

Att söka och få Herrens bekräftelse leder till kunskapen om att vi är utvalda och välsignade av honom. Vi får större tillit till att han går före oss och leder oss till det som är gott. Hans ömma barmhärtighet blir uppenbar i våra hjärtan, i våra liv och i våra familjer.

Av hela mitt hjärta inbjuder jag er att söka Herrens bekräftelse och njuta av välsignelserna som han lovat er. När vi följer det enkla mönster som Herren har visat oss så kommer vi till

insikten om att vi bekräftas av honom, oavsett vår ställning, status eller våra jordiska begränsningar. Hans kärleksfulla bekräftelse motiverar oss, stärker vår tro och hjälper oss att hantera allt som vi möter i livet. Trots våra utmaningar får vi framgång¹¹, vi blomstrar och känner frid¹². Vi kommer att vara bland dem om vilka Herren säger:

”Frukta inte, små barn, ty ni är mina, och jag har övervunnit världen och ni är bland dem som min Fader har givit mig,

och ingen av dem som min Fader givit mig skall gå förlorad.”¹³

I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Alma 37:47.
2. L&F 97:8.
3. Upp. 3:20.
4. *Oxford Dictionaries Online*, ”contrite”, oxforddictionaries.com.
5. Alma 21:23.
6. Mosiah 3:19.
7. Luk. 22:42.
8. L&F 97:8.
9. L&F 97:9.
10. Matt. 25:21.
11. Se Mosiah 2:22.
12. Se Mosiah 2:41.
13. L&F 50:41–42.

Äldste Bruce D. Porter
i de sjuttios kvorum

Underbara morgnar

Vi behöver inte vara rädda för framtiden, inte heller vackla i hopp eller mod, för Gud är med oss.

En torsdagskväll i Jerusalem samlades Jesus och hans lärjungar i ett rum på övre våningen för att fira påskhögtiden. Männen som kom tillsammans med honom visste inte att den här måltiden en gång skulle kallas den sista måltiden. Hade de vetat det och vad det innebar, hade de gråtit.

Men deras Mästare visste att det svåra provet i Getsemane och på Golgata snart skulle börja. De mörkaste timmarna i världshistorien var nära förestående. Trots det sade Jesus till dem: "I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen" (Joh. 16:33).

Vi lever i dag i en orolig och osäker tid, en tid som Herren genom Enok kallade "ogudaktighetens och hämnens dagar" (Mose 7:60). Lidanden och svåra tider kan förestå, ändå har också vi anledning att vara vid gott mod och glädja oss för vi lever i den sista tidsutdelningen, när Gud har återställt sin kyrka och sitt rike till jorden som förberedelse för sin Sons återkomst.

President Boyd K. Packer talade en gång om sina barnbarn och den allt oroligare värld som de lever i. Han sade: "De kommer att få uppleva mycket under sin livstid. Somliga händelser kommer att sätta deras mod

och frukta inte, ty jag, Herren, är med er och skall stå vid er sida" (L&F 68:6).

och frukta inte, ty jag, Herren, är med er och skall stå vid er sida" (L&F 68:6).

Herren är vara med sin kyrka och sitt folk och bevarar dem tills han kommer. Det kommer att råda fred i Sion och dess stavar, för han har förkunnat "att insamlingen till Sions land och till hennes stavar kan bli till försvar och till en tillflykt undan stormen och undan vreden när den oblandad skall utgjutas över hela jorden" (L&F 115:6).

Kyrkan är en skyddande mur för sina medlemmar. Förhållandena i världen kan tidvis bli mycket besvärliga, men trofasta sista dagars heliga finner en fristad i Sions stavar. Herren har sagt att stenen som revs loss från berget, men inte genom människohänder, ska rulla fram tills den har uppfyllt hela jorden (se Dan. 2:31–45; L&F 65:2). Ingen mänsklig makt kan hejda den, för Gud är dess upphovsman och Jesus Kristus dess hörnsten.

Nephi såg i en syn att i de sista dagarna skulle Guds Lamms kraft falla "över Herrens förbundsfolk", och de skulle vara "beväpnade med rättfärdighet och med Guds kraft i stor härlighet" (1 Nephi 14:14).

Var och en av oss och våra familjer kan vara beväpnade med Guds kraft som sköld om vi förblir trofasta mot Jesu Kristi Kyrka av Sista

på prov och utvidga deras tro. Men om de ber om hjälp och vägledning kommer de att ges kraft att klara av ogynnsamma omständigheter."

Han tillade senare: "De moraliska värderingar som civilisationen måste vila på, befinner sig på nedgång i en allt mer ökande takt. Trots detta är jag inte rädd för framtiden" ("Frukten icke", *Liahona*, maj 2004, s. 77, 78).

Bröder och systrar, vi behöver inte vara rädda för framtiden, inte heller vackla i hopp eller mod, för Gud är med oss. Bland de första upptecknade råden som Jesus gav sina nyligen kallade lärjungar i Galileen var den korta uppmaningen: "Frukta inte" (Luk. 5:10). Han upprepade det rådet många gånger under sin verksamhet. Till sina heliga i vår tid har Frälsaren sagt: "Var ... vid gott

Dagars Heliga och låter Anden vägleda oss. Prövningar kan komma och vi kanske inte förstår allt som händer med oss eller runtomkring oss. Men om vi ödmjukt och stillsamt förtröstar på Herren skänker han oss styrka och ledning i alla livets svårigheter. När vår enda önskan är att behaga honom välsignar han oss med en djup inre frid.

I återställens tidiga dagar stod kyrkans medlemmar inför svåra prövningar. President Brigham Young beskrev det på följande sätt: "När vi var omgivna av pöbelhopar och hotades av död och undergång från alla håll, vet jag inte annat än att jag kände mig lika glad, lika väl till mods, som jag gör nu. Framtiden kan se dystert och mörkt ut, men jag har aldrig upplevt en tid i detta evangelium då jag inte känt att resultatet skulle bli till nytta för sanningens sak" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young*, s. 357).

Min missionskamrat Paul var alltid vid gott mod. Som ung far drabbades han av MS. Men trots svårigheterna det förde med sig fortsatte han att tjäna andra med glädje och humor. Han hälsade på mig på kontoret när han hade fått sin första rullstol och utbrast: "Livet börjar med en

elektrisk rullstol!" Jag kommer aldrig att glömma hur han, några år innan han gick bort, rullade fram och höll upp den olympiska facklan medan hundratals människor jublade. Precis som den eviga lågan brann Pauls tro utan att falna med tiden.

När jag studerade vid Brigham Young-universitetet bodde jag i ett hus med flera unga män. Min rumskamrat Bruce var kanske den mest optimistiska person jag någonsin känt. Vi hörde honom aldrig säga något negativt om någon person eller någon omständighet, och det var omöjligt att inte känna sig uppåt i hans närvaro. Att han var vid gott mod berodde på hans stora förtröstan på Frälsaren och evangeliet.

En kall vinterdag gick en annan god vän till mig som hette Tom över universitetsområdet. Klockan var bara sju på morgonen och platsen var mörk och öde. Det snöade och blåste kraftigt. "Vilket uselt väder", tänkte Tom. När han fortsatte i mörkret och snön hörde han någon sjunga.

Mycket riktigt, där i snöryan kom vår ständigt optimistiske vän Bruce. Med armarna utsträckta mot himlen sjöng han ett nummer från Broadwaymusikalen *Oklahoma*: "Å, en sån underbar morgon, å, en sån strålande dag! Jag

har en aning, den ger mig allt som jag innerst vill ha" (se Richard Rodgers och Oscar Hammerstein II, "Oh, What a Beautiful Mornin'" [1943]).

Under åren som har gått har den där glada rösten i en mörk storm blivit en symbol för mig för vad hopp och tro är. Även om världen förmörkas allt mer kan vi som sista dagars heliga sjunga med glädje eftersom vi vet att himlens krafter är med Guds kyrka och folk. Vi kan glädja oss åt vetskapen att en underbar morgon ligger framför oss – den tusenåriga dagens gryning när Guds Son går upp i öster och åter regerar på jorden.

Jag tänker också på två andra underbara morgnar i världshistorien. Våren 1820, på morgonen en härlig, klar dag i Palmyra i staten New York, gick en ung man som hette Joseph Smith in i en skogsdunge och knäböjde i bön. Svaret på den bönen – att Fadern och Sonen visade sig – inledde tidernas fullbordans utdelning och återställens av Jesu Kristi Kyrka till jorden.

En annan underbar morgon grydde för nästan två tusen år sedan alldeles utanför Jerusalems murar. Solen lyste säkert mer strålande än någonsin den påskmorgonen. En liten grupp kvinnor hade kommit till en grav i hopp om att få smörja sin korsfäste Herres kropp. De möttes av två änglar som förkunnade: "Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått" (Luk. 24:5–6).

Jag vittnar om Jesu Kristi seger över synd och död. Jag vittnar om vår evige Faders barmhärtiga plan och hans eviga kärlek. När vi stiger upp varje morgon må vi då se upp mot himlen i tro och säga: "Å, en sån underbar morgon!" Det är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kворum

Återlösningen

Om vi följer Kristus strävar vi efter att delta i och befämja hans återlösningsverk.

Under kolonialtiden var det stor efterfrågan på arbetskraft i Amerika. Under 1700- och tidigt 1800-tal rekryterades immigranter i Storbritannien, Tyskland och andra europeiska länder, men många som var villiga att resa iväg hade inte råd med resekostnaderna. Det var inte ovanligt att dessa personer reste iväg med ett kontrakt som krävde dem på obetalt arbete under en viss tid efter ankomsten som betalning för resan. Andra kom med löften om att släktingar som redan befann sig i Amerika skulle betala resan vid ankomsten, men om det inte blev så var dessa nyanlända tvungna att betala sina egna kostnader genom obetalt arbete. Uttrycket som används för att beskriva dessa kontrakterade invandrade härleds från det engelska ordet för återlösning. De var tvungna att återlösa sina resekostnader, på sätt och vis köpa sin frihet, genom sitt arbete.¹

En av de mest belysande av de titlar som beskriver Jesus Kristus är Återlösare. Som min korta redogörelse för kontrakterade immigranter i behov av ekonomisk återlösning visade, betyder ordet *återlösa* att betala av ett åtagande eller en skuld. *Återlösa* kan även betyda att undsätta eller befria genom att betala en lösensumma. Om

någon begår ett misstag och sedan rättar till det eller gör bättring, säger vi att han gottgjort det. Dessa betydelser beskriver alla olika aspekter av den stora återlösning som Jesus Kristus utförde genom sin försoning. En annan betydelse, för att citera ordboken, är "att befria från synden och dess straff, som genom ett offer som utförs för syndaren".²

Frälsarens återlösning har två aspekter. För det första sonar den Adams överträdelse och människans

följande fall genom att övervinna det som kan kallas fallets direkta följder – fysisk död och andlig död. Fysisk död är lätt att förstå, andlig död är människans separation från Gud. Med Paulus ord: "Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande" (1 Kor. 15:22). Denna återlösning från fysisk och andlig död är både allomfattande och ovillkorlig.³

Den andra aspekten av Frälsarens försoning är återlösning från vad som kan kallas fallets indirekta följder – våra egna synder, inte Adams överträdelse. På grund av fallet föds vi in i en dödlig värld där synden, det vill säga olydnad mot gudomligt instiftade lagar, är utbredd. Herren talade om oss alla då han sade:

"Synden [föds] i deras hjärta när de börjar växa upp, och de smakar det bittra så att de kan värdesätta det goda.

Och det är givet dem att kunna skilja mellan gott och ont, därför kan de handla av sig själva" (Mose 6:55–56).

Eftersom vi är ansvariga och själva fattar våra beslut är återlösningen från våra egna synder villkorlig – den är beroende av att vi bekänner och överger synden och börjar leva ett gott liv, den är med andra ord beroende av omvändelsen (se L&F 58:43). ”Lär därför”, befäller Herren, ”dina barn att alla människor överallt måste omvända sig, annars kan de på intet sätt ärva Guds rike, ty intet orent kan vistas där, eller vistas i hans närhet” (Mose 6:57).

Frälsarens lidande i Getsemane och hans smärta på korset återlöser oss från synden genom att uppfylla rättvisans krav på oss. Han benådar och förlåter dem som omvänder sig. Försoningen betalar även den skuld som rättvisan är skyldig oss genom att hela och kompensera oss för varje lidande vi oskyldigt utstår. ”Ty se, han lider alla människors smärta, ja, varje levande varelses smärta, både mäns, kvinnors och barns som tillhör Adams släkt” (2 Nephi 9:21; se också Alma 7:11–12).⁴

Om vi följer Kristus strävar vi efter att delta i och befrämja hans återlösningens verk. Det största tjänande vi kan utföra för andra i detta liv, med början i vår egen familj, är att föra dem till Kristus genom tro och omvändelse så att de kan uppleva hans återlösning – frid och glädje nu, och odödlighet och evigt liv i den kommande världen. Våra missionärens arbete

är ett storslaget uttryck för Herrens återlösande kärlek. De erbjuder som hans bemyndigade budbärare de enastående välsignelserna tro på Jesus Kristus, omvändelse, dop och den Helige Andens gåva och bereder vägen för andlig pånyttfödelse och återlösning.

Vi kan också vara till hjälp i Herrens återlösning av dem som är bortom graven. ”Denna tidsutdelnings trofasta äldster, när de lämnar det dödliga livet, fortsätter sitt arbete med att predika evangeliet om omvändelse och återlösning genom Guds Enfödde Sons offer bland dem som är i mörker och under syndens träldom i den stora värld där de dödas andar befinner sig” (L&F 138:57). I och med det ställföreträdande arbete vi erbjuder i Guds tempel kan även de som dog i syndens fångenskap bli befriade.⁵

Även om de viktigaste aspekterna av återlösningen handlar om omvändelse och förlåtelse så finns det också en mycket viktig timlig aspekt. Det sades att Jesus gick omkring och gjorde gott (se Apg. 10:38) vilket innefattade att han helade de sjuka och svaga, försåg de hungriga människorna med mat och undervisade om en bättre väg. ”Så har inte heller Människosonen kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många” (Matt. 20:28). Så

må vi, med den Helige Andens inflytande, gå omkring och göra gott enligt Mästarens återlösande mönster.

Detta slags återlösande arbete innebär att vi hjälper människor med deras problem. Det innebär att vi blir vän med de fattiga och svaga, lindrar lidande, rättar till orättvisor, försvarar sanningen, stärker det uppväxande släktet och skapar trygghet och glädje i hemmet. Mycket av vårt återlösande arbete på jorden består i att hjälpa andra växa och infria sina rättfärdiga förhoppningar och strävanden.

Ett exempel från Victor Hugos bok *Les Misérables*, om än fiktivt, har alltid berört och inspirerat mig. I början av berättelsen erbjuder den gode biskopen Myriel mat och husrum för natten till den hemlöse Jean Valjean, som just har frigivits efter 19 år i fängelse för att ha stulit en limpa bröd till sin systers svältande barn. Förhärdat och förbittrad belönar Valjean biskop Myriels godhet med att stjäla hans silverföremål. Då han senare arresteras av misstänksamma gendarmen ljuger Valjean och säger att silvret var en gåva till honom. När gendarmerna släpar tillbaka honom till biskopens hus bekräftar biskop Myriel, till Valjeans stora förvåning, hans redogörelse och för trovärdighetens skull säger han: ”Jag gav er ju ljusstakarna också. De är av silver liksom de övriga sakerna, och ni kan få tvåhundra francs för dem. Hur kunde ni glömma dem? ...

Biskopen sade till honom med dämpad röst:

’Glöm inte att ni har lovat mig att använda det där silvret för att bli en hederlig karl.’

Jean Valjean stod tyst. Han visste inte att han hade givit något sådant löfte. Biskopen återtog med högtidlig stämma:

’Jean Valjean, min broder, ni tillhör inte längre det onda utan det goda.

Jag har köpt er själ, jag drar den undan förtappelsen och ger den till Gud.’”

Jean Valjean blev i sanning en ny människa, en ärlig man och många välgörare. Under hela sitt liv behöll han de två silverljusstakarna som påminnelse om att hans själ hade återlösts åt Gud.⁶

Vissa former av timlig återlösning kommer genom gemensamma ansträngningar. Det är en av anledningarna till att Frälsaren organiserade en kyrka. När vi är organiserade i kворum, biorganisationer och i stavar, församlingar och grenar, kan vi inte bara undervisa om och uppmuntra varandra i evangeliet utan vi kan även få hjälp av människor och resurser för att klara av livets nödtorft. Människor som agerar ensamma eller i intressegrupper kan inte alltid få fram medel i den omfattning som större utmaningar kräver. Som Jesu Kristi efterföljare utgör vi en gemenskap av heliga som organiserats för att hjälpa till med att återlösa behoven hos våra medsyskon i

kyrkan och så många andra som vi kan nå över hela världen.

Tack vare våra humanitära insatser, som äldste Dallin H. Oaks nämnde, har under det gångna året 890 000 människor i 36 länder rent vatten, 70 000 människor i 57 länder har rullstolar, 75 000 människor i 25 länder har fått förbättrad syn och människor i 52 länder har fått hjälp efter naturkatastrofer. I samarbete med andra har kyrkan hjälpt till att vaccinera cirka åtta miljoner barn och har hjälpt syrier i flyktingläger i Turkiet, Libanon och Jordanien med livets nödtorft. Under samma tid mottog nödställda medlemmar i kyrkan förnödenheter och andra välfärdstjänster under 2012 som motsvarar ett värde på många miljoner dollar. Tack för er generositet.

Utöver det har vi alla fristående vänliga och stödjande gärningar – gåvor i form av mat, kläder, pengar, omvårdnad och tusen andra former av tröst och medlidande – varigenom vi kan delta i det Kristuslika återlösningensarbetet. Som pojke bevittnade

jag det som min egen mor gjorde för att hjälpa en nödställd kvinna. För många år sedan när vi barn var små genomgick min mor en komplicerad operation som nästan kostade henne livet och som gjorde henne i stort sett sängliggande under ett helt år. Under denna tid fick mor och vår familj hjälp av släkt och församlingsmedlemmar. Hjälpföreningens president syster Abraham föreslog för mina föräldrar att de kunde få ytterligare hjälp genom att anställa en kvinna i församlingen som var i desperat behov av arbete. När jag återger denna berättelse kommer jag att kalla kvinnan och hennes dotter för Sara och Annie. Det här är min mors redogörelse:

”Jag ser det lika tydligt som om det var igår. Jag låg där i sängen och syster Abraham kom med Sara till sovrumsdörren. Mitt hjärta sjönk. Där stod den minst attraktiva människa jag någonsin träffat – så mager, ovårdad och rufsig, rundaxlad och med nedböjt huvud såg hon ner i golvet. Hon hade på sig en gammal städrock som var

fyra storlekar för stor. Hon lyfte inte blicken och hon talade så tyst att jag inte kunde höra henne. Bakom henne gömde sig en liten flicka i treårsåldern. Vad i hela världen skulle jag ta mig till med den här varelsen? När de lämnat rummet kunde jag inte sluta gråta. Jag behövde hjälp, inte fler problem. Syster Abraham stannade kvar med henne ett tag och inom kort hade de städat hemmet och lagat några goda måltider. Syster Abraham bad mig att pröva några dagar och sade att denna flicka haft det mycket svårt och behövde hjälp.

Nästa morgon när Sara kom lyckades jag få henne att komma fram till sängen så jag kunde höra vad hon sade. Hon frågade vad jag ville att hon skulle göra. Jag svarade och sade sedan: 'Men det viktigaste är mina pojkar – håll dem sällskap, läs för dem, de är viktigare än huset.' Hon lagade god mat och höll huset rent, tvättade och var snäll mot pojkarna.

Under de här veckorna lärde jag känna Sara bättre. [Eftersom hon hade problem med hörseln hade det inte gått så bra i skolan och hon hade slutat i förtid. Hon gifte sig ung med en utsvävande man. Annie föddes och blev Saras glädje i livet. En vinternatt kom hennes man hem full, tvingade ut Sara och Annie till bilen i bara nattlinnen och lämnade dem sedan vid sidan av motorvägen. De såg honom aldrig mer. Barfota och frusna gick Sara och Annie flera kilometer hem till hennes mor.] Hennes mor lät dem stanna i

utbyte mot att hon utförde allt hushållsarbete och all matlagning, och tog hand om sin syster och bror som gick på high school.

Vi tog Sara till en öronläkare och hon fick en hörapparat ... Vi fick henne att gå på vuxenskola så att hon fick ett avgångsdiplom från high school. Hon gick på kvällskurs och tog senare högskoleexamen och undervisade i specialpedagogik. Hon köpte sig ett litet hus. Annie gifte sig i templet och fick två barn. Sara opererade med tiden öronen och kunde till slut äntligen höra ordentligt. Ett antal år senare pensionerade hon sig och gick ut som missionär ... Sara tackade oss ofta och sade att hon lärt sig så mycket av mig, speciellt när jag sade att mina söner var viktigare än huset. Hon sade att det lärde henne att vara likadan mot Annie ... Sara är en mycket speciell kvinna."

Som Kristi lärjungar bör vi göra allt vi kan för att återlösa andra från deras lidanden och bördor. Men vårt största återlösande tjänande är att leda dem till Kristus. Utan hans återlösning från död och från synd har vi bara ett evangelium av social rättvisa. Det skulle kunna skänka en viss hjälp och gottgörelse för stunden, men saknar kraft att nedkalla fullkomlig rättvisa och oändlig nåd från himlen. Fullkomlig återlösning finns i Jesus Kristus och endast i honom. I ödmjukhet och tacksamhet erkänner jag honom som Återlösaren, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 10:e uppl. (1993), "redemptioner".
2. *Webster's New World College Dictionary*, 3:e uppl. (1988), "redeem".
3. "Guds Son har sonat den första överträdelsern, varigenom föräldrarnas synder inte kan komma över barnens huvuden, ty de är rena från världens grundläggning" (Mose 6:54). Genom Kristi försoning övervinner alla människor graven och uppstår

till odödlighet. Dessutom övervinner alla människor den andliga döden genom att föras tillbaka till Guds närhet för att dömas. Jesus sade: "Liksom jag hade lyfts upp [på korset] av människor, på samma sätt skulle [människorna] lyftas upp av Fadern för att stå inför mig för att dömas efter sina gärningar" (3 Nephi 27:14). De som renas från synd kommer att få stanna kvar hos Gud i det himmelska riket, medan de som inte omvänt sig och är orena inte kan vistas hos en helig Gud och efter domedagen måste de ge sig av och därigenom lida andlig död igen. Man kallar ibland detta för den andra döden eller att genomlida andlig död en andra gång (se Helaman 14:15–18).

4. Det är med avseende på våra egna synder som skrifterna talar om vissa som inte mottar frukten av återlösningen: "De ogudaktiga [förblir] som om ingen återlösning hade skett, utom att dödens band har lossats" (Alma 11:41). "Den som inte utövar tro till omvändelse är utsatt för de rättvisans krav som hela lagen ställer. Därför är det endast för den som har tro till omvändelse som den stora och eviga återlösningssplanen förverkligas" (Alma 34:16). Om en människa förkastar Frälsarens försoning måste han själv återlösa sin skuld från rättvisan. Jesus sade: "Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte skall behöva lida om de omvänder sig. Men om de inte omvänder sig måste de lida liksom jag" (L&F 19:16–17). En oåterlöst individs lidande på grund av synd kallas helvete. Det innebär att vara underkastad djävulen och beskrivs i skriftens metaforer som att vara kedjad eller i en sjö av eld och svavel. Lehi värdjade till sina söner om att välja Kristi återlösning "och inte [välja] evig död enligt köttets vilja och det onda som finns däri, vilket ger djävulens ande makt att fångsla och föra er ned till helvetet så att han kan råda över er i sitt eget rike" (2 Nephi 2:29). Trots det har helvetet, tack vare Jesu Kristi försoning, ett slut, och de som måste genomlida det är "återlösta från djävulen ... vid den sista uppståndelsen" (L&F 76:85). De relativt få "förtappens söner" är "de enda över vilka den andra döden skall ha någon makt, ja, sannerligen, de enda som inte skall bli återlösta i Herrens rätta tid efter att ha lidit av hans vrede" (L&F 76:32, 37–38).
5. Profeten Joseph Smith jublade: "Låt de döda sjunga hymner av evigt lov till Immanuel, Konungen, som innan jorden var till föreskrev det som skulle göra det möjligt för oss att återlösa dem ur deras fångelse, ty fångarna skall släppas fria" (L&F 128:22).
6. Se Victor Hugo, *Les Misérables: Samhällets olycksbarn* (1998), översättning av Jakob Gunnarsson, s. 57, 58.

President Thomas S. Monson

Tills vi möts igen

Jag ber att Herren ska välsigna och bevara er, mina bröder och systrar. Må hans utlovade frid vara med er nu och alltid.

Mina bröder och systrar, vilken härlig konferens vi haft! Jag vet att ni håller med mig om att budskapen varit inspirerande. Våra hjärtan har berörts, våra vittnesbörd om detta gudomliga verk har stärkts medan vi känt Herrens Ande. Må vi länge minnas det vi hört under de här två dagarna. Jag uppmanar er att

vidare studera budskapen när de kommer i tryck i kommande nummer av *Ensign* och *Liahona*.

Vi uttrycker vår tacksamhet till var och en som har talat till oss, liksom till dem som har uppsänt böner. Dessutom har musiken varit upplyftande och inspirerande. Vi älskar vår underbara tabernakelkör och tackar

också alla andra som bidragit med musik.

Vi uttrycker allesammans vår tacksamhet till de medlemmar av Unga kvinnors generalpresidentskap och -kommitté som avlöstes i går. Deras tjänande har varit enastående och deras hängivenhet fullständig.

Vi har med uppräckt händer uttryckt vårt stöd för bröder och systrar som har kallats till nya ämbeten under den här konferensen. Vi vill att de ska veta att vi ser fram emot att arbeta tillsammans med dem i Mästarens verk.

Vi är en global kyrka, bröder och systrar. Våra medlemmar finns överallt i världen. Jag uppmanar er att vara goda medborgare i de länder där ni bor och goda grannar i era samhällen, och sträcka er ut till både dem som tillhör andra kyrkor och vår egen. Må vi vara toleranta, vänliga

och kärleksfulla mot dem som inte delar vår tro och våra normer. Frälsaren förde till den här jorden ett budskap av kärlek och välvilja mot alla människor. Må vi alltid följa hans exempel.

Jag ber att vi må vara medvetna om omgivningens behov. Det finns några, särskilt bland de unga, som tragiskt nog ägnar sig åt droger, omoral, pornografi och så vidare. Det finns de som är ensamma, till exempel änkor och änklingar, som längtar efter andras sällskap och omtanke. Må vi alltid vara redo att räcka dem en hjälpande hand med kärleksfullt hjärta.

Vi lever i en tid i världens historia när det finns många olika utmaningar men också stora möjligheter och skäl att glädjas. Det förekommer naturligtvis ibland tillfällen när vi upplever

besvikelser, sorger och tragedier i våra liv. Men om vi sätter vår lit till Herren hjälper han oss genom våra svårigheter, vilka de än är. Psalmisten gav detta löfte: "Om aftonen gästar gråt, om morgonen kommer jubel."¹

Mina bröder och systrar, jag vill att ni ska veta hur tacksam jag är för Jesu Kristi evangelium, återställt i dessa sista dagar genom profeten Joseph Smith. Det är nyckeln till vår glädje. Må vi vara ödmjuka och bedjande och ha tro på att vår himmelske Fader kan leda och välsigna oss genom livet.

Jag bär mitt personliga vittnesbörd om att Gud lever, att han hör ödmjuka hjärtans böner. Hans Son, vår Frälsare och Återlösare, talar till var och en av oss: "Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till

honom."² Må vi tro på de här orden och ta till oss det löftet.

När konferensen nu avslutas nedkallar jag himlens välsignelser över var och en av er. Må era hem fyllas av frid, harmoni, vänlighet och kärlek. Må de fyllas av Herrens Ande. Må ni ge näring åt era vittnesbörd om evangeliet så att de blir ett skydd för er mot Satans angrepp.

Tills vi möts igenom om sex månader ber jag att Herren ska välsigna och bevara er, mina bröder och systrar. Må hans utlovade frid vara med er nu och alltid. Tack för era böner för mig och för alla generalauktoriteterna. Vi är djupt tacksamma för er. I vår Frälsares och Återlösares namn vilken vi tjänar, ja, Jesus Kristus, Herren, amen. ■

SLUTNOTER

1. Ps. 30:6.
2. Upp. 3:20.

Ann M. Dibb
andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Era heliga platser

Vare sig [dina heliga platser] är geografiska platser eller ögonblick i livet är de lika heliga och har en otrolig stärkande kraft.

Vårt tema för veckoträffarna 2013 kommer från kapitel 87 i Läran och förbunden. Anvisningen återfinns i tre olika kapitel. Denna anvisning är tydligen viktig. Den beskriver hur vi kan få skydd, styrka och frid i tider av oro. Den inspirerade uppmaningen är: "stå ... på heliga platser och låt er inte rubbas."¹

När jag begrundar detta tema kan jag inte låta bli att undra vilka de heliga platserna är, som vår himmelske Fader nämner. President Ezra Taft Benson sade: "Heliga platser innefattar våra tempel, våra kapell, våra hem och Sions stavar, som ... är 'till försvar och en tillflykt'."² Förutom dem tror jag att vi var och en kan finna många fler heliga platser. Oftast tänker vi först på ordet *plats* som en fysisk miljö eller geografisk punkt. Men enligt ordlistan kan en *plats* vara ett visst tillstånd, en position eller en sinnesstämning.³ Det innebär att heliga platser även kan vara *tidpunkter* – tillfällen då den Helige Anden vittnar för oss, stunder då vi upplever vår himmelske Faders kärlek, eller stunder då vi får svar på våra böner. Vidare tror jag att varje gång vi har mod att stå upp för det som är rätt, speciellt i situationer där ingen annan är villig att göra det, så skapar vi en helig plats.

Under hela Joseph Smiths korta men enastående liv, "[stod] ... [han verkligen] på heliga platser" och rubbades inte. Som ung tonåring var han bekymrad över det religiösa kaoset i sina hemtrakter och ville veta vilken av alla kyrkor som var sann. Skogsområdet i närheten av hans hem blev en helig plats då han knäföll bland träden och uppsände sin första hörbara bön. Hans bön besvarades, och idag kallar sista dagars heliga detta skogsparti för den heliga lunden.

Unga kvinnor runtom i världen står på heliga platser i naturen i Unga

kvinnors läger. En ledare berättade för mig om en ung kvinnas upplevelse. Flickan var mindre aktiv och var lite skeptisk mot att få en andlig upplevelse i skogen. Efter första dagen rapporterade hon till ledaren: "Jag har jättekul, men kan vi inte skippa allt prat om Anden?" Jag är här för att leva lägerliv, njuta av naturen, vara med mina vänner och ha kul!" Men under det avslutande vittnesbörds-mötet med-gav samma flicka tårögt: "Jag vill inte åka hem. Hur kan jag ha den känsla jag känner just nu, denna Ande, med mig hela tiden?" Hon hade upptäckt en helig plats.

En annan helig plats i Joseph Smiths liv var hans eget sovrums. Det kan vara svårt att tro, för liksom många av er delade han sovrums med syskon. Det blev en helig plats när han bad med stor tro, ödmjukhet och med ett behov. Han förklarade: "Sedan jag gått till sängs för natten, ägnade jag mig åt bön och vädjan till den allsmäktige Guden om förlåtelse för alla mina synder och dårskaper."⁴ De tre år som förflutit efter att Joseph Smith fått se en syn i den heliga lunden hade inte varit lätta. Den sjuttonårige Joseph hade fått utstå att bli hånad, förlöjligad och mobbad i det oändliga. Men den kvällen, i Josephs sovrums, uppenbarade sig ängeln Moroni som svar på hans innerliga bön. Joseph tog emot kunskap och tröst. Den natten blev hans sovrums en helig plats.

När jag tittade på en Mormon Message for Youth-video såg jag ännu ett sovrums som blivit en helig plats. Videon handlar om Ingrid Delgado, en ung kvinna från San Salvador som berättar om sina känslor för templet. Hon säger: "Det är fint att veta att vi har en plats där vi kan komma bort från det som hör världen till och ta emot heliga förrättningar och hjälpa dem som inte kunde ta emot dem i det här livet." Medan Ingrid pratar visar videon hur hon läser skrifterna i sitt sovrums, omgiven av affischer med kyrkans budskap, citat, boken Personlig tillväxt, foton av hennes familj och templet, och ja, hennes käraste gosdjur.⁵ Kanske har hon, utan att ens inse det, skapat sig en helig plats där hon kommer bort från det som hör världen till. Jag undrar hur många gånger Ingrid har läst i sina skrifter, känt Anden och fått svar på sina böner på sin heliga plats.

Ännu en oväntad helig plats i Joseph Smiths liv var fängelset i Liberty. Äldste Jeffrey R. Holland har sagt: "Det fanns ingen svårare tid i Josephs liv än den här grymma, olagliga och orättvisa inspärningen." Äldste Holland fortsatte med att förklara att fängelset i Liberty har kallats ett "fängelsetempel" på grund av de heliga upplevelser som profeten Joseph Smith hade där.⁶

Några av er unga kvinnor kanske upplever ett eget Liberty-fängelse,

en plats där ni blir förödmjukade, en plats där ni inte får någon vänlighet och kärlek, en plats där ni hånas, mobbas eller till och med blir fysiskt skadade. Till er unga kvinnor säger jag med äldste Hollands ord: "Ni kan få heliga, uppenbarande, djupt undervisande upplevelser med Herren i de eländigaste stunderna i ert liv ... medan ni utsätts för smärtsam orättvisa, när ni står inför era mest svåröverstigligen hinder och det värsta motståndet någonsin."⁷ Med andra ord kan ni, precis som profeten Joseph Smith, skapa och stå på heliga platser, även under de svåraste tider ni någonsin upplevt.

En ung vuxen som heter Kirsten berättade för mig om sin smärtsamma upplevelse. High school hade varit hennes Liberty-fängelse. Lyckligtvis kände hon sig tröstad i orkestersalen. Hon sade: "När jag gick in i salen var det som om jag steg in på en trygg plats. Där förekom inga nedvärderande eller förringande kommentarer. I stället hörde vi uppmuntrande och kärleksfulla ord. Vi var vänliga mot varandra. Det var en glädjeric plats. Orkestersalen var full av Anden när vi övade och uppförde musikstycken. Salen var till stor del en sådan plats på grund av orkesterledarens inflytande. Han var en god kristen man. När jag ser tillbaka var high school en förädlade plats. Det var svårt, men jag utvecklade motståndskraft. Jag kommer alltid att vara tacksam för min fristad, min heliga plats, orkestersalen."⁸

Har ni funderat över era heliga platser ikväll? Jag har bett hundratals unga kvinnor berätta om sina "heliga platser" för mig. Oavsett om dessa platser är geografiska eller ögonblick i livet är de lika heliga och har en otrolig stärkande kraft. Här är nio av de fina svaren:

- Ett: "Jag var på sjukhuset och höll i min nya lillebror."
- Två: "Varje gång jag läser min patriarkaliska välsignelse känner jag att min himmelske Fader känner mig och älskar mig."
- Tre: "Dagen när jag fyllde 12 dekorerade de unga kvinnorna i församlingen min dörr med pappershjärtan.⁹ Jag kände mig älskad, accepterad och glad!"
- Fyra: "När jag läste i mina skrifter en dag var det några ord som 'stod ut'. Jag hade hittat ett svar på mina böner."
- Fem: "Jag kom till en fest där folk drack och höll på med annat som var oacceptabelt. Anden sade till mig att vända om och gå hem. Jag gjorde det och ja, det fick sociala konsekvenser. Men i det ögonblicket fick jag den tillförsikt jag behövde för att veta att jag kan leva efter evangeliet."
- Sex: "Under sakramentet tänkte jag på försoningen. Jag insåg att jag behövde förlåta någon som jag var arg på. Mitt val att förlåta var en positiv handling som kom att införliva försoningen med mitt vardagliga liv."
- Sju: "Efter att jag varit på Början till något nytt med min mamma, kysste hon mig på kinden och talade om för mig att hon älskade mig. Det var första gången jag kunde minnas att hon hade gjort det."
- Åtta: "Med biskopens försäkran visste jag att löftet som står i skrifterna var sant: 'Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita.'¹⁰ Jag kände mig hoppfull och förstod att jag kunde påbörja omvändelsens långa process."
- Slutligen: "En kväll samlade jag mod och berättade om mina känslor för evangeliet och gav

en Mormons bok till min bästa vän. Det var senare ett privilegium att närvara vid hennes dop. Nu går vi i kyrkan tillsammans."

Låt mig berätta om en av mina heliga platser. En gång kände jag mig överväldigad, rädd och helt ensam. Jag bad tyst: "Himmelske Fader, jag vet inte hur jag ska göra det här. Snälla, snälla, hjälp mig!" Strax därpå kom en person oväntat fram, lade en hand på min axel och sade några vänliga och uppmuntrande ord. I det ögonblicket kände jag frid. Jag kände mig bekräftad. Allt hade förändrats. Jag kom att tänka på president Spencer W. Kimballs ord: "Gud lägger märke till oss, och han vakar över oss. Men det är vanligen genom någon annan som han tillgodoser våra behov."¹¹ För mig, i det ögonblicket, hade den platsen blivit helig.

Kära unga kvinnor, det finns otaliga andra heliga platser som jag önskar att vi kunde berätta om för varandra. När ni återvänder hem ikväll uppmuntrar jag er att i era dagböcker skriva ner de platser som ni känner igen och kommer ihåg. Det är tydligt för mig att tusentals av er står på heliga platser. Dessa platser ger er skydd, styrka och

frid i oroliga tider. Era vittnesbörd blir starkare på grund av att ni står för sanning och rättfärdighet på *storslagna* sätt.

Ni, ädla ungdomar i kyrkan, är mina hjältar. Jag älskar er. Jag känner vår himmelske Faders obeskrivliga kärlek till er, och jag bär mitt vittnesbörd om att Jesu Kristi evangelium är sant. Han väntar, redo att lyfta er när ni står på heliga platser och inte låter er rubbas. Jag älskar och stödjer president Thomas S. Monson, vår sanne och uppmuntrande profet. Jag säger detta i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 87:8; se också L&F 45:32; 101:22.
2. Ezra Taft Benson, "Prepare Yourself for the Great Day of the Lord", *New Era*, maj 1982, s. 50; se också L&F 115:6.
3. Merriam-Webster Online, "place", www.merriam-webster.com/dictionary/place.
4. Joseph Smith — Historien 1:29.
5. Se "Practice, Celebration, Dedication: Temple Blessings in El Salvador", lds.org/youth/video.
6. Jeffrey R. Holland, "Lessons from Liberty Jail", *Ensign*, sep. 2009, s. 26, 28.
7. Jeffrey R. Holland, "Lessons from Liberty Jail", s. 28.
8. Personligt samtal med författaren.
9. Kallas ibland i Förenta staterna för "hjärtattack".
10. Jes. 1:18.
11. Spencer W. Kimball, "The Abundant Life", *Ensign*, juli 1978, s. 4; *Tambuli*, juni 1979, s. 3.

San Salvador, El Salvador

Mary N. Cook

första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

När du räddar en flicka, räddar du generationer

*Era dygdiga liv välsignar era förfäder, era familjer
idag och kommande familjemedlemmar.*

Det är en ära för mig att få tala till de tappra unga kvinnorna i kyrkan. Vi ser hur ni går framåt på den stig där de som hedrar sina förbund går, och vi vet att era dygdiga liv välsignar era förfäder, era familjer idag och kommande familjemedlemmar, för som president Gordon B. Hinckley sade: "När du räddar en flicka, räddar du generationer."¹

Er förbundsstig började när ni döptes och fick den Helige Andens gåva. Den fortsätter varje vecka på sakramentsmötet, en helig plats där ni förnyar ert dopförbund. Nu är det dags för er att förbereda er för att ingå förbund i templet. "Heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för [oss] att återvända till Guds närhet, och för [våra] familjer att vara tillsammans för evigt."²

Stå på heliga platser för era förfäder. "Varje människa som kommer till den här jorden är en produkt av generationer av föräldrar. Vi har ett naturligt behov av att känna ett band till våra förfäder."³ När ni släktforskar och tjänar i templet väver ni samman

ert liv med era förfäders liv genom att utföra frälsande förrättningar för dem.

Stå på heliga platser för din egen skull och för din familjs skull. Ditt rättfärdiga exempel blir en källa till stor glädje, oavsett din familjs omständigheter. Dina rättfärdiga val gör dig värdig att ingå och hålla heliga förbund som binder samman din släkt för evigt.

Stå på heliga platser för din framtida familj. Bestäm dig för att beseglas till din make genom det heliga prästtadömet i templet när du påbörjar en evig familj. Dina barn välsignas med sanningen när du väver in ditt dygdiga föredöme och orubbliga vittnesbörd i deras liv och visar dem vägen längs förbundets stig.

Jag såg nyligen dessa eviga principer visas på en internationell konsttävling för ungdomar. Megan Warner Taylor hade gjort en digital sammanställning av ett fotografiskt verk som på ett modernt sätt visade Kristi liknelse om de tio jungfrurna.⁴ Jag träffade Megan och hon förklarade symboliken med den tionde jungfrun,

som hon beskrev som en ung kvinna som dygdigt och med tro förberedde sig för att ingå och hålla heliga tempelförbund. Liksom alla dessa kloka jungfrur förberedde hon sig personligen när hon hällde olja i sin lampa, en droppe i taget, genom att ständigt leva rättfärdigt. Jag lade märke till hennes vackra hårfläta. Megan förklarade att flätan representerade hur denna unga kvinnas dygdiga liv vävdes in i otaliga generationer. En slinga representerade hur hon vävde in sin kärlek till och respekt för sina förfäder, den andra hur hon vävde in sitt rättfärdiga inflytande i sin nuvarande familj och den tredje slingan hur hon vävde in sitt livs förberedelser i kommande generationer.

Jag träffade en annan ung kvinna vars tidiga andliga förberedelser har vävt in ett rättfärdigt liv i många generationer.

En vacker eftermiddag i september var min make och jag i templet och väntade på att få delta i tempelförrättningar. Chris, en vän till oss, kom in i rummet. Det var härligt att se denne unge man som nyligen återvänt från en mission i Ryssland.

När det var dags för sessionen att börja satte sig en vacker ung kvinna bredvid mig. Hon hade en härlig utstrålning, log och var fylld av ljus. Jag ville lära känna henne så jag presenterade mig med låg röst. Hon viskade att hon hette Kate och jag kopplade samman hennes efternamn med en familj som hade bott i Michigan, där min familj en gång bodde. Kate var deras vuxna dotter som fem veckor tidigare hade kommit hem från sin mission i Tyskland.

Under sessionen kom tanken hela tiden: "Presentera Kate för Chris." Jag brydde mig inte om maningen utan tänkte: "När, var och hur?" När vi var redo att åka hem kom Chris

Queen Creek, Arizona, USA

bort till oss för att säga adjö och jag tog tillfället i akt. Jag drog fram Kate och viskade: "Ni är två dygdiga unga människor som behöver lära känna varandra." Jag lämnade templet nöjd med att jag handlat enligt maningen jag fått.

På vägen hem talade min make och jag om minnena av de utmaningar som Kates familj hade haft. Jag har sedan dess lärt känna Kate bättre och hon har hjälpt mig förstå anledningarna till att hon såg så glad ut när jag träffade henne i templet den dagen.

Kate har alltid försökt hålla sig på förbundets stig genom att söka sig till heliga platser. Hon växte upp i ett hem där man genom att hålla hemafton, be tillsammans och studera skrifterna gjorde hemmet till en helig plats. Som barn lärde hon sig mer om templet, och sången "Jag längtar så till templet" var den hon tyckte mest om på hemaftnarna.⁵ Som liten flicka såg hon sina föräldrars vara exempel när de sökte upp en helig plats genom att åka till templet under

ett veckoslut i stället för att gå på bio eller gå ut och äta.

Hon älskade sin far innerligt, och han använde sin prästadömsmyndighet för att hjälpa henne ingå sitt första förbund – dopets förbund. Sedan lades händer på hennes huvud och hon tog emot den Helige Anden. Kate sade: "Jag var glad att få den Helige Anden och jag visste att den skulle hjälpa mig att hålla mig på vägen mot evigt liv.

Livet gick vidare för Kate med många välsignelser och glädje. När hon var 14 år gammal började hon i high school och älskade seminariet, ännu en helig plats där hon lärde sig om evangeliet. En dag började hennes lärare tala om prövningar och garanterade att vi alla skulle möta sådana. Hon sade till sig själv: "Jag vill inte ha prövningar. Jag vill inte höra det här."

Bara några veckor senare vaknade hennes far en påsksöndag och var väldigt sjuk. Kate sade: "Min far hade alltid varit mycket frisk. Han brukade

springa maratonlopp. Min mor blev så rädd när hon såg hur sjuk han var att hon tog honom till sjukhuset. Inom 36 timmar hade en massiv stroke stängt av de flesta funktionerna i hans kropp. Han kunde blinka, men resten av kroppen fungerade inte. Jag minns att jag såg honom och tänkte: 'O nej, det får inte hända. Min seminarielärare hade rätt. Jag håller på att få en prövning.'" Inom några dagar dog Kates far.

Kate fortsatte: "Det var mycket svårt. Man vill aldrig mista sitt livs hjälte. Jag visste att jag skulle kunna göra det som hände till en språngbräda som kunde få mig att växa eller låta den bli ett hinder på vägen. Jag ville inte låta det fördärva mitt liv, för jag var bara 14 år gammal. Jag försökte hålla mig så nära Herren som möjligt. Jag läste mycket i mina skrifter. Kapitel 40 i Alma försäkrade mig om att uppståndelsen är verklig och att jag genom Kristi försoning kan vara tillsammans med min far igen. Jag bad mycket. Jag skrev i min dagbok så ofta

jag kunde. Jag höll mitt vittnesbörd så levande som möjligt. Jag gick till kyrkan och till Unga kvinnor varje vecka. Jag omgav mig med goda vänner. Jag höll mig nära omtänksamma släktingar och särskilt min mor, som blev ankaret i vår familj. Jag bad att få prästadömsvälsignelser av min farfar och andra prästadömsbärare.”

Dessa ständiga val gav olja till Kates lampa, liksom det gjorde för den förståndiga jungfrun. Hon motiverades av sin önskan att få vara tillsammans med sin far igen. Kate visste att hennes far var medveten om hennes val och hon ville inte göra honom besviken. Hon ville ha en evig relation med honom och hon förstod att genom att hon höll sig på förbundets stig skulle hennes liv vävas tätt samman med hans.

Men prövningarna tog inte slut. När Kate var 21 år och höll på att skicka in sina papper för att gå ut

som missionär, fick hennes mor diagnosen cancer. Kate måste fatta ett viktigt beslut i livet. Borde hon stanna hemma och hjälpa sin mor eller gå ut som missionär? Hennes mor hade fått en prästadömsvälsignelse med löftet att hon skulle överleva sjukdomen. Trygg av denna välsignelse fortsatte Kate med tro och med planerna på att utföra en mission.

Kate sade: ”Jag tog ett steg i mörkret, men under min mission kom ljuset gradvis och jag fick veta att min mors välsignelse hade uppfyllts. Jag var så glad att jag inte sköt upp att tjäna Herren. När det kommer svåra tider tror jag det är lätt att stagnera och tappa lusten att gå vidare, men om man sätter Herren främst kan motgångar leda till härliga välsignelser. Du kan få se hans hand i det som sker och bevittna underverk.” Kate fick uppleva hur president Thomas S. Monsons ord

uppfylldes: ”Våra främsta möjligheter finner vi i tider då det är som svårast.”⁶

Kate hade detta slags tro eftersom hon förstod frälsningsplanen. Hon visste att vi har levt tidigare, att jordelivet är en provotid och att vi kommer att fortsätta leva. Hon hade tro på att hennes mor skulle bli välsignad, men tack vare det som hände med hennes far, visste hon att om hennes mor dog skulle hon klara det. Hon sade: ”Jag överlevde inte bara min pappas död, den blev en del av min identitet på ett positivt sätt, och om min mamma hade gått bort, hade samma sak hänt. Jag skulle ha vävt in ett starkare vittnesbörd i mitt liv.”⁷

Kate sökte en helig plats den kvällen jag träffade henne i templet. Med en önskan att väva in de eviga relationer som kommer genom tempeltjänst, följde hon det mönster som hennes föräldrar visat genom att regelbundet besöka templet.

Det hände inte mycket den kvällen jag presenterade Kate för Chris, men genom att söka upp en annan helig plats följande söndag, såg Kate Chris mitt ibland hundratals unga ensamstående vuxna vid en brasafton som institutet anordnat. Där lärde de känna varandra bättre. Några veckor senare bjöd Chris med henne för att titta på generalkonferensen tillsammans med honom. De fortsatte under hela tiden de sällskapade att söka upp platser som inbjöd Anden och beseglades till slut i templet, den heliga plats där de presenterades för varandra. Båda uppfyller nu sitt heliga ansvar som föräldrar och väver in sina vittnesbörd om frälsningsplanen i sina tre små pojkars liv, genom att visa dem förbundets väg.

”När du räddar en flicka, räddar du generationer.” Kates beslut som 14-åring att hålla sig kvar på stigen

gör att hon hela tiden får mer olja i sin lampa, och beslutet att stå på heliga platser *har räddat och kommer att rädda generationer*. Genom att söka efter sina förfäder och tjäna i templet har hennes hjärta vävts samman med deras. Genom att ni släktforskar och utför tempeltjänst vävs på samma sätt era hjärtan samman och ni ger era förfäder möjlighet till evigt liv.

När ni lever efter evangeliet i era hem ger det olja till era lampor och väver in andlig styrka i era hem idag, och det välsignar era framtida familjer på otaliga sätt. Dessutom, som äldste Robert D. Hales sade: "Om det exempel vi fått av våra föräldrar inte är gott, är det vårt ansvar att bryta kretsloppet ... och undervisa om rätta traditioner för kommande generationer."⁸

Bestäm er nu för att göra allt ni kan för att fylla era lampor, så att ert starka vittnesbörd och föredöme kan vävas in i många generationers liv – tidigare, nuvarande och framtida. Jag vittnar om att era dygdiga liv inte bara räddar generationer, utan ni kommer också att rädda *ert* eviga liv, för det är enda sättet att återvända till vår himmelske Fader och finna sann glädje både nu och i all evighet. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Gordon B. Hinckley "Stå starka och orubbliga", *Världsomfattande ledarutbildningsmöte*, 10 jan 2004, s. 20; se också Gordon B. Hinckley, "Vårt ansvar mot våra unga kvinnor", *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 88.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
3. Russell M. Nelson, "Generationer sammanlänkade genom kärlek", *Liahona*, May 2010, 92.
4. Se Matt. 25:1–13.
5. Se "Jag längtar så till templet", *Barnens sångbok*, s. 99.
6. Se Thomas S. Monson, "Möt din Goljat", *Nordstjärnan*, maj 1987, s. 6.
7. Personlig intervju med författaren, 2013.
8. Robert D. Hales, "Hur kommer våra barn att minnas oss?" *Nordstjärnan*, jan. 1994,

av Elaine S. Dalton

Unga kvinnors generalpresident

Låt er inte rubbas!

Stå orubbliga. Var ståndaktiga. "Stå för sanning och rättfärdighet." Stå som vittnen. Var föredömen för världen. Stå på heliga platser.

Kvällen står jag på en helig plats vid den här talarstolen i närvaro av profeter, siare och uppenbarare och Guds kungliga döttrar. Det här är en härlig tid att vara på jorden och att vara en ung kvinna. Ni är vår himmelske Faders utvalda döttrar. Jag hoppas att ni inser vilka ni är och hur mycket vår Fader i himlen älskar er. Han älskar var och en av er och det gör jag också.

På skrivbordet på mitt kontor står en bronsstaty av en ung kvinna som heter Kristina. Originalstatyn av Kristina i naturlig storlek står på en kaj i Köpenhamn, vänd så att hon ser ut över havet mot Sion. Hennes beslut att bli medlem i kyrkan och lämna hemmet var inte lätt, och man kan se hur motståndets vindar blåser kraftigt mot

henne. Hon står fast i att göra något som är mycket svårt men som hon vet är rätt. Hennes efterkommande reste den här statyn där på kajen för att hylla Kristina, tack vare att hennes beslut den dagen hade evig betydelse för generationer.

För mig representerar statyn av Kristina var och en av er. Liksom Kristina står ni inför många viktiga beslut och gör dagliga val, en del av dem svåra, som kommer att forma inte bara er framtid utan också generationers öde. Ni står också inför stormvindar av motstånd, motgångar, gruppträck och moralisk orenhet. Och ändå står ni orubbliga och lever evangeliet mitt inför dessa rasande stormar i vårt samhälle. Liksom Kristina leds ni av den Helige Anden. Ni fattar de rätta besluten. Ni är lojala och ni är kungliga.

Jag kan inte tänka mig något viktigare råd från en kärleksfull himmelske Fader än hans uppmaning till var och en av er att "stå ... på heliga platser och låt er inte rubbas."¹ Han säger: Stå orubbliga. Var ståndaktiga.² Stå för sanning och rättfärdighet.³ Stå som vittnen.⁴ Var föredömen för världen. Stå på heliga platser. Därför är mitt budskap till var och en av er enkelt: Låt dig inte rubbas.

För det första, låt dig inte rubbas i att välja det rätta. I dessa sista dagar är inga beslut små. Valen du gör just nu är av oerhörd betydelse. Handlingsfriheten, eller förmågan att välja, är en av Guds största gåvor till sina barn. Den är en del av lycksalighetsplanen som du och jag valde och kämpade för i vår förjordiska tillvaro. Lev ditt liv på ett sådant sätt att du kan lyssna till och höra den Helige Anden

så att han kan hjälpa dig att fatta rätt beslut. Han talar om för dig "allt vad [du] bör göra".⁵

För flera veckor sedan besökte jag min gamla high school för första gången på årtal. Jag var där för att besöka en stavs-konferens som hölls i skolans hörsal. När jag gick utmed korridorerna började en flod av minnen att fylla mitt sinne. Jag kom ihåg exakt hur jag kände mig

när jag gick i high school som ung kvinna – otrygg, osäker på mig själv, förlägen och därav en önskan att passa in. Jag gick in i aulan. Återigen översvämmades mitt sinne av minnen. Jag var bekant med varje detalj i den där aulan. Endast en sak hade förändrats – jag.

Den dagen fick jag tillfälle att stå på förhöjningen som jag hade gjort i high school många gånger som elevämbetsman. Jag såg även några av mina före detta klasskamrater bland åhörarna – några hade jag dejtat! Men den här gången, istället för att leda en elevsamling, hade jag förmånen att i min skolas aula "stå som ett vittne"⁶ och bära mitt vittnesbörd om vår Frälsare Jesus Kristus.

Unga kvinnor, se till att era relationer till andra är sådana att ni om 40 år inte ska känna er generade. Inget gruppträck, inget accepterande av gänget, ingen popularitet är värt en kompromiss. Ert inflytande på de unga männen hjälper dem att vara värdiga sin prästadömskraft, sina tempelförbund och att verka som missionärer. Och vem vet? Om 40 år kanske en av dem går fram till just dig i din skolas aula och tackar dig för att du hjälpte honom förbli värdig sin prästadömsplikt att fullfölja en hedervärd mission. Och vem vet? Du kanske även får ett brev från en av dessa unga mäns hustrur, som tackar *dig* för inflytandet du hade på hennes man och deras framtida familj, ända så långt tillbaka som på din high school. Dina val gör skillnad. Dina val har ett inflytande inte bara på dig utan också på andra. De är av evig betydelse. Låt dig inte rubbas!

För det andra, låt dig inte rubbas i din önskan och ditt beslut att hålla dig dygdig och sexuellt ren. Värna om dygden. Din personliga renhet är en av dina största kraftkällor. När du kom

till jorden fick du kroppens dyrbara gåva. Din kropp är sinnets redskap och en gudomlig gåva med vilken du kan utöva din handlingsfrihet. Satan fick inte denna gåva och därför riktar han nästan alla sina attacker mot din kropp. Han vill att du ska ringakta, utnyttja och missbruka din kropp. Oanständighet, pornografi, omoral, tatueringar och piercing, drogmissbruk och alla slags beroende utgör alla ett försök att ta över din dyrbara gåva – din kropp – eller göra det omöjligt för dig att utöva din handlingsfrihet. Paulus ställde frågan: "Vet ni inte att ni är ett Guds tempel och att Guds Ande bor i er?"⁷

Din kropp är ett tempel. Varför? Därför att den har förmågan att vara ett hus för inte bara din eviga ande utan också andras eviga andar som kommer till jorden som en del av din eviga familj. Äldste Dallin H. Oaks lärde: "Kraften att skapa liv på jorden är den mest upphöjda kraft Gud gett [oss]."⁸ Din roll är en upphöjd roll. Gud har gett dig ett heligt förtroende! Du förbereder dig för att bli mor till framtida generationer. Håll dig ren och värdig och vakta på det som är "kärare och dyrbarare än allt annat" – nämligen din dygd och kyskhets.⁹ Som

hans utvalda döttrar är hans kloka råd till dig personligen att "vandra på dygdens stigar".¹⁰

Dygd är den gyllene nyckel som öppnar templets dörrar. *För det tredje, låt dig inte rubbas i att vara värdig att ingå och hålla heliga tempelförbund.* Förbundet du ingår vid dopet håller dig fast vid dygdens och lyckans väg när du förnyar ditt dopförbund varje vecka genom att ta del av sakramentet. När du håller ditt dopförbund ser du annorlunda ut, klär du dig annorlunda och handlar annorlunda jämfört med världen. Att hålla det förbundet gör det möjligt för dig att ledas av den Helige Anden. Stå på heliga platser och gå inte ens nära sådana miljöer eller musik, media eller sällskap som kan få er att förlora den Helige Andens sällskap.¹¹ Och när du håller dina förbund är du värdig och beredd att gå in i Herrens heliga tempel.

Till sist, låt dig inte rubbas i ditt beslut att ta emot Frälsarens försoning. Försoningen är till för dig och för mig. Det är en möjliggörande och återlösande kraft. Om du inte känner dig värdig att stå på heliga platser så släpp den bördan på en gång. I jordelivet begår vi alla misstag. Känn dig

förvissad om att Frälsaren älskar dig så mycket att han gjorde det möjligt för dig att ändra dig och att omvända dig om du har begått misstag. Satan vill inte att du ska tro att du kan ändra dig.¹² Han försöker övertyga dig om att allt är förlorat. Det är lögn. Du kan komma tillbaka. Du kan omvända dig. Du kan bli ren och helig tack vare Frälsarens oändliga försoningsoffer.

Låt mig nu avsluta mitt tal med en av de största kärlekshistorierna någonsin. Du kanske frågar: "Vad har en kärlekshistoria att göra med att stå på heliga platser?" Den har allt att göra med att stå på heliga platser. Den handlar om en ung kvinna som hette Rebecka.¹³

I den här berättelsen ger Abraham sin tjänare i uppdrag att hitta en värdig ung kvinna som hustru till sonen Isak. Hon måste vara kvalificerad för ett förbundsäktenskap – dygdig och ren och värdig. Därför skickade han tjänaren på en lång och farlig resa till en plats som hette Haran. Det var helt klart varför han måste ge sig dit: Heliga män behöver heliga kvinnor som står vid deras sida. När tjänaren närmade sig staden Nahor stannade han vid en källa för

Brasília, Brasilien

att låta sina kameler dricka och hans bön var att han skulle ledas till den rätta unga kvinnan och att han skulle känna igen henne genom att hon erbjöd honom och hans tio kameler vatten. Jag har ridit på en kamel och en sak vet jag, och det är att kameler dricker *massor* av vatten!

I Första Moseboken läser vi att Rebecka inte bara gick ner till källan och hämtade vatten, utan hon "skyndade sig"¹⁴ för att ösa upp vatten. Tjänaren satte då armband och smycken på Rebecka och frågade om det fanns plats för honom i hennes fars hus över natten. Jag är säker på att smyckena hjälpte till! I skrifterna står det: "Och flickan sprang hem och berättade alltsammans."¹⁵ Rebecka måste ha varit bra på att springa!

Tjänaren berättade för Rebeckas familj om syftet med hans långa resa och Rebecka gick med på att bli Isaks hustru. Tjänaren ville fara tillbaka redan nästa dag med Rebecka, men hennes familj bönföll henne att stanna i åtminstone tio dagar till. De frågade Rebecka om hon ville

följa med mannen, och hennes svar var ett enkelt: "Jag skall gå."¹⁶ Låter det svaret bekant med det svar som tusentals gav när de sade "jag skall gå och göra det"¹⁷ när vår profet president Thomas S. Monson tillkännagav att de unga männen och de unga kvinnorna nu kunde gå ut som missionärer tidigare?

Nu till sensmoralen och slutet av den här kärlekshistorien: Rebecka var beredd och värdig att ingå och hålla heliga förbund och bli Isaks förbundshustru. Hon behövde inte vänta och förbereda sig. Innan hon lämnade sin familj fick hon en välsignelse och jag finner orden gripande, för hon fick löftet att hon skulle bli moder till "tusen gånger tiotusen".¹⁸ Men den bästa delen av den här kärlekshistorien är när Rebecka såg Isak för första gången och han såg henne. Det står inte så i Bibeln, men jag tror att det var kärlek vid första ögonkastet! För "dygd älskar dygd [och] ljus håller sig till ljus".¹⁹ När Isak gick ut för att möta karavanen "[steg] hon ... ner från kamelen".²⁰ Och sedan står det: "Och

han hade henne kär."²¹ Det är här som jag suckar!

Det var inte lätt för vare sig Rebecka eller Kristina att stå på heliga platser. Att inte låta sig rubbas är inte heller lätt. Vindarna blåste kraftigt, vattnet från källan var tungt, och att lämna bekanta hem och tidigare liv kan inte ha varit lätt. Men de fattade rätt beslut. De vägledades av den Helige Anden. De var dygdiga och de förberedde sig för att ingå och hålla heliga förbund. Frälsaren härstammar från Rebeckas släktlinje. Visste hon då att detta skulle hända? Nej! Gör dina val i dag skillnad? Ja!

Unga kvinnor, släktled förlitar sig på besluten ni fattar, er renhet och era värdiga liv. Låt er inte rubbas. Ni har en storslagen framtid. Det här är er tid! Jag är övertygad om att en dygdig ung kvinna, ledd av Anden, kan förändra världen.

Jag vittnar om att Frälsaren lever! Han är med er. Han hjälper er. Och när det känns svårt "skall [hans] änglar [vara] runtomkring er för att upprätthålla er".²² I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 87:8.
2. Se Mosiah 5:15.
3. Unga kvinnors tema i *Unga kvinnor: Personlig tillväxt* (häfte, 2009), s. 2.
4. Se Mosiah 18:9.
5. 2 Nephi 32:5.
6. Se Mosiah 18:9.
7. 1 Kor. 3:16.
8. Dallin H. Oaks, "Den stora lycksalighetsplanen", *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 70.
9. Moroni 9:9.
10. Se L&F 25:2.
11. Se 1 Kor. 6:9; 1 Tess. 5:22; 2 Tim. 2:22; L&F 9:13.
12. Se *Vägledning för de unga* (häfte, 2011), 28–29.
13. Se 1 Mos 24.
14. Se Genesis 24:20, King James Bible.
15. 1 Mos. 24:28.
16. Se Genesis 24:58, King James Bible.
17. Se 1 Nephi 3:7.
18. 1 Mos. 24:60.
19. L&F 88:40.
20. 1 Mos. 24:64.
21. 1 Mos. 24:67.
22. L&F 84:88.

President Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare i första presidentskapet

Din underbara färd hem

När du glatt använder kartan som din kärleksfulle Fader har gett dig för din färd så leder den dig till heliga platser, och du uppnår din gudomliga potential.

Vi hedras ikväll av närvaron av president Thomas S. Monson, vår älskade profet. President Monson, vi ber alltid för dig.

Kära systrar, tack för musiken och det talade ordet. De var inspirerande och så lämpliga för påsken, den heliga högtid vi firar den här veckan.

Det är en glädje att vara tillsammans med er dyrbara unga systrar, med era mödrar och era underbara ledare. Ni har strålande andar och smittsamma leenden. Herren tänker på er och blickar kärleksfullt ner på er från himlen.

Jag växte upp i Zwickau, i före detta Östtyskland. När jag var i elvaårsåldern blev min far föremål för alltmer närgången granskning som politiskt oliktankande, och mina föräldrar kände att familjens enda säkra val var att fly till Västtyskland. Det beslutades att den säkraste planen var att ge oss i väg vid olika tidpunkter och på olika vägar dit och lämna kvar alla våra ägodelar.

Eftersom min far var mest i farozonen tog han den snabbaste vägen, genom Berlin. Mina äldre bröder gav

sig i väg norrut och kom på skilda vägar till Västtyskland. Min syster – som var i samma ålder som många av er här i dag – tog tillsammans med Helga Fassmann, hennes lärare i Unga kvinnor, och några andra ett tåg som helt kort passerade igenom västtyskt territorium. De mutade en konduktör att låsa upp en av dörrarna åt dem, och efter att tåget hade rullat över gränsen hoppade de av tåget i farten – till friheten. Vad jag beundrade min syster för hennes mod.

Jag var yngsta barnet. Min mor bestämde att hon och jag skulle vandra över en bergskedja som ligger mellan de två länderna. Jag kommer ihåg att hon packade ner en lunch som om vi skulle på utflykt uppe i bergen.

Vi åkte tåg så långt som möjligt och sedan vandrade vi i många timmar och kom allt närmare gränsen till Västtyskland. Den var hårt bevakad, men vi hade karta och visste en tidpunkt och en plats där vi kanske kunde ta oss över gränsen i säkerhet. Jag märkte min mors oro. Hon iakttog området noggrant för att se om man följde efter oss. För varje steg tycktes hennes ben och knän bli allt svagare. Jag hjälpte henne att bära den tunga väskan med mat, viktiga dokument och familjefotografier när vi gick upp för en sista lång backe. Hon tänkte att nu måste vi väl ha passerat gränsen. När hon äntligen kände att vi var i säkerhet, satte vi oss ner och började äta vår lunch. Jag är säker på att det var första gången den dagen som hon andades lite lugnare.

Först då såg vi gränsskylten. Det var fortfarande långt kvar till gränsen! Vi hade vår picknick på fel sida av gränsen. Vi var fortfarande i Östtyskland!

Sobral, Brasilien

Gränsvakterna kunde komma vilket ögonblick som helst!

Min mor började frenetiskt packa ner lunchen, och vi skyndade oss uppför bergssluttningen så fort vi kunde. Den här gången vågade vi inte stanna förrän vi visste säkert att vi hade nått andra sidan av gränsen.

Även om varje familjemedlem gick olika vägar och upplevde helt olika svårigheter så kom vi alla till slut fram i säkerhet. Vi återförenades slutligen som familj. Vilken härlig dag det var!

Reseberättelser

Vad jag just berättat för er är en erfarenhet som var mycket värdefull för mig. Jag kan nu se tillbaka på mitt liv och känna igen ett antal sådana "resor" som jag företagit. Inte alla innebar att jag måste gå över bergskedjor eller politiska gränser, några hade mer att göra med att övervinna prövningar eller att växa andligen. Men de var alla resor. Jag tror att varje liv är en mosaik av egna "reseberättelser".

Jag är säker på att ni är medvetna om att varje kulturell tradition är rik på reseberättelser. Ni kanske känner till Dorothys och hennes hund Totos resa i *Trollkarlen från Oz*. Dorothy

och Toto tycks upp av en tornado och hamnar i landet Oz. Där hittar Dorothy en ovanlig gul tegelväg och börjar en färd på den som så småningom leder tillbaka hem.

Sedan har vi Charles Dickens Ebenezer Scrooge, vars färd inte för honom från plats till plats utan från tid till tid. Det är en resa inom hans eget hjärta, och den hjälper honom att inse varför han blivit som han var och se vad som skulle hända med honom om han fortsatte på själviskhetens och otacksamhetens stig.¹

En av de fyra stora klassiska romanerna i den kinesiska litteraturen är *Färden till Västern*. Den skrevs på femtonhundratalet och är en vacker skildring av en munks äventyr och pilgrimsfärd som med hjälp av fyra vänliga personer färdas mot andlig upplysning.

Ja, och så Bilbo Bagger förstas, den lilla försynta hobbiten som hade föredragit att stanna hemma och äta sin soppa. Men efter en knackning på dörren följer han kallelsen från det stora okända och går ut i världen tillsammans med en trollkarl och en skara dvärgar för att utföra ett farligt men livsviktigt uppdrag.²

En universell berättelse

Älskar vi inte dessa reseberättelser därför att vi ser oss själva i resenärerna? Deras framgångar och misslyckanden kan hjälpa oss att finna vår egen väg genom livet. Videon vi såg för några minuter sedan återger också en vacker reseberättelse. Kanske påminner de här berättelserna oss också om en färd som vi bör vara bekanta med – en reseberättelse där var och en av oss spelar en viktig roll.

Den här berättelsen börjar för mycket länge sedan. Långt innan jorden började snurra i sin omloppsbana – långt innan solen började sträcka ut sina flammande armar i rymdens köld, långt innan stora och små varelser befolkade vår planet. I början av denna berättelse bodde du på en avlägsen, vacker plats.

Vi vet inte så mycket om livet i den förjordiska sfären, men en del vet vi. Vår himmelske Fader har uppenbarat för oss vem han är, vilka vi är och vad vi kan bli.

I detta första tillstånd visste du med säkerhet att det finns en Gud, för du såg och hörde honom. Du kände Jesus Kristus, som skulle bli Guds Lamm. Du hade tro på honom. Och du visste att tryggheten i ditt förjordiska hem inte var din bestämmelse. Även om du älskade den där eviga sfären så visste du att du ville och behövde företa en resa. Du skulle lämna din Faders armar, gå igenom en glömskans slöja, få en dödlig kropp och lära dig och uppleva sådant som förhoppningsvis skulle hjälpa dig att utvecklas och bli mer lik vår Fader i himlen och återvända till hans närhet.

Omgiven av dem du kände och älskade på denna heliga plats måste den stora frågan på dina läppar och i ditt hjärta ha varit: "Kommer jag att

Köpenhamn, Danmark

återvända till mitt himmelska hem i säkerhet?"

Det var så mycket som du inte skulle ha någon kontroll över. Jordlivet skulle vara besvärligt ibland, fyllt med oväntade kurvor på vägen: sjukdom, sorger, olyckor och konflikter.

Om du inte kom ihåg din tidigare tillvaro – inte kom ihåg att du tidigare hade vandrat med din himmelske Fader – skulle du då urskilja hans röst i jordelivets larm och i allt som avleder uppmärksamheten där?

Färden som låg framför dig tycktes så lång och oviss och farofylld.

Det skulle inte bli lätt, men du visste att det var värt varje ansträngning.

Så där stod du nu i början av din eviga färd och blickade framåt med stor spänning och stort hopp – och, föreställer jag mig, med viss oro och rädsla.

Du visste att Gud skulle vara rättvis, att hans godhet skulle segra. Du hade deltagit i de stora himmelska rådslagen och visste att din Frälsare och Återlösare Jesus Kristus skulle bereda en möjlighet för dig att bli renad från synd och bli befriad från kroppens

död. Du trodde på att du till slut skulle jubla och tillsammans med den himmelska kören lovsjunga hans heliga namn.

Så du tog ett djupt andedrag ...
Och ett stort steg framåt ...
Och nu är du här!

Ni har allesammans påbörjat er egen underbara färd tillbaka till ert himmelska hem!

Din karta

Nu när du är här på jorden gör du klokt i att fråga dig själv hur det går på din färd. Går den i rätt riktning? Är du på väg att bli den person som det var meningen att du skulle och ville bli? Gör du de val som hjälper dig att återvända till din himmelske Fader?

Han skickade inte i väg dig på den här resan för att du skulle vandra planlöst på egen hand. Han vill att du ska återvända hem till honom. Han har gett dig kärleksfulla föräldrar och trofasta ledare i kyrkan tillsammans med en karta som beskriver terrängen och märker ut farorna. Den visar var du finner frid och glädje och hjälper dig att lägga ut kursen mot ditt forna hem.

Var kan du finna den här kartan?

- I de heliga skrifterna.
- I profeternas och apostlarnas ord.
- Genom egen uppenbarelse från den Helige Anden.

Den kartan är Jesu Kristi evangelium, de goda nyheterna och den glädjefyllda vägen för en Kristi lärjunge. Det är buden som vår Förespråkare och handledare har gett oss, exemplet han var, och han vet vägen eftersom han *är* vägen.³

Att ha en karta gör naturligtvis ingen nytta förrän vi studerar den – förrän vi använder den för att navigera genom livet. Jag inbjuder dig att göra det till högsta prioritet att studera och tillämpa Guds ord. Öppna ditt hjärta för den Helige Anden så att han kan vägleda dig på din resa genom livet.

Din karta är full av uppmuntrande och upplysande budskap från din himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. I dag vill jag berätta om tre av de budskapen som hjälper dig att få en lyckosam färd tillbaka till ditt himmelska hem.

Första budskapet: "Frukta inte, ty jag, Herren, är med er."⁴

Du är inte ensam på den här färden. Din himmelske Fader känner dig. Även om ingen annan hör dig så hör han dig. När du gläder dig över rättfärdighet så gläds han med dig. När du ansätts av prövningar så sörjer han med dig.

Din himmelske Faders intresse för dig är inte beroende av hur rik eller vacker eller frisk eller duktig du är. Han ser dig inte som världen ser dig, han ser vem du verkligen är. Han ser till ditt hjärta.⁵ Och han älskar dig⁶ därför att du är hans barn.

Kära systrar, sök honom uppriktigt så ska ni finna honom.⁷

Jag lovar dig, du är inte ensam.

Ta dig nu en titt på dem som sitter runtomkring dig. Kanske är några av dem dina ledare, dina vänner eller släktingar. Andra har du kanske inte träffat tidigare. Alla som du ser runtomkring dig – på det här mötet eller på någon annan plats, i dag eller

vid något annat tillfälle – var tappra i förutttillvaron. Den försynta personen bredvid dig med det alldagliga utseendet kan ha varit en av de stora gestalterna som du älskade och beundrade i andarnas sfär. Kanske var du själv en sådan förebild!

En sak kan du vara säker på: Var och en du ser – oavsett ras, religion, politisk övertygelse, kroppsbyggnad eller utseende – tillhör familjen. Den unga kvinna du tittar på har samma himmelske Fader som du, och hon lämnade hans ömma närhet precis som du gjorde, ivrig att komma hit till jorden och leva så att hon en dag skulle kunna återvända till honom.

Men hon kanske känner sig ensam, vilket du också gör ibland. Hon kanske till och med då och då glömmet målet med sin resa. Påminn henne om att hon inte är ensam, med ord och handling. Vi är här för att hjälpa varandra.

Livet kan vara svårt, det kan göra hjärtan så förhårdade att vissa

människor tycks oåtkomliga. Några är förbittrade. Andra hånar och förlöjligar dem som tror på en kärleksfull Gud. Men beakta detta: Även om de inte kommer ihåg det så längtade de också en gång i tiden efter att återvända till sin himmelske Fader.

Det är inte ditt ansvar att omvända någon. Det är den Helige Andens uppgift. Din uppgift är att berätta vad du tror på och att inte vara rädd. Var allas vän men rucka aldrig på dina normer. Håll fast vid dina övertygelser och din tro. Stå fast, för du är en Guds dotter och han står med dig!

Andra budskapet: "Älska varandra så som jag har älskat er."⁸

Har du någonsin undrat över vilket språk vi alla talade när vi bodde i Guds närhet? Jag misstänker starkt att det var tyska, men ingen vet det väl med säkerhet. Däremot vet jag att vi i förutttillvaron lärde oss ett universellt språk av våra andars Fader – ett språk som kan övervinna känslomässiga, fysiska och andliga skiljemurar.

Det språket är Jesu Kristi rena kärlek.

Det är det mäktigaste språket i världen.

Kristi kärlek är inte en låtsaskärlek. Det är inte kärlek per gratulationskort. Det är inte det slags kärlek som prisas i populärmusik och på film.

Denna kärlek åstadkommer en verklig karaktärsändring. Den kan bryta igenom hat och få avund att försvinna. Den kan läka agg och släcka bitterhetens lågor. Den kan åstadkomma underverk.

Vi fick vår "första undervisning"⁹ i detta kärlekens språk som andar i Guds närhet, och här på jorden har vi möjlighet att öva oss i det och lära oss att behärska det språket flytande. Du kan veta om du håller på att lära dig kärlekens språk genom att titta på vad

Sydney, Australien

som är drivfjädern bakom dina tankar och handlingar.

Om din främsta tanke är hur saker och ting blir till fördel för dig, drivs du kanske av själviskhet och ytlighet. Det är inte det språket du ska lära dig.

Men om dina tankar och handlingar inriktas på att tjäna Gud och andra – när du vill bli till välsignelse för din omgivning och uppbygga den – då kan Kristi rena kärleks kraft verka i ditt hjärta och liv. Det är det språket du ska lära dig.

När du börjar behärska det språket flytande och använder det i umgänget med andra, så märker de något hos dig som kan väcka till liv en länge undangömd känsla hos dem att söka den rätta vägen på färdens tillbaka till sitt himmelska hem. Kärlekens språk är ju också deras egentliga modersmål.

Denna djupa och varaktiga påverkan är ett språk som når in i själens innersta. Det är förståelsens språk, tjänandets språk, uppbyggelsens och glädjens och tröstens språk.

Lär dig att använda Kristi kärleks universella språk.

Och så tredje budskapet: "Var ... vid gott mod."¹⁰

Ibland blir vi otåliga över var vi befinner oss på vår färd, inte sant? Om du är 12 år kanske du önskar att du är 14. När du är 14 kanske du önskar att du är 18. Och när man är 18 så önskar man ibland att man var 12 igen och kunde börja om från början.

Det kommer alltid att finnas något att klaga över – sådant som inte tycks gå som man vill. Du kan tillbringa dina dagar med att känna dig ledsen, ensam, missförstådd och oönskad. Men det är inte den färden du såg fram emot, och det är inte den färden som din himmelske Fader skickade i väg dig på. Kom ihåg att du verkligen är en Guds dotter!

Med tanke på det ber jag dig att vandra med tillit och glädje. Visst har vägen gupp, och det finns omvägar och till och med en och annan fara. Stirra dig inte blind på dem. Titta efter den lycka som din himmelske Fader har berett åt dig – för varje steg du tar på din färd. Lyckan är målet, men det är också vägen. "Frid i den här världen och evigt liv i den kommande världen" är vad han lovar.¹¹ Det är därför han befäller oss att vara vid gott mod.

När du glatt använder kartan som din kärleksfulle Fader har gett dig för

din färd så leder den dig till heliga platser och du uppnår din gudomliga potential. Då utvecklas du till den Guds dotter som du hoppades att du skulle bli.

Kära systrar, kära unga kvinnor i kyrkan, kära vänner, som en Herrens apostel välsignar jag er att ni ska hitta er väg på den här färden och att ni ska vara en inspirationskälla för era medresenärer. Det är också mitt löfte och min bön att när ni ärar, efterlever och är trogna förbunden, principerna och värderingarna i Jesu Kristi evangelium, att er himmelske Fader då ska vara där vid färdens slut. Han ska omfamna er och då ska ni en gång för alla veta att ni har kommit hem i säkerhet. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Charles Dickens, *En julsaga*.
2. Se J. R. R. Tolkien, *Bilbo: En hobbits äventyr* (2002).
3. Se Joh. 14:6.
4. L&F 68:6; se också Jes. 41:10; Joh. 14:18.
5. Se 1 Sam. 16:7.
6. Se 1 Petr. 5:6–7.
7. Se Jer. 29:13.
8. Joh. 15:12; se också Joh. 13:34; Moroni 7:45–48.
9. L&F 138:56.
10. Läran och förbunden 78:18; se också Joh. 16:33; 3 Nephi 1:13.
11. L&F 59:23.

Gör konferensen till en del av ditt liv

Du kan använda några av följande aktiviteter och frågor som utgångspunkt för familjediskussioner eller personlig begrundan.

Sidnumren som anges tillsammans med tankarna nedan gäller första sidan av talen.

För barn

- President Thomas S. Monson talade om vikten av lydnad och hur olydnad alltid har konsekvenser

(sidan 89). Tänk på ett tillfälle när du lydde familjens regler. Och så ett tillfälle när du lydde Guds regler. Hur kändes det att vara lydig?

- Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum berättade om en liten flicka som planterade en tomat från ett litet frö (sidan 18). Läs eller återge den här berättelsen som familj och samtala om vad den lär om hur man kan bli mer lik vår himmelske Fader. Ni kan sätta upp ett mål att göra en sak för att komma närmare er himmelske Fader.
- Enrique R. Falabella i de sjuttios kворum talar om vad som gör familjer starka (sidan 102). Han sade att några av de viktigaste orden du kan använda tillsammans med din familj är "jag älskar dig", "tack så mycket" och "förlåt mig". Syster Rosemary M. Wixom, Primärs generalpresident, föreslog att man kunde säga "jag älskar dig för den du är" (sidan 81). Se vad som händer när du använder de här orden med din familj. Blir de glada? Hur känner du dig?

För ungdomar

- President Thomas S. Monson tog upp fyra principer för missionsarbete — inte bara som

heltidsmissionär utan också som medlem i kyrkan (sidan 66). Du kan studera hans tal med följande fråga i sinnet: Vad kan du göra för att vara en bättre missionär nu?

- Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum sade att det är okej att tvivla och ha frågor, men han sade också: "Håll ... fast vid det du redan vet och var stark tills du får ytterligare kunskap. ... [Var] sann mot den tro du har nu" (sidan 93). Du kan skriva om din tro, ditt vittnesbörd och några andliga upplevelser du har haft i din dagbok. Skriv också ner frågor som du har och ha dem tillgängliga så att du kan leta efter svar när du läser i skrifterna och det här numret.
- Många talade om lydnad och dess välsignelser. President Monson sade till exempel: "Kunskap om sanningen och svaren på våra största frågor kommer till oss när vi lyder Guds bud" (sidan 89). Du kan

leta i det här numret och markera eller skriva ner välsignelserna som kommer av lydnad. Genom att identifiera de här välsignelserna kan du få inspiration att fortsätta leva rättfärdigt.

- Flera talare undervisade om att man kan tjäna när som helst, inte bara i samband med tjänandeprojekt. "Tjäna dagligen", sade broder David L. Beck, Unga mäns generalpresident. "Det finns tillfällen överallt att tjäna." I broder Becks tal kan du läsa om några exempel på ungdomar som tjänade andra (sidan 55).

För vuxna

- Många av talarna vittnade om Jesus Kristus. Vad kan du lära dig om hans gudomliga karaktär, mission och verksamhet av talen på sidorna 22, 70, 96, 99 och 109?
- Maj månads ämne för studiekurserna för ungdomar är

profeter och uppenbarelse. Om du undervisar ungdomar i kyrkan eller har tonårsbarn kan du ta upp studiekursen med dem och ställa följande fråga: Varför är det viktigt att lyssna på och följa de levande profeterna? Du kan studera det här numret för att hitta profetior och varningar som, om de följs, hjälper oss att blomstra under svåra tider.

- Flera talare inriktade sig på hur man stärker familjen. Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum sade: "När [Frälsaren] är i centrum i ditt hem, finns där frid och ro" (sidan 29). Leta efter sätt att sätta Frälsaren i centrum i ditt hem när du studerar äldste Scotts tal och talen på sidorna 6, 81, 83 och 102. ■

UNDERVISA FRÅN SKRIFTERNA

Du kan studera följande skriftställen som citerades eller nämndes flera gånger under generalkonferensen:

1 Sam. 16:7*
 Matt. 7:24; 28:19
 Joh. 13:34–35; 14:6; 16:33
 Mosiah 3:19*; 18:8–9
 Helaman 5:12*
 3 Nephi 11:7

Moroni 9:9
 Läran och förbunden 42:22; 59:23;
 64:34; 84:88; 87:8; 115:6
 Joseph Smith — Historien 1:17*
 * Nyckelskriftställen i seminariet

Register över konferensberättelser

Här följer en förteckning över valda upplevelser från generalkonferensen som kan användas vid personliga studier, hemaftnar och annan undervisning. Sidnumret anger den sida där talet börjar.

TALARE	BERÄTTELSE
Äldste Neil L. Andersen	(77) Par i Moçambique följer Frälsaren i stället för sina traditioner.
Äldste M. Russell Ballard	(18) En sjuårig dotterdotter återupplivar en vissnen tomatplanta.
Äldste David L. Beck	(55) Bärare av aronska prästadömet blir vän med en ung kvinna som utsätts för mobbning. En diakon i Bangalore i Indien hjälper till att aktivera alla unga män i sin gren.
Äldste Tad R. Callister	(52) Sjuttonårige George F. Richards lär sig om prästadömet kraft genom att ge sin mamma en välsignelse.
Äldste D. Todd Christofferson	(109) D. Todd Christoffersons mor hjälper en ung kvinna som har det svårt att nå sin potential.
Mary N. Cook	(118) En ung kvinna möter sin fars död och sin mors kamp mot cancer genom att utöva tro.
Äldste Quentin L. Cook	(32) En hinduisk kvinna känner frid under öppet hus för templet i Suva i Fiji.
Biskop Dean M. Davies	(9) Jordbävningen i Loma Prieta i Kalifornien 1989 bekräftade på nytt för Dean M. Davies sinne och hjärta vikten av att bygga livet på en fast grundval.
Ann M. Dibb	(115) En mindre aktiv ung kvinna känner Anden under ett läger för unga kvinnor.
President Henry B. Eyring	(62) En föräldralös pojke blir den första medlemmen i kyrkan i en stad med 130 000 invånare. När Henry B. Eyring verkade i New Mexico och i New England såg han Guds hand i uppbyggandet av hans rike.
Äldste Enrique R. Falabella	(102) Kyrkans medlemmar i Arizona ger Enrique R. Falabella och hans hustru pengar så att de kan återvända till Guatemala efter sin tempelvigsel.
Äldste Jeffrey R. Holland	(93) Jeffrey R. Holland säger till en fjortonårig pojke att han aldrig behöver be om ursäkt för att han "bara tror".
President Thomas S. Monson	(66) En man i Kanada undersöker kyrkan och blir medlem efter att två heltidsmissionärer burit ett mäktigt vittnesbörd om profeten Joseph Smith. En heltidsmissionär för in sin far i kyrkan genom att uttrycka sin kärlek per brev varje vecka. (89) Åttaårige Thomas S. Monson lär sig om lydnad efter att ha satt eld på ett fält. En trofast medlem i Ungern sparar sitt tionde i många år tills han kan ge det till sina hemlärare.
Äldste Richard G. Scott	(29) En heltidsmissionär vill forma sin framtida familj efter sin missionspresidents familj.
President Dieter F. Uchtdorf	(70) Västafrikanska heliga börjar sjunga psalmer efter att elektriciteten gått i deras möteshus. Evangeliet hjälper en ung kvinna övervinna mörkret efter en uppväxt med övergrepp. (125) Dieter F. Uchtdorf och medlemmar i hans familj flyr från Östtyskland.

Lärdomar för vår tid

Melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens lektioner den fjärde söndagen ska ägnas åt "Lärdomar för vår tid". Ett eller flera tal från den senaste generalkonferensen kan användas i varje lektion (se översikten nedan). Stavs- och distriktspresidenterna kan välja vilka tal som ska användas eller lämna ansvaret till biskopar och grensresidenter. Ledarna bör betona värdet av att bröder inom melkisedekska prästadömet och systrarna i Hjälpföreningen studerar samma tal under samma söndagar.

De som deltar i fjärde söndagens lektioner uppmuntras att studera och ta med det senaste generalkonferensnumret till lektionen.

Förslag på hur man förbereder en lektion från konferenstal

Be att den Helige Anden ska vara med dig när du studerar och undervisar om

talet/talen. Du kan frestas att förbereda lektionen med hjälp av annat material, men konferenstalen är det godkända studiematerialet. Din uppgift är att hjälpa andra att lära och leva efter evangeliet så som det gavs under kyrkans senaste generalkonferens.

Gå igenom talet/talen, sök principer och lärdomar som uppfyller elevernas behov. Sök också efter berättelser, skriftställe hänvisningar och uttalanden från talet/talen som hjälper dig undervisa om de här sanningarna.

Gör en översikt över hur du vill undervisa om principerna och lärdomarna. Din översikt bör ha med frågor som hjälper eleverna att:

- Söka efter principer och lärdomar i talet/talen.
- Tänka på innebörden.
- Delge insikter, tankar, upplevelser och vittnesbörd.
- Tillämpa de här principerna och lärdomarna i sitt liv. ■

MÅNADER NÄR LEKTIONERNA HÅLLS

April 2013–oktober 2013

Oktober 2013–april 2014

FJÄRDE SÖNDAGENS LEKTIONSMATERIAL

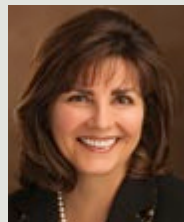
Tal som hölls under generalkonferensen i april 2013*

Tal som hölls under generalkonferensen i oktober 2013*

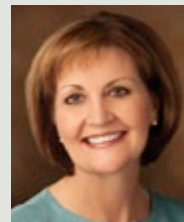
* För fjärde söndagens lektioner i april och oktober kan tal väljas från föregående konferens. Talen finns på många språk på conference.lds.org.

Biorganisationernas generalpresidentskap

HJÄLPFÖRENINGEN

Carole M. Stephens
första rådgivare

Linda K. Burton
president

Linda S. Reeves
andra rådgivare

UNGA KVINNOR

Carol F. McConkie
första rådgivare

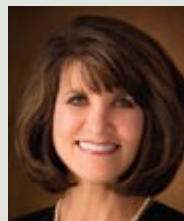

Bonnie L. Oscarson
president

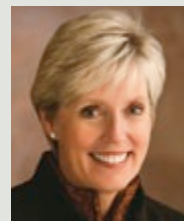

Neill F. Marriott
andra rådgivare

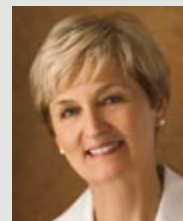
PRIMÄR

Jean A. Stevens
första rådgivare

Rosemary M. Wixom
president

Cheryl A. Esplin
andra rådgivare

UNGA MÄN

Larry M. Gibson
första rådgivare

David L. Beck
president

SÖNDAGSSKOLAN

David M. McConkie
första rådgivare

Russell T. Osguthorpe
president

Matthew O. Richardson
andra rådgivare

Under 183:e generalkonferensen inröstades ett nytt generalpresidentskap för Unga kvinnor

“Våra hjärtan har berörts”, sade president Thomas S. Monson under den avslutande sessionen av den 183:e årliga generalkonferensen den 7 april 2013, ”och våra vittnesbörd om detta gudomliga verk har stärkts medan vi känt Herrens ande. Må vi länge minnas det vi hört under de här två dagarna.”

Över 100 000 personer var med på generalkonferensens fem sessioner i konferenscentret i Salt Lake City, Utah den 6 och 7 april. Miljontals människor världen över såg eller lyssnade på konferensen via teve, satellit, radio och internet. Med direktsändningarna och video-, ljud- och textfiler på internet som finns på LDS.org, kunde medlemmar få tillgång till konferensen på 95 språk.

President Monson inledde den årliga konferensen med att tillkännage planerna på att bygga tempel i Cedar City, Utah och i Rio De Janeiro, Brasilien — och därigenom öka antalet tempel som tillkännagetts eller är under uppbyggnad till 29. För närvarande finns det 141 tempel i verksamhet.

Flera förändringar gjordes i kyrkans ledarskap under lördagens eftermiddagssession. Alla medlemmarna i Unga kvinnors generalpresidentskap avlöstes och äldste Walter F. González avlöstes som medlem i de sjuttios

presidentskap. Femtioen områdessjuttio avlöstes också.

Äldste Ulisses Soares i de sjuttios första kворum inröstades som medlem i de sjuttios presidentskap.

Som Unga kvinnors nya generalpresidentskap inröstades Bonnie Lee Green Oscarson, president; Carol Foley McConkie, första rådgivare och Neill Foote Marriott, andra rådgivare.

Tre nya medlemmar i de sjuttios första kворum inröstades också. Äldste Edward Dube från Zimbabwe; äldste S. Gifford Nielsen från Sugar Land, Texas och äldste Arnulfo Valenzuela från Queretaro, Mexiko. Fem nya medlemmar i de sjuttios andra kворum inröstades också.

DU KAN HJÄLPA TILL

Både president Thomas S. Monson och äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum uppmuntrade medlemmarna att bidra till allmänna missionärsfonden. Den 4 april 2013 verkade 65 634 heltidsmissionärer och över 20 000 ytterligare hade fått sin kallelse.

Under generalkonferensens inledande session sade president Monson: “För att hjälpa till att uppehålla den här

Elaine S. Dalton, tidigare generalpresident för Unga kvinnor, tjänade i Unga kvinnors generalpresidentskap, antingen som rådgivare eller som president, i elva år innan hon avlöstes i april.

Se hela listan över inröstningar och avlösningar på sidan 26.

Läs biografierna över dem som kallats med början på sidan 139. ■

missionärsstyrkan och eftersom många av våra missionärer kommer från blygsamma omständigheter inbjuder vi er att efter förmåga bidra frikostigt till kyrkans allmänna missionärsfond.”

Medlemmar kan bidra genom att använda tiondetalongen och fylla i den summa de vill bidra med under Allmänna missionärsfonden. Medlemmar kan också donera via internetldsphilanthropies.org.

Kyrkan behöver seniormissionärernas mognad och erfarenhet

Tillsammans med ökningen av antalet unga missionärer tack vare sänkningen av missionärsåldern finns det också ett stort behov av äldre par i missionerna runtom i världen. Med de 58 nya missioner som skapats nyligen behövs det många fler äldre par som kan bidra med sin ledarerfarenhet och annat stöd som är så viktigt för en framgångsrik mission.

Under konferensen talade president Thomas S. Monson om det snabbt ökande antalet missionärer och uttryckte sin kärlek till dem som är villiga att tjäna Herren på missionsfältet (se sidorna 4, 66). Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum uppmuntrade särskilt äldre

par att gå ut som missionärer. "Ni äldre par, planera för den dag då ni kan gå på mission. Vi kommer att vara ytterst tacksamma för ert tjänande", sade han (se sidan 45).

Under det inledandet talet på generalkonferensen i oktober 2012 sade president Monson: "Vi fortsätter att behöva fler äldre par. När era omständigheter medger det, när ni kan pensionera er och om er hälsa tillåter det, stå då till förfogande att lämna hemmet och verka som helhetsmissionärer. Både man och hustru kommer att känna större glädje när de tillsammans tjänar vår Faders barn" ("Välkomna till konferensen", *Liahona*, nov. 2012, s. 5).

Kyrkans ledare har i många år

uppmuntrat äldre par att tjäna som missionärer. Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum lärde: "Missioner överallt behöver fler par. Deras mognad och erfarenhet gör dem till några av de bästa missionärerna vi har. Deras särskilda färdigheter ... gör att de kan utbilda lokala ledare på ett bra sätt, stärka och återaktivera medlemmar och föra människor som inte tillhör kyrkan till Kristus" ("Missionary Couples—Trading Something Good for Something Better", *Ensign*, juni 1988, s. 9, 11).

Värdiga par som vill tjäna som missionärer uppmuntras att meddela sin biskop eller grenspresident om sin önskan att tjäna. Längden på tjänandet kan vara mellan 6 och 23 månader.

De som har frågor om äldre missionärspar kan ringa +1-800-453-3860, ankn. 2-6741 (eller +1-801-240-6741), eller skicka ett e-postmeddelande till SeniorMissionaryServices@ldschurch.org för att få svar på specifika frågor. ■

De äldre parens mognad och erfarenhet gör att de kan utbilda lokala ledare och stärka medlemmar samt föra människor som inte tillhör kyrkan till Kristus.

Nya verktyg på internet hjälper till att bevara och låta andra ta del av släktfotografier och minnen

Besökare på FamilySearch.org har sett en del betydande förändringar sedan april 2013. Fräscha, klara färger, inbjudande bilder och en mängd nya funktioner ger en variation av upplevelser förutom släktforskningen. Sidan är fortfarande bra för släktforskare, men de nya funktionerna drar till sig en mycket större variation av besökare.

De nya funktionerna tar släktforskningen bortom själva forskningen och tilltalar en större publik av nya släktforskare, både unga och gamla. Besökare kan nu gemensamt bygga släkträd på internet och bevara och låta varandra ta del av släktfoton och berättelser — och allt är kostnadsfritt.

Släktfoton och berättelser gör att förfäderna blir levande. De verkliga människorna bakom datumen kan undervisa oss om sådana principer som hårt arbete, hur man hanterar livets utmaningar och hur olika val påverkar vårt liv.

Genom att det blir lättare att nedteckna och bevara släktberättelser kan vi få kontakt med vårt förflutna och skapa ett arv för framtiden.

Nya funktioner i FamilySearch.org

FamilySearch Släkträdet För första gången på FamilySearch.org kan besökare hjälpas åt att bygga ett gemensamt släkträd helt och hållet på internet genom att lägga till information om sig själva och sedan utvidga trädet till tidigare generationer.

Släkträdet – Huvudpunkter

- Hitta det på FamilySearch.org under fliken "Family Tree".
- Det finns redan över 900 miljoner namn som besökare bidragit till trädet.
- Det är kostnadsfritt.
- Besökare kan gemensamt bygga, hantera och låta andra ta del av sin släkthistoria helt och hållet på internet.
- Besökare kan upptäcka vad andra kanske redan har hittat i deras släkthistoria.
- Besökare kan lätt bifoga foton och berättelser och länka källor.
- Besökare kan permanent bevara sitt släkträd för framtida generationer.
- Med den enkla "klicka och dra-funktionen" kan besökare lätt förflytta sig upp och ner i sitt träd.
- Besökare har tillgång till miljarder kostnadsfria uppteckningar i FamilySearch.org som kan hjälpa dem fylla i det som fattas i deras släkträd.

Foton. Besökare kan bevara favoritfoton av förfäder, bifoga dem till sin profil i FamilySearch Släkträd och låta andra ta del av dem via sociala media. Användare har redan bidragit med över 200 000 foton som bevarats och spridits.

Berättelser. Användare kan skriva berättelser om en viss förfader i

FamilySearch Släkträd. Med den här funktionen kan släkter samla in, låta varandra ta del av och permanent bevara sin släkthistoria.

Interaktivt solfjäderdiagram. År 2012 testade FamilySearch en funktion som gör att personer kan se sig själva och sina förfäder i ett färgglatt solfjäderdiagram. Den här funktionen har nu förbättrats och finns i FamilySearch.org.

Släkträdsguide. Det här verktyget är till hjälp för dem som ska börja skapa sitt släkträd. Verktyget ställer frågor om dina levande och döda förfäder och bygger sedan in sambanden i släkträdet för att hjälpa dig komma igång.

Direkthjälp. Intresset för släktforskning växer världen över. FamilySearch har startat ett globalt forum på internet där man kan få gratis produkthjälp och personlig forskningshjälp via telefon och webbchatt tjugofyra timmar om dygnet — nu på tio språk.

Språk. Alla nya funktioner och tjänster finns på tio språk. En samling kostnadsfria instruktionsvideor och andra resurser finns för alla funktioner. Klicka bara på hjälpknappen för att se fler detaljer. ■

Släktforskning förändrar hjärtan

R. Scott Lloyd
Church News

Många släktforskningscenter kommer i framtiden att finnas i hemmet, förutspår äldste Bradley D. Foster i de sjuttios kворum i ett tal han höll den 23 mars i samband med RootsTech 2013 Family History and Technology Conference i Salt Lake City, Utah.

Äldste Foster, assisterande verkställande chef för kyrkans släktforskningsavdelningar, säger att det snart kommer att finnas nio miljarder människor på jorden och att Herren har förberett teknologi som gör det möjligt att "binda samman alla dessa familjer".

Han betonade vikten av att släktforska, att lära sig om sina förfäders historia — inte bara koncentrera sig på själva släktlinjen

och att hitta namn och datum. På alla gravstenar på kyrkogårdarna runt om i världen finns ett namn, födelsedatum, ett tankestreck och ett dödsdatum, säger han. "Det lilla strecket mellan födelse- och dödsdatumet kan verka litet och obetydligt, men det innehåller hela vår historia", påpekar han. "Så även om vi ofta koncentrerar oss på att hitta de där datumen, kommer vår kärlek till våra förfäder — när vi vänder våra hjärtan till våra fäder — fram när vi upptäcker vad som finns bakom strecket."

Släkthistorien för oss samman när vi tar del av varandras berättelser och arbete, förklarar han. "Släktforskning förändrar våra släkträd men släkthistoria förändrar våra hjärtan." ■

Äldste Eldred G. Smith dör vid 106 års ålder

Sarah Jane Weaver
Church News

Äldste Eldred G. Smith, som verkade som kyrkans patriark från 1947 till 1979, dog den 4 april 2013 i sitt hem. Han blev 106 år gammal.

Äldste Smith tros vara den äldsta mannen i Utah. Han levde längre än någon annan tidigare generalauktoritet.

Kyrkans president Thomas S. Monson besökte äldste Smith på hans födelsedag den 9 januari 2013. "Eldred Smith är min gode vän", sade president Monson. "Vi har rest många mil tillsammans. Jag älskar och respekterar denne man."

Eldred G. Smith kallades som patriark för hela kyrkan den 10 april 1947, av dåvarande president George Albert Smith. Han var den sista personen som hade det ämbetet. Han tilldelades emeritusstatus 1979. Ämbetet började tilldelas 1833 när Joseph Smith Sr, far till profeten Joseph Smith, kallades. Äldste Smith är ättling i rakt nedstigande led till profetens bror Hyrum.

Under sin verksamhet som kyrkans patriark reste äldste Smith till många områden i världen och gav många patriarkaliska välsignelser i områden där det inte fanns

President Thomas S. Monson, till höger, besöker äldste Eldred G. Smith som verkade som kyrkans patriark från 1947 till 1979, på hans 106:e födelsedag den 9 januari 2013. Äldste Smith dog den 4 april i sitt hem.

någon patriark. År 1966 reste han med dåvarande äldste Monson till Australien och Samoa för att ge patriarkaliska välsignelser till medlemmarna där. Det var första gången en presiderande patriark någonsin hade besökt Samoa. I dag har de flesta stavar en patriark som bor inom stavens gränser.

President Monson och äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum talade vid äldste Smiths begravning. President Monson läste upp ett kondoleansbrev för familjen från första presidentskapet och tillade sedan: "För en tid har jag förlorat en god vän."

Äldste Ballard, som också är ättling till Hyrum Smith, talade om äldste Smiths bidrag för att hålla

deras släkthistoria vid liv. "Vi hyllar honom som kyrkans patriark och som patriark för vår släkt", sade han. Han tillade att han visste att äldste Smith kände att hans störst bedrift var hans familj.

Eldred Smith gifte sig med Jeanne Audrey Ness 1932. De fick fem barn. Efter hennes död i juni 1977 gifte han sig med Hortense Child. Hon verkade då som rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap. Hon avled i maj 2012.

Äldste Smith efterlämnar två söner och två döttrar (en annan dotter har avlidit), tjugotvå barnbarn (två andra har avlidit), sextiotre barnbarnsbarn och tjugotvå barnbarnsbarnbarn. ■

Gerry Avant bidrog till den här artikeln.

Äldste Ulisses Soares

i presidentskapet för de sjuttios kvorum

Äldste Ulisses Soares som började verka i presidentskapet för de sjuttios kvorum i januari 2013 har på nära håll sett kyrkans snabba tillväxt i flera delar av världen.

Äldste Soares föddes i São Paulo i Brasilien i oktober 1958. Hans föräldrar Aparecido och Mercedes Soares blev medlemmar i kyrkan när han var fem år. De hade söndagsmöten i ett rum ovanför ett bageri. Äldste Soares kommer ihåg hur glad han var som åttaåring när den första staven i Sydamerika organiserades i São Paulo 1966. Kyrkan i Brasilien växte snabbt. År 1990 fanns det 50 stavar och år 2000 fanns det över 200 stavar.

Äldste Soares fick en kandidatexamen i redovisning och ekonomi vid Pontificia Universidad Católica och en magisterexamen i företagsadministration vid nationella institutet för avancerade studier. Han arbetade för ett multinationellt däckföretag när han blev erbjuden en position i kyrkan. Som anställd vid finansiella avdelningen blev han snart förvaltningschef vid kyrkans områdeskontor i São Paulo och tillhandahöll support för områdespresidentskapet i tio år. Han verkade också som den första presidenten för Cotia stav i São Paulo.

Han verkade som president för Portugalmissionen från 2000 till 2003 och kallades till de sjuttios första kvorum i april 2005. Han har verkat i presidentskapen för områdena Brasilien och Afrika Sydöst.

”De här upplevelserna har gett mig perspektivet att se att kyrkan etableras var vi än har ett trofast folk”, säger han, ”och perspektivet att se vad jag måste lära mig för att tjäna på ett bättre sätt.”

Äldste Soares och hans hustru Rosana Fernandes Morgado gifte sig i oktober 1982 i templet i São Paulo. De har tre barn.

Äldste Soares verkade som heltidsmissionär i Brasilienmissionen Rio de Janeiro. Han har också verkat som äldstekvorumpresident, rådgivare i ett biskopsråd, högrådsmedlem, verkställande sekreterare i en stav och som välfärdsansvarig inom en region. ■

Äldste Edward Dube

i de sjuttios kvorum

Äldste Edward Dube presenterades för evangeliet 1981 av en arbetsgivare i vars hem han arbetade. Mannen gav honom en Mormons bok. Han läste den inte förrän 1983, men då blev han så imponerad av Joseph Smiths vittnesbörd om Moronis besök att han tackade ja till en inbjudan att vara med på ett faste- och vittnesbördsmöte i möteshuset i Kwekwe i Zimbabwe.

Han kände sig illa till mods först och tyckte att han var underlägsen de flesta som var där.

”Men när de bar sina vittnesbörd om Mormons bok kände jag en viss samhörighet med folket”, minns han, ”och jag kunde berätta om mina känslor för Mormons bok.”

Han fick senare missionärslektionerna, döptes och verkade så småningom i Zimbabwemissionen Harare.

Under den tiden undervisade han Naume Keresiya Salazanis familj. Hon var då sexton år. De uppehöll sin vänskap efter hans mission och gifte sig i Kwekwe den 9 december 1989. I maj 1992 beseglades de i templet i Johannesburg Sydafrika. De har tre döttrar och en son.

Äldste Dube föddes i maj 1962 i byn Chirumanzu i Zimbabwe, som son till Clement och Rosemary Dube. Han studerade senare vid Zimbabwe D. E. College där han fick ett utbildningscertifikat 1992. Sedan började han arbeta för kyrkans utbildningsverksamhet och etablerade seminariet och institutet i Zimbabwe, Zambia och Malawi. Han har senare haft förmånen att se många av eleverna som han har delat ut examensdiplom till gå ut och verka i ledarskapspositioner i kyrkan i de länderna allteftersom kyrkan har växt.

Han har verkat som äldstekvorumpresident, grensresident, distriktsresident, stavspresident, rådgivare i ett missionspresidentskap, och, från 2009 till 2012, som president för Zimbabwemissionen Harare. Före kallelsen till de sjuttios första kvorum verkade han som områdessjuttio. ■

Äldste S. Gifford Nielsen

i de sjuttios kvorum

Äldste Stanley Gifford Nielsen är mycket intresserad av idrott, men sport är inte det viktigaste i hans liv. Han anser att balans är av största betydelse och att evangeliet är grunden till lycka nu och i evigheten.

Han föddes i oktober 1954 som son till Harry och Lois Nielsen. Han bodde sedan i Provo, Utah tills han tog examen från college. Hans föräldrar undervisade honom om ett evangeliecentrerat värderingssystem som har väglett honom i livet.

Efter att ha fått en förödande skada som avbröt äldste Niensens fotbollskarriär, säger han att han lärde sig att det som är viktigast i livet inte kan tas bort av en skada.

Efter en lyckad återhämtning spelade han quarterback i nationella fotbollsligan, men hans karriär gick i kras efter tre år. Han förödmjukades offentligt. Det var en tid för självrannsakan och att ta reda på vad han verkligen trodde på. "Jag insåg att Frälsaren aldrig lämnar mig, oavsett vad som händer", säger äldste Nielsen som nu bor i Sugar Land i Texas.

Om det finns något skriftställe som han har försökt forma sitt liv efter så är det Matteus 5:14–16: "Ni är världens ljus. Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen."

"Herren öppnar sin famn för dig", säger äldste Nielsen. "Du älskar honom genom att följa evangeliet."

Det var under sin tid i college som han träffade Wendy Olson. De gifte sig i templet i Provo, Utah den 23 april 1975. Han tog examen i kommunikation vid Brigham Young-universitetet. Han spelade quarterback för Huston Oilers och var idrottsansvarig vid KHOU television före sin kallelse att verka på heltid för kyrkan.

Äldste Nielsen har sex barn och har verkat som seminarie lärare, Unga mäns president, äldstekvorumpresident, biskop och stavsresident. Han verkade som områdessjuttio då han kallades till de sjuttios första kvorum. ■

Äldste Arnulfo Valenzuela

i de sjuttios kvorum

Äldste Arnulfo Valenzuela växte upp i mormonkolonierna i Chihuahua i Mexiko och tog examen från Academia Juárez som drivs av kyrkan. Hans barndom där gav honom dyrbara tillfällen att undervisas av trofasta män och kvinnor som var hängivna evangeliet och att tjäna Herren.

Det han lärde sig i den omtalade delen av kyrkan i Latinamerika har han nytta av när han åtar sig plikterna som medlem i de sjuttios första kvorum.

"Jag känner mig mycket välsignad att ha fått kallelsen att tjäna Herren på heltid", säger han.

Äldste Valenzuela föddes i maj 1959 som son till Gilberto och Rosa Valenzuela. Unge Arnulfo var tidigt angelägen om att tjäna i kyrkan. Som nittonåring tackade han ja till att verka i Mexikokommissionen Veracruz. I den natursköna delen av Mexiko upptäckte han tillfredsställelsen av att arbeta för evangeliet dagligen och glädjen i att inbjuda andra att komma till Kristus.

En kort tid efter sin mission besökte han en familj som han hade döpt och som senare hade flyttat till Mexico City. Familjens granne, Pilar Porras, var en trofast nyomvänd i kyrkan. Arnulfo och Pilar blev vänner och började snart dejta. De gifte sig i templet i Mesa, Arizona den 6 april 1982. Just då fanns det inget tempel i deras hemland.

De har fostrat tre barn och fortsätter att tjäna i kyrkan samtidigt som de ser hur Mexiko blir en nation av tempel. "Vi kunde inte föreställa oss att det skulle finnas tolv tempel i Mexiko, med ett under uppbyggnad", säger han.

Under sin tid som biskop, som rådgivare i både ett stavspresidentskap och ett missionspresidentskap och som områdessjuttio har äldste Valenzuela sett den anmärkningsvärda hängivenheten hos oräkneliga mexikanska medlemmar som villigt har gett allt de har för Herrens sak.

Efter att ha tagit examen vid ett ekonomiuniversitet i Mexico City har äldste Valenzuela arbetat i olika chefsbefattningar för internationella företag. ■

Äldste Timothy J. Dyches

i de sjuttios kvorum

En av äldste Timothy J. Dyches favoritroller i livet är att vara ett vittne och att vittna för andra, hjälpa dem att komma till Kristus. Oavsett om han tjänar som missionär, umgås med sin familj eller arbetar inom sitt yrke, tar han glatt emot den rollen och det ansvaret och försöker hjälpa andra att göra likadant.

Han föddes i januari 1951 i Murray, Utah, som son till Milo Fredrick och Mary Katherine Dyches. Han var det andra av sju barn. När han var ung diakon flyttade hans familj till Elko i Nevada där han tillbringade sin tid efter skolan med att arbeta i sin fars apotek. Medan de arbetade sida vid sida lärde hans far honom vikten av hårt arbete – något han skulle ha nytta av som ung missionär i Tyskland-missionen Syd från 1970 till 1972.

”Det var en tuff mission, men det var en härlig mission för mig”, säger han. ”Jag lärde mig värdet av hårt arbete och lydnad och av att inte ge upp.”

Den arbetsetiken fortsatte efter missionen i hans studier, yrke och uppgifter i kyrkan. Äldste Dyches träffade sin framtida hustru Jill Dudley medan han studerade vid Brigham Young-universitetet. De gifte sig den 26 april 1974 i templet i Manti, Utah. De har tre barn.

Äldste Dyches tog kandidatexamen vid Brigham Young-universitetet och tog senare doktorsexamen vid Washington University Medical School. Han tillbringade sina yrkesverk-samma år som öron-, näsa- och halskirurg i en privatpraktik i Reno, Nevada.

När äldste Dyches kallades till de sjuttios andra kvorum verkade han i Unga mäns organisation som rådgivande till diakonernas kvorum. Han har verkat i många andra ämbeten, bland annat som områdessjuttio, president för Oregonmissionen Portland, stavspresident, rådgivare i ett stavspresidentskap, högrådsmedlem, tempeltjänare, Söndagsskolans president och församlingskamrer. ■

Äldste Randy D. Funk

i de sjuttios kvorum

Äldste Randy D. Funk i de sjuttios andra kvorum har levt sitt liv efter denna överskuggande princip: ”Lita på Herren och hans godhet.”

Under sitt tredje år som juridikstuderande var hans hustru havande med deras andra barn och han var medredaktör för en advokattidning när kallelsen kom att verka som äldstekvorumpresident. ”Under den svåra tiden tackade jag ja till kallelsen och bad till min himmelske Fader att han skulle stå för mellanskillnaden”, säger han. ”Jag behövde hjälp med att fullfölja mitt ämbete, slutföra min utbildning, hitta ett arbete och ta hand om min lilla familj. Välsignelserna vi fick överträffade vida vad vi förtjänade. Den upplevelsen gav mig stor tro på Herrens godhet och hans välsignelser till dem som uppriktigt strävar efter att tjäna honom.”

Han föddes i augusti 1952 som son till C. Dennis och Rebecca Funk och växte upp i Manti, Utah; Madison, Wisconsin och Smithfield, Utah. Han såg sin far tjäna trofast i kyrkan och undervisades om vikten att fullfölja sina prästadömsplikter.

Efter att ha verkat som missionär i Indonesienmissionen gifte han sig med Andrea Clyde den 29 maj 1976 i templet i Logan, Utah. De har sex barn. Äldste Funk tog examen i historia vid Utah State University och doktorsexamen i juridik vid University of Utah. Han var delägare i en stor advokatfirma i Denver, Colorado innan han började verka på heltid för kyrkan. Det arbetet inleddes med att han kallades som president för Indienmissionen Bangalore 2010.

”När vi åkte till Indien hade vi tro på Frälsarens ord: ’Och vidare säger jag dig att vem du än sänder i mitt namn enligt dina bröders röst, de tolv som vederbörligen rekommenderats och bemyndigats av dig, skall ha makt att öppna mitt rikets dörr för alla nationer, vart du än sänder dem’ (L&F 112:21).” Äldste Funk har verkat som äldstekvorumpresident, Unga mäns president, biskop, stavspresident och områdessjuttio. ■

Äldste Kevin S. Hamilton

i de sjuttios kvorum

Äldste Kevin S. Hamilton beskriver sig själv som ”produkten av ett samtal och en räddning”.

Hans födelse i mars 1955 i Wenatchee, Washington, väckte en fråga hos hans mor Kay om meningen med livet. Hon pratade med en vän som tillhörde kyrkan, Richard Pratt, som såg till att hon fick träffa missionärerna.

Hennes make Norman Russell Hamilton, sade att han redan var medlem i kyrkan men att han hade varit inaktiv sedan början av tonåren. Han blev aktiv i kyrkan när hans hustru blev medlem.

”Mina föräldrar var underbara medlemmar som byggde upp tron vi har i dag”, säger äldste Hamilton.

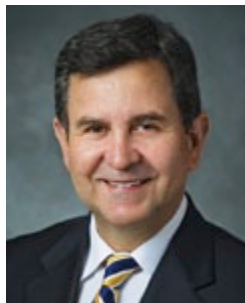
Men han framhåller att det var hans mission i Frankrike och Schweiz som verkligen förändrade hans liv. ”Den väckte en brinnande önskan inom mig som aldrig har slocknat”, säger han.

Han gifte sig med en själsfrände, Claudia Keysor, den 27 juli 1978 i templet i Los Angeles. Medan de fostrade sina sex barn i Kalifornien gjorde de sitt hem till något av ett informationscenter.

”Det sägs att man kan ha en tyst predikan i sitt hem, och vi har haft sådana små citat runtomkring i huset”, säger syster Hamilton. Vid en av ingångarna till huset har vi flera exemplar av Mormons bok, *Vägledning för de unga* och annan kyrklitteratur som vi fyller på regelbundet allteftersom besökare tar dem.

Äldste Hamiltons beslutsamhet att tjäna har gett honom möjlighet att verka som biskop, stavsresident och president för Belgien/Nederländernamissionen Bryssel från 2003 till 2006. Före sin kallelse till de sjuttios andra kvorum var han chef för kyrkans informationsråd i södra Kalifornien, som innefattar 64 stavar i Los Angelesområdet.

Med en kandidatexamen från Brigham Young-universitetet och en magisterexamen från University of Washington, båda i företagsadministration, har han tillbringat största delen av sitt yrkesverksamma liv i telekommunikationsindustrin och varit verkställande chef ett flertal gånger. ■

Äldste Adrián Ochoa

i de sjuttios kvorum

När äldste Adrián Ochoa verkade som områdessjuttio i Mexiko tillbringade han några dagar i staden Chihuahua i samråd med stavsresidenten och andra. Sedan gick han ombord på planet som skulle ta honom hem. Men när han hade satt sig fick han en stark andlig maning om att hans arbete i Chihuahua inte var klart.

Besättningen gjorde de sista förberedelserna inför starten. ”Men”, säger äldste Ochoa, ”jag kände att jag måste gå av planet.” Och det gjorde han. En serie efterföljande intervjuer gav viktig information som löste en svår situation och ledde till en familjs andliga tillväxt.

Men äldste Ochoas arbete i Chihuahua var fortfarande inte över. Anden ledde honom också till en kusins enkla hem. Han hade inte sett kusinen på flera år. Han hittade sin avlägsne kusin — en inaktiv medlem — och hennes lilla familj i desperata omständigheter. ”Jag visste att kyrkan och Kristus var deras lösning. Jag vädjade till min kusin att återvända till kyrkan”, sade han.

Kusinen blev aktiv igen och en dyrbar familjerelation återställdes. Herren kunde rädda flera liv i Chihuahua tack vare att en man följde Andens maningar.

Alla är berättigade till sådana livsförändrande maningar, vittnade äldste Ochoa som har verkat i olika ämbeten medan han arbetade inom reklambranschen. Han presiderade över Hondurasmissionen San Pedro Sula från 2004 till 2007, och från 2009 till sin kallelse till de sjuttios andra kvorum verkade han som andre rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap.

Han föddes i mars 1954 i San Francisco som son till Eduardo och Consuelo Ochoa och växte upp både i Kalifornien och Mexiko. Som ung man kallades han att verka som missionär för informationstjänsten i Mexiko. Han och hans hustru Nancy Villareal beseglades i templet i Mexiko City. De har fem barn. ■

Äldste Terence M. Vinson

i de sjuttios kvorum

Äldste Terence M. Vinson, nyligen kallad till de sjuttios andra kvorum, hade aldrig hört ordet *mormon* innan han träffade Kay Anne Carden i början av 1970-talet i Sydney i Australien. De pratade om religion och kom så småningom fram till en överenskommelse. Varje söndag skulle de båda gå i kyrkan som Terence hade besökt som liten, och en liten gren i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Ena gruppen träffades i en stor och vacker byggnad, den andra i en liten hyrd lokal som de fåtaliga medlemmarna hade lyckats införskaffa.

Men efter ett tag "blev jämförelsen pinsam", och Terence började få missionärslektionerna. Han hade många frågor. När han sedan var med på en stavskonferens träffade ett budskap honom lika säkert som om det hade uttalats. "Jag behövde bli medlem i kyrkan för att kunna utvecklas. Alla frågorna jag hade skulle bli besvarade", säger han.

Han döptes veckan därefter.

Terence Michael Vinson föddes i Sydney i mars 1951 som son till John Laurence och May Theresa A. Vinson. Hans far som arbetade som brandman gjorde uppoffringar för att hans sju barn skulle kunna få en utbildning.

Äldste Vinson tog kandidatexamen i matematik och statistik vid Sydney University och ett undervisningscertifikat från Sydney Teachers College. Han fick också ett certifikat i ekonomisk planering från Deakin University och en magisterexamen i tillämpad ekonomi vid Macquarie University. Under sina yrkesverksamma år var han en välkänd lärare, föreläsare och ekonomisk rådgivare och ledde en firma för ekonomisk planering och investering.

Han gifte sig med Kay Anne, kvinnan som hade introducerat evangeliet för honom, den 2 maj 1974 i Sydney, och paret beseglades den 23 augusti 1975 i templet i Hamilton i Nya Zeeland. De har sex barn. Mindre än tre år efter sitt dop kallades äldste Vinson som biskop. Han har verkat i flera stavspresidentskap och som regionrepresentant och områdessjuttio. ■

Bonnie L. Oscarson

*Unga kvinnors
generalpresident*

Medan Bonnie Lee Green Oscarson verkade som tempelvärdinna i templet i Stockholm från 2009 till 2012 såg hon sista dagars heliga från Sverige, Norge och Lettland göra uppoffringar för att komma till Herrens hus.

Men hon visste inte då att det hon lärde sig av dessa "mycket ödmjuka, extremt hängivna och trofasta" medlemmar skulle hjälpa henne i hennes inriktning som Unga kvinnors generalpresident i kyrkan.

"Eftersom många unga kvinnor nu väljer att verka som missionärer och besöker templet i yngre ålder, hoppas jag att min erfarenhet av att ha tjänat i templet hjälper mig förstå hur jag kan hjälpa dem förbereda sig", säger hon.

Bonnie Lee Green föddes i oktober 1950 i Salt Lake City som dotter till Theo James och Jean S. Green. När hennes föräldrar bestämde sig för att de ville att barnen skulle få uppleva kyrkan utanför Utah, flyttade nioåriga Bonnie och hennes familj till Oklahoma. Familjen tillbringade också tid i Colorado och Tennessee innan de flyttade till Missouri där Bonnie träffade Paul Kent Oscarson vid tempelplatsen i Far West — en viktig plats eftersom de båda har förfäder som bodde i Far West-området

Efter att paret hade studerat vid Brigham Young-universitetet gifte de sig den 19 december 1969 i Salt Lake-templet. Sju barn skulle så småningom bli en del av familjen.

Syster Oscarson var bara 25 år när hennes make — som hade verkat som heltidsmissionär i Sverigemissionen från 1965 till 1968 — kallades att presidera över Sverigemissionen Göteborg.

När familjen Oscarson återvände till Förenta staterna bodde de i Missouri, New Jersey, Massachusetts och Texas där broder Oscarson arbetade som regional vicepresident för ett varuhus. Liksom sina föräldrar upplevde de stor glädje när de bodde i områden där det inte fanns så många medlemmar.

Syster Oscarson har verkat som Unga kvinnors president tre gånger, som lärare för tidigt morgonseminarium i nio år och som lärare för kursen Evangeliets lära. ■

Carol F. McConkie

*första rådgivare
i Unga kvinnors
generalpresidentskap*

Ända sedan Carol Foley McConkie var liten har hon "längtat till templet". Den inriktningen har väglett hennes gärningar i hela hennes liv.

Syster McConkie föddes i april 1952 i Spokane, Washington som dotter till Williams och Joanne W. Foley. Hon kunde knappt gå när missionärerna knackade på dörren till föräldrarnas hus i Wilmington, Delaware och presenterade evangeliet för familjen. Hennes föräldrar tog snabbt till sig undervisningen trots motstånd och att de behövde göra en del livsstilsförändringar.

Som barn reste hon och hennes familj med tåg över landet för att beseglas i templet i Manti, Utah.

"Det var en mycket rörande upplevelse", säger hon. "Jag minns att jag var klädd i vitt och vad det betydde för min familj. Det var en underbar upplevelse och fastän jag var så liten kommer jag ihåg hur det kändes, glimtarna av vitt och hur vacker dagen var. Den upplevelsen gav mig min första önskan om att templet alltid skulle finnas i mitt liv."

Templet blev en hoppets stjärna under provningstider och när hon fick en egen familj.

Hon träffade sin make Oscar Walter McConkie III när de studerade vid Arizona State University. Syster McConkie tog kandidatexamen i engelsk undervisning. De gifte sig den 22 december 1973 i templet i Mesa i Arizona och har sju barn.

När syster McConkie kallades som första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap verkade hon i Unga kvinnors generalkommitté. Hon har tillbringat största delen av sitt medlemskap i kyrkan med ämbeten som inbegriper undervisning och som Unga kvinnors president och rådgivare i hjälpföreningspresidentskapet och i presidentskap för Primär. Hon verkade tillsammans med sin make när han presiderade över Kalifornienmissionen San Jose från 2005 till 2008. ■

Neill F. Marriott

*andra rådgivare
i Unga kvinnors
generalpresidentskap*

Redan innan Neill Foote Marriott kunde bli medlem i kyrkan lärde hon sig som liten flicka att det fanns en Gud och att han älskade henne.

"Min far formade sitt liv efter vår himmelske Fader", säger den nya andra rådgivaren i Unga kvinnors generalpresidentskap. "Hans kärlek och acceptans av andra var obunden. Det var en enkel och naturlig överföring av den kärlek och tillit jag kände för min jordiske far till att lita på och älska min himmelske Fader."

Syster Marriott föddes som dotter till George och Antonia Foote i oktober 1947 i Alexandria, Louisiana. Hon var den enda systern till sex yngre bröder. Efter att ha avslutat studierna vid Southern Methodist University i Dallas, Texas med en examen i Engelsk litteratur flyttade hon till Cambridge, Massachusetts där hon arbetade som sekreterare vid Harvarduniversitetet. Där träffade hon David Cannon Marriott som sade till henne: "Jag har några vänner som jag vill att du ska träffa." Han bjöd snart hem missionärerna så att de kunde undervisa henne och hennes rumskamrater.

När hon lyssnade på missionärerna, säger hon, "fyllde lektionerna i de bitar som fattades i min kunskap om evangeliet." Efter sitt dop i maj 1970 förblev hon och David vänner. Efter ett år började de dejta och de gifte sig i juni 1971 i Salt Lake-templet.

Syster Marriott arbetade tillsammans med sin make och stannade hemma med deras elva barn medan han arbetade i företagsvärlden. De har verkat i många ämbeten i kyrkan. Hon tjänade tillsammans med honom när han presiderade över Brasilienmissionen São Paulo Interlagos från 2002 till 2005, och hon har tjänat som vanlig tempeltjänare i Salt Lake-templet, som hjälpföreningspresident på stavs- och församlingsnivå, som Unga kvinnors president, lärare i kursen Evangeliets lära och som matförrådsspecialist.

I sitt nya uppdrag hoppas syster Marriott att hon kan bära samma vittnesbörd som hon fick som ung kvinna. Hon vill att de unga kvinnorna ska veta att "de är älskade av sin himmelske Fader med en djup och förunderlig kärlek". ■

© BRADY FAIRBANKS. KOPIERING FÖRBUDEN

”Jag som var blind [ser] nu”, av Brady Fairbanks

”När Jesus kom gående fick han se en man som var blind från födelsen. ...

*När [Jesus] hade sagt detta, spottade han på marken, gjorde en deg av saliven och strök den på den blindes ögon
och sade till honom: ’Gå och tvätta dig i dammen Siloam.’ ... Då gick han dit och tvättade sig,
och när han kom tillbaka kunde han se. ...*

Han svarade: ... ’Ett vet jag, att jag som var blind nu ser’” (Joh. 9:1, 6–7, 25).

”Vi lever i en tid i världens historia när det finns många olika utmaningar men också stora möjligheter och skäl att glädjas”, sade president Thomas S. Monson under den avslutande sessionen av kyrkans 183:e generalkonferens. ”Det förekommer naturligtvis ibland tillfällen när vi upplever besvikelser, sorger och tragedier i våra liv. Men om vi sätter vår lit till Herren hjälper han oss genom våra svårigheter, vilka de än är.”

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

4

4